ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Α. Β. Τ.
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

ΝΕΟΝ ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

«Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω».
(Ψαλ. ργ'. 103.)

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΤΥΠΟΝ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
Ν. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΑΡΑ ΤΩι ΕΚΔΟΤΗι Ν. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΩι
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ — ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΙΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 5
1895

Τύποις Α. Καλαράκη καὶ Ν. Τριανταφύλλου

ΤΩι

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩι ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗι ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΩι ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΩι ΚΥΡΙΩι

ΙΕΡΕΜΙΑΝΩι

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2,251

Διακ. 217.

Περίληψις

Περὶ ὑποστηρίξεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καὶ τὰς ἐπισκοπικὰς Ἐπιτροπάς.

Ὁ φιλόπονος μουσικοδιδάσκαλος κ. Ἀνδρέας Β. Τσικνόπουλος ἀείποτε θείου ζήλου ἐμφορούμενος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ ἐπικρατήσεως τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἥτις μόνη ὡς ἀληθῶς προώρισται εἰς δοξολογίαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν καὶ κατάνυξιν πάσης ἀνθρωπίνης καρδίας, ἐπιστημονικῶς διδασκομένη, συνέστησεν ἐνταῦθα πρὸ ἑνὸς ἔτους *Ἑλληνικὴν Μουσικὴν Σχολήν*, λειτουργοῦσαν πληρέστατα ἀριθμοῦσαν ὑπὲρ τοὺς 40 μαθητάς, καὶ κύριον σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ὅσον ἔνεστιν εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς γνησίας Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ σχολὴ αὕτη ἔχει ἀνάγκην καὶ τῶν καταλλήλων πρὸς διδασκαλίαν βιβλίων, ὧν ἄνευ ὁ ἱερὸς σκοπὸς αὐτῆς ματαιοῦται, ἡ Σύνοδος ἡ συγκλήσουσα ὧδε ἀγγελίαν αὐτοῦ συνίστησι πᾶσιν ὑμῖν θερμῶς ταύτην καὶ παραγγέλλει, ὅπως ἐνεργήσητε τὸ ἐφ' ὑμῖν, ἵνα τύχῃ τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον τῆς προσηκούσης ὑποδοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως καὶ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἐν αὐτῇ διὰ τῆς συμβολῆς τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῇ νὰ προβῇ ὁ κ. Τσικνόπουλος εἰς τὴν ἀνατύπωσιν διαφόρων ἀρχαίων μελῳδιῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νέων τοιούτων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν μελοποιῶν συντεθεισῶν· οὕτω δὲ θέλει κρατυνθῇ καὶ εὐοδοθῇ ὁ ἀξιόλογος σκοπὸς τῆς εἰρημένης σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1890.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ *Πρόεδρος*,
† Ὁ Μεσσηνίας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ,
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ,
† Ὁ Νάξου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ,
† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΔΑΥΙΔ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Γ. Παναγιωτόπουλος

Ἀριθ. Πρωτ. 9115

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1885 αἰτήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἀνδρ. Β. Τσικνοπούλου, κατοίκου Ἀθηνῶν, περὶ ἐγκρίσεως Μουσικοῦ Εἱρμολογίου.

Εἰσηγήσει τοῦ Ἐφόρου τῶν Χριστιανικῶν ἰδίως Ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Λαμπάκη διελθὼν τὸ ἐσώκλειστον Ἀργοσύντομον *Εἱρμολόγιον* τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Α. Τσικνοπούλου, εὗρον αὐτὸ σύμφωνον μὲ τὸ παραδεδεγμένον ἀρχαῖον μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1885.

Ὁ πρώην καθηγητὴς τῆς Ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

πρεσβύτερος

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1894.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργείου

(Τ. Σ.) **Ἀλκιβιάδης Ἠλιάδης**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Φιλόμουσοι Κύριοι !

Ἐραστὴς ὢν τῶν πατρῴων, ὑποστηριπτὴς δὲ πάνυ τοῦ Δαμασκηναίου συστήματος, μετὰ πολυετῆ ἐργασίαν ἐν τῇ κατανυκτικῇ λαμπρᾷ τε καὶ θείᾳ ἡμῶν Μουσικῇ, θεωρητικάς τε καὶ πρακτικὰς μελέτας, συνεχῆ διδασκαλίαν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῆς διὰ τῶν ὀρθῶν κανόνων τῶν ἀπορρεόντων ἔκ τε τῶν μαθημάτων τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἀρχαίων μουσικοδιδασκάλων καὶ τῶν θεωρητικῶν αὐτῶν, ἀπεφάσισα ὅπως συγγράψω ὁλόκληρον σύστημα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀποτελούμενον ἐξ ἑπτὰ τόμων καὶ στηριζόμενον ἐπὶ ἑδραίων μουσικῶν βάσεων κατά τε τὸ ἦθος καὶ ὕψος ἐκκλησιαστικόν, ἁπλοῦν, κατανυκτικόν, εὐπατάληπτον καὶ προσιτὸν τοῖς πᾶσι, σύμφωνον δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐποχήν μας, ἤτοι κατ' ἔννοιαν, καὶ φέρον ἀγωγὴν μᾶλλον σύντομον. Μετὰ λεπτομερῆ δ' ἐξέτασιν αὐτοῦ καὶ ἐκανειλημμένην ἐπεξεργασίαν πεποιθὼς τῇ εὐγενῇ ὑμῶν συνδρομῇ, προὐτίμησα τὴν κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν μουσικῶν τε καὶ φιλομούσων ἔκδοσιν τοῦ εἰς χεῖρας ὑμῶν εὑρισκομένου **Εἰρμολογίου** *μου.*

Ὡς δὲ διὰ τῆς ἀγγελίας μου προεκήρυξα τὸ ἔργον τοῦτο τὸ πρῶτον ἤδη ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενον, συνέταξα ὑπὸ ἔποψιν χρονικῆς ἀγωγῆς σύντομον καὶ ἐν μέρει ἀργόν, στηριζόμενον ἐπὶ καθαρᾶς ὅλως γραμμῆς τῶν ἀρχαίων Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου καὶ Ἰωάννου. Προσέθηκα δὲ καὶ μαθήματα τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου Ἀνθίμου Ἱεροδιακόνου καὶ πρωτοψάλτου τοῦ Μεσολογγίου, ἐπεξεργασθέντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ ἄνευ βε-

βαίως τῆς ἐλαχίστης ἀλλοιώσεως τοῦ μέλους αὐτῶν. Ἡ ὕλη ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται συντεταγμένη κατὰ σειρὰν συμφώνως τῷ Τυπικῷ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας. Ἐμπεριέχει ἁπάσας τὰς Καταβασίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅλας τὰς ἐννάτας ᾠδὰς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν μεθ' ὅλων τῶν μεγαλυναρίων ὡς καὶ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, τὴν Τιμιωτέραν κατ' ἦχον μετὰ τῶν τονισμένων μουσικῶν στίχων αὐτῶν, τὰς ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ἀργὰς Καταβασίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰ Κοντάκια, τὰ ἐν τοῖς διπτύχοις ψαλλόμενα μεγαλυνάρια, ὅλους τοὺς κατ' ἦχον Εἱρμούς, ὅλα τὰ καθίσματα καὶ τὰ κατ' ἦχον προσόμοια, τὰ Εὐλογητάρια, τοὺς Ἀναβαθμοὺς καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ εἰς τὸ Εἱρμολόγιον. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀγγελθέντων προσέθηκα ἐν αὐτῷ καὶ ἕτερα μαθήματα ὡς τὰ Καθίσματα καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ὁκτὼ κατ' ἦχον Ἄξιόν ἐστιν, Νέα Λειτουργικὰ εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δευτέρου, τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τέλος τὸ ἐκ τοῦ Δοξασταρίου μου τροπάριον «Τὸν Ἥλιον κρύψαντα» κτλ. πλουτισθὲν τὸ Εἱρμολόγιον καθ' ὅλα καὶ ἀποτελεσθὲν οὕτω ἐκ 42 ὡς ἔγγιστα τυπογραφικῶν φύλλων, ἤτοι πλέον τῶν ἀγγελθέντων κατὰ 12.

Διὰ τοῦ παρόντος **Εἱρμολογίου** μου λίαν λυσιτελοῦς καὶ συνεπῶς ἀπαραιτήτου ἐφοδίου ὄντος τοῖς τε σπουδαστὰῖς τῆς μουσικῆς καὶ ἱεροψάλταις, μεγάλως θὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἀπὸ διφθέρας ψάλλοντες, καθόσον ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται μουσικῶς τε καὶ τυπικῶς ἅπαντα πλέον τὰ εἱρμολογικὰ στοιχεῖα

Δυστυχῶς ὅμως λίαν σμικρὸς ἀριθμὸς ἱεραψαλτῶν ἐκτελεῖ τὰ εἱρμολογικὰ μέλη καὶ ἐν γένει τὰ ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα ἀπὸ διφθέρας, ὀλίγιστοι, λέγω, ἅπτονται τοῦ Εἱρμολογίου. Οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν σπουδαστῶν τῆς

μουσικῆς ὡς καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν οὐδεμίαν προσοχὴν δίδουσιν ἐπὶ τῶν εἱρμολογικῶν μελῶν, ἀλλὰ ζητοῦσι μεγάλα ἀμέσως μαθήματα ὡς Χερουβικὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἀγνοοῦντες οὕτω τί πράττουσι τί ἐκτελοῦσι, μὴ γινώσκοντες ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ θεωροῦσιν εὔκολον ἴσως, εἶναι τὸ καὶ δυσκολώτατον μέρος τῆς μουσικῆς μας. Μὴ παραξενεύεσθε κ. ἱεροψάλται ἀκούοντες ταῦτα. Ἵνα δὲ κάλλιον πεισθῆτε, ἐξετάσατε μετ' εἰλικρινείας ἑαυτούς, ἐρωτήσατε εἰς τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας, καὶ πάραυτα θέλετε ἀκούσει ταύτην ἐνδομύχως ὑποτονθορίζουσαν κατηγοριματικῶς καταφατικὴν ἀπάντησιν, νουθετοῦσαν καὶ παρακινοῦσαν ὑμᾶς συγχρόνως, ὅπως ἐπιληφθῆτε τῆς συστηματικῆς μελέτης τοῦ Εἱρμολογικοῦ μέρους, εὐχαριστοῦντες οὕτω αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀκούοντας ἡμᾶς.

Ταῦτα θ' ἀκούσητε. Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλῃ τις κανονικῶς καὶ ἐρρύθμως, Κανόνας, Μακαρισμούς, ἐννάτας ᾠδὰς καὶ Προσόμοια, νὰ ἐκτελῇ δὲ λεπτομερῶς τὴν ποικιλίαν τῶν πολλαπλῶν καὶ διαφόρων Εἱρμῶν, ἀγνοῶν τὸ Εἱρμολόγιον; Ἄλλως δὲν ἁρμόζει εἰς συστηματικὸν ἱερψάλτην ν' ἀρκῆται εἰς τὴν ἀπομίμησιν ἑνίων πρακτικῶν ἱεροψαλτῶν φωνασκούντων εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε. Δυστυχῶς ὅμως διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, οὐδέποτε ἐλήφθη ὑπὸ τῶν ἐπαίόντων αὐστηρὸν μέτρον ὑπὲρ τῆς μουσικῆς μας. Ὁποῖον δὲ τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ κατὰ σμικρὸν ἐπερχομένη βλάβη τοῦ ἐνιαίου τῆς μουσικῆς μας. ἡ ἐξάπλωσις τῆς ἀμαθείας καὶ ἡ ἀπογοήτευσις τῆς ἱκανότητος. Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἱκανότης, ὁ πραγματικὸς καὶ ἀληθὴς μουσικός, ὅταν ἥ τε ἀξία καὶ ἡ ἐκτίμησις αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς τῶν

ναῶν ἐπιτρόπους, ἀμοίρους ὄντας παντελῶς μουσικῆς;

Ἀλλ' ὦ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι! Πάντα ταῦτα ὑμεῖς εἶσθε οἱ ἁρμόδιοι καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ προλάβητε. Ἀπὸ ὑμᾶς ἐξαρτᾶται ἡ διευθέτησις καὶ πρόοδος τῆς παρημελημένης ἡμῶν μουσικῆς. Σεις δύνασθε ν' ἀνυψώσητε τὴν μουσικήν μας εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς βαθμίδα, ὑποστηρίζοντες ἀφ' ἑνὸς τὴν ἱκανότητα καὶ πατάσσοντες ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀμάθειαν. Ῥέκται δ' ὄντες καὶ δραστήριοι τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων σας, θέσατε πλέον φραγμὸν διὰ τοὺς ἀνικάνους καὶ κατὰ φαντασίαν ἱεροψάλτας, ἵνα οὕτω προληφθῇ τὸ κακόν. Σχηματίσατε οἰκείας ἐπιτροπὰς ἐξ ἱκανῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων μουσικῶν, ἵνα αὗται χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἀληθῆ ἐκτίμησιν ἑκάστου παρουσιαζομένου ὑμῖν ὡς ἱεροψάλτου. Ἀφαιρέσατε ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ ἀπολύειν τοὺς ἱεροψάλτας, δικαίωμα ὅπερ εἰς Ὑμᾶς ἀνήκει καὶ ἁρμόζει. Προβῆτε Ὑμεῖς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ὑμῶν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν οἰκείων δημάρχων, κανονίζοντες μετ' αὐτῶν δίκαια κουθέλια δι' ἀμφοτέρους τοὺς χοροὺς ἑκάστου ναοῦ, ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ, ὅπως διορίζητε ὑμεῖς πλέον εἰς τὸ ἑξῆς ἱκανοὺς ἱεροψάλτας. Τοιουτοτρόπως δὲ πράττοντες, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον θὰ ἐπαναφέρητε εἰς τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν Ναοὺς τὸ ἁγνὸν καὶ ἐνιαῖον τῆς μουσικῆς μας σύστημα. Δημιουργοῦντες δὲ συγχρόνως καὶ Σχολὰς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς θὰ φθάσωμεν μετ' οὐ πολὺ εἰς εὐάρεστον σημεῖον, θὰ ἐπανίδωμεν ἀνατέλλουσαν ἐν τοῖς ναοῖς ἡμῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν προγόνων μας μουσικήν, ἣν ἄλλοτε ἐμελπόν τε καὶ ἔψαλον οἱ τὰ πρῶτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ πολιτείᾳ φέροντες, δηλονότι αὐτοὶ οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες.

Συγγνώμην αἰτῷ διὰ τὴν παρέκβασίν μου ταύτην, ἣν αἴσθημα φλογερὸν μοὶ ὑπηγόρευσε, καθῆκον δὲ καὶ ὑποχρέωσις ἀπαραίτητος μ' ὤθησαν ὅπως διὰ τοῦ ἀσθενοῦς καλάμου μου ἀπευθύνω τὰς ταπεινὰς ταύτας ἰδέας, δυσαρέστους μὲν ἴσως εἴς τινας οὔσας, λίαν δ' ὠφελίμους τῷ μουσικῷ κύκλῳ.

Ἀλλ' ἀλλάσσοντες βῆμα ἂς ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη τὸ ἐν λόγῳ Εἱρμολόγιον ἐχαράχθη ἐπὶ βάσεων ὅλως ἁπλῶν θεωρητικῶν καὶ ἐμμέτρων. Πρὸ ἐτῶν ἤτοι τῇ 17 Ἰουλίου 1885 δι' αἰτήσεώς μου ὑπέβαλον τοῦτο τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ Ὑπουργεῖον πάνυ προθύμως δεχθὲν τοῦτο, ἔδωκε διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Γεωργίου Λαμπάκη εἰς τὸν μακαρίᾳ τῇ λήξει μουσικοδιδασκαλον Γεράσιμον Ματζαβῖνον ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν διδάξαντα ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, ὅπως τὸ ἔργον ἐξετάσῃ. Ὁ ἀείμνηστος καὶ ἐγκρατὴς τῆς Μουσικῆς Μαντζαβῖνος, ἐξετάσας λεπτομερῶς τὸ Εἱρμολόγιόν μου, εὗρε σύμφωνον πρός τε τὸ ἦθος καὶ τοὺς θεωρητικοὺς κανόνας τῆς παρ' ἡμῖν μουσικῆς, γνωματεύσας πρὸς τὸ ὡς εἴρηται Ὑπουργεῖον ἐγγράφως. Διὸ τὴν γνωμάτευσιν τούτου κατεχωρίσαμεν ἐμπροσθεν τοῦ παρόντος ἔργου. Ἐλθούσης ὅμως τῆς ἐπιστρατείας ἠναγκάσθην ἕνεκα τῆς στρατιωτικῆς μου ὑποχρεώσεως ν' ἀναβάλω τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν. Μετὰ πάροδον δ' ὀλίγων ἐτῶν ἔχων ἀνάγκην διὰ τὴν Σχολήν μου διαφόρων μουσικῶν ἔργων ἐν οἷς καὶ τοῦ Εἱρμολογίου, ἐδημοσίευσα ἀγγελίαν, ἣν δι' ἐγκυκλίου τότε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνέστησε θερμῶς πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καὶ τὰς ἐπισκοπικὰς ἐπιτροπὰς τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἐν

ἀρχῇ τοῦ ἔργου κατεχωρίσαμεν. Ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐθεώρησα περιττὸν νὰ ζητήσω καὶ αὖθις τὴν ἐκ νέου καὶ κατ' ἰδίαν ἔγκρισιν.

Τὸ Νέον τοῦτο Εἱρμολόγιον εἶναι ἀποκύημα πολυετοῦς ἐργασίας. Κατὰ πόσον δὲ ἡ ἐργασία μου αὕτη ἐγένετο μετὰ κόπου καὶ μόχθου, θερμοῦ αἰσθήματος καὶ ζήλου, κατὰ πόσον ἀποβλέπει εἰς εὐγενῆ καὶ κοινωφελῆ σκοπόν, ταῦτα πάντα ἐναπόκεινται εἰς τὴν εὐθύκριτον καὶ δικαίαν κρίσιν ἀνεπτυγμένων ἀνδρῶν καὶ ἀληθῶν ἐργατῶν τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Πλὴν εὔχομαι ἀπὸ καρδίας ὅπως ἄλλοι μετ' ἐμὲ φανῶσιν ἱκανώτεροι καὶ κοινωφελέστεροι.

Ἔρρωσθε!

ΑΝΔΡΕΑΣ Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΣ

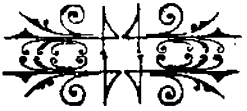

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας μετὰ τῆς Τιμιωτέρας Σελ. 1
Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου . . . . . » 10
» *τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου καὶ μεγαλυνάριον τῶν διπτύχων* . . . . . » 12
Κοντάκιον προεόρτιον τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου . » 14
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου . . . » 15
Κοντάκιον Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα . . . . . » 22
» *Προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ* . . . . . » 24
Ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Σταυροῦ . . . . . » 25
Κοντάκιον » *ὁ ὑψωθείς* . . . . » 30
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν, τοῦ Σταυροῦ Μυστικῶς εἰ Θεοτ. » 31
» » » *εἰς τὴν ἀπόδοσιν Ὁ διὰ βρώσεως* » 32
Καταβασίαι ἀνοίξω τὸ στόμα μου μετὰ τῆς τιμιωτέρας » 39
Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν . . . . » 43
» *Ὁ Καθαρώτατος Ναός* . . . . . » 44
» *Προεόρτιον τῶν Εἰσοδίων* . . . . . » 45
Καταβασίαι Χριστὸς Γεννᾶται . . . . . » 47
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τῶν Εἰσοδίων . . . . . » 58
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν τῶν εἰσοδίων ὡς ἐμψύχῳ . . » 74
Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων εἰς ἦχον πρῶτον . » 76
Μεγαλυνάριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν διπτύχων » 79
Κοντάκιον προεόρτιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως . » 80
» *ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως* . . . . . » 81
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσ. μετὰ τῶν μεγαλ. » 82
Κοντάκιον » » » . . . . . » 90
Καταβασίαι δικαῖαι, Ἐυθὺς ἀνεκάλυψε πυθμένα . . » 94
Ἡ ἐννάτη τῆς περιτομῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων . » 104
Τὸν οὐρανοφάντορα . . . . . » 116
Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων εἰς ἦχον β'. εἱρμολογ. » 117
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τῶν Θεοφανείων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων » 121
Κοντάκιον τῶν Θεοφανείων . . . . . » 129
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν ὃ τῶν ὑπὲρ νοῦν . . . . » 132
Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων εἰς ἦχον β'. . . . » 134
Καταβασίαι Χίρσον ἀβυσσοτόκον μετὰ τῆς τιμιωτέρας » 137

Κοντάκιον, ὁ μήτραν παρθενικήν . . . . . Σελ. 145
Ἡ ἐννάτη ᾠδὴ τῶν τριῶν ἱεραρχῶν . . . . . » 146
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἐν νόμῳ σκιᾷ » 165
Προσόρτιον Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ . . . » 167
Καταβασίαι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνοίξω τὸ στόμα μου » 168
Ἡ θ'. ᾠδὴ » » » » » 172
Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ . . . . . » 178
Μεγαλυνάρια τῶν ἁγ. Ἰσαπ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης » 180
Κοντάκιον ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης . . . » 187
» *Προσόρτιον τῆς Μεταμορφώσεως* . . » 188
Ἡ θ'. ᾠδὴ τῆς Μεταμορφώσεως . . . . . » 188
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως. Ὁ τόκος σου . . . . . » 195
Κοντάκιον προσόρτιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου » 197
Καταβασίαι Πεποικιλμένη . . . . . » 197
Ἡ θ'. ᾠδὴ τῆς Κοιμήσεως . . . . . » 203
Κοντάκιον Τὴν ἐν Πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον » 209

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Καταβασίαι. Ὡς ἐν Ἠπείρῳ μετὰ τῆς τιμιωτέρας καὶ τοῦ Κοντακίου . . . . . » 212
Καταβασίαι. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν μετὰ τῆς τιμιωτέρας καὶ τοῦ Κοντακίου . . . . . » 219
Κοντάκιον. Μετὰ τῶν ἁγίων . . . . . » 225
Καταβασία. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς μετὰ τῆς τιμιωτέρας καὶ τοῦ κοντακίου . . . . . » 226
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς . . » 232
Καταβασίαν. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος . . » 233
» *τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ὁ Θειότατος* » 238
Εἱρμὸς τοῦ Μεγάλου κανόνος μετὰ τοῦ κοντακίου ψυχή μου ψυχή μου . . . . . » 243
Εἱρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου . . . . . » 247
Καταβασίαι Τυρὰν διοδεύσας μετὰ τῆς θ'. ᾠδῆς . » 255
Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρά . . . . . » 262
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Τὴν ἀγνὴν . . . . . » 263
Καταβασίαι τῶν Βαΐων. Ὡφθησαν μετὰ τῆς θ', ᾠδῆς » 264
Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ . . . . . » 272
Καθίσματα καὶ κανόνες τῆς Μ. Ἑβδομάδος . . » 274

Τὸν Νυμφῶνα σου βλέπων . . . . . *Σελ.* 288
Τὸν Δητὴν αὐθημερόν . . . . . » 326

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα . . . . . » 370
Προσόμοια τοῦ Πάσχα. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν . . . » 381
Ἡ ὑπακοή, Προλαβοῦσα . . . . . » 386
Κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ . . . . . » 387
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Ὁ ἄγγελος ἐβόα. Φωτίζου φωτ. » 388
Ἡ δ'. ᾠδὴ τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου μετὰ τοῦ κοντακίου . . . . . » 396
Μεγαλυνάριον τῶν διπτύχων Ἴδωρ τὸ Ζωήρυτον . » 400
Ἡ δ'. ᾠδὴ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ . . . . » 401
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα . » 403
Ἡ δ' ᾠδὴ τῶν Μυροφόρων . . . . . » 404
Καταβασιαι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Θάλασσαν ἔπηξας » 407
Ἡ δ'. ᾠδή . . . . . » 411
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Εὐφραίνου ἀγάλλου . . » 422
Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ἡ δ'. ᾠδή . . . . . » 423
Ἡ Τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων εἰς ἦχον πλ. τοῦ α'. » 428
Κοντάκιον. Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα . . . . » 431
Ἡ δ'. ᾠδὴ τῆς Ἀναλήψεως . . . . . » 432
Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν . . . . . » 438
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Σὲ τὸν ὑπερνοῦν . . . » 439
Καταβασία *τῆς Πεντηκοστῆς. Πόντω ἐκάλυψε δικλαῖ* » 440
Ἡ δ'. ᾠδὴ τῆς Πεντηκοστῆς . . . . . » 450
Κοντάκιον » » . . . . . » 455
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Μὴ τῆς φθορᾶς . . . . » 455
» » » » » » *ἕτερον* . » 458
« » » » » » *Χαίροις ἄνασσα* » 459

Οἱ ὑπολειπόμενοι εἱρμοὶ κατ' ἦχον καὶ κατ' ᾠδάς . » 416
Τὰ προσόμοια κατ' ἦχον «Πρόλογοι» . . . . » 547
Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν κυριακῶν ἀπολυτικίων καὶ Θεοτοκίων κατ' ἦχον . . . . . » 570
Ὑπολειπόμενα Καθίσματα . . . . . » 588
Οἱ ἀναβαθμοὶ κατ' ἦχον . . . . . » 597
Ἑξαποστειλάρια . . . . . » 604

Ἄξιον ἐστὶν κατ' ἦχον . . . . . Σελ. 613
Λειτουργικὰ εἰς πλάγιον δεύτερον ἦχον . . . » 620
Ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου . . . . » 628
Ἀπολυτίκια ψαλλόμενα ἀντὶ τοῦ εἴδομεν τὸ φῶς » 636
Τὸν Ἥλιον κρύφαντα . . . . . » 647
Πολυχρονισμός . . . . . » 653

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΝΤΑ ΥΠΟ Α. Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Ἀλλότριον τῶν μητέρων . Σελ. 28
Χριστὸς Γεννᾶται ἀργῶς . . . . . » 46
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον. Μεγάλυνον ψυχή μου. Στέργειν μέν » 91
» » » *Ἐπὶ σοὶ χαίρει πλ. τετάρτου* . » 114
» » » *Τῶν Θεοφανείων. Ἀπορεῖ πᾶσα* . » 130
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς Ὑπαπαντῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ τροπαρίων . . . . . » 157
Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . . . » 167
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Ὡς ἐμψύχῳ . . . . » 179
Καταβασίαι. Χοροὶ Ἰσραήλ . . . . . » 188
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη » 104
» » » » *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι. Νενίκηνται* » 209
» » » » *Τῶν Βαΐων Θεὸς Κύριος* . » 278
Τὸν Νυμφῶνα σου βλέπων . . . . . » 287
Ἡ Θ'. ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων . » 374
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν Ὁ ἄγγελος ἐβόα, Φωτιζόν φωτ. » 390
Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ . . . . . » 392
» » » . . . . . » 394
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Συμφώνως Παρθένε . . » 406
» » » *Τῆς Πεντηκοστῆς, Μὴ τῆς φθορᾶς* » 455
Ἄξιον ἐστὶν πλαγίου πρώτου . . . . . » 619
Ἕτερον » *τετάρτου* . . . . . » 626

ΝΕΟΝ
ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Καταβασίαι ψαλλόμεναι ἀπὸ 31 Αὐγούστου μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου. Ἦχος Νη. Γα

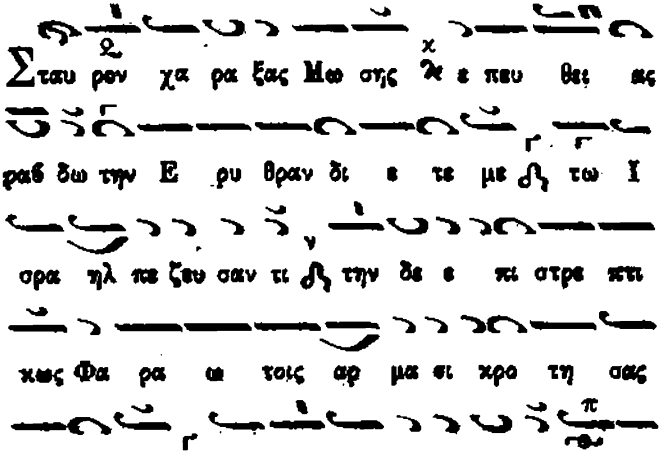

η ητ τη τον ο ο ο πλον δε ο χρι στω

α σω μεν τω θε ω η μων ο τι δε δο

ξα σται

Ὠδὴ γ'.

Ρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου παρα

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου σει δε

πρω την Εκ κλη σι α νυν ε ξην θη η σε

ξυ λον Σταυ ρου εις χρα τος και στε ρε ε ὼ ω μα

Ὠδὴ δ'. Γα

Ε σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο

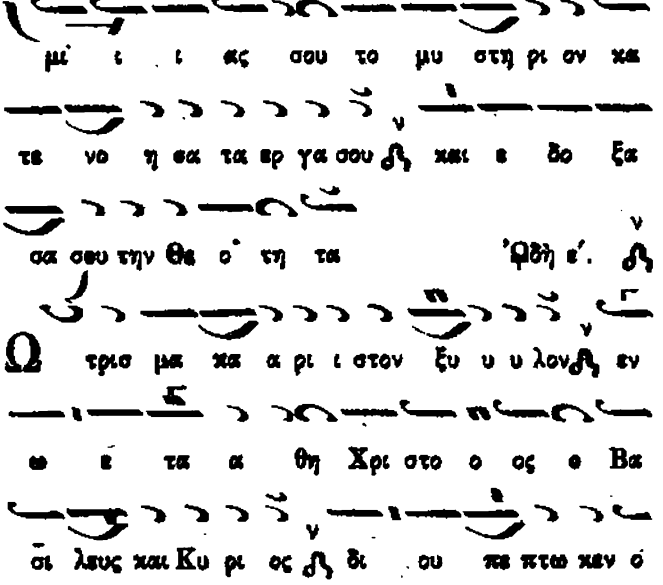
μι ι ι ας σου το μυ στη ρι ον κα
τε νο η σα τα ερ γα σου καὶ ε δο ξα
σα σου την Θε ο τη τα Ὠδὴ ε΄.
Ω τρισ μα κα α ρι ι στον ξυ υ υ λον εν
ω ε τα α θη Χρι στο ο ος ο Βα
σι λευς και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ὁ
ξυ λω α πα τη σας τω εν σοι δε λε α
σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σαρ κι ι τω
πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις
η η μων Ὠδὴ ς΄.

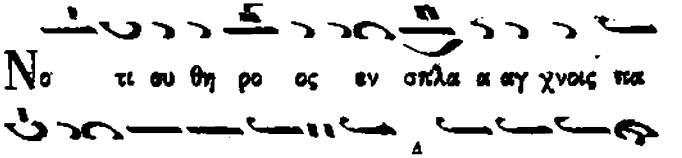

No τι συ θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

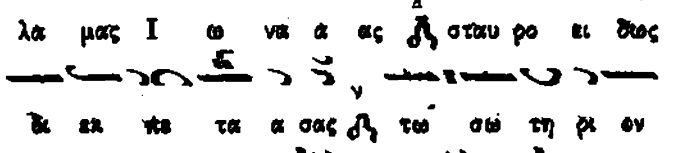

λα μας Ι ω να α ας ϯ σταυ ρο ει δως

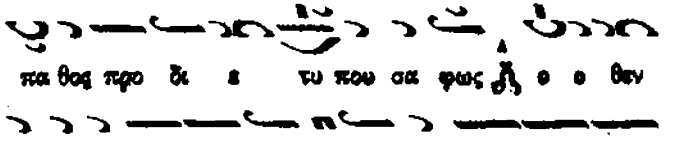

δι εκ νε κρ τα α σας ϯ τω σω τη ρι ον

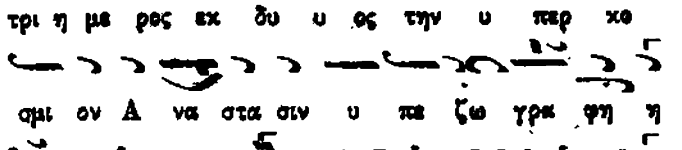

πα θος προ δι ε τυ που σα φως ϯ ο ο θεν

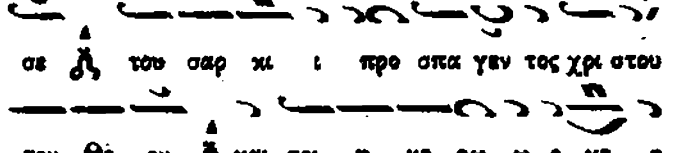

τρι η με ρος εκ δυ υ ος την υ περ κο

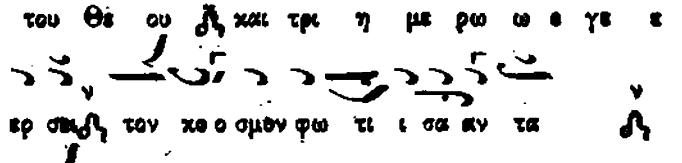

σμι ον Α να στα σιν υ πε ζω γρα φη η

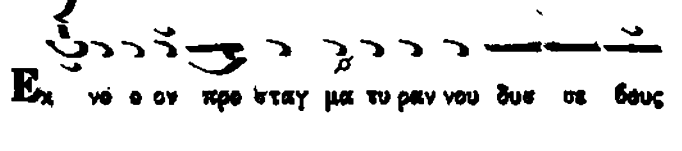

σε ϯ του σαρ κι ι προ σπα γεν τος χρι στου

του Θε ου ϯ και τρι η με ρω ω ε γε ε

ερ σε ϯ τον κο ο σμον φω τι ι σα αν τα ϯ

Εκ νε ο ον προ ϭταγ μα τυ ραν νου δυε σε δους

λα ους ε χλο νι σε πνε ον α πει λη η

ης και δυσ φη μι ι ας θε ο στυ γους ο μως

τρεις και αι δας ουκ ε δει μα τω ω σε

θυ μας θη ρι ω ω θης ου πυ υρ δρο μει ον

αλλ αν τι χου ουν τι δρο σο δο λω Πνευ

μα τι πυ ρι συ νον τες ε φα αλ λον ο

υ κε ρυ μνη η τος των πα τε ρων και η

μων ω ων Θε ος ευ λο γη το ος αι Χ

Α: νευ μεν ευ λο Χ γευ μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Ευ λο γη σα τε παι σι σι δες της τρι

α α α δος ι σα ριθ μοι δη μι συρ γον

Πα τε ρα θε ον υ μνει σι τε τον συγ κα

τα δαν τα λο ο γον κ και το πυρ εις δρο

ο σον με τα ποι η σαν τα υ και υ πε

ρυ φου ου ου ται το πα α σι ζω ην

πα ρε χων Πνε ε ε ευ μα πα νε γι ον

εις τους αι ω ω χ να α α ες.

Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων ἦχος Νη

Με γα λυ νη η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το Πνευ μα μου Χ ε πι τω

θε ω τω Σω τη ρι μου

Ο τι ε πε δλε ψεν ε πι τὴν τα πει νω σιν τῆς

δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι ου Χ σι με πα α α σαι αι γε νε αι Χ

Ο τι ε ποι ;η σε μοι με γα λει α α δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

ος αυ του εἰς γε νε Χ αν και γε νε αν

τοις φο βου με ε νοις αυ τον Χ

Ε πει η σε χρω τος εν βρα χι ο νι αυ τοῦ

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α χ νει

α χαρ δι ι ας αυ τεν ν χ

Κα θει λε δω νε στας κ πο θρο νον κει υ ψω σε

τα κει νους κει νων τας ε νε κ πλη σεν α γα χ

θων κει πλου τουντας ε ξα πε στει λεν κε νους ν χ

Αν τε λε θε το Ι σρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη νε ε λε εις κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

ρας η μων τον Α βρα χ αι κει τον σπερ

μα τι αυ του εις αι ω νας ν

Τη ν τι μι ω τε ραν τον Σα ρα δμ δ

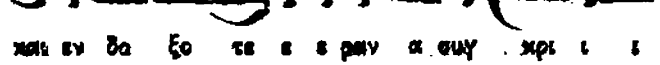

και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ χρι ι ε

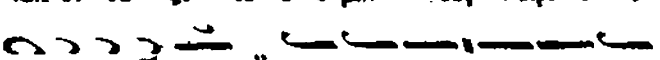

τως των Σε ρα φιμ ζ την α δι α φθο ρως

Θε εν λο ε γον τε χοω σαν ζ τὴν εν τως

Θε ο το χον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ζ

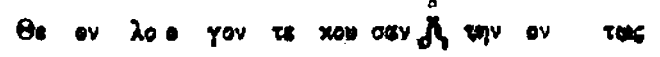

Τὴν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βιμ ζ και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τως

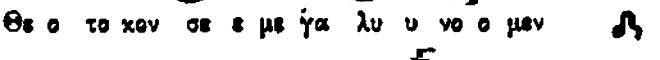

των Σε ρα φιμ ζ την α δι α φθο ο ρως Θε

εν λο ε γον τε χου ου ου ου ου ου σαν ζ τὴν

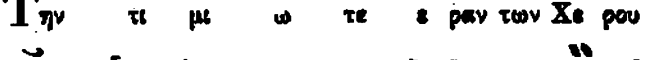

εν τως Θε ε το χον σε ε με γα λυ υ νο

ο μεν ... Ὠδὴ β'. ζ

Μυ στι κως κι θε ο το ο ο κε Πα

ρα δει σος ϡ α γε ωρ γη η τως βλα

στη σα σα Χρι στον ϡ υφ ου το του Σταυ ρου

ζω η φο ρον εν γη ϡ πε φυ του ουρ γη

ται δεν δρον ϡ δι ου νυν υ ψου με ε νου

προ σκυ νουν τες αυ τον σε ε με γα λυ νο με ε

ε ε εν ϡ

Τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου

Ἦχος ϡ *Δι*

Ο των αι ω νω ων Πα η της και Δε

σπο της Θε ε των ο ο λω ων υ πε ρου σι

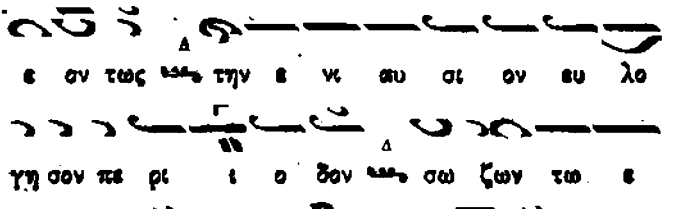

ε σν τως τὴν ε νι συ σι ον ευ λο

γη σον πε ρι ι ο δον σω ζων τω ε

λε ε ει σου τω α πει ρω σι κτιρ μων παν

τας τους λα τρευ ο σν τας σοι τω μο νω Δε

σπο τη καὶ εκ δο ων τας φο βω λυ τρω

τα ευ φο ρόν πά α α σι το ε τός χο ρη γη

σο ο σν

Ἕτερον ἦχος γ'. Γα Πα

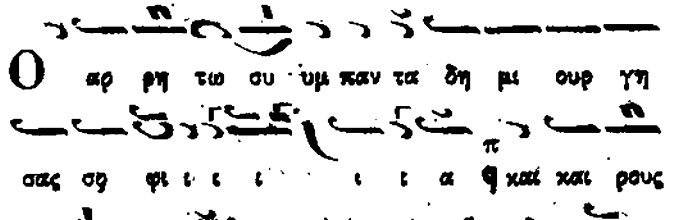

Ο αρ ρη τω συ υμ πάν τα δη μι ουρ γη

σας σῃ φι ι ι ι ι ι α ᾖ καὶ καὶ ρους

ο θε ε με νος εν τη αυ του ε ξου σι ι

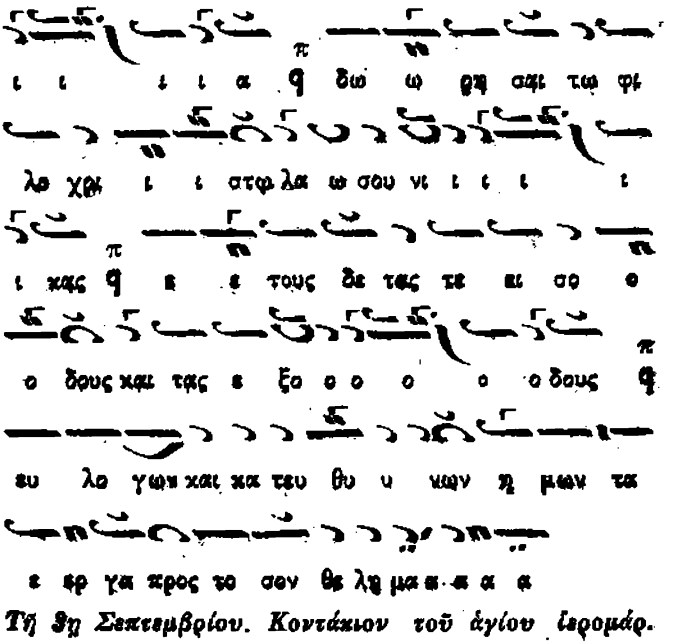

ι ι ι ι α φ δω ω ρη σαι τω φι

λο χρι ι ι στω λα ω σου νι ι ι ι

ι κας φ ε ε τους δε τας τε ει σο ο

ο δους και τας ε ξο ο ο ο ο ο δους φ

ευ λο γων και κα τευ θυ υ νων η μων τα

ε ερ γα προς το σον θε λη μα α α α

Τῇ ϑῃ Σεπτεμβρίου. Κοντάκιον τοῦ ἁγίου ἱερομάρ.

Ἀνθίμου ἐκ τοῦ Δι χ

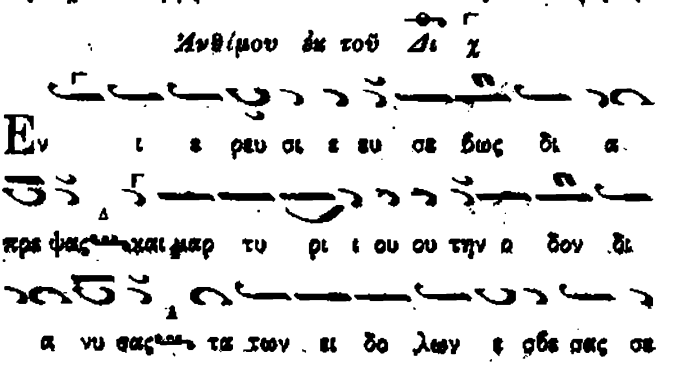

Εν ι ε ρευ σι ε ευ σε βως δι α

πρε ψας καὶ μαρ τυ ρι ι ου ου την α δον δι

α νυ σας τα ̀ των ει δο λων ε ρδε σας σε

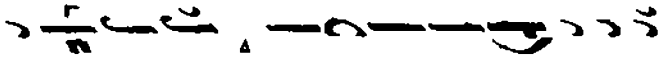

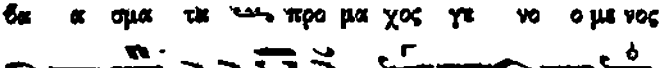

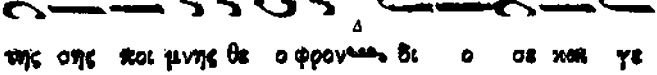

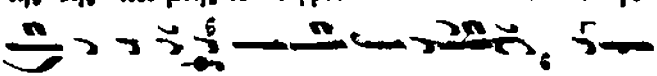

Εἰς τὰ Δίπτυχα Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου χ

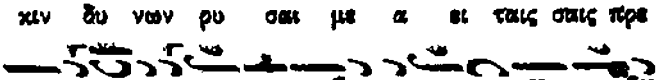

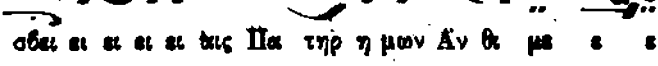

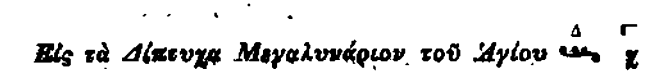

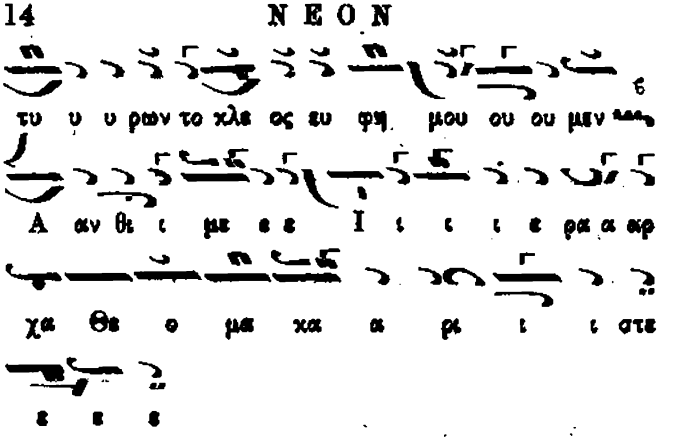

Κοντάκιον. Προσόμοιον τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἦχος γ'. Γα Πα χ

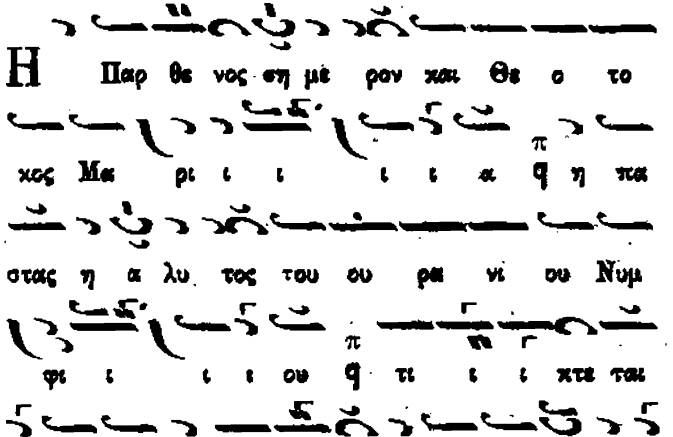

η η η τως φ ο ο χη μα του Θε

ου λο ο ο γου ευ τρα πι σθη η η η

η η ναι φ εις του το γαρ χαι προ ω ρι ι

σθη η θει α πυ υ λη Μη τηρ της ον τως

ζω η η η η ης

Τῇ θῃ Σεπτεμβρίου τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ θ΄. Ἦχος β΄. Πα χ

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε

ον ε ξα - ναι τει λαν τα σω μα τι κως η μιν

ε πι δη μη σαν τα φ εκ λα γο νων παρ θε νι

κων α φρα στως σω μα τω σα σα ευ λο

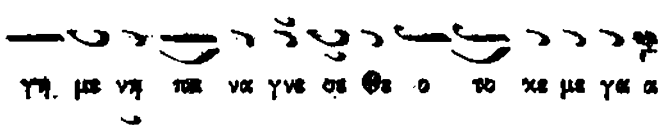
γη. με νη τοι να γνε σε θε ο το κε με γα α
λυ νο μεν

Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω σον ημας

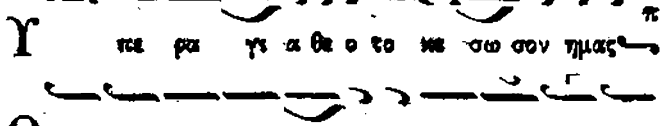
Ο τοις α πεκ θου ου σι λα οις εξ α

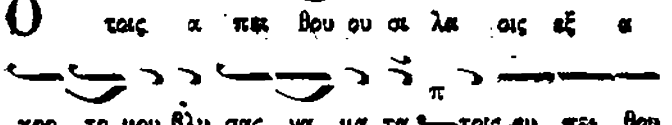
κρο το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου

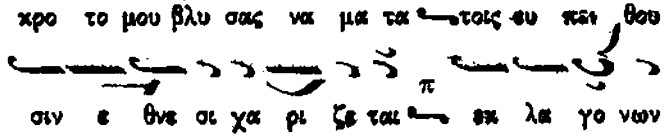
σιν ε θνε σι χα ρι ζε ται εκ λε γο νων

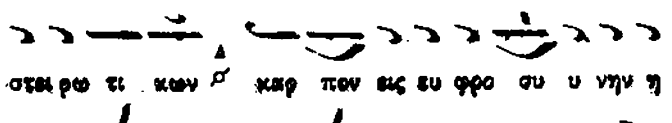
στει ρω τι κων καρ πον εις ευ φρο συ υ νην η

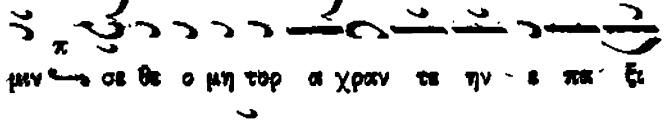
μιν σε θε ο μη τορ α χραν τε ην ε πε ξε

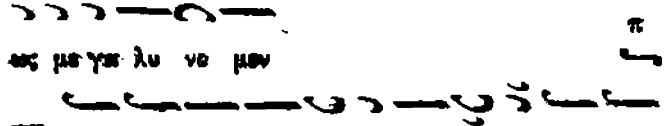
εις με γε λυ νο μεν

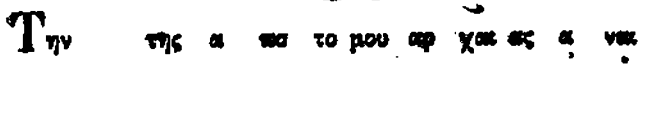
Τ ην της α πα το μου αρ χα ες α νε

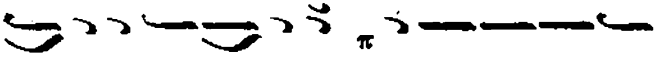

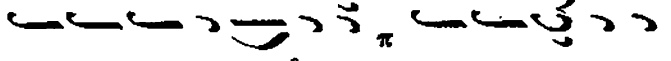

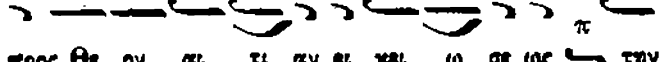

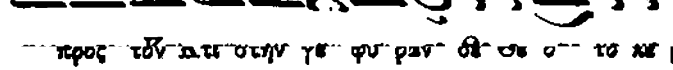

Εἱρμὸς ἄλλος ἦχος ⲁ *Νη* χ

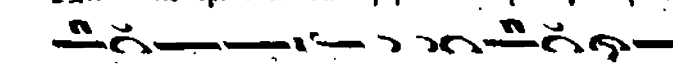

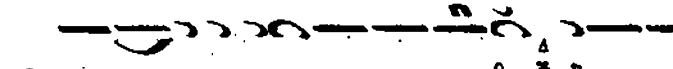

πα σαι αι φυ λαι τη ῆς γῆς ἃ παυ στοῦς μὰ κα

ρι ι ζο ο μεν

Υ πε ρα γι ω θε ο το κε σω ω σον ἡμᾶς

Ε πα ξι ι ον θε ο μη η τορ τῆς σης α

γνει ας τον το κον ε κλη ρω σω ὅι ε πεῖ

γε λι ας τη πο τε γαρ α καρ πω θε

ο ὅλα στοῦς καρ πος ε δο θῆς ὅι ο σε πα

ᾶαι αι φυ λαι τῆς φῆς ἃ παυ στοῦς μὰ κα ρι ι

ζο ο μεν

Πε πλη ρω ω ται τοῦ βο ω ων τος η προ φη

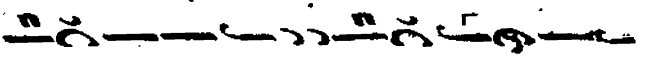

ξει α φη σι γαρ α να στη τω σκη νην ην κα

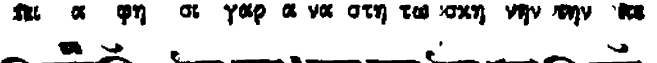

πτω κυ ι αν ξη που κ ε ρου Δι ε ξυ δ εν σοι

α χραν κε πρε τω πω θη σαν δε γε ο συμ πκς

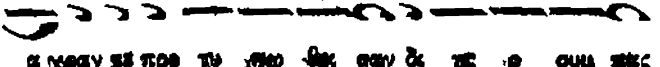

των αν θρω πω ων χους κς πω φια ία κα πλα ασθη

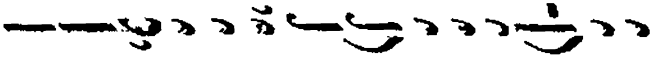

θε κη

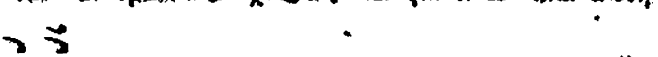

Τα σπαρ γα α νε πρε σκυ νου συμ μεν ειω θε ο

φο κε ξη δο ξα ζο μεν τον δον τε κυρ ριον

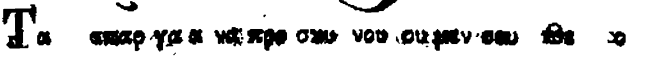

τη πρω την στει φα νη κάι κ νεν οι ξάν κε μη η

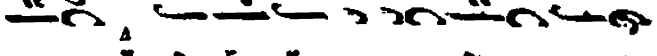

ξραν την κ γο νον εκ πα ρα δο ξου ξη ποι κι

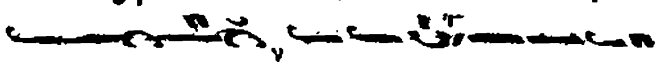

φαρ ριον τα φ σε βου λε ε και θε ος ων τάν τε

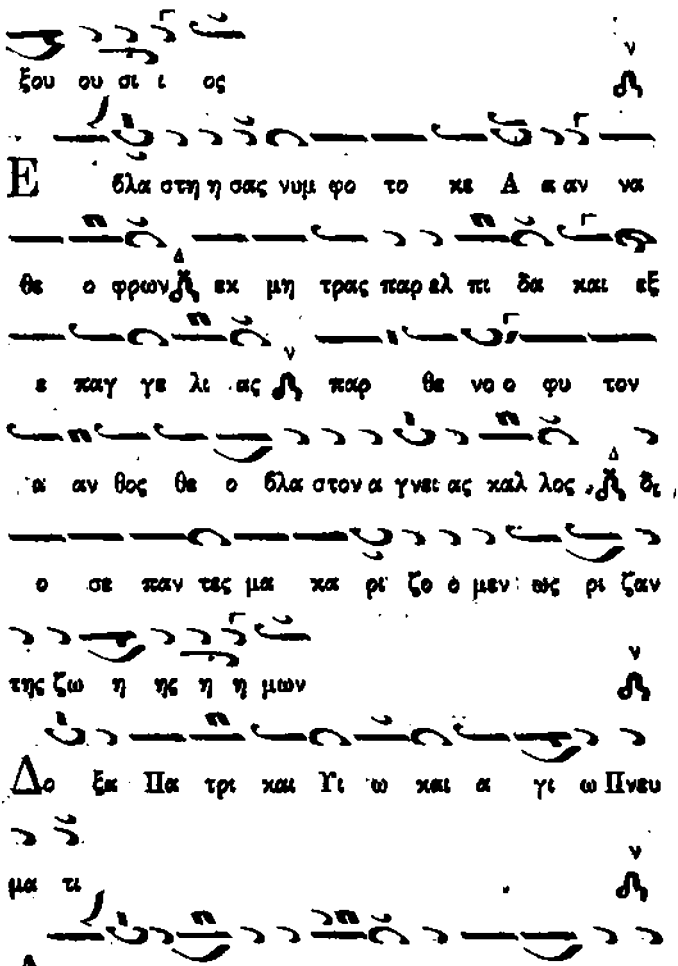
ξου ου σι ι ος
Ε βλα στη η σας νυμ φο το κε Α κ αν να
θε ο φρων εκ μη τρας παρ ελ πι δα και εξ
ε παγ γε λι ας παρ θε νο ο φυ τον
α αν θος θε ο βλα στον α γνει ας καλ λος δι
ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν ως ρι ζαν
της ζω η ης η η μων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Αλ λο ο ο τρι ι ι ον τοις α νο ο μοις

ε στι δο ξα ζειν την α ναρ χον Τρι α δα

Πα τε ρα και Υι ον τε ϩ και το α α γι

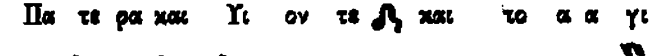

ον Πνε υ μα την α κτι στον παγ κρα τε ρι

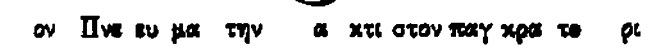

αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα σται τω νευ

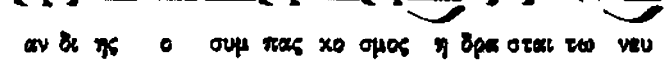

μα τι του κρα τους αυ της ϩ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

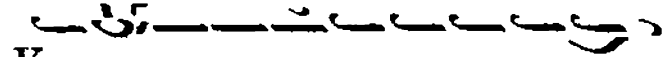

των αι ω νων α μην ϩ

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο

μη τορ τον ε να της τρι α δος χρι στον τον Βα

σι λε α ον υ μνει σι πα σα κτι ι σις

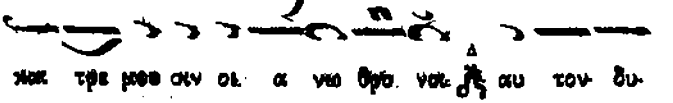

κκε τρε μεθ σιν οι α νω θρω. νοι ζῆς αυ τον δυ-

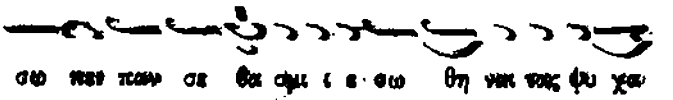

σω ποιε παν σε θα σμι ι ε σω θη νοι τας φυ χα-

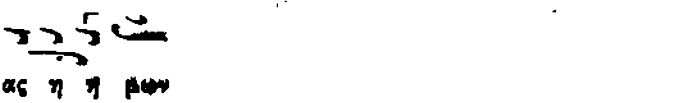

ας η η μων

Καταβασίαι Μυστικοῦ ζήτει εἰς σελ. 40

Κοντάκιον ἦχος δ. Δι

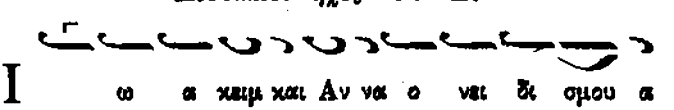

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμου α

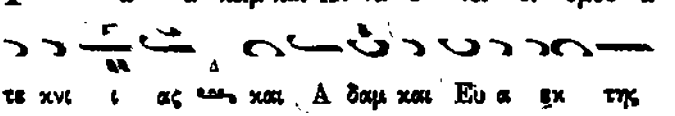

τε κνι ι ας και Α δαμ και Ευ α εκ της

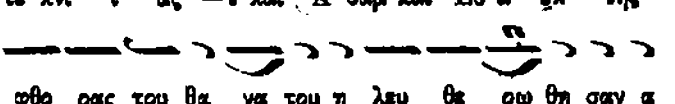

φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν α

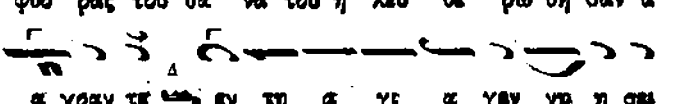

α χραν τε εν τη α γι α γεν νη η σει

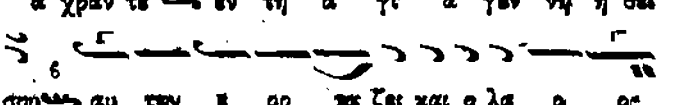

σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος

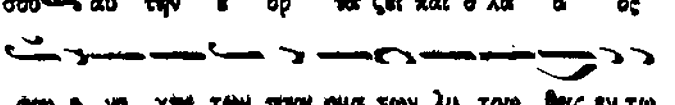

θου ε νο χθε τῶν πτοι σμα των λυ τρω θεις εν τω

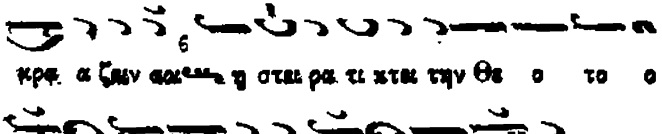

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν ἦχος Νη χ

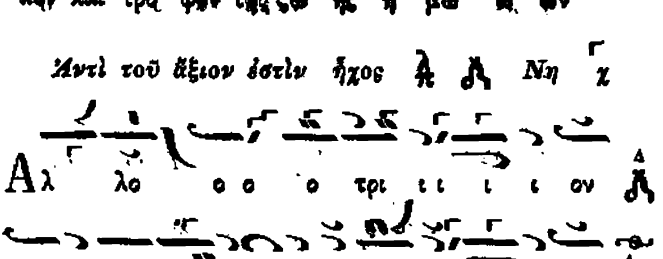

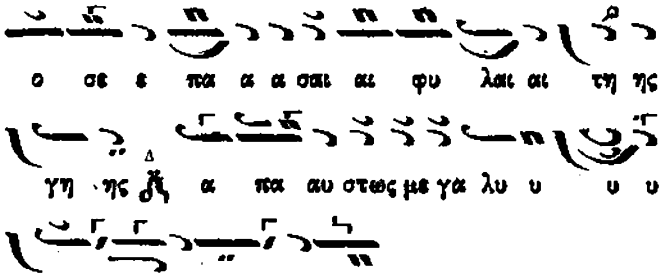

Τῇ 13 Σεπτεμβρίου Κοντάκιον Προεόρτιον

τοῦ Σταυροῦ ἦχος Δι

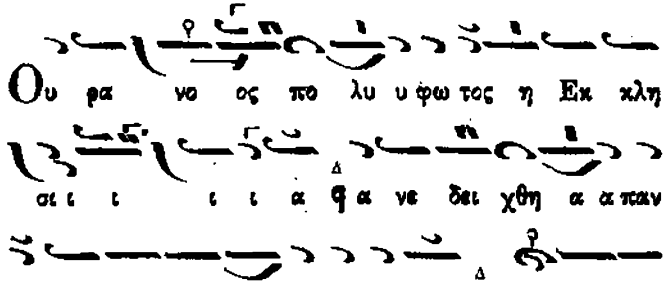

Τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ. Ὠδὴ θ'. ἦχος ♎ ♏ *Νη* χ

Μυ στι κως ει Θε ο το κε τα ρα δει σας

α γε ωρ γη η τως βλα στη σω σα Χρι στον ♏

υφ ου το του Σταυ ρου ζω η φο ρον εν γη

πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον ♏ δι ου νυν υ

ψου με ε νου προ σκυ νου ουν τες αυ τον σε με

γα λυ υ νο ο μεν ♏ *Τὸ τέλος* ♏ Αυ τον σε με

γα λυ νο με ε ε ε εν ♏

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ♏

Α γαλ λε σθω τα δρυ μου ξυ λα συμ παν τα

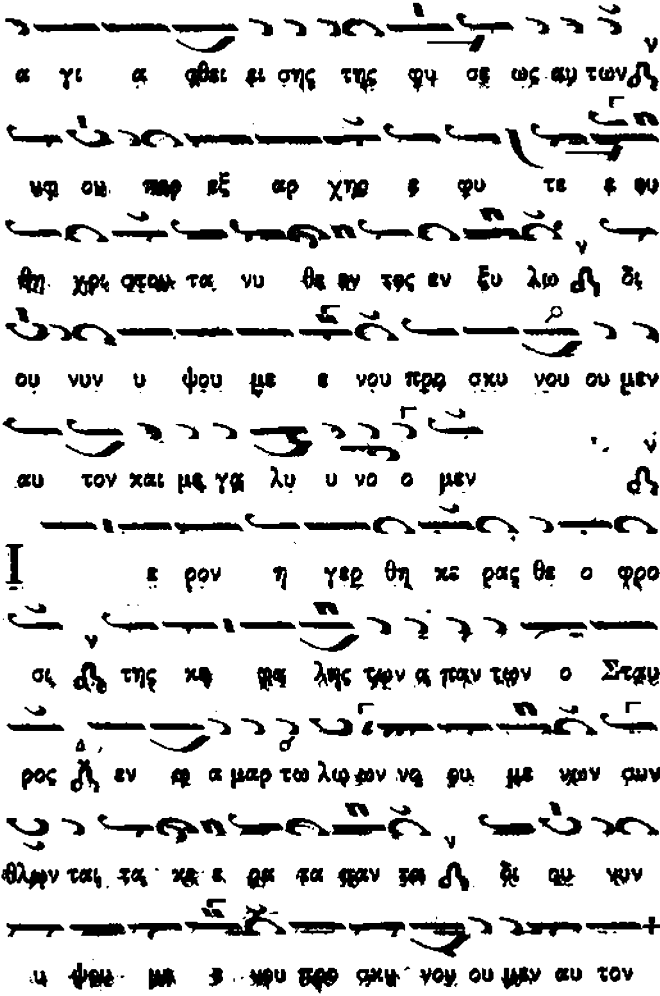
α γι α σθει μι σης της φυ σε ως αυ των
υφ ου παρ εξ αρ χης ε φυ τε ε φυ
θη χρι στου τα νυ θε αυ τες εν ξυ λω δι
ου νυν υ ψου με ε νου προ σκυ νου ου μεν
αυ τον και με γα λυ υ νο ο μεν
Ι ε ρον η γερ θη κα ρας θε ο φρο
σι της χα ρι λης των α παν των ο Σταυ
ρος εν α μαρ τω λω σον να ου με νων σων
θλων ται τα κα ε ρα πα σαν σα δι α νων
υ ψου με ε νου προ σκυ νου ου μεν αυ τον

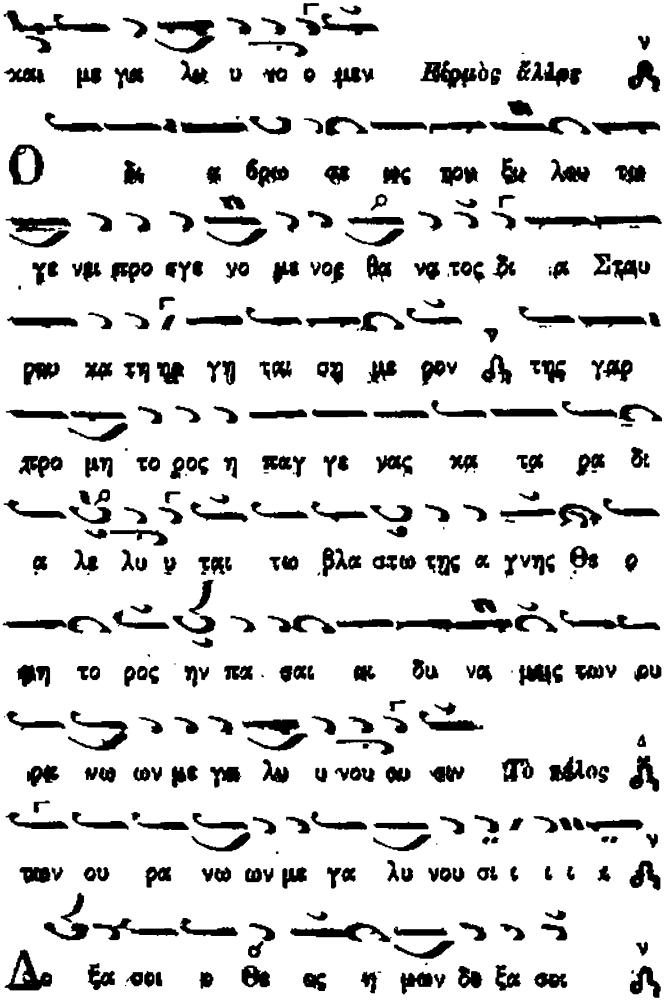
κα με γα λω υ νο ο μεν Ἑρμὸς ἄλλφ
Ο δι ε δρω σε μς πον ξυ λων τω
γε νει προ σγε νο με νος θα νε τος δι α Σταυ
ρω κα τη τῆ γῆ ται σῃ με ρον δὴ τῆς γαρ
προ μη το ρος η παγ γε νας κα τα ρα δι
α λε λυ υ ται τω βλα στω τῆς α γνης Θε ο
φη το ρος ην πα σαι ας δυ ναι μεις των ου
ρα νω ων με γα λω υ νου σω σαν Πὸ πέλος
τεν ου ρα νω ων με γα λυ νου σι ι ι ι κ
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Μη την πι χρι αν την του ξυ λου ε α

σας α νατ ρε σι μον Κυ ρι ε δι α Σταυ ρου ε

ξη λει ψας ση με ρον ο θεν και ξυ λον ε

λυ σε πο τε πι χρι αν υ δα α των Μερ

ρας προ τυ πων του Σταυ ρου την ε νερ γει αν

δι ο σε αι δυ να α μεις των ου ρα

νω ων με γα λυ υ νου ου σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Α δι α λει πτως βα πτο με νους τω ζω

φω του προ πα τω ρος Κυ ρι ε δι α Σταυ ρου α

νυ ψω σας ση με ρον ὡς γαρ τη πλα νη

α γαν α κρα τως η φυ υ σις προ κα τη

νε χθη παγ κλη η ρως η μας πα λιν α νωρ θω σε

το φως το του Σταυ ρου σου ον οι πι στοι

οι προ σκυ νη η σω ω μεν ὡ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ὡ

Ι να τον τυ πον υ πο δει ξῃς τω κο σμω

προ σκυ νου με νον Κυ ρι ε τον του Σταυ ρου εν πα

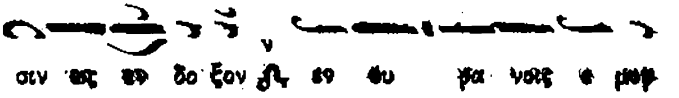

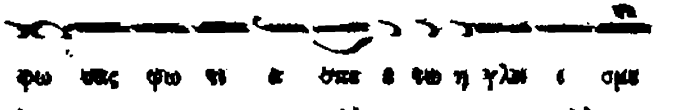

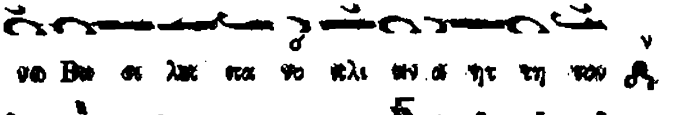

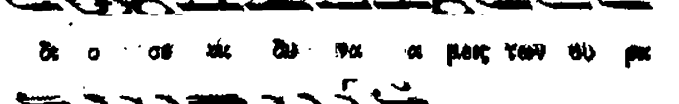

Καταβασία Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε καὶ ὁ Θεὸς βρώσεως

Κοντάκιον ἦχος δ Δι χ

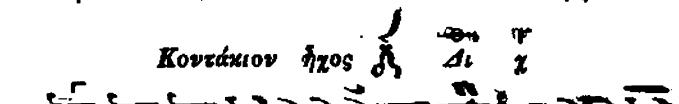

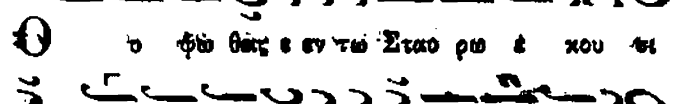

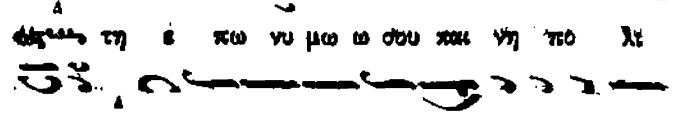

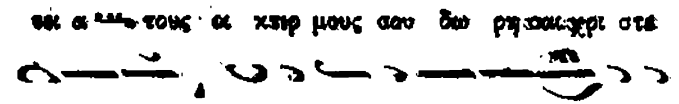

σου τους πι στους βα τι λεις η μων νι πάς χω

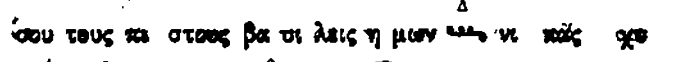

ρή γων ἀ αυ θὶς κὰ τα τῶν πο λε μί ων

τὴν σομ μα χι αν ἐ χέι ον τὴν σὴν ο πλον

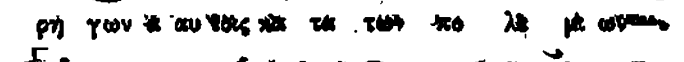

τι ρη η η η η ωὴς α ηὶ τὴ φον τρο

παι ο ε ον

Καταβασία ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν

Ἦχος *Νη* *χ*

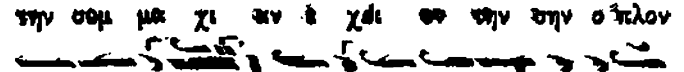

Μυ στι κω ὡς εἰ θε ε ε ε ε ε

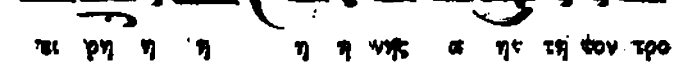

ο το ο ο κε πα ρα α δει ει ει ει ει σος

α γε ωρ γη η η η τω ὡς βλα α στὴ η

σα σὰ χρι στὸν υφ ὸν θυ τὸ του Σὰ α ω

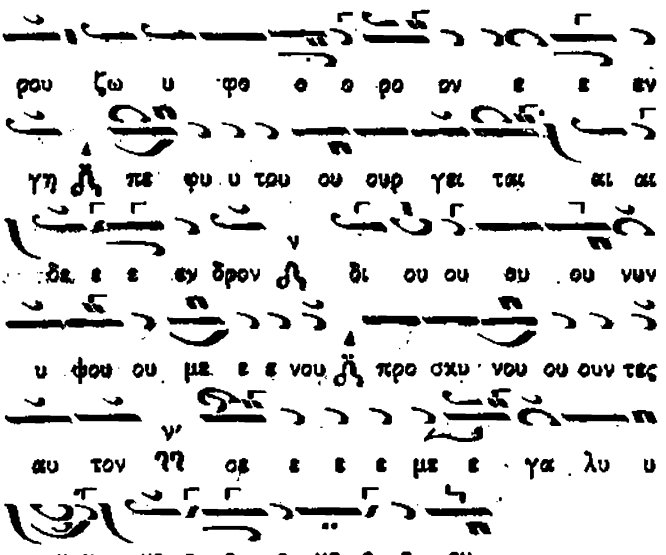

Καταβασία ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν ψαλλομένη εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἐκ τοῦ Νη χ

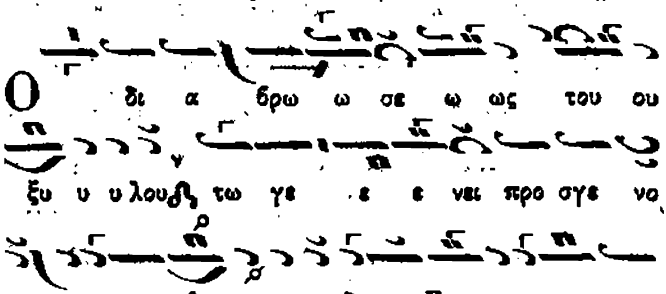

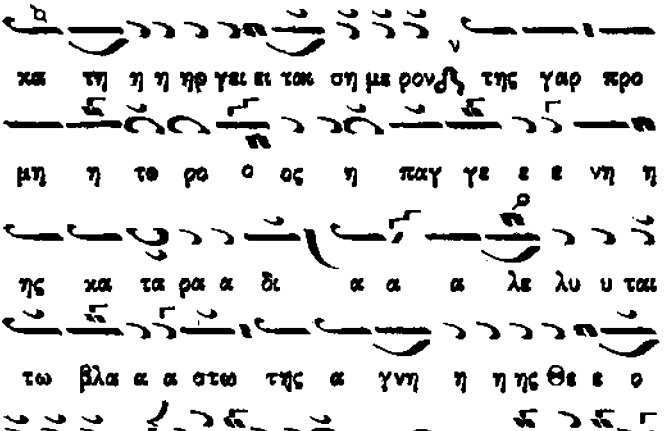

Καταβασίαι ψαλλόμεναι ἀπὸ τῆς 22 Σεπτεμβρίου ἕως τῆς 20 Νβρίου. Ἦχος Βου. Ἡ πρώτη ἀργῶς χ

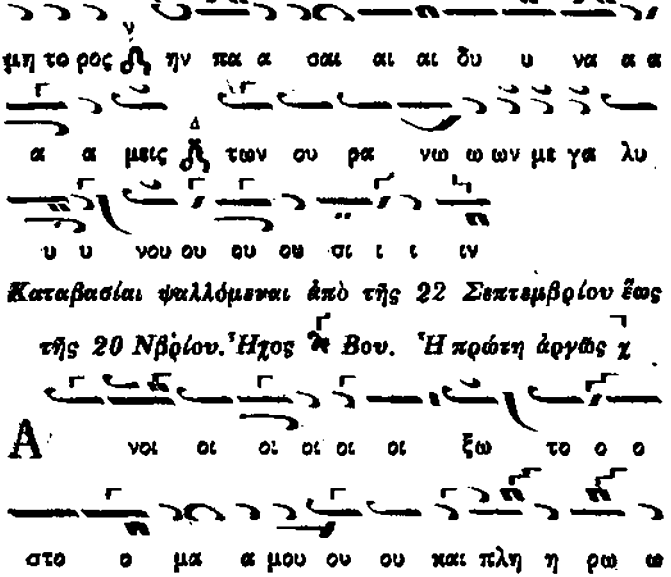

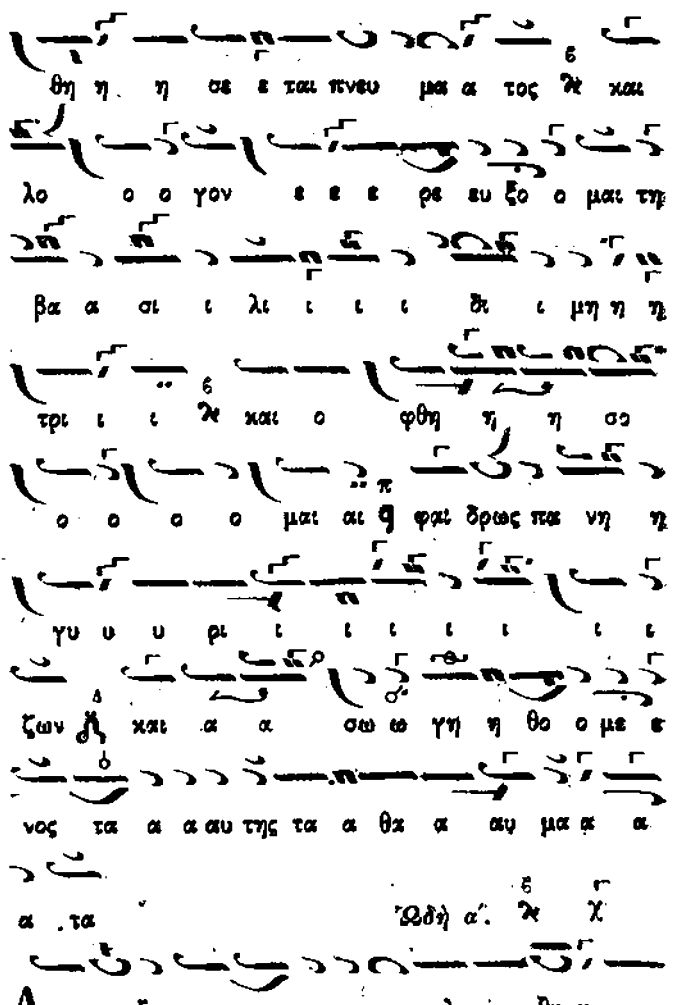
θη η η σε ε ται πνευ μα α τος καὶ
λο ο ο γον ε ε ε ρε ευ ξο ο μαι τη
βα α σι ι λι ι ι ι δι ι μη η η
τρι ι ι καὶ ο φθη η η σο
ο ο ο ο μαι αι φαι δρως πα νη η
γυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι
ζων καὶ α α σω ω γη η θο ο με ε
νος τα α α αυ της τα α θα α αυ μα α α
α τα
Ὠδὴ α΄. χ
Α νοι ξω το στο μα μου καὶ πλη ρω θη η σε

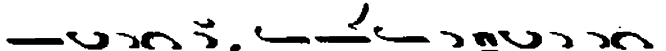

ται Πνευ μα τος ϟ και λα γον ε ε ρευ ξο μαι

τη βα σι λι δι μη τρι ϟ και ο φθη σο μαι

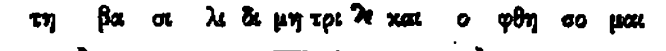

φαι δρως πα νη γυ ρι ζων ϥ και ϥ α σω γη

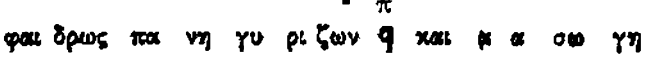

θο με νος ταυ της τα θαυ μα τα Ταυ της την ει σο δον

Τους σου ους υ μνο λο γους Θε Ὠδὴ γ'. ϟ

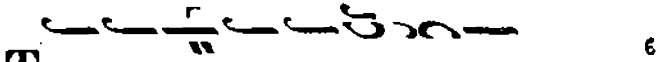

ο το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη ϡ

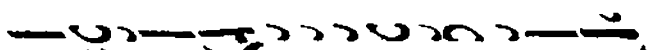

θε α σον συγ χρο τη σα α αν τας πνευ μα τι κον

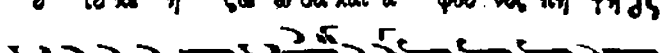

στε ρε ω ω σον ϥ ε πι τη θει α δο ξη

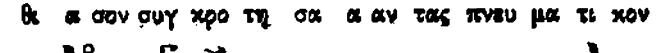

σου ϡ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον Εν

πτλ.

τη σε πτη σι σο δω σου Ὠδὴ δ'. ϟ

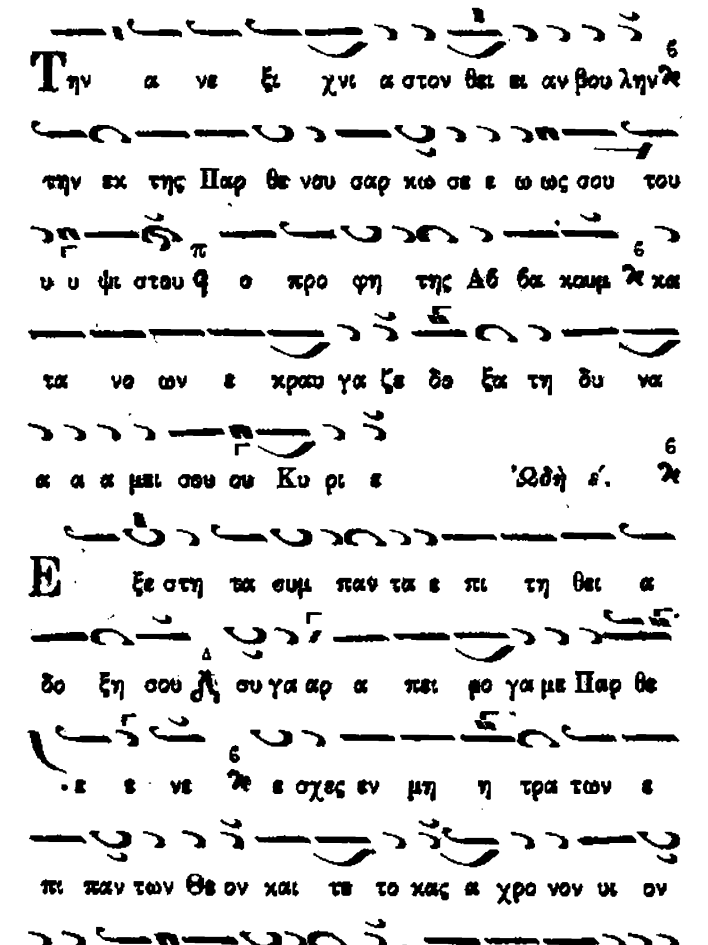
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην
την εκ της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ω ως σου του
υ υ ψι στου ο προ φη της Αβ βα κουμ και
τα νω ων ε κρα γα ζε δο ξα τη δυ να
α α α μει σου σω Κυ ρι ε Ὠδὴ ε΄.
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α
δο ξη σου συ γα αρ α πει μο γα με Παρ θε
ε ε νε ε σχες εν μη η τρα των ε
πι παν των θε ον και τε το κας α χρο νον υι ον
πα σι τοι ους υ μνου σι σε σω τη ρι ι ι ι

αν βρα α δευ ου σα

Ἀπὸ τῆς θης Νοεμβρίου μέχρι τῶν εἰσοδίων

ψάλλεται οὕτω· ἦχ

Ε ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη ει

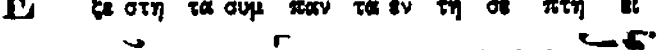

σο δω σου ἦχ συ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε

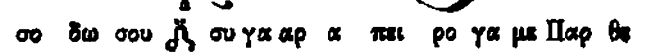

ε ε νε ἦχ εν δον ει ση ηλ θες εν

τω Να ω του θε ου ἦχ ωσ περ κα θα ρω τα τος

Να ος πα σι τοις υ μνου σι σε ἦχ την ει

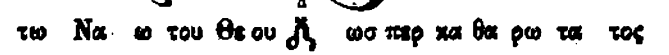

ρη η η η νην βρα α δευ ου σα *Ὠδὴ ς'.* ἦχ

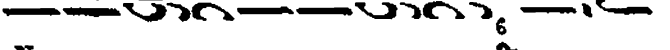

Τ ην θει εν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες

ε ορ την οι θε ο φρο νε ες της θε ο μη το ρος

δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ἀξ τον εξ αυ

της τε χθε εν τα θε ον δο ξα ζον τες Ὠδὴ ζ'. ἦχ

Ουκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο

νες πα ρα τον κτι σα αν τα ἦχ αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες

ε φαλ λο ο ον υ πε ρυ μνη η τε ϥ ο των

Πα τε ρων Κυ ρι ος και θε ος ευ λο γη

το ο ος ει Ὠδὴ η'. ἦχ χ

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν τον Κυ ρι ον ἦχ

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

ο το ο χος της Θε ο το κου δι ε σω ζε

το το τε μεν τυ που με ε νος νυν δε ε νερ

γου με νος φτην οι κου με νην α πα σαν ε

γει ρει ψαλ λει ειν σοι τον Κυ ρι ον υ μνει τε

τα α ερ γα φ και υ περ ύ ψου ου τε εις παν τας

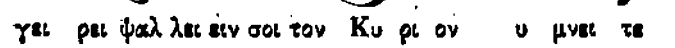

τους αι ω ω να α α ά ας

Ἡ Τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων 6 χ

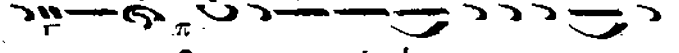

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

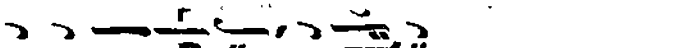

γαλ λι α σε το πνευ μα μου χ ε πι τω Θε ω

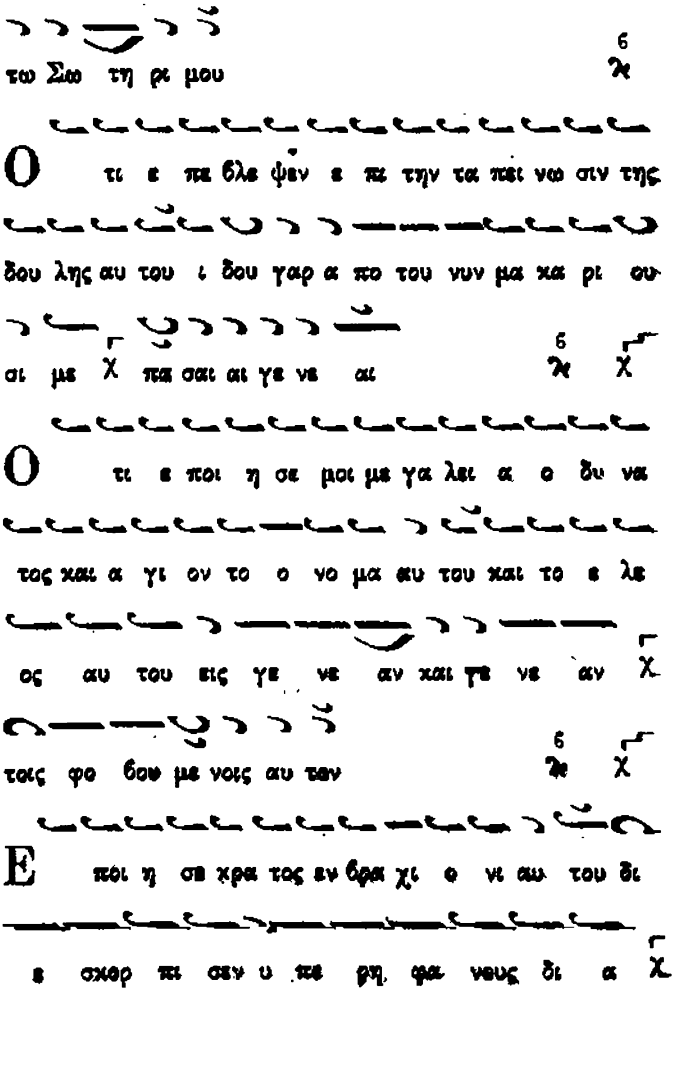
τω Σω τη ρι μου
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου
σι με χ πα σαι αι γε νε αι
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν χ
τοις φο βου με νοις αυ τον
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α χ

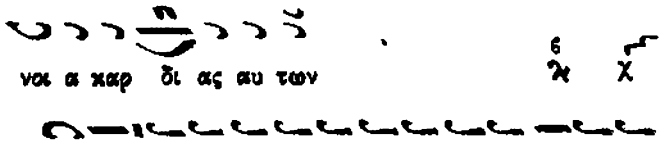
νοι α καρ δι ας αυ των
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
ται πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θων χ και πλου του ουν τας ε ξα πε στει
λεν και νους
Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη
ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους Πα τε ρας
η μων τω Α βρα χ αμ και τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω νος
Την τι μω ω τε ραν των χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον λο γον

τε χου σαν λ την ον τως Θε ο το χον σε με

γα λυ νο μεν λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των χε ρου βιμ χαι εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ο ρως Θε ον λο γον τε

χου σαν λ την ον τως Θε ο το χον σε ε

με γα λυ νο μεν Ὠδὴ θ'. λ

Α πας γη γε νης υπο τα των Πνευ μα τι λαμ

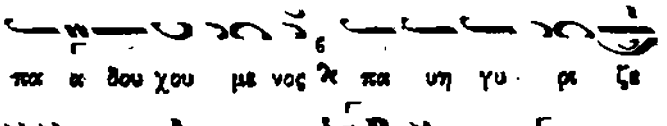

πα κ δου χου με νος λ πα υη γυ ρι ζε

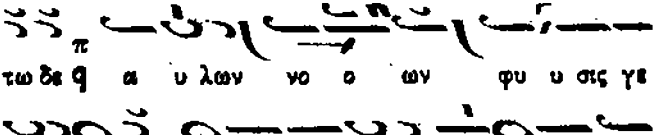

τω δε ϥ α υ λων νο ο ων φυ υ σις γε

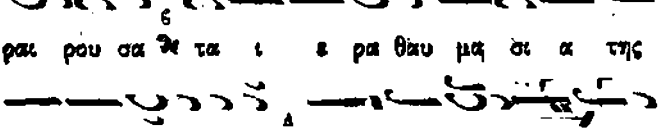

ραι ρου σα λ τα ι ε ρα θου μα σι α της

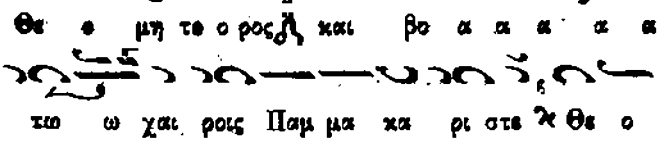

θε ε μη τε ο ρος ϥ και βο α α α α α

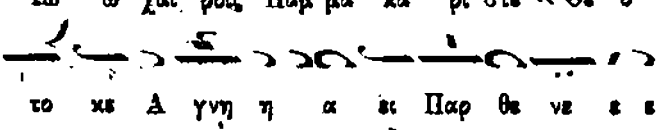

τω ω χαι ροις Παμ μα κα ρι στε λ θε ο

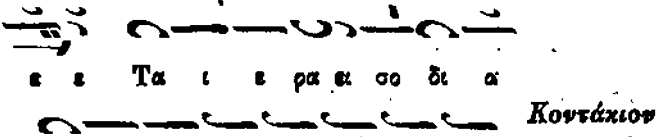

το κε Α γνη η α ει Παρ θε νε ε ε

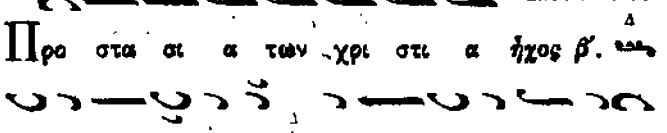

ε ε Τα ι ε ρα ει σο δι α

Κοντάκιον

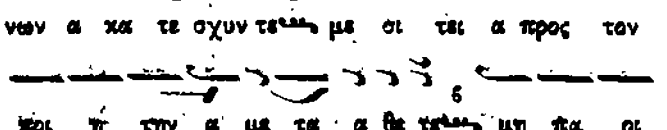

Προ στα σι α των χρι στι α ἦχος β'.

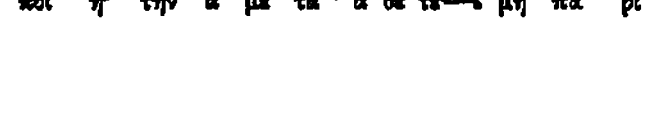

νων α κα τε σχυν τε με σι τει α προς τον

κοι ῆ τὴν α με τα α θε τε μη πα ρι

δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω νας

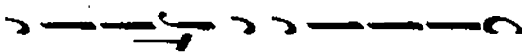

αλ λα προ φθα σαν ως α γα θη εις την βο

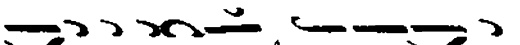

η θει αν η μων των πι στως χρευ γα ζο ον

των σοι τα χυ ναν εις πρε σβει ει αν και σπε

ευ σον εις ι κε σι ι ι ι αν η προ στα

τευ ου σα α ει θε ο το, ο ο ο ο

κε των τι μων των σε ε ε

Κοντάκιον ψαλλόμενον ἀπὸ τῆς θης Νοεμβρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς δορτῆς τῶν εἰσοδίων

Ἦχος *ἐκ τοῦ Δι*

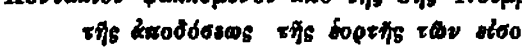

Ο κα θα ρω τα α τος Να ος του Σω τη

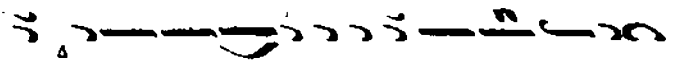

φος η πο λυ τι ι μη η τος πα στας και Παρ

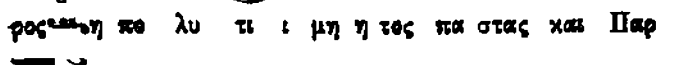

θε νος το ι ε φον θη σαυ ρι σμα της δο ξης

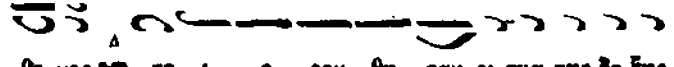

του Θε ου ση με ρον ει σα γε ε ται εν

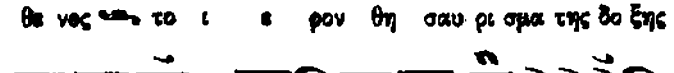

τω αι χω Κυ ρι ου την χα ριν συ νει

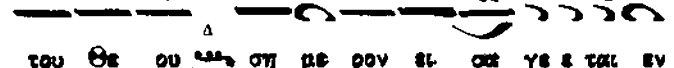

σα γου συ σα την εν Πνευ μα τι θει ω ην

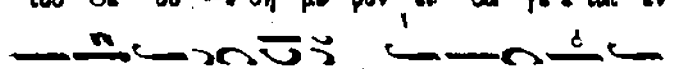

α νυ μνου σιν αγ γε λοι Θε ου αυ τη

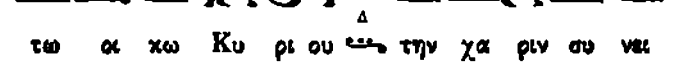

υ πα α αρ χει Σκη νη ε που ρα νι ο

ε ος

Τῇ 20ῃ Νοεμβρίου

Τὰ προεόρτια τῆς Θεοτόκου

Κοντάκιον ἦχος *Δι*

Ευ φρο συ υ νης ση η με ρον η οι κου

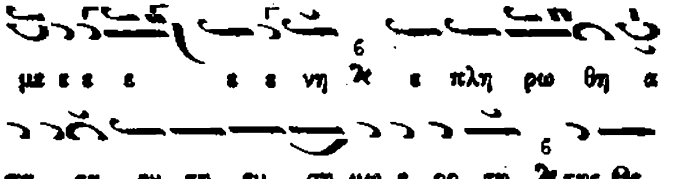

με ε ε ε ε ε νη ε πλη ρω θη α

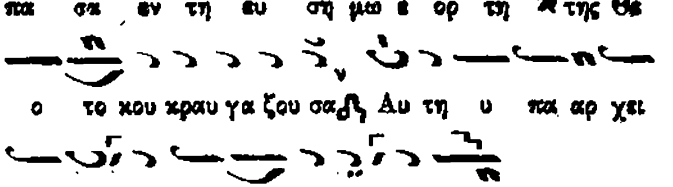

πα σα εν τη ευ ση μω ε ορ τη της θε

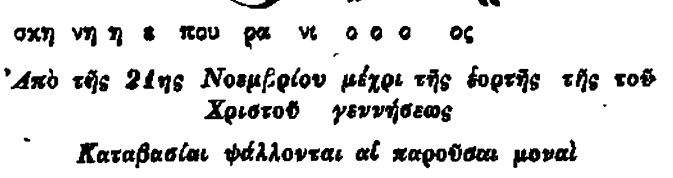

ο το κου κραυ γα ζου σα Αυ τη υ πα αρ χει

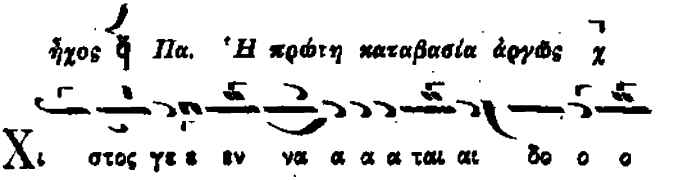

σκη νη η ε που ρα νι ο ο ο ος

Ἀπὸ τῆς 21ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως

Καταβασίαι ψάλλονται αἱ παροῦσαι μοναὶ

ἦχος δ' Πα. *Ἡ πρώτη καταβασία ἀργῶς* χ

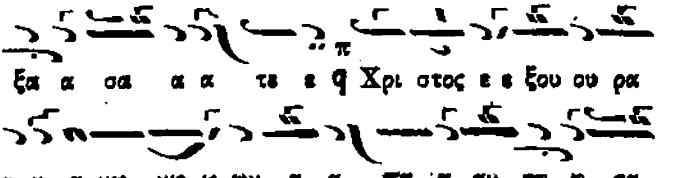

Χι στος γε ε εν να α α α ται αι δο ο ο

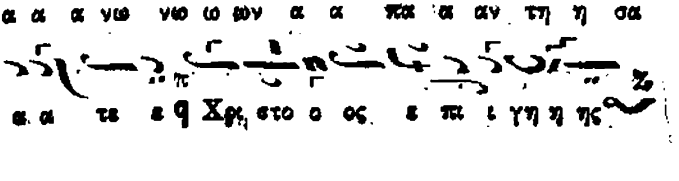

ξα α σα α α τε ε φ Χρι στος ε ε ξου ου ρα

α α α νω νω ω ων α α πα α αν τη η σα

α α τε ε φ Χρι στο ο ος ε πι ι γη η ης

υ ψω ω ω θη η η η τε ε α σα α

α α α τε ε τω ω Κυ υ ρι ι ι ι ω ω

πα α σα η η γη η η η και αι ε εν ε

ευ φρο ο συ υ υ νη α γυ

μνη η σα α α τε ε λα α α α οι

ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα α α

α σται

Ὠδὴ α'.

Χρι στος γεν να ται δο ξα σα τε Χρι στος εξ

ου ρα νων α παν τη σα τε Χρι στο ος ε πι

γης υ ψω θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα

σα η γη η η και εν ευ φρο συ υ νη α

νυ μνη σα τε λα αι ο τι δε δο ο ξα α σταιq

Ε σω σε λα ο ο ογθευ μα τουρ γων Δε

στο ο της υ γρον θα λα α σης κυ υ μα

χερ σω σας πα λαι q ε κων δε τε χθεις εκ

κο ρης τρι δον δα την πο λου τι θη σιν η

μιν ον κατ συ σι ι αν ι σον τε Πα τρι

και βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν *Ωδὴ γ'.* q

Τω προ των αι ω νων q εκ Πα τρος γεν νη θεν

τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ

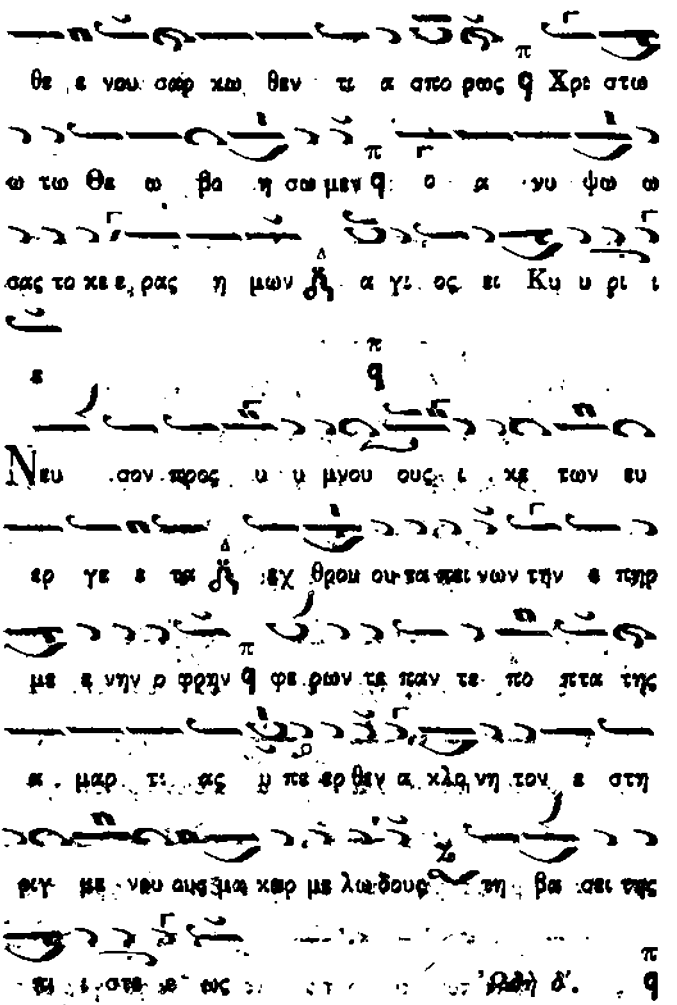

θε ε νου σαρ κω θεν τι α στο ρως Χρι στω

ω τω θε ω βα η σω μεν ο α νυ ψω ω

σας το κε ε ρας η μων α γι ος ει Κυ ρι ι

Νευ σον προς υ μνου ους ι κε των ευ

ερ γε σι α τα ἀ ἐχ θρου ου πα ρει νων τὴν ε πηρ

με ε νὴν ρ φρὴν φε ρων τε παν τε πο πτα τὴς

κ μαρ τι ας μ πε ερ θὴν α χλο νὴ τον ε στὴ

ρὶγ με νου αὶ ξμα κερ με λω δους τὴ βα σει τὴς

Ρα δδος εκ της ρι ζης ι ε σαι ϊ και αν θος

εξ αυ της Χρι στε ϥ εκ της Παρ θε νου α

νε ε δλα α στη σας εξ ο ρους ο αι νε τος κα

τα σχι ου δα σε ος ϥ ηλ θες σαρ κω θεις εξ

α πει ραν δρου ϥ ο α υ λος και Θε ος ϊ δο.

ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ϥ

Γ ε ε νους βρο τει ει ου ου την α

να πλα σιν πα α λαι ϊ α α δων προ φη η της

Αδ δα πουμ προ μη νυ ει ϥ ι δειν α φρα στος α

ξι ω θεις τον τυ υ πον νε σν δρα φος γαρ εξ ο

ρους της Παρ θε νου ε ξη ηλ θε λε ων εις

α νε πλε σιν λο ο ο γος Ἠχος β'. ϥ

Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων

της με γα λης βου λη ης σου τον ωγ γε λον ϥ ει

ρη νην πα ρε χο με νον α πε σταλ λας η

μιν ϥ ο θεν θε ο γνω σι ι ας προς φως ο

δη γη η θεν τες ϥ εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο

ξο λο γου μεν σε φι λα ν θρω πε ϥ

Εκ νυ κτος ε εγ γων ε σκο τι σμε νοις

πλα νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη

γα ρωζ ϥ νυν σοι τε λου σιν υ υ. υ μνον ως

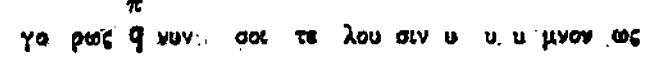

ευ ερ γε ε τη ελ θοις πο ρι ι ζων ευ χε

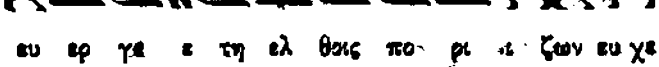

ρη η τε τὴν τρι βον καθ η ην α να τρε χον τες

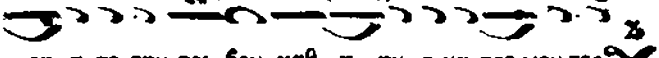

ευ ροι μεν κλε ε ε ος Ὠδὴ ϛ'. ϥ

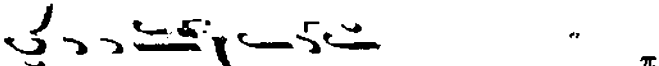

Εσπλαγχνῶν Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ϥ ε

να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το ϥ τη

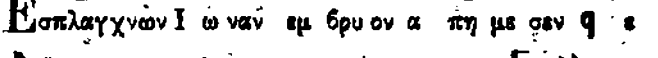

Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο λο γος και σα

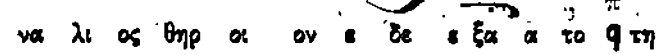

αρ κα λα βων ϥ δι ε λη λυ θε φυ λα

ξας α δι α' φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

ρευ σε ὡς τὴν τε κου σάν κα τε σχεν α πη η

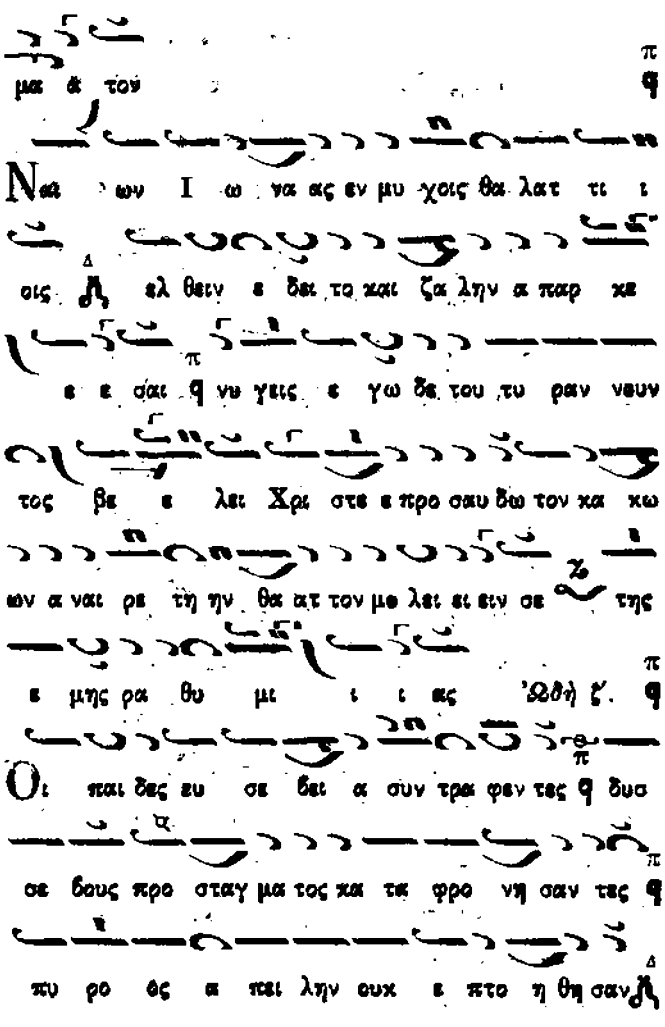

μα ἀ τον

Νω ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι

οις ἀλ θειν ε δει τα και ζα λην α παρ κε

ε ε σαι ἡ νυ γεις ε γω δε του τυ ραν νευν

τος βε ε λει Χρι στε ε προ σκυ δω τον κα κω

ων α ναι ρε τη ην θα ατ τον μο λει ει ειν σε τῆς

ε μης ρα θυ μι ι ι ας Ὠδὴ ζ'. ἡ

Οι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες ἡ δυο

σε βους προ σταγ μα τος και τα φρο νη σαν τες ἡ

πυ ρο θς α πει λην ουκ ε πτο η θη σαν ἡ

αλλ εν με σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον

των Πα τε ρων Θε ος ευ λο γη το ο ος ει

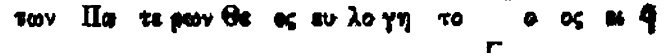

Τω παν τα να κτος ε ξε φα αυ λι σεν

πο ο θω α πλη η στα θυ μαι αι νο εν τα ηγ

κι στρω με νοι παι δες τυ ραν νου δυ σθε

ον γλωσ σαλ γι ι αν οις ει ει κα θεν πυρ

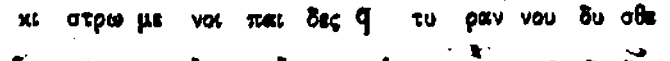

α α σπε τον τω Δε σπο τη λε γου σιν

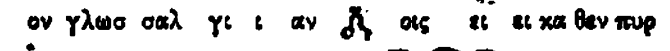

εις αι ω ω νας ευ λο γη τος ει

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ νου

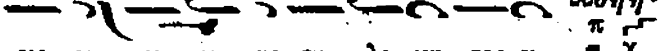

μεν τον Κυ ρι ον

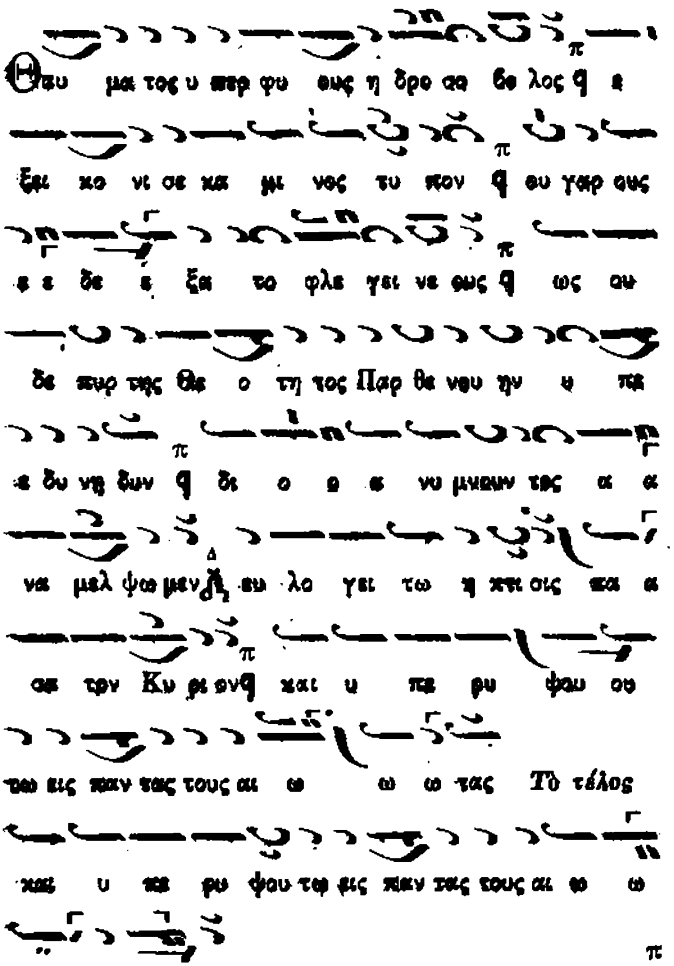

Θαυ μα τος υ περ φυ σις η δρο σα δο λος ϥ ε

ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον ϥ ου γαρ σως

ε ε δε ε ξα τα φλε γει νε σις ϥ ως ου

δε πυρ της θε ο τη τος Παρ θε νου ην υ πε

ε δυ νη δυν ϥ δι ο ω κ νυ μνεων τας κ κ

να μελ ψω μεν ϥ ευ λο γει τω η κτι σις κα κ

σε τον Κυ ριον ϥ και υ πε ρυ ψου συ

του εις παν τας τους αι ω ω ω τας *Τὸ τέλος*

και υ πε ρυ ψου τον εις παν τας τους αι ω ω

κε κ κ κ κς ϥ

Μη η τραν α φλε ε κτως ει κο νι ζου

σι κο ο φης δι της πα λαι α ας πυρ πο

λου ου με νοι νε οι φ υ περ φυ ως κυ ου

σαν ε σφρα γι σμε ε νην δι αμ φω δε δρω ω

σα θαυ μα τουρ γι α μι α φ λε ους προς υ

υ υ μενον ε ξα νι ι στη σι χα α α

ρις Τὸ τέλος Ε ξα νι ι στη σι χα α

ρι ι ι ι ις Ὠδὴ θ'. φ

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι

ω τε ε ραν δι και εν δο ξο τε ραν των α

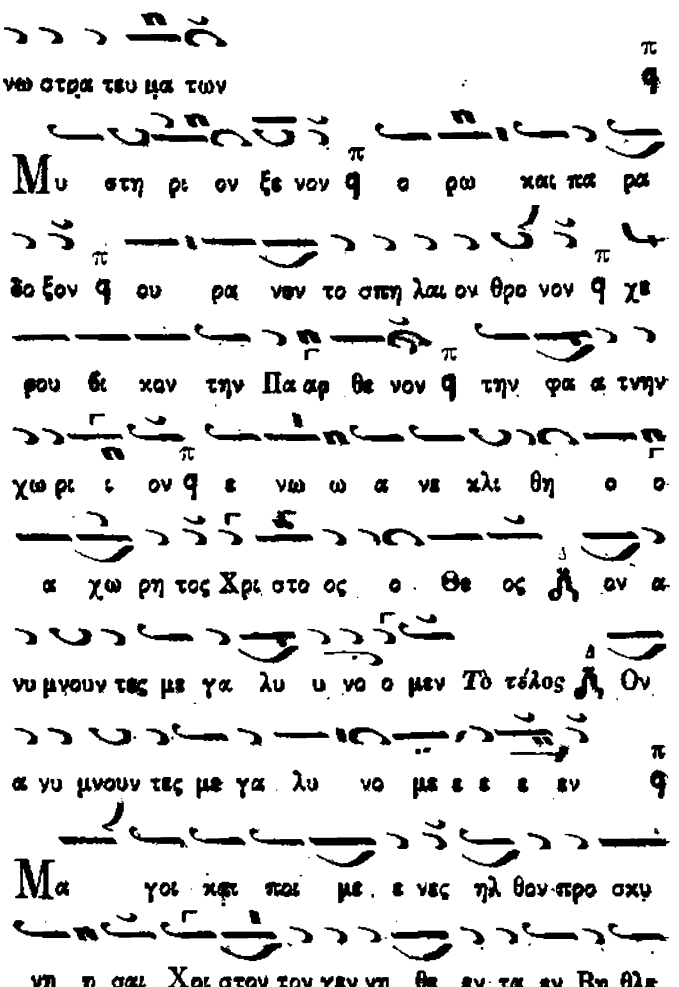
νω στρα τευ μα των
Μυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα
δο ξον ου ρα νεν το σπη λαι ον θρο νον χε
ρου βι χαν την Πα αρ θε νον την φα α τνην
χω ρι ι ον ε νω ω α νε κλι θη ο ο
α χω ρη τος Χρι στο ος ο Θε ος ον α
νυ μνουν τες με γα λυ υ νο ο μεν Τὸ τέλος Ον
α νυ μνουν τες με γα λυ νο με ε ε ε εν
Μα γοι κφι παι με ε νες ηλ θον προ σκυ
νη η σαι Χρι στον τον γεν νη θε εν τα εν Βη θλε

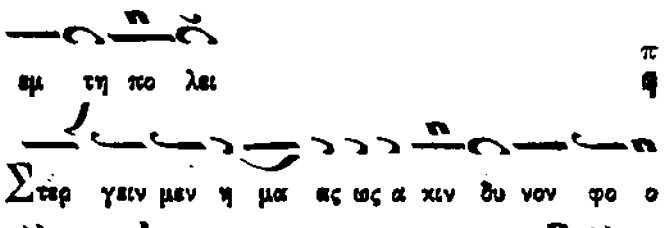

αμ τη πο λει

Στερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο

δω ρα ον σι ω πην τω πω θω δε Παρ θε νε

υ μνους ω φαι νην σον το νως τε δηγ με ε νους

ερ γω ω δες ε στιν αλ λα και Μη τηρ σθε νο ος

ο ση πε φυ κεν η προ αι ρε σις δι ι δου ου

ου ου ου ου Ἡ θ'. τῶν εἰσοδίων. ἦχος β' Βου Χ

Α αγ γε λοι την ει σο δον της Πα να

γιου ο ρων τας ε ξε πλητ τον το πως η Παρ

θε νος ει σηλ θεν εις τα α α γι α των

α γι ων

Ως αμ ψυ χω θω σω με δω τω ψαυ

α τω μη δε μους χαρ α μυ η των χα λη θε πε

στων τη θε ο το κω α σι γη τως φω νην του

αγ γε λου α να μελ πον τα εν α γαλ

λι α σει βο ο α. τω θ ον τως α νω τε

ρα πα αν των υ πα αρ χεις Παρ θε νε α γνη

Α αγ γε λοι την Ει σο δον της Πα να

α γνου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με

τα δο ξης σε ση η ηλ θεν. ειε τα α α

γι α τεον α γι ων

Ως υ παρ λαμ προν θε ο το κε α γνη

φω χης το κα θα ρον ε χου σα καλ λος χα ριν

δε θε ου εμ πι πλα με νη ου ρα νο θεν φω

τι α ι δι ω κα ταυ γα ζεις α ει τους εν ου

φρο συ νη βο ων τας ο ον τως ει νω τε.

ρα πεν των υ πα αρ χεις Παρ θε νε α γνη

Α αγ γε λοι την ει σο δον της Παρ θε

ε νου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως

πα ρα δο ξως ει σε η η ηλ θεν εις τα

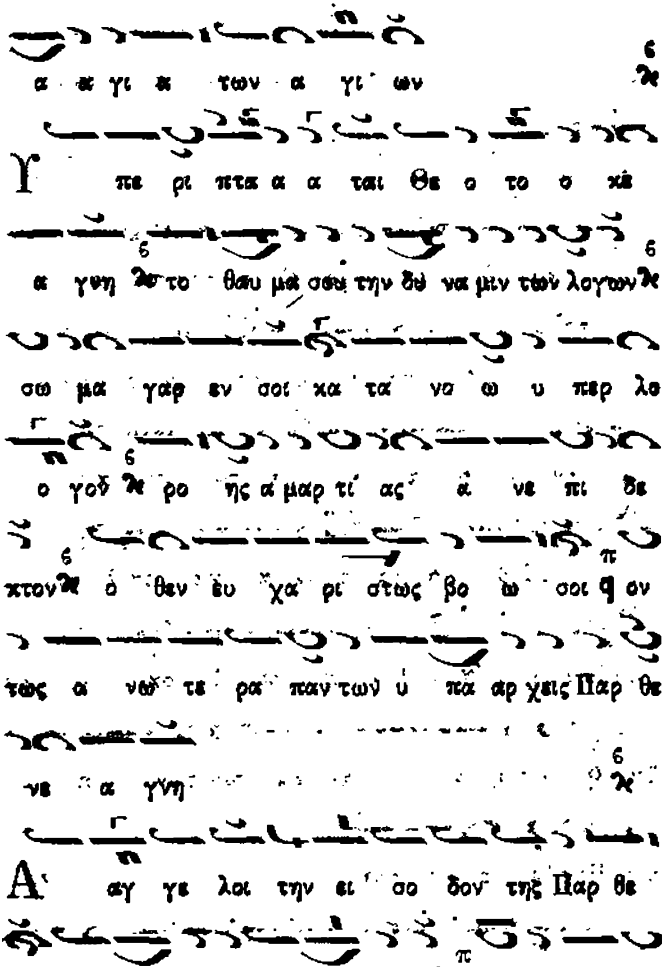
α κ γι κ των α γι ων
Υ πε ρι πτα α α ται Θε ο το ο κε
α γνη το θαυ μα σου την θυ νε μιν των λογων
σω μα γαρ εν σοι κα τα νω υ περ λο
ο γον ρο ης α μαρ τι ας α νε πι δε
κτον ο θεν ευ χα ρι στως βο ω σοι η ον
τως α νω τε ρα παν των υ πα αρ χεις Παρ θε
νε α γνη
Α αγ γε λοι την ει σο δον της Παρ θε
νου θ ρων τες ε ξε πλητ ον το η πως πα ρα δο

ξως ει σηλ θεν εις τα α α γι α των α

γι ων

Πα ρα δο ο ξως προ δι ε τυ που α γνη

ο νο μο ος σε σκη νην και θει αν στα μνον

ξε νην κι δω τον και κα τα πε τα αμα και

ρα α αδ δον να ο ον α κα τα λυ τον και

πυ λην θε αυ ο θεν εκ δι δα σκει σοι οι κρα

ζειν ᾧ ον τως α νω τε ρα παν των υ πα αρ

χεις Παρ θε νε α γνη

Α αγ γε λοι την ει σο δον της Παρ θε

νου ο ρων τας κα τε πλης τον το φως θε α ρε

στως κι ση η ηλ θεν εις τα κ α γι

α των α γι ων

Με λω δω ων σοι προ ε κε λε α δει δα

βίδ λε λω ων σε θυ γα τε ρα Βα σι λε

ως λε κλ λει κ φε των εκ δε ξι ων πα ρι

στα με νην ι δων τον Θε ου πε ποι κιλ με

νην σε λε ο θεν προ φη τευ ων ε δο α φ

ων τως α νω τε ρα πα των υ πα αρ χεις

Παρ θε ε νε α γνη

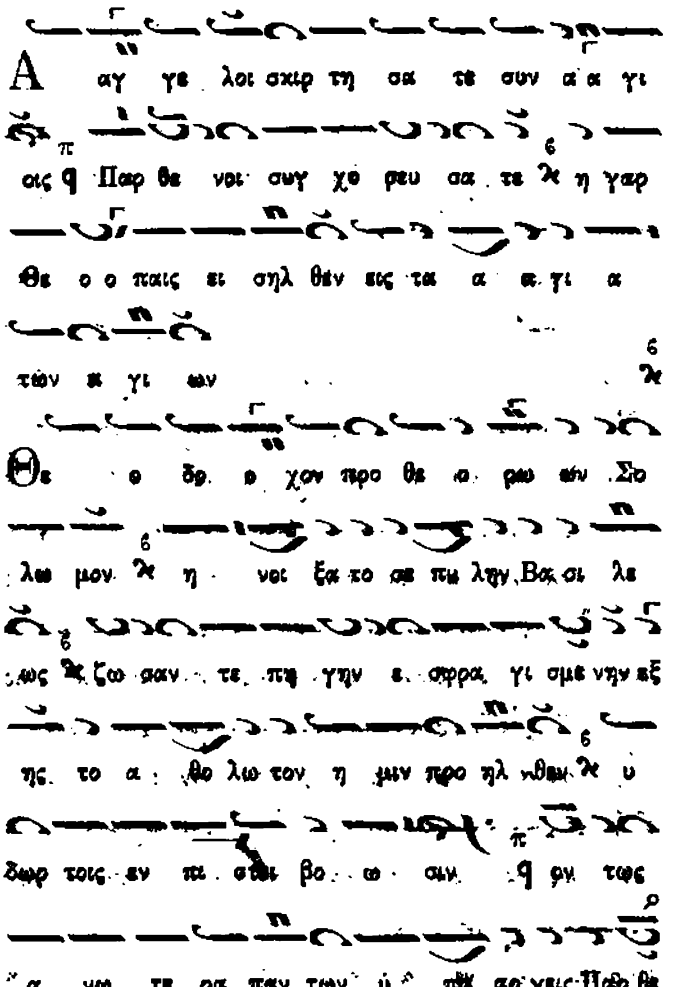

A αγ γε λοι σκιρ τη σα τε συν α α γι
οις ϥ Παρ θε νοι συγ χω ρευ σα τε λη γαρ
θε ο ο παις ει σηλ θεν εις τα α κ γι α
τῶν κ γι ων
Θε ο δρ ο χον προ θε ω ρω ὢν Σο
λω μον λη νοι ξα το σε πω λην Βα σι λε
ως ζω σαν τε πη γην ε σφρα γι σμε νην εξ
ης το α θω λω τον η μιν προ ηλ νθεν υ
δωρ τοις εν πι στει βο ω σιν ϥ ρν τως
α νω τε ρα παν των ὑ πὲ αρ χεις Παρ θε

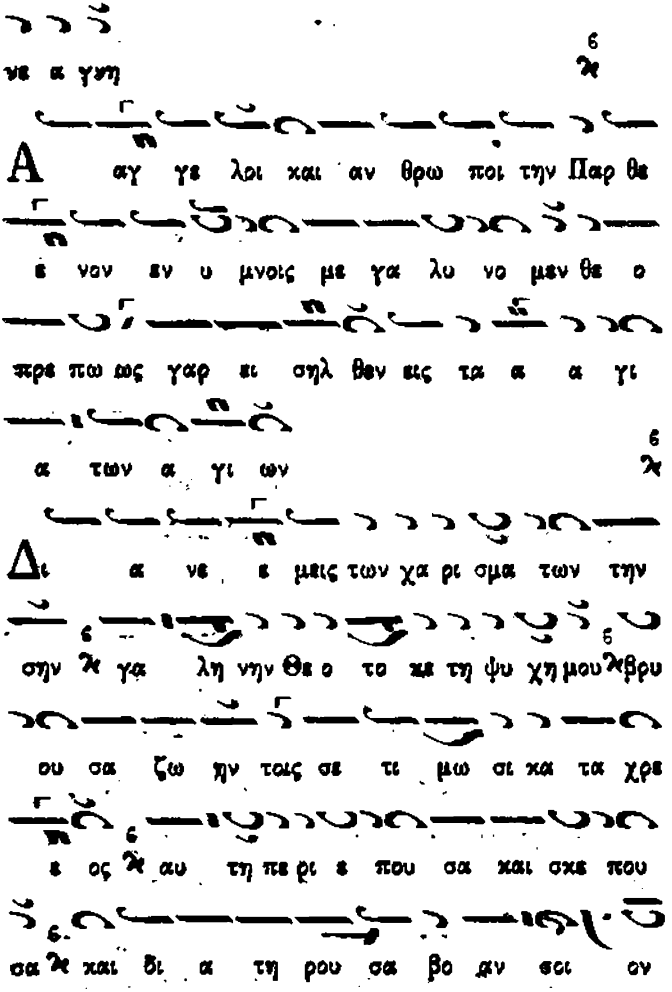
νε α γνη
Α αγ γε λοι και αν θρω ποι την Παρ θε
ε νον εν υ μνοις με γα λυ νο μεν θε ο
πρε πω ως γαρ ει σηλ θεν εις τα α α γι
α των α γι ων
Δι α νε ε μεις των χα ρι σμα των την
σην γα λη νην θε ο το κε τη ψυ χη μου βρυ
ου σα ζω ην τοις σε τι μω σι κα τα χρε
ε ος αυ τη πε ρι ε που σα και σκε που
σα και δι α τη ρου σα βο ων σοι ον

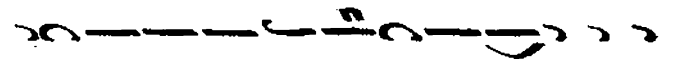

τως α νω τε ρα παν των υ πα αρ χεις Παρ

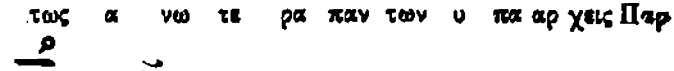

θε νε α γνη Κανὼν δεύτερος ἦχος

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου την προ σε νε

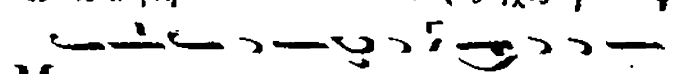

χθει σαν ἐν τῷ Κυ ρι ου ου χαι ευ

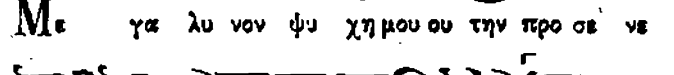

λο γη θει σαν χερ σι των ι ε ρε ων

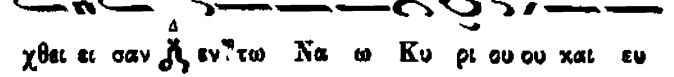

Την φω το φο ρον νε φε λην εν η ο

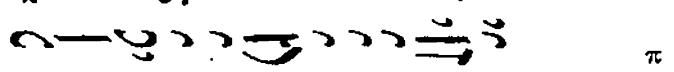

παν των Δε σπο της ὡς υ ε τος εξ ου ρα

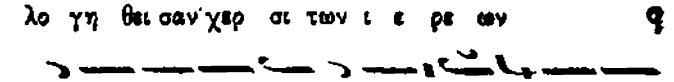

νου ου ε πι πο ο κον κα τηλ θε και ε σαρ

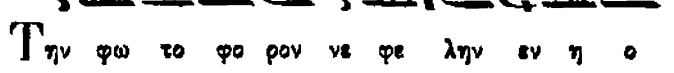

κω θη δι η μας γε νο ο με νος αν θρω πος

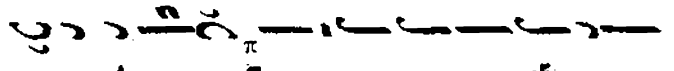

ο α ναρ χος με γα λυ νο μεν πα αν τες ως

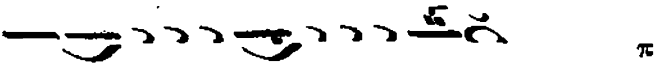

Μη τε ρα του Θε ου η μων α γνη την

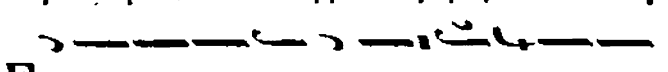

Εκ των δι και ων προ ηλ θεν Ι ω α

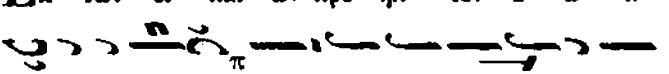

κειμ και της Αν νης ε παγ γε λι ας ο καρ

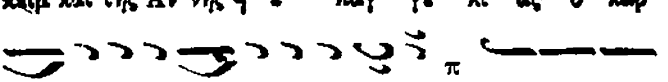

πο ος η Θε ο ο παις Μα ρι α και ως θυ

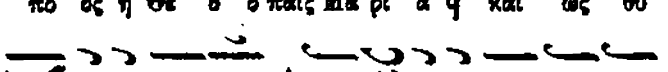

μι α μα δε κτον σαρ κι νη πι α ζου σα

προ σφε ρε ται Ι ε ρω εν α γι ω ως α

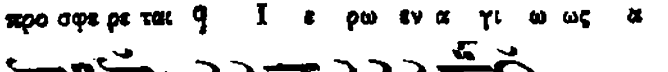

γι ι α εις τα α γι α οι κει εν

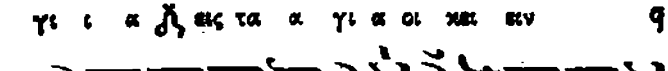

Την νη πι α ζου σαν φυ σει και υ περ φυ

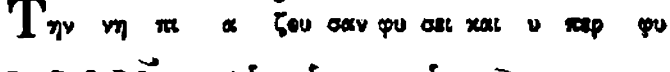

σεν Μη τε ρα α να δει χθει σαν του Θε ου

ου ευ φη μη η σω μεν υ μνοις εν τω νε ω τω

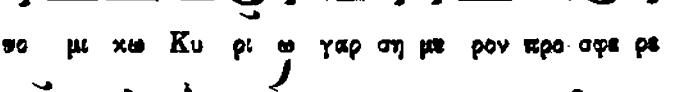

πο μι κω Κυ ρι ω γαρ ση με ρον προ σφε ρε

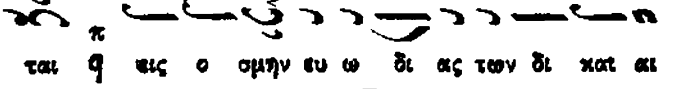

ται ϥ εις ο σμην ευ ω δι ας των δι κατ αι

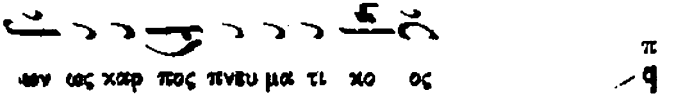

ων ως χαρ πος πνευ μα τι κο ος ϥ

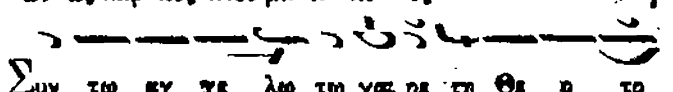

Συν τω κγ ϥε λω τω χαι ρε τη Θε ο το

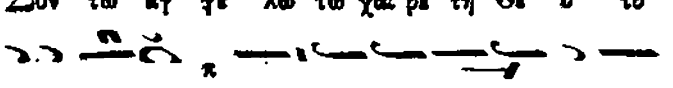

κω προ σφο ρως ϥ α νω δο η σω μεν πι

στοι οι χαι ρε πα αγ κα λε Νυμ φη ϥ χαι ρε νε

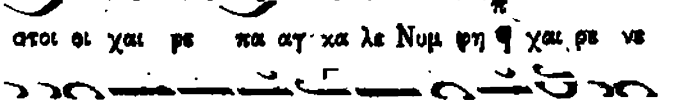

φε λη φω τει νη εξ ης η μιν ε λεμ

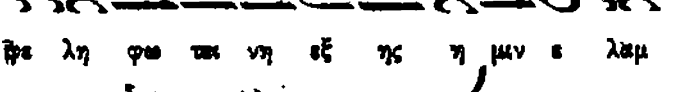

φεν ο Κυ ρι ος ϥ τοις εν σκο τει ε γνοι ας

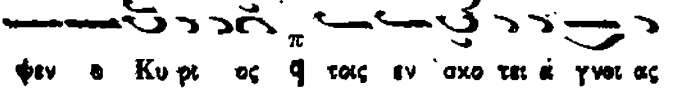

κα θη με ε νοις χαι ρε παν των η ελ πι

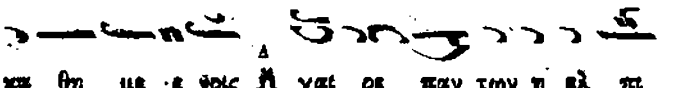

ις ϥ

Υ μνον ε πα ξι ον πα σα τη Θε ο

το κω η κτι σις ϥ συν τω αγ γε λω Γα

βρι η ηλ α να κρα α ζει βο ω σα ϥ χαι ρε

η Μη τηρ του Θε ου δι ης ε λυ τρω θη η

μεν πα να μω με ϥ της αρ χαι ας κα τα ρας

γε γο νο ο τες α φθαρ σι ας κοι νω νοι σι ϥ

Η των α γι ων α γι α και θε ο

μη τωρ Μα ρι α ϥ ταις ι κε σι αις σου

α γνη η ε λευ θε ρω σον η μας ϥ εκ των πα

γι δων του εχ θρου ϥ και πα σης αι ρε σε

ως και θλι ψε ως q τους πι στως προ σκυ νουντας

την ει κο ο να της α γι ας σου μαρ φη ης q

Των χε ρου βιμ υ περ τε ρα και Σε ρα φιμ

α νω τε ρα q και πλα τυ τε ρα ου ρα νω

ων α νε δει ει χθης Παρ θε νε q ως τον α

χω ρη τον παν τι εν μη τρα χω ρηρ σα σα Θε

ον η μων q και τε κου ου σα α φρα α στως

ον δυ σω πει ε κτε νως υ περ η μω ων q

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρι συ πο

στα α του ϡ και α δι αι ρε του Θε ο τη τος

τω χρα τος π ϥ

Τη ν τρι συ πο στα τον φω τιν και α δι αι ρε

τον δο ξαν π ϥ τη ν εν θε ο τη τι μι α α

υ μνου με ε νη ν α παυ στως π ϥ εν ου ρα νω και

ε πι γης Τρι α δα α χω ρι στον δο ξα σω

μεν π ϥ συν Υι ω τον Πα τε ρα και το Πνε υ μα

προ σκυ νουν τες ευ σε βω ως π ϥ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου την τι μι ω

τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω στρα

τευ μα των

Υ πο την σην ευ σπλαγ χνι αν τους κα τα φευ

γον τας πι στει φ και προ σχυ νουν τας ευ σε

βω ως τον Υι ο ον σου Παρ θε νε φ Θε ο γε

νη τορ ως Θε ον του κο σμου και Κυ ρι ον

ι κε τευ ε φ εκ φθο ρας και κιν δυ νων λυ

τρω θη η νει κη πων τοι ων πει ρα σμω ων φ

Με γα α λυ νο ον ψυ υ χη η η η

μου ου ου ου τη ην τι μι ι ω ω

τε ε ε ραν ζ και εν δο ξο τε ε ε

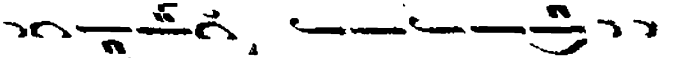

ρα αν τω ων α α α α νω στρα α α τε ε

ευ μα α α α α των ϟ

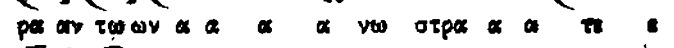

Μυ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ϟ

ο ρω ω ω ω και αι πα α ρα α α δο

ο ο ο ο ξαν ου ρα α α νο ον ϟ τε ο

σπη η λαι αι ον Δ θρο ο ο νεν χε ε ρου · δι

ι κον τη ην Πα ἀρ θε ε ε νον ϟ την φα α

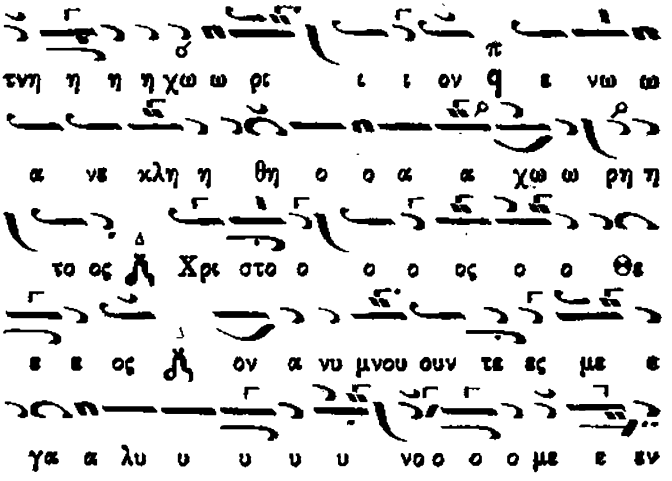

Ὅρα καὶ σύντομον εἰς σελ. 57. Κοντάκιον ὁ καθαρώτατος ναὸς ζήτει εἰς σελ. 44

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν ἦχος ϡ Βου

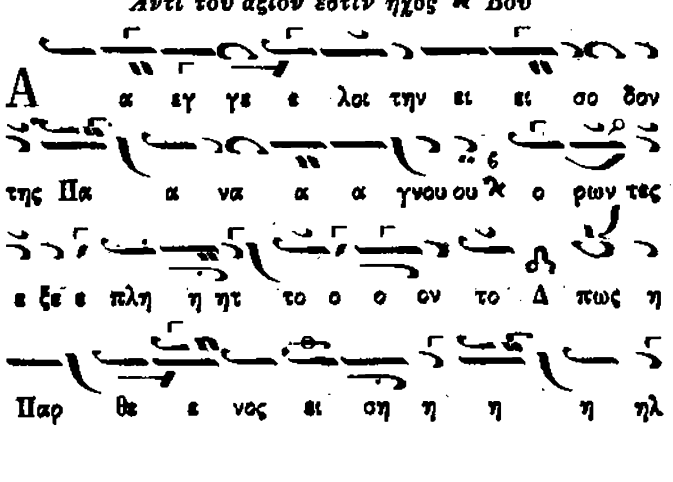

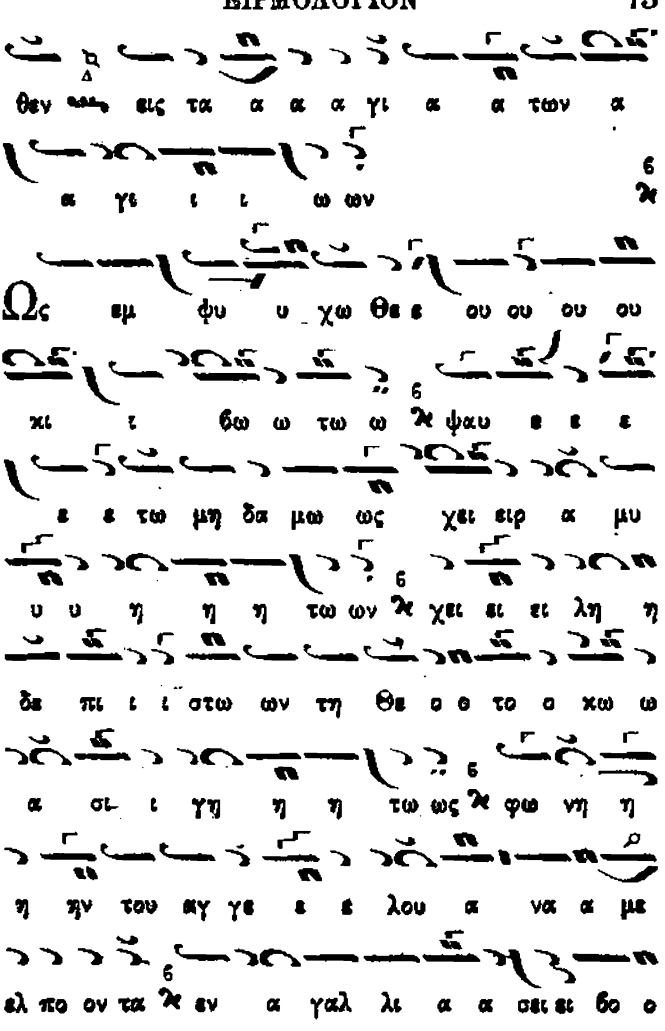
θεν εις τα α α α γι α α των α
α γι ι ι ω ων
Ως εμ φυ υ χω θε ε ου ου ου ου
κι ι βω ω τω ω ψαυ ε ε ε
ε ε τω μη δα μω ως χει ειρ α μυ
υ υ η η η τω ων χει ει ει λη η
δε πι ι ι στω ων τη θε ο ο το ο κω ω
α σι ι γη η η τω ως φω νη η
η ην του αγ γε ε ε λου α να α με
αλ πο ον τα εν α γαλ λι α α σει ει δο ο

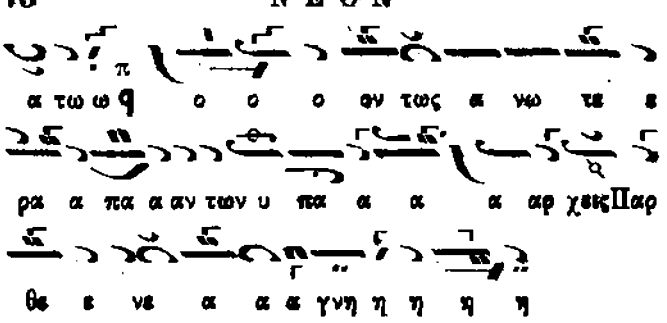

Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων

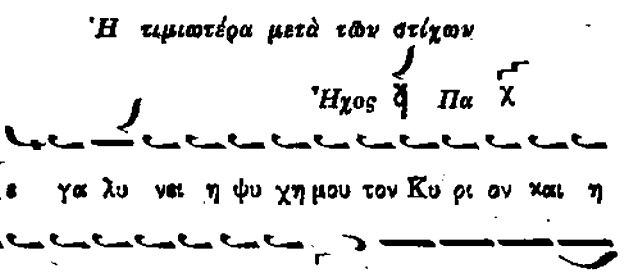

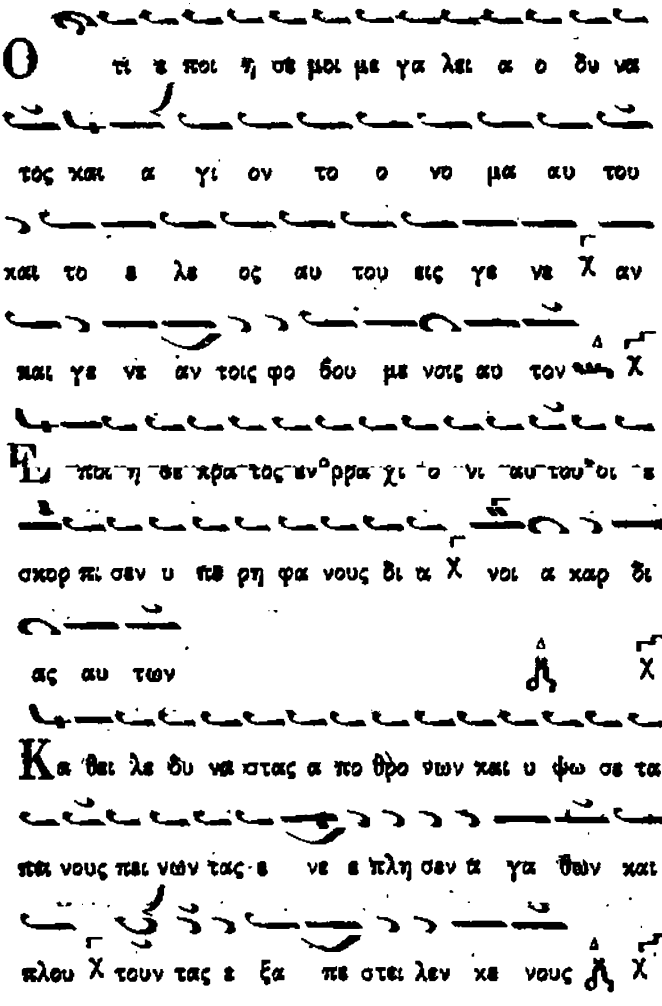
Ο τι ε ποι ῃ σε μοι με γα λει α ο δυ νε
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του
και το ε λε ος αυ του εις γε νε χ αν
παι γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον χ
Ε πει η σε κρα τος εν ο ρρα χι ο νι αυ του οι ε
σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α χ νοι α καρ δι
ας αυ των χ
Κα θει λε δυ νε στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και
πλου χ τουν τας ε ξα πε στει λεν κε νους χ

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

ναι ε λε ους και θως ε λα λη σε προς τους

Πα τε ρας η μων τω Α βρα Χ αμ και τω

σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των χε ρου βι

ι μ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι

ι ι ι τως των Σε ρα φ:μ τ ην α δι α φθο ρως

Θε ον λο γον τε κου ου σαν τ ην ον τως Θε

ο το κον σε με γα λυ ν νο ο ο μεν

Τ ην τι μι ω τε ραν των χε ρου βι

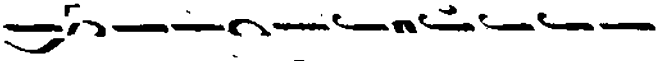

ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ χρι

ι τως των Σε ρα φιμ ϡ την α δι α φθο ο

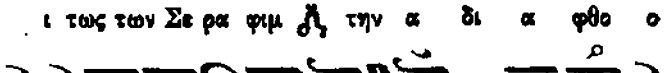

ρως Θε ον λο γον τε κου σου σαν ϡ την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Καταβασία τῆς Θ'. Μυστήριον ξένον ζήτει εἰς σελ. 57.

25 Νοεμβρίου Μεγαλυνάριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ψαλλόμενον ἐν τοῖς διπτύχοις ἐκ τοῦ ϡ χ

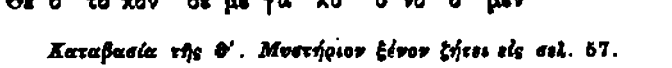

Ε χει το σον Πνε ευ μα ο ου ου ρα α

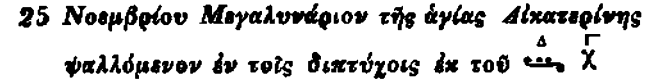

α νος Σω ω ω μα δε το θει ει ει ον τε θη

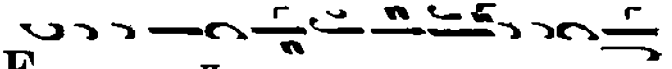

σα αυ ρι σται ε ε εν Σι ι ι νω ϡ αι

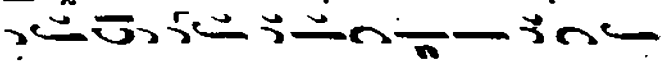

μα βα πρ του υ υ ρι ι ι ου εν Α α

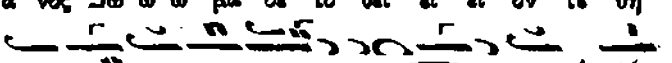

λε ξαν δρου πο ο ο ο ο ο λει ϡ σε

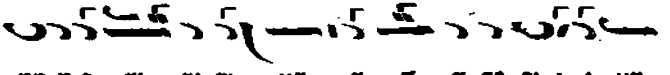

φη η η αι αι αι κα α α α τε ρι ε ι να

σκε πω τους δου ου λου ου ους ορυ ου ου ου ου

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου.

Κοντάκιον ψάλλεται τὸ παρόν. Ἦχος γ'. Γα. Πα

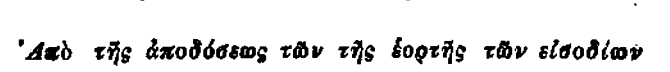

Η Παρ θε νος Δε σποι να τον προ αι ω

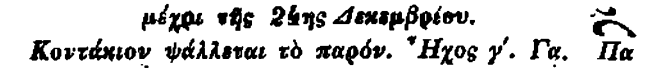

νι ον λο ο ο ο ο ε γον ϥ εν σπη λαι

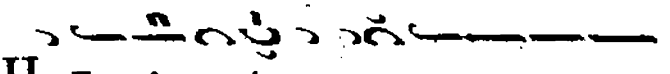

ω ε ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη η η

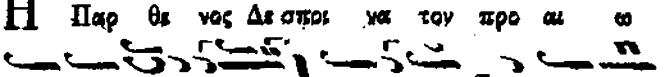

η η η τως ϥ χο ο ρευ ε η οι κου

με ε ε νη α κου τι σθει ει ει σα ϥ Δο

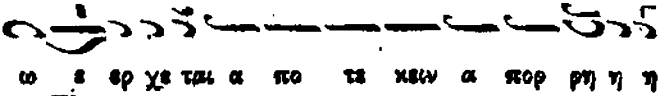

ο ξα σον με τα αγ γε ε ε λων Και των

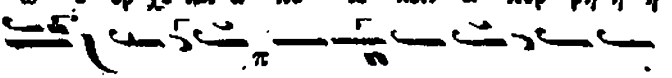

ποι με ε α νων ϥ βου λη θεν τα ε πο φθη η

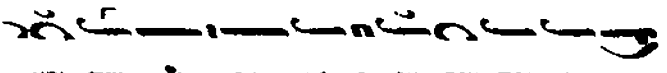

νει παι δι ον νε ε ον τον προ σι ω

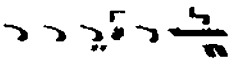

νων θε ο ο ο ον

Τῇ 20 Δεκεμβρ. τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὰ προεόρτια τῶν Γενεθλίων. Εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται Κοντάκιον τὸ ἑξῆς.

Ἦχος

Ὡς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω

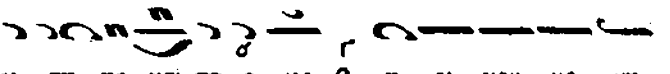

ω τη ης κτι σε ε ως η οι κου με νη

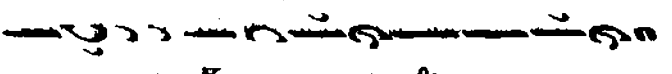

φρο σφε ρει τοι Κυ ρι ε τους θε ο φο ρου ους

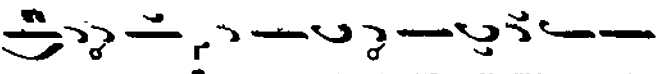

μαρ τυ υ ρας ταις ευ των ι κε σι αις εν ει

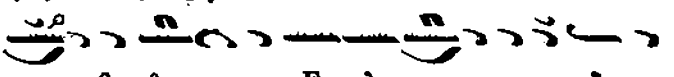

φη νη βα θει α την Εκ κλη σι α αν σου δι α

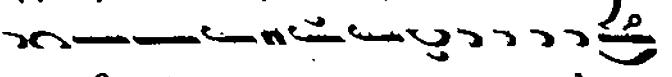

της θε ο το ο κου συν τη ρη σον πο λυ ε

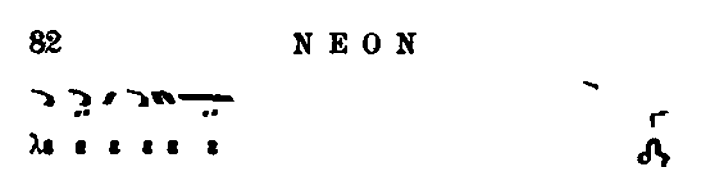

Τῇ 25 Δεκεμβρίου ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος.
Καταβασία Χριστὸς γεννᾶται δικλαῖ ὅρα εἰς σελ. 46

Ἡ θ'. ὠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων. Ἦχος ᾧ Πα χ

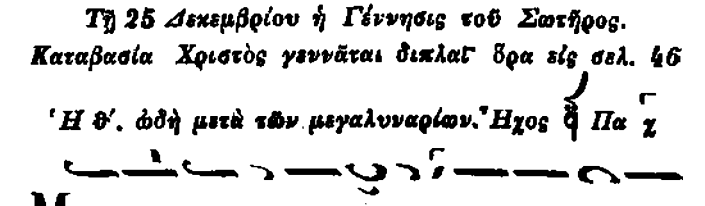

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου την τι μι ω.

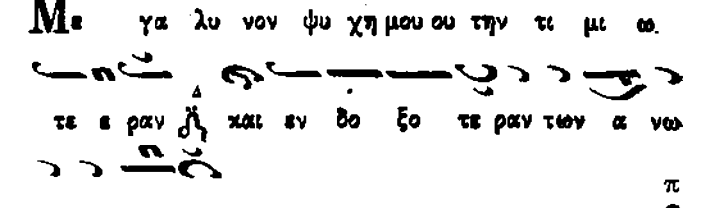

τε ε ραν ᾧ και εν δο ξο τε ραν των α νω

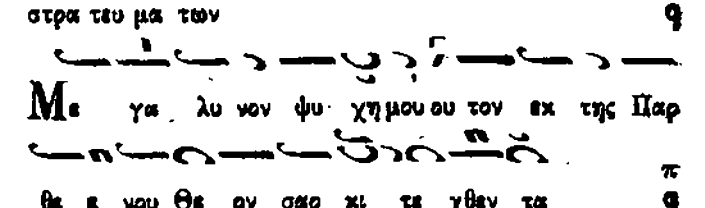

στρα τευ μα των

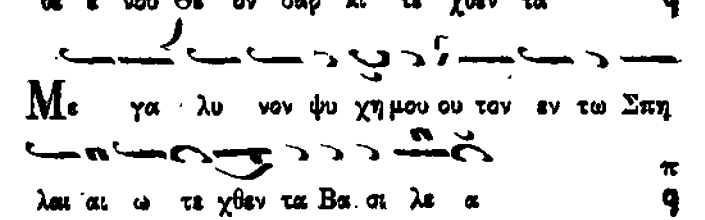

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ της Παρ

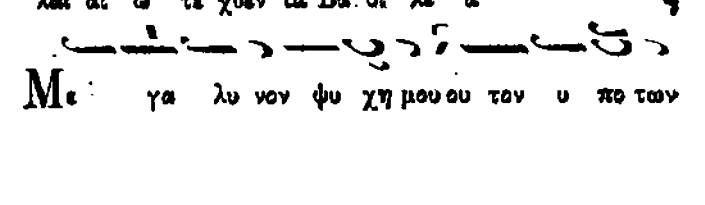

θε ε νου Θε ον σαρ κι τε χθεν τα

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εν τω Σπη

λαι αι ω τε χθεν τα Βα σι λε α

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον υ πο των

Μα γων Θε ον προ σκυ νη θεν τα π ϥ

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον υ πο Α

στε ρος τοις Μα γοις μη νυ θεν τα π ϥ

Με γα λυ νον ψυ χη μου την α γνην Παρ

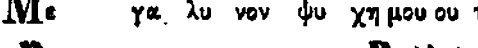

θε ε νον δ, την γεν νη σα με νην Χρι στον τον

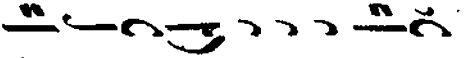

Βα σι λε α π ϥ

Μα γοι και Ποι με νες ηλ θον προ σκυ νη η

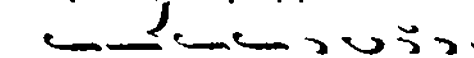

σαι Χρι στον τον γεν νη θε εν τα εν Βη θλε εμ

τη πο λει π ϥ

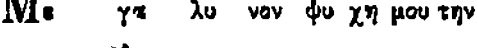

Μυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο

ξονq ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρου δι

κον την Παρ θε νον q τη φα α τνην χω ρι ι

ον q ε νω α νε κλη θη ο α χω ρη

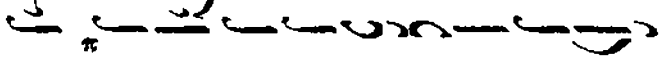

τος Χρι στος ο Θε ος ἡμ ον α νυ μνουν τες με γα

λυ υ νο ο ο μεν q

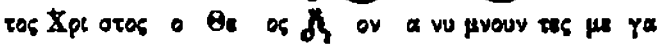

E ξαι σι ον δρο μον ο ρω ων τες οι μα α

γοι α συ νη θους νε ου α στε ρος αρ τι φα

ους ἡμ ου ρα νι ου υ περ λαμ πονταιq Χρι στο ον

βα σι λε α ε τεκ μη ραν το εν γη η γεν

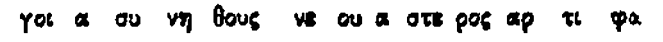

νη θεν τα Βη θλε εμ ἡμ εις σω τη ρι ι αν η

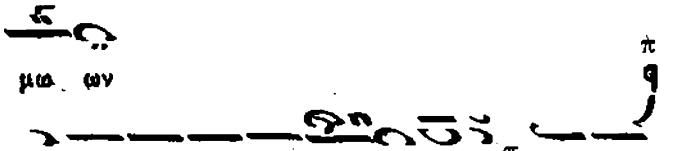
μω ων
Νε η γε νες Μα γων λε γαν των πω δι
ον Α α ναξ ου α στηρ ε φα νη που ε στιν εις
γαρ ε κει νου πρό σκυ νη σιν η κο μεν μα
νει εις ο Η ρω δης ε τα ρατ τε το Χριστον
α νε λειν ο Θε ο μα χος φρυ ατ το ο
με ε νος
Η κρι δω σε χρο νον Η ρω ω δης Α στε ε
ρος εν ταις η γε σι αις οι Μα γοι εν Βη
θλε εμ προ σκυ νου ου σι Χρι στω συν δω ροις

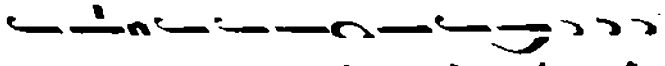

υφ ου ου προς πα τρι δα ο δη γου με νοι δει

νο ον παι δο κτο ο νον ἅ εγ κα τε λι πονπαι

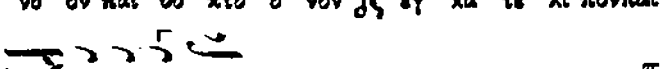

ζο ο με ε νον π q

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα ἦχος ὁ αὐτὸς π q χ

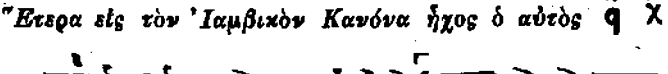

Ση με ρον η Παρ θε νο ος τι κτει τον Δε

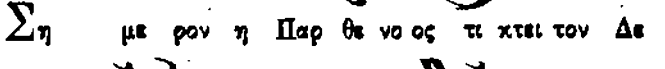

σπο ο την εν δον εν τω Σπη λαι ω π q

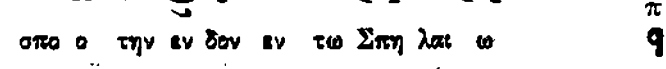

Ση με ρον ο Δε σπο τη ης τι κτε ται ως

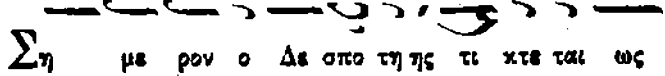

βρε ε φος υ πο Μη τρος Παρ θε νου π q

Ση με ρον οι Ποι με νες βλε που σι τον Σω

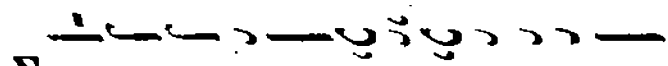

τη η ρα σπαρ γα νοις ει λη με ε νον και κει με

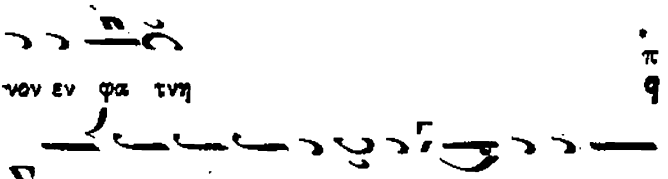
νον εν φα τνη
Ση με ρον ο Δε σπο τη ης ρα κει σπαρ γα

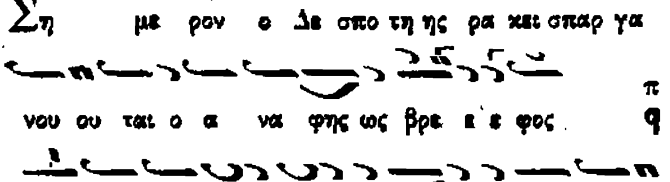
νου ου ται ο α να φης ως βρε ε ε φος
Ση με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι αι

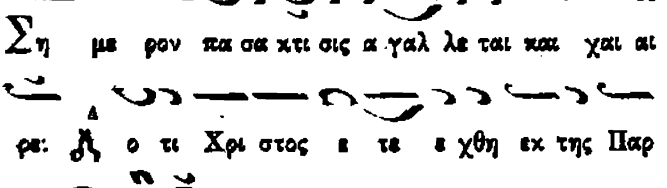
ρε: ο τι Χρι στος ε τε ε χθη εκ της Παρ

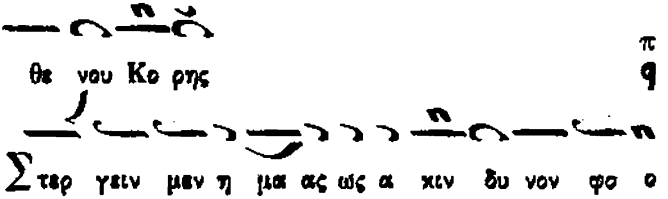
θε νου Κο ρης
Στερ γειν μεν η μα ας ως α κτιν δυ νον φω ο

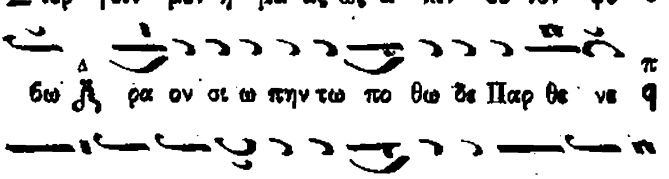
δω ρα ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε
υ μνους υ φαι νειν συν το νως τε θηγ με ε

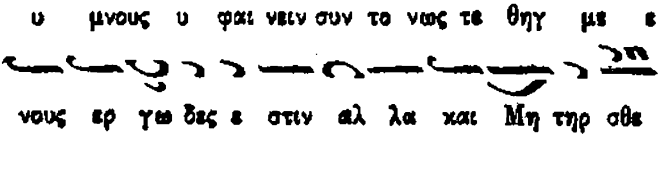
νους ερ γω δες ε στιν αλ λα και Μη τηρ σθε

νος ο ση πε φυ κεν η προ αι ρε σις δι δου

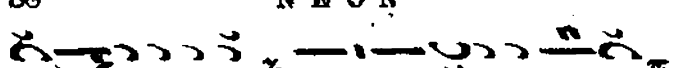
Ου ρα νι αι δυ να μεις τε χθεν τα τον Σω

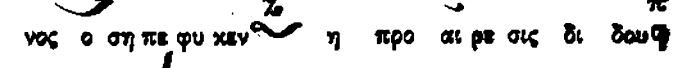
τη η ρα Κυ ρι ον και Δε σπο την μη νυ σι

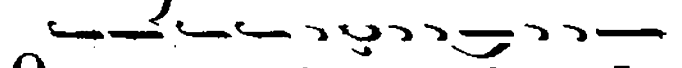
τω κο σμω Σταύρωσον μέν ἡμᾶς.

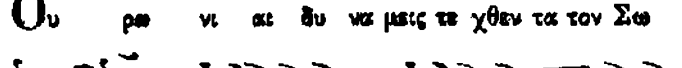
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

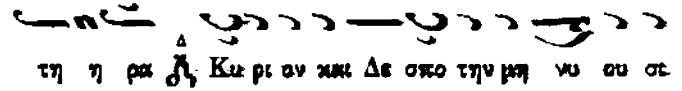
μα τι

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρι συ πο

στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος

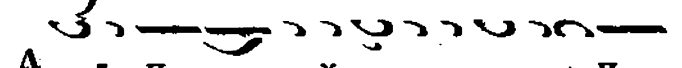
το κρα τος

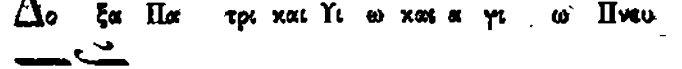
Τυ πους α φεγ γει εις και σκι ας πα ρηγ με ε

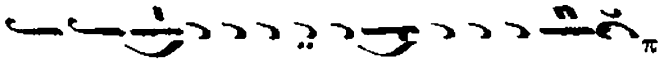

νας ω Μη η τερ α γνη τοι λο γου δε δορ κο τες

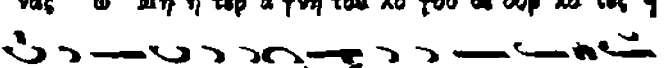

Νε ον φα νεν τες εκ πυ λης κε κλει σμε ε νης

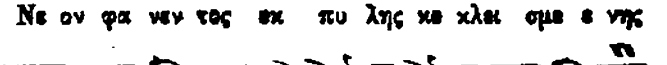

δο ξου με νοι οι τε της α λη θει ας φα

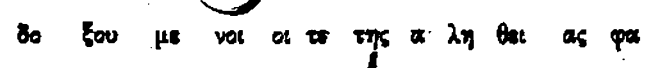

ος ε πα ξι ως σην ευ λο γου ου μεν γα

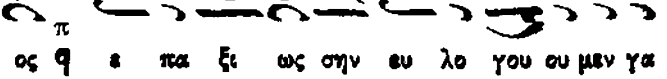

στε ρα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την λυ τρω

σα με νην η μας εκ της κα τα ρας

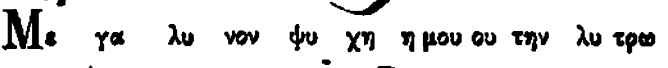

Πο θου τε τευ χω ως και θε ου ου πα ρου

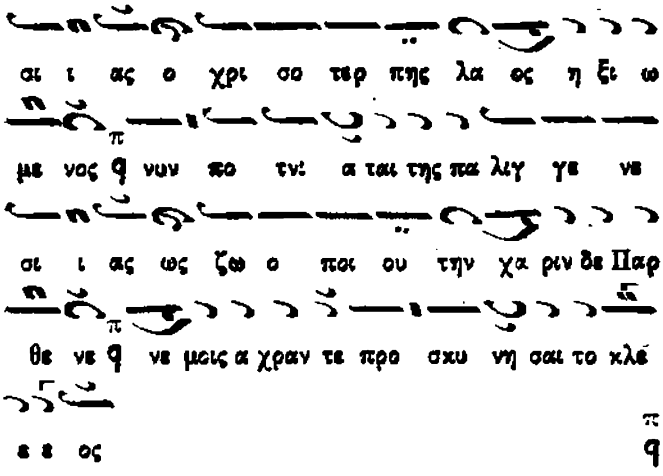

Καταβασίαι μετὰ τῶν μεγαλυναρίων. Μυστήριον ξένον καὶ Στέργειν μὲν ἡμᾶς.

Κοντάκιον ἦχος γ'. ἐκ τοῦ Γα Πα

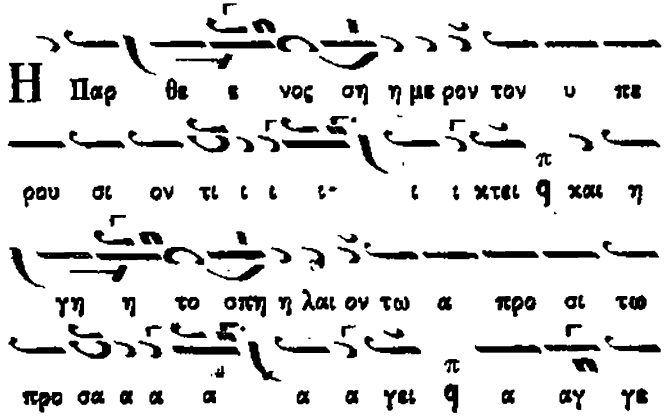

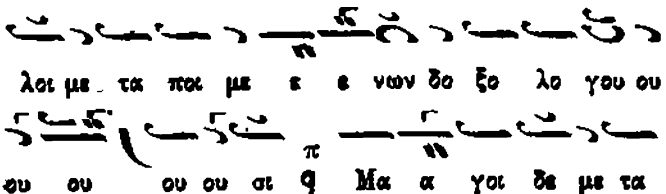

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν π ϥ χ

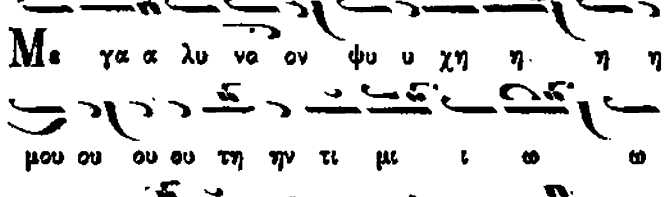

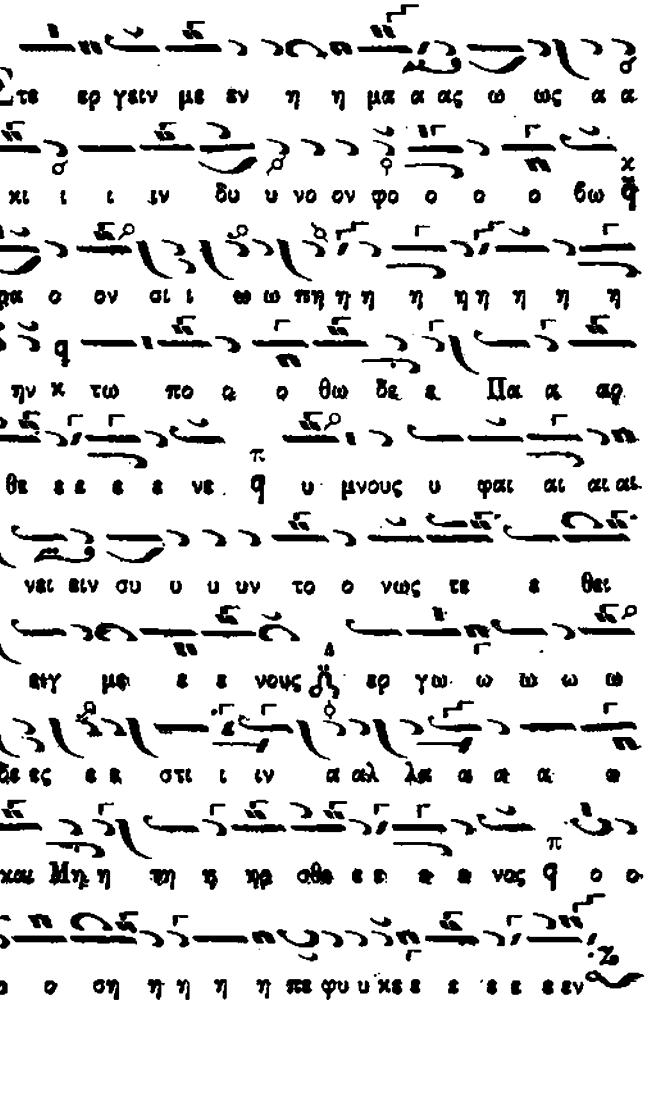

η η η προ ο αι αι αι αι αι με ε ε

σι ι ις δι ι ι ι ι δου ου ου ου

Εἰ βούλει ψάλλε τόδε καὶ ἀργῶς ἀντὶ τοῦ Μεγάλυνον

ψυχή μου π χ

Μα α γαι και αι ποι οι με ε ε ε

νε ε ε ες η η ηλ θον προ ο σκυ υ νη η

η η η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι χ

Χρι στον το ον γε εν νη η θε ε ε εν τα

α ε εν Βη η η η η θλε ε ε ε εμ

τη η η η πο ο ο λει

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 14ης ἰδίου.

Καταβασίαι ψάλλονται αἱ παροῦσαι· ἦχος β΄. ᾠδὴ α΄. Βου

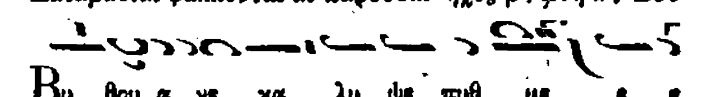

Βυ θου α νε κα λυ ψε πυθ με ε ε

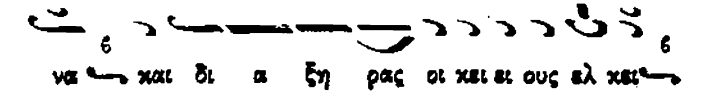

νε και δι α ξη ρας οι κει ει ους ελ κει

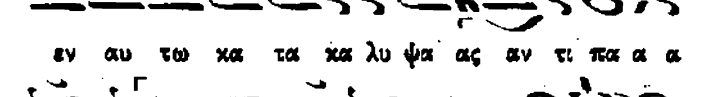

εν αυ τω κα τα κα λυ ψα ας αν τι πα α α

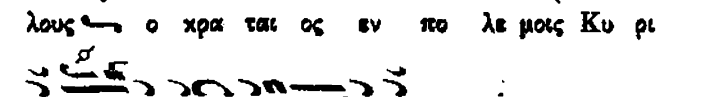

λους ο κρα ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι

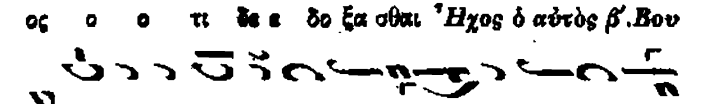

ος ο ο τι δε ε δο ξα σθαι *Ἦχος ὁ αὐτὸς β΄. Βου*

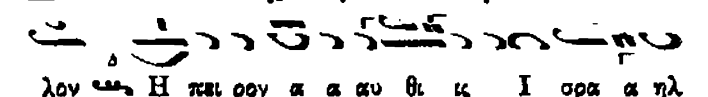

Στι δει θα λασ σης κυ μα α του με νον σα α

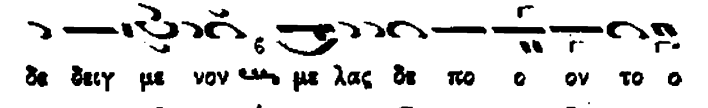

λον Η πει ρον α α αυ θι ις Ι σρα α ηλ

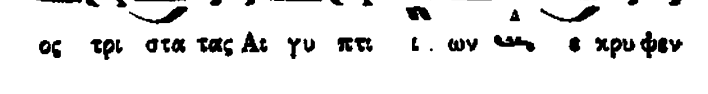

δε δειγ με νον με λας δε πο ο ον το ο

ος τρι στα τας Αι γυ πτι ι . ων ε κρυ φεν

α α αρ δη ην υ δα α το στρω τος τα α α

φος ρω μη κρα ται α δε ξι ι ας του ου

Δε σπο του

Ὠδὴ γ'. Βου

Ι σχυν ο δι δους τοις βκ αι λευ σιν η

μων Κυ ρι ος και κε ρας χρι στων αυ του υ

ψων Παρ θε νε α πο ο τι κτε ται μο λει δε

προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι δο η σω μεν

συκ ε στιν α γι ος ος ο Θε ος η μων και

συκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι ε Βου

Ο σοι πα λαι ων εκ λε ε λυ με θα

βρο ο χων βο ρων λε ον των συν τε θλα σμε

νων μυ υ υ λας α γαλ λι ω ω ω με ε

ην και πλα τυ νω μεν στο ο μα λο γω ω

πλε ε κον τες υ λο γον με ε λω δι· ην ω

των προς η μας η δε τοι δω ω ρη με των

Α κη η η κο α Κυ ρι Ὠδὴ δ'. Βου

ε φω νη ης σου ον ει ει ει πας φω

νη βο ων τος εν τη ε ρη μω ο ο τι ε

βρον τη σας πολ λων ε πι υ δα των τω

σω με αρ τυ ρου με νος Γι ω ο λως γε γο

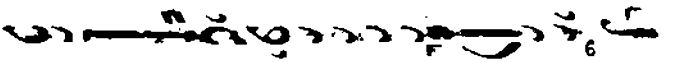

νας του πα ρα τος Πνευματος δι α β δο η σε σου

εκ Χρι στος θε ου σα φι ι α και αι δυ-

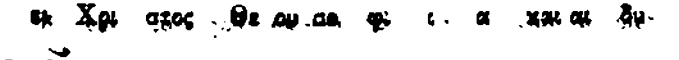

να μις Βου

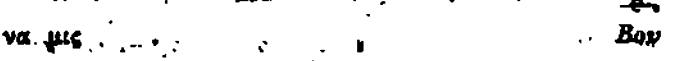

Πυρ σω και βαρ θεις μυ σει ι κης θε ω ρι

ι ας υ μνων προ φη της την βρο α τιων και

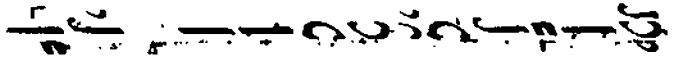

νομη χι αν ρη γνω σι χη ρων Πνευμα τι κρα

του μη ε νημ φαρ κω σιν ε μφα νου σαν

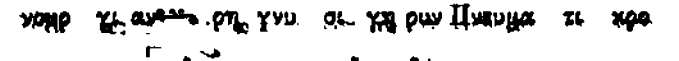

αρ ρη η του λο γοι ω τοκ δω να σεσον

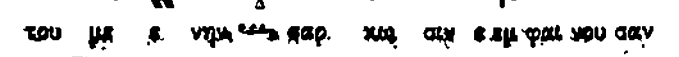

τα κρα τη σου υ νε τρι δη. Ὠδὴ ε'. Βου

η σας ε ζω η κε φρ χη γρ λυ

σαι το κα τα κρι μα η η και Α δαμ του

πρω το πλα α α στου κα θαρ σι ων δε

ως Θε ο ος μη δε ε ο ο με νος τω κε

σόν τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ι ορ δα νη

ε νω τὴν εχ θρὰν κτεί νας υ κε ρε χου

σαν παν τα νουν εἰ ρη η νὴν χα α ρι ζε τὰ Βου

Εχ θρου ζο φω δους και βε βορ βο ρω με ε

νου ι ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λου με

νοι νε εν προ σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι

ι δον α γου σαν α προ σι τον εἰς θυ υ

μυ δι αν μο νοις προ σι την οις Θε

ος κα κ τηλ λα γη Ὠδὴ ς'. Βου

Η φω νη του λο ο γου ο λυ χνος

του φω τος ο Ε ω σφο ο ο ρος ο

του Η λι ου Προ δρο μος εν τη η ε ρη μω

με τα νο ει τε πα κ σι βο κ τοις λα

οις και προ κα θαι ρε σθε ι δου γαρ πα ρε

στι Χρι στος εκ φθο ρας τον κο σμον λυ υ

τρου ου με νος Βου

Ι μερ την ε ξε φη νε συν πα νυλ δι ι

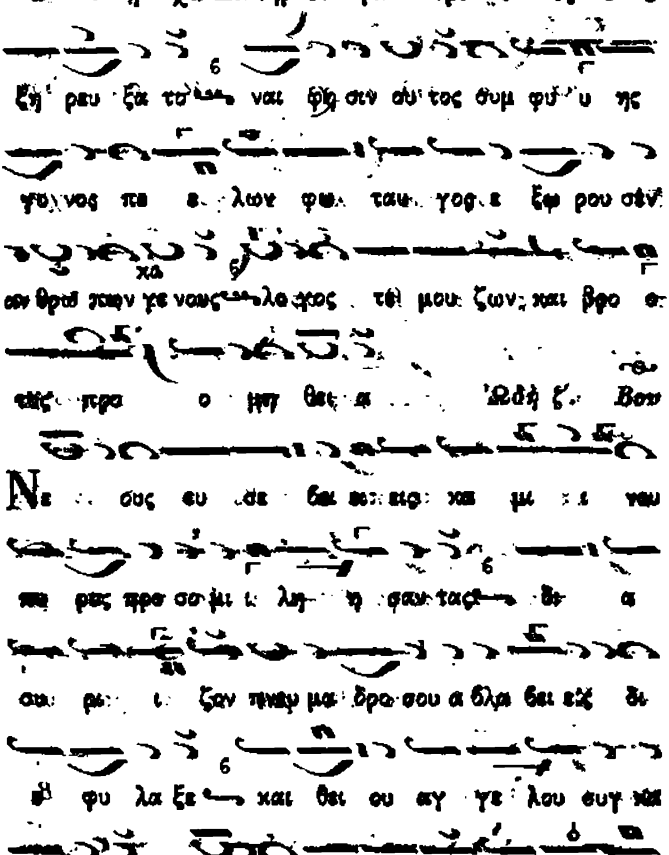
ω η χω Πα τηρ σν γα στρο ξό ος ε ε
ξη ρευ ξα τω ναι φῆ σιν αὐ τος θυμ φυ υ ης
γυ νος πα ε λων φω ταυ γος ε ξφ ρου σὲν
σν θρα πων γε νους λα φος τὴ μου ζων, καὶ βρο ε
τὴς πρα ο μὴ θεὶ α Ὠδὴ ζ' Βον
Νε σύς ευ σε βε βε ιω καὶ μι ε νου
πα ρὰς προ σω μι λη η σαν τὰς θε α
σω ρὸ ι ζον πνεῦ μα δρο σου α βλα βε ὲς θι
φυ λα ξε καὶ θε ου ἀγ γε λου συγ κα
τε βὲ σις θεν εν φλε γε δρο σι ζο

Ἀ νω μεν ευ λο χη γω μεν· και προ σχω νω

Ὠδὴ η'. Βοη θη σω με του Πνε ε μα τος

Ἐα μαρ τι ας ο λην πλυ νας δε τη δρο

ξευ σα σας την δυ σχα θε χτον α χλην ε

σι, ἐν φλο γα νε φυς φε ρομ σαγ ευ σε ε δης κα

με ε νοι ευ χα ρι ι στως σε α νε ε μελ πο ον

υ παρ μη μη τε ε σον Πα τε ρων

Κυ ρι ος Θε ος ευ λο γη τος εἰ Βασ

Ε φλε ξε ρει θρω ω των δρα κον των τας κε

ρας ὑψω σε ο της κα μι νου την με γα σε

σι, ἐν φλο γα νε φυς φε ρομ σαγ ευ σε ε δης κα

ξευ σα σας την δυ σχα θε χτον α χλην ε

Ἐα μαρ τι ας ο λην πλυ νας δε τη δρο

ου μεν το σν Κυ ρι σν

Μυ στη ρι ον παα ρα δο ξον η Βα δυ λω νος

ε δει ξε κα μι νος πη γα σα σα δρο σον ο

τι ρει θρεις ε μελ λε εν α υ λον πυρ εισ δε χε σθαι

ο Ι ορ δα α α νης και στε ε φειν σαρ

κι βα πι ζο με νον τον κτι ι ι στην

ον ευ λο γου ου ου σι λα ΄σι και υ

περ υ φου ου σι σιν εις παν τας τους

αι ω ω νας Τὸ τέλος Και υ περ υ φου ου σιν εις

παν τας τους αι ω ω νε α α α α ας Βου χ

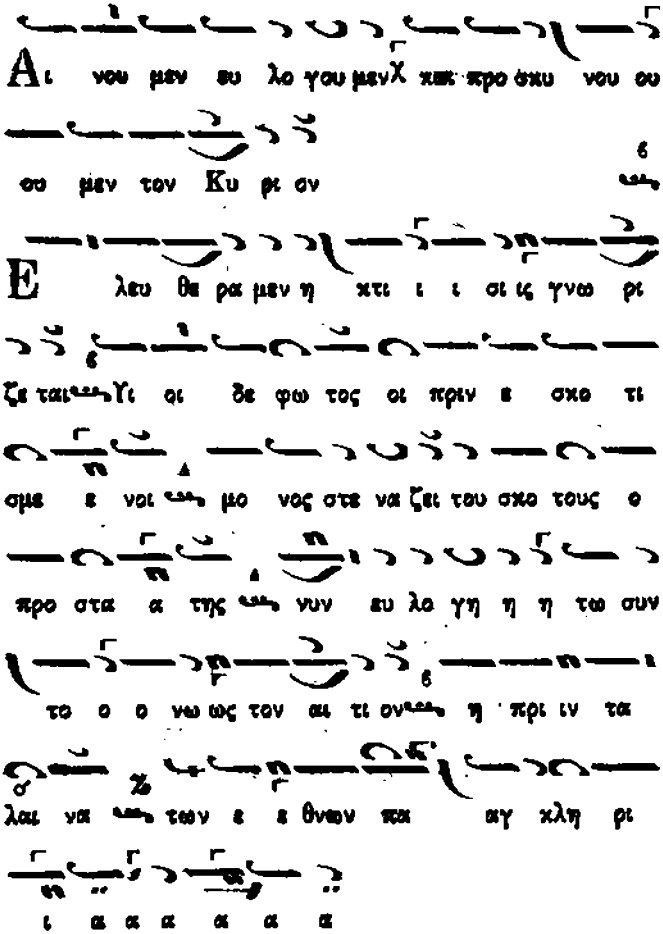
Αι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προ σκυ νου ου
σι μεν τον Κυ ριον
Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι
ζε ται γι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι
σμε ε νοι μο νος στε ναι ζει του σκο τους ο
προ στα α της νυν ευ λο γη η η τω συν
το ο ο νω ως τον αι τι ον η πρι ιν τα
λαι ναι των ε ε θνων παν αγ χλη ρι
ι α α α α α α

Ὠδὴ θ'. Μεγαλυνάρια τῆς Περιτομῆς μετὰ τῶν εἰρηκαρίων. Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Πα

Με γα λυ νον ψυ χη η μου πην τι μι ω τε

ραν των α νω στρα τευ μα των

Με γα λυ νον ψυ χη η μου τον κα τα τον

Νο σ μον σαρ κι πε ρι τμη θεν τα

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε

ον ἐξ α νέ τει λεν ἐ δω μα τι κῶς η

μιν ἐ πι δη μη σαν τα ἐκ λα γον τῶν πάρ θε

νι κων α φρα στως σῶ μεν σε σε Ἐν λο

γη με νη πα να γνε σε Θε ο το κε με γα α

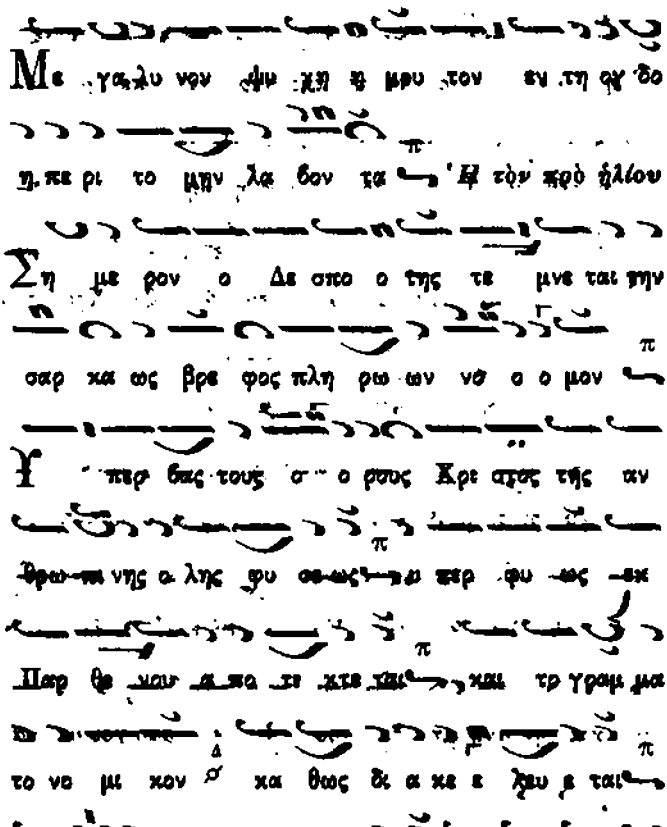
λυ νο μεν
Με γα λυ νον φω χη η μυ τον εν τη ση δο
η πε ρι το μην λα βον τα Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου
Ση με ρον ο Δε σπο ο της τε μνε ται την
σαρ κα ως βρε φος πλη ρω ων νω ο ο μον
Υ περ βας τους σ ο ρους Κρι ατος τῆς αν
θρω πι νης α λης φυ σε ως ω περ φυ ως εκ
Παρ θε νου α πα τε κτε ται και τρ γραμ μα
το νο μι κον α κα θως δι α κε ε λευ β ται
την σαρ κα πε ρι τε μνε ται και πλη ρω της

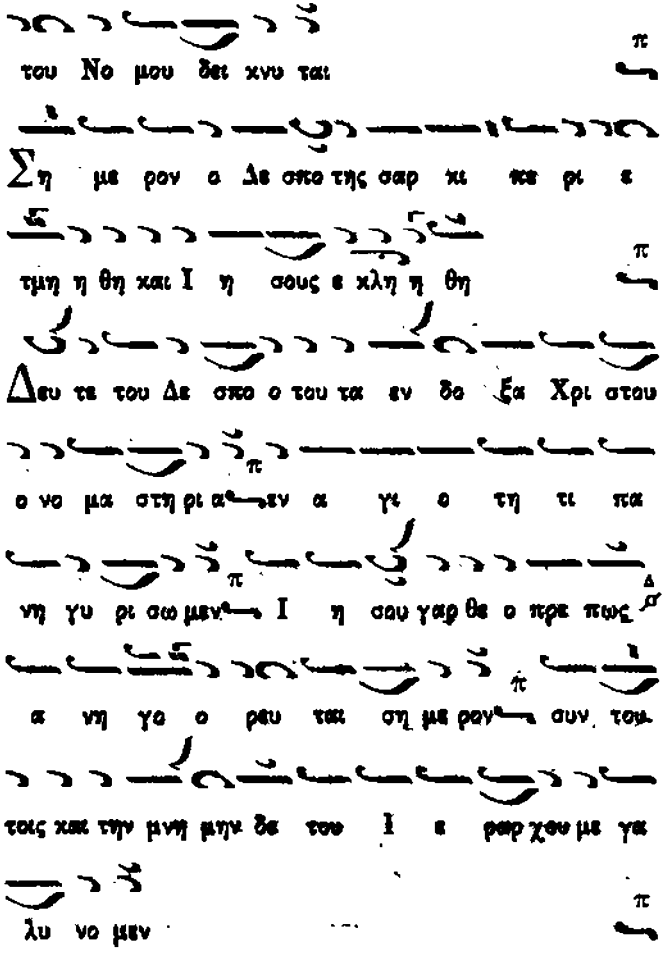

του Νο μου δει χνυ τα ι

Ση με ρον ο Δε σπο της σαρ κι κα ρι ε

τμη η θη και Ι η σους ε κλη η θη

Δευ τε του Δε σπο ο του τα εν δο ξα Χρι στου

ο νο μα στη ρι α εν α γι ο τη τι πα

νη γυ ρι σω μεν Ι η σου γαρ θε ο πρε πως

α νη γο ο ρευ τα ι ση με ρον συν τομ

τοις και την μνη μην δε του Ι ε ραρ χου με γα

λυ νο μεν

Ἕτερα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν τροπαρίων.

Ἦχος Πα

Με γα λυ νον ψυ χη η μου τον εν Ι ε ραρ

χαις Βα σι λει ον τον Με ε γαν π

Με γα λυ νον ψυ χη η μου τον εκ Κα τα ρει

ας Βα σι λει ον τον Με ε γαν π

Με γα λυ νον ψυ χη η μου τον της οι κου

με νης υ περ λαμ προν φω στη η η ρα π

Του Αφ χι ποι με νος ως προ βα τον πι στον

Χρι στου Βα σι λει ε τοις ζω υ φο ρος π

ι χνε σιν ε πη κο λου θη σας τω τυ ραν

νω γαρ την σαυ του ψυ χην Πα α τερ προ ο δε

φοι κας προ των δε νευ των α μι ατα ης

Εκ κλη σι ας Παμμα κα ρι στε

Με γα λυ νον φω χη η μου τον κε κα θη

με τα Χρι στου την Εκ κλη σι ι ι αν

Το ης Εκ κλη σι ι ας σκε ου ε ρον Χρι

στου κα τι δρυ σου στη μα του πο της σης αρ

χι ερω συ νης με νον Δ ε ρερ χο ας σο χρε ο στη

νω λη ξε μβρον τη δεκ τη κα κα πε πτω κε ε κου

ρη νοφ ωτη γαρ πν ευ μα τος Πνευ μα τος χαι γλην

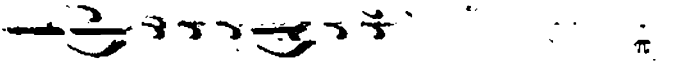

ούκ ἡ νε γκα Βα σι λει α

Δο ξα Πα τρὶ ι καὶ Υἱ ω καὶ α γι ω

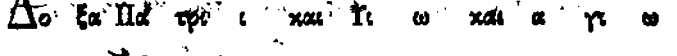

Πνευ μα τι

Με γα λυ νον ψυ χῇ η μου τῆς τρι σὶ πο

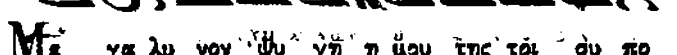

στα τοῦ Δ κὰι α δὶ κε ρὶ ε τὸν Θε ὸ

τῆ τος τὸ κρα τος

Τῆς τῶν Α πο στο λων κα θε δρας τῆς χο

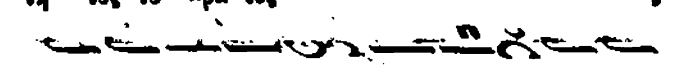

ρεὶ ας τε τῶν Α θλο φο ρων χρὶ στου Πα τρὶ

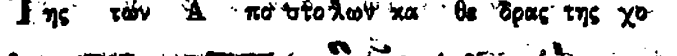

αρ χῶν σκη νῆς καὶ τῶν δὶ καὶ ων τρὸ φῆς τῆς

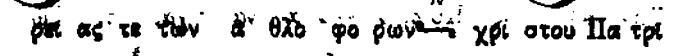

χο ρεὶ ας τε τῶν Προ φη τῶν η ξὶ ω ω θῆς

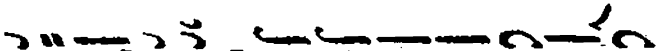

Βα α σι λει ε της Θε ο το κου μυ στης

γαρ και της Τρι α δος λα τρις γε γο νας

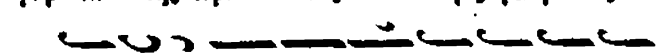

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

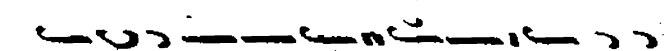

Με γα λυ νον ψυ χη η μου την λυ τρω σα

με νην η μας εκ της κα τα κρι σεως

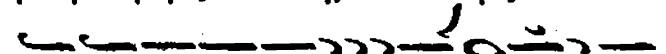

Ο τα υ πε ρω α α εν υ δα σι στε γα

ζων μο νος Κυ ρι ος α να χω τι ζων

θα λασ σαν α βυσ σους τε ο ξη ρα ι αι νων εκ

σου α γνη την σαρ κα προσ λα βο με νος εκ

Βη θλε εμ ε πει γε ται προς Ι ορ δα νην βα

πτι σθη ναι σαρ κι *Καταβασία ἐκ τοῦ Βου*

Με γα λυ νον ψυ χη η μου την τι μι ω

τε ραν των α νω στρα τευ μα α κ των

Α πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μειν

προς α ξι αν η λιγ γι α δε νους και υ

παρ κο σμι ος υ μνειν σε θε ο ο το κε ο

μως α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν δε

χου και γαρ τον πο θον οι οι δας τον εν θε ον

η μων συ υ γαρ χρι στε α νων πι προ στα

Τὸ τέλος

Ἑτέρα Ἰαμβικὴ Βίου

Μὴ γαῖα λοιπὸν φαιδρύνου τὴν λύπην σοῦ

μὲ ἐξ ἀνηνίας ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἡμετέρας χαρᾶς

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τοῦ χοῦ σοῦ θαυμάτων

τῶν Νυμφῶν παθὼν γνέμη τὸν εὐλογημένον

νῆ δι' ἧς ἐτυχόν τες πάν τὲ λῦς σιν

τῆ ρὲ ἐ ἀξ ἐ πα ξὶ οὐ κρὸ τοῦ μὲν

ὡς ἐ ὖ ὖ ἐρ γὲ τὴν θω ρὸν φε βον τὲς

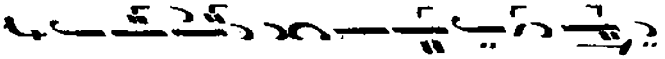

Κοντάκιον ἦχος γ'. Γα Πα Χ

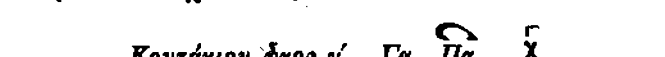

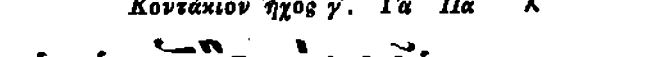

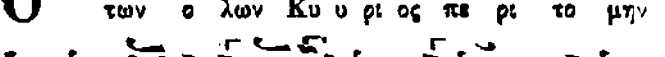

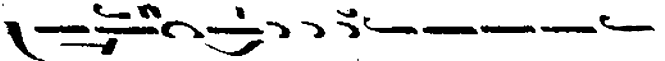

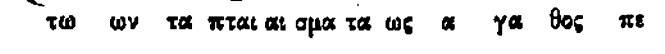

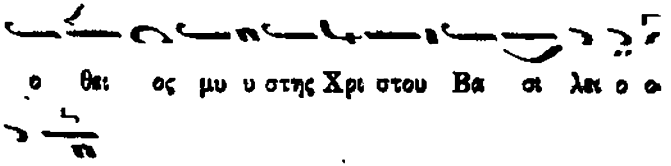

ο θει ος μυ υ στης Χρι στου Βα σι λει ο ο

ο ος

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν

Ἦχος *Νη*

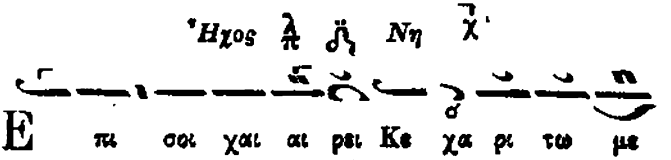

Ε πι σοι χαι αι ρει Κε χα ρι τω με

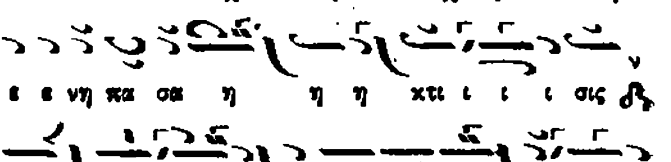

ε ε νη πα σα η η η κτι ι ι ι σις

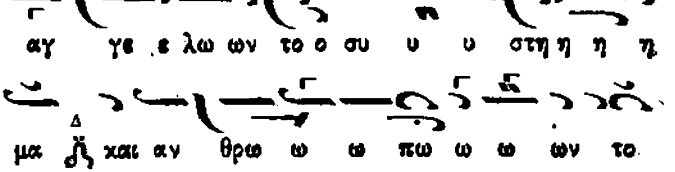

αγ γε ε λω ων το ο συ υ υ στη η η η

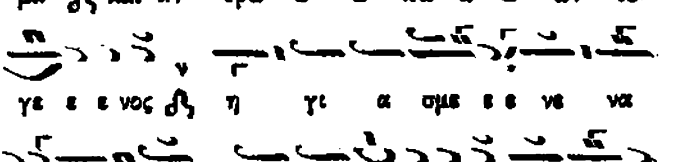

μα και αν θρω ω ω πω ω ω ων το

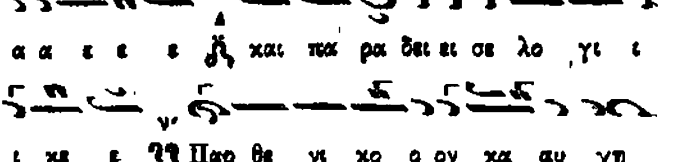

γε ε ε νος η γι α σμε ε ε νε να

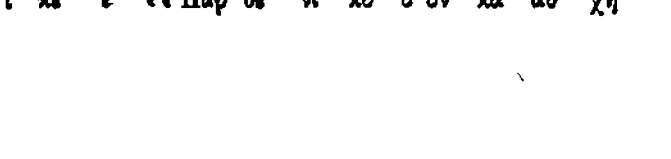

α α ε ε ε και παρ ρα δει ει σε λο γι ι

ι κε ε Παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη

η η μα εξ ης θε ο ο ος ε ε ε

ε σαρ κω ω ω ω ω ω ω ω θη η η κ

και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο ο ο

νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων θε ε ο

ο ος η η η η μων ζη την γαρ σην μη

η τραν θρο ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η

η σεν ζη και αι αι την σην γα α στε ε ε ρα

πλα τυ τε ε ε ρα α αν ου ρα α α νω ωνη

α πειρ γα α α α α α α α α α α α

α παι ειρ γα α α α σα α α το ο λε ε πι

σαι χαι αι αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε

νη πα α α σα η χτι ι ι σι ι ι ις

δο ξα α σοι οι οι οι

Μεγαλυνάριον ψαλλόμενον ἐν τοῖς διπτύχοις

Ἦχος β'. Δι

Τον ου ρα νο φα αν το ρα του ου Χρι

ι ι στου ου ου ου ου μυ υ υ στην του ου ου

Δε σπο ο ο ο ο του ου ου ου ου τον φω στη

η ρα τον φα α ει ει ει νο ο ο

ο ον το ο ον εκ Και αι αι σα ρει ει ει

α α ας και Κα απ πα α α δο χων χω ω ω ω

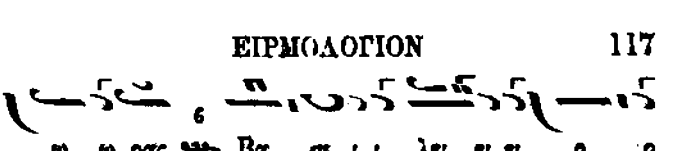

ω ω ρας Βα σι ι ι λει ει ει ο ο

ο ον τον με ε ε γαν παν τες τι μη η σω

ω ω με ε ε ε εν

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

Καταβασίαι Βυθοῦ ἀνεκάλ. μοναί. Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων. Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Βου χ

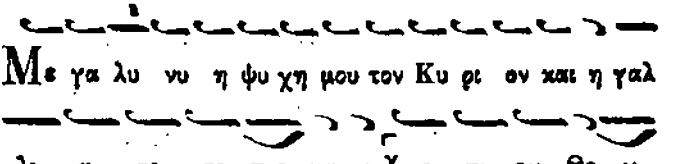

Με γα λυ νυ η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ

λι α σε το πνευ μα μα χ ε πι τω Θε ω

ω τω Σω τη ρι μου χ

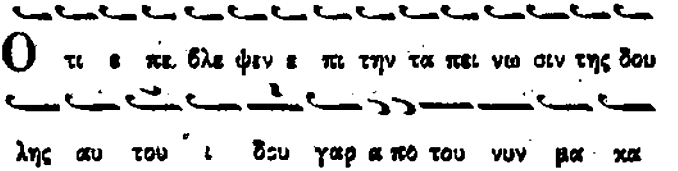

Ο τι ε πε. δλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της δου

λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι χ

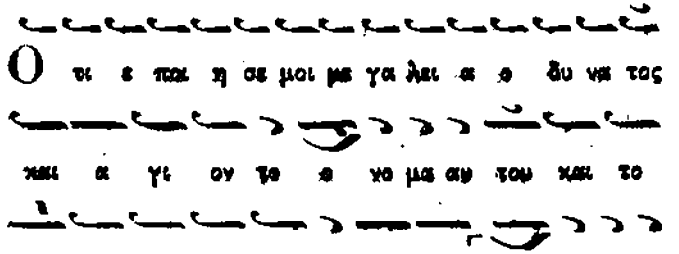
Ο τι ε πα η σε μοι με γα λει α ο δυ νε τος
κει α γι ον τε ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε χ αν και γε νε
ὰν τοις φο βου με νοις αυ τον

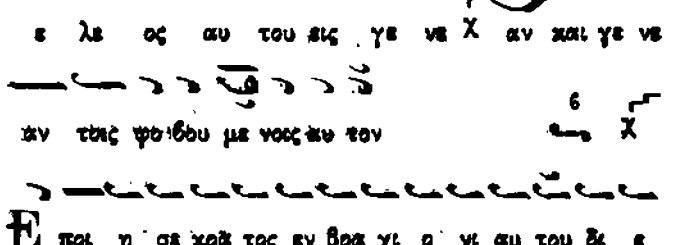
Ε ποι η σε κρά τος εν βρα χι ο νι αυ του δι ε
σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α καρ δι ι ας αυ των χ

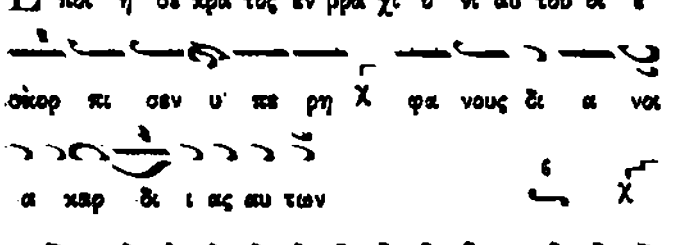
Κα θει λε δυ νε στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα χ
θων πλου τουν τας ε ξα πε στει λεν κε νους χ

Αν τε λα δε τε Ι σρα ηλ παι δος αω του μνη αθη ναι

ε λε ους και θως ε λα λη σε προς τους Πα τε ρας

η Χ μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του αι ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ε ρων των χε ρου βιμ

και εγ δο ξο τε ρων α συγ κρι τι τως των Σε

φα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον λο

γον τε κυ σην την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Την τι μι ω σω ε φων των χε ρου βιμ

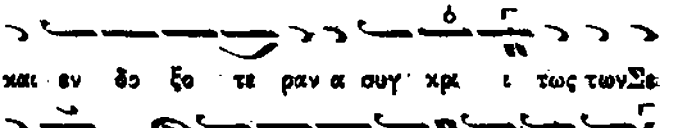

και εν δο ξο τε ραν α συγ χρα ι τως των Σε

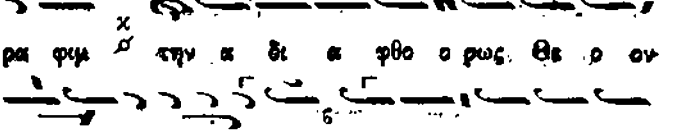

ρα φιμ χ ϊ την α δι α φθο ο ρως Θε ρ ον

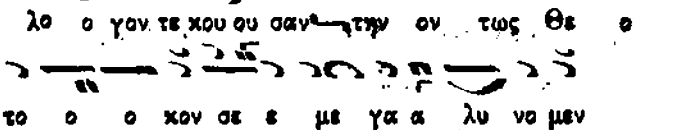

λο ο γον τε χου ου σαν την ον τως Θε ο

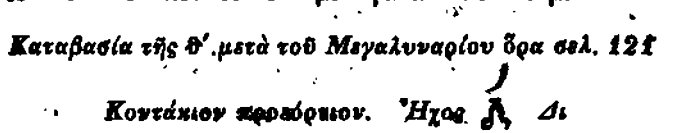

το ο ο κον σε ε με γα α λυ νο μεν

Καταβασία τῆς Θ' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου *ὅρα σελ. 121*

Κοντάκιον προσόμοιον. Ἦχος ϟ *Δι*

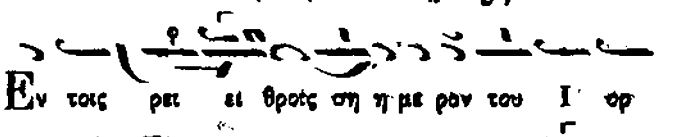

Εν τοις ρει ει θροις ση η με ραν του Ι ορ

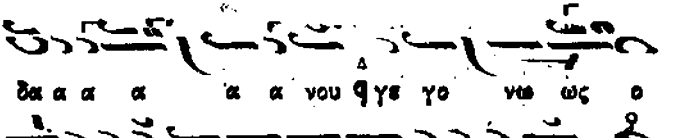

δα α α α α νου ϥ γε γο νω ως ο

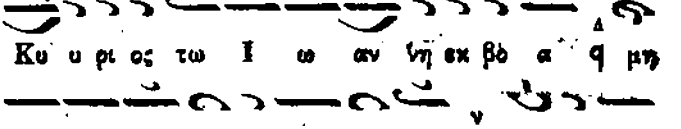

Κυ υ ρι ος τω Ι ω αν νη εκ βο α ϥ μη

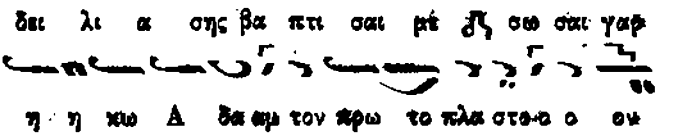

δει λι α σης βα πτι σαι με ϟ σω σαι γαρ

η η κω Α δα αμ τον πρω το πλα στο ο ον

Τῇ 6 Ἰανουαρίου τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Καταβασίαι Βυθοῦ ἀνεκάλ. διπλαῖ. Ὠδὴ θ'. μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Βου χ

Με γα λυ νον ψυ χη η μου την τι μι ω

τε ραν των α νω στρα τευ μα των

Α πο ρει πα α σα γλωσ σα συ φη μειν

προς σε ξε ἀν ι λιγ γι α δε νους καὶ υπερ

χο σμι ος υ μνεῖν σε Θε ε ο τὸ κε ο μως α

γα θη υ παρ χου σα την πι στιν δε ε ε

χου καὶ γαρ τον πο θον οι οι δας τον εν θε

ον η μων σου γαρ χρι στι α νων ει προ στα α α

τις σε ε με γα α λυ νο μεν *Τὸ τέλος* χ'

ψων τες υ υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε ρα

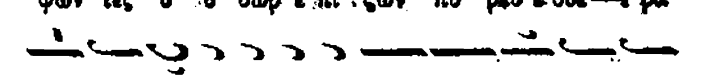

νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοίς προ

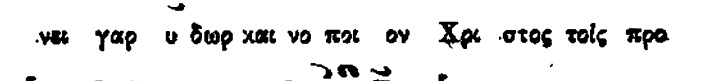

στρε χου σιν ευ τω εν κι στει και την ζω ην

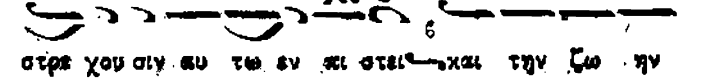

την α γη ρω δα πτι ζει πνευ μα τι

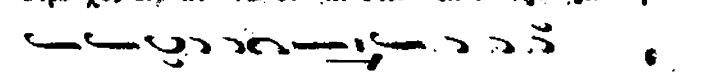

Προ φη τα δευ ρο προ ος με ε χει νον την

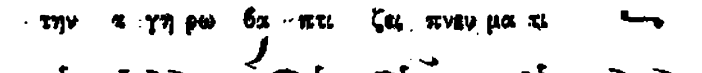

χει ρα και βα πτι σον με τα χος

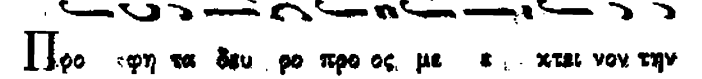

Προ φη τα α φες α χρ τι χει βα πτι σον

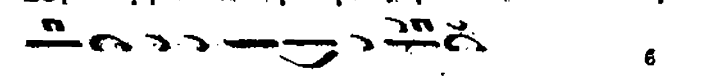

με θε λων πλη ρω σαι και γαρ η ηλ θον πα α

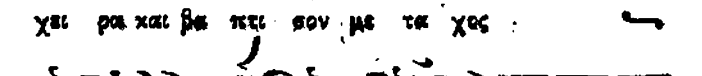

σαν δι και ο συ νην

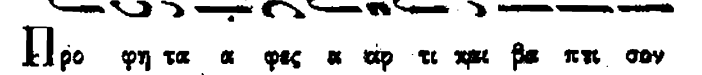

Συν τη ρω με θα χα ρι τι κι ' στοι και ει σφρα

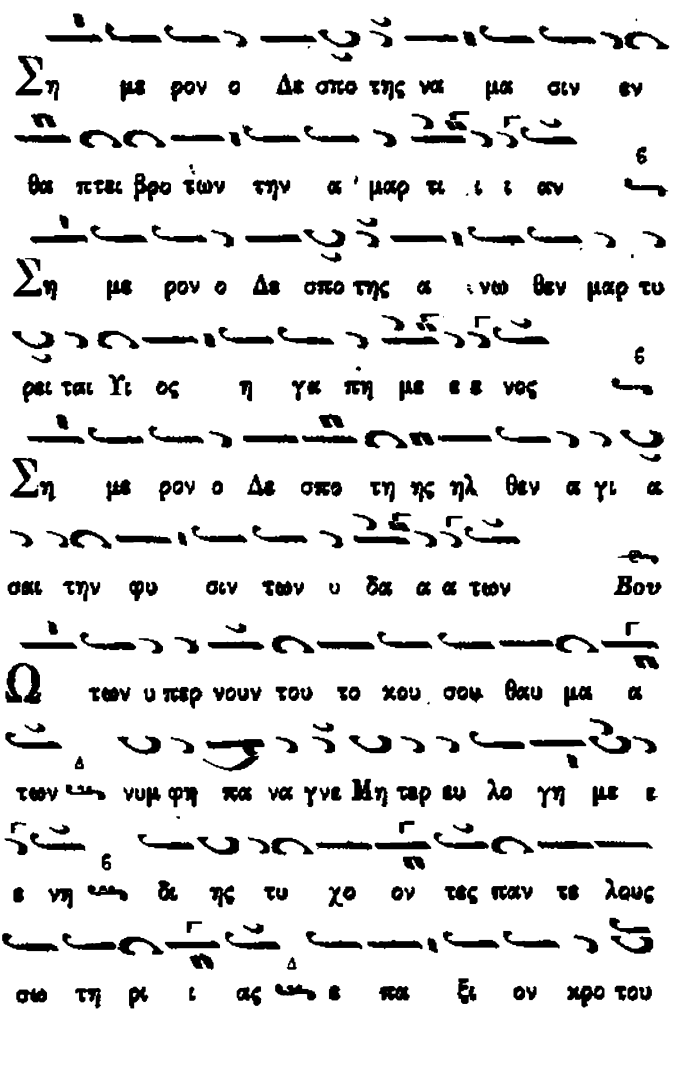

Ση με ρον ο Δε σπο της να μα σιν εν
θα πτει βρο των την α ' μαρ τι ι ι αν
Ση με ρον ο Δε σπο της α νω θεν μαρ τυ
ρει ται Υι ος η γα πη με ε ε νος
Ση με ρον ο Δε σπο τη ης ηλ θεν α γι α
σει την φυ σιν των υ δα α α των Βου
Ω των υ περ νουν του το χου σου θαυ μα α
των νυμ φη πα να γνε Μη τερ ευ λο γη με ε
ε νη δι ης τυ χο ον τες παν τε λους
σω τη ρι ι ας ε πα ξι ον χρο του

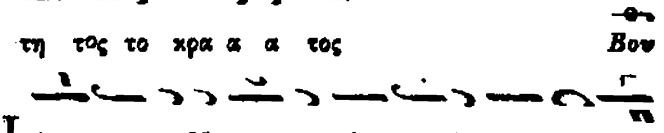

τη τος το κρα α α τος Βου

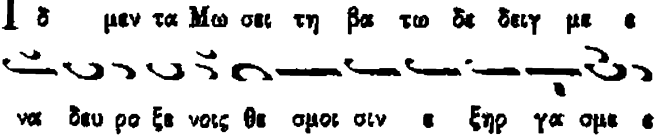

Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε

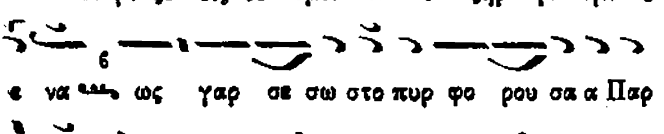

να δευ ρο ξε νοις θε σμοι σιν ε ξηρ γα σμε ε

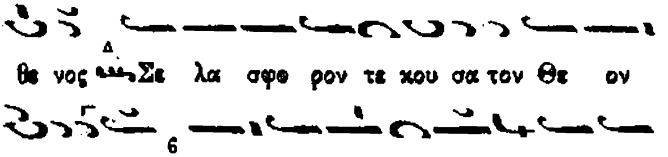

ε να ως γαρ σε σω στο πυρ φο ρου σα α Παρ

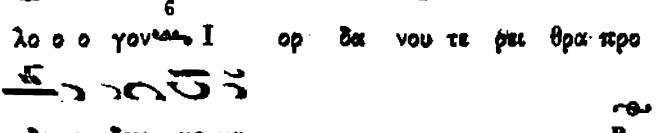

θε νος Σε λα σφο ρον τε κου σα τον Θε ον

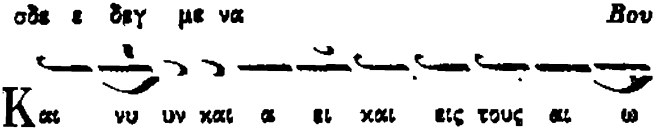

λο ο ο γον Ι ορ δα νου τε φει θρα προ

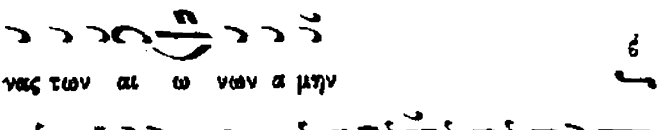

σδε ε δειγ με να Βου

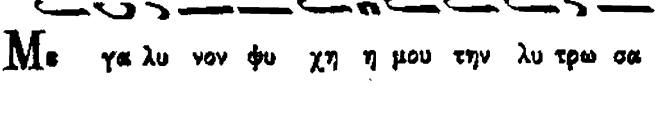

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Με γα λυ νον φυ χη η μου την λυ τρω σα

σου Κυ υ ρι ε ε ση μει ω θη εφ η μας

εν ε πι γνω σει υ μνουν τας σε δη λω θες ε

φα α νης το φω ως το κ προ σι τω ο ο σν

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν.

Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Πα χ

Με γα λυ νον ψυ χη η η η μου ον

τη ην τι μι ω τε ε ε ρα αν καω

εν δο ξο τε ε ε ραν των α α' νω στρα

α τευ μα κ α α των

Α πο ρει πα α α α σα α γλω ω σσ

σα ευ φη μει ει ἐν προ ος α ξι ι ι

Τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου τοῦ Προδρόμου.

Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης. Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν.

Ἦχος β'. Πα χ

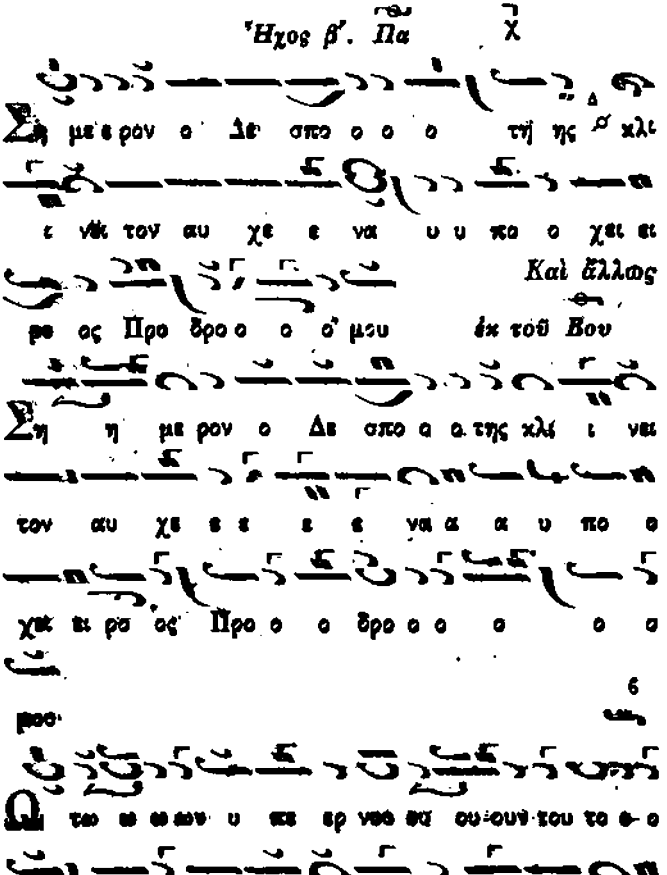

Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Καταβασίαι Στίβει Θαλάσσης.
Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τῶν στίχων.

Ἦχος β'. Βου χ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ

λι α σε το Πνευ μα μου χ ε πι τω Θε

ω ω τω Σω τη ρι μου χ

Ο τι ε πε δλε ψεν ε πι τὴν τα πει νω σιν τῆς

δου λης αὐ τοῦ ἰ δου γαρ α πο του νυν

μα κα ρι χ ου σι με πα α α σαι αι γε

νε αι 6 χ

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ νά

τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

α λε σαν κα θως ε λα λη σε προς τους Πα τε ρας

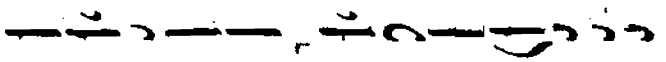

η μών τω Α βρα Χ αμ και του σπερ μα τι αυ

του ε ω ως αι ω νος

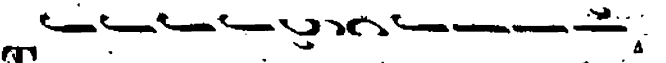

Τ ην τι μι ω τε ραν των χε ρου βιμ

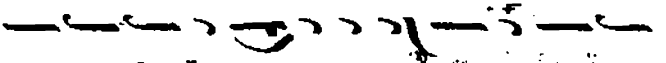

και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τι τως

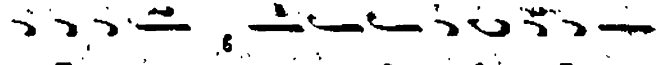

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

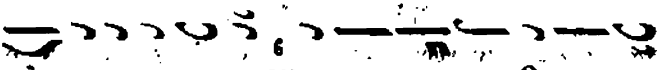

λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το

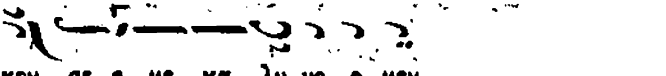

κον σε ε με γα λυ νο ο μεν

Καταβασία.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν ζήτει εἰς σελ. 112

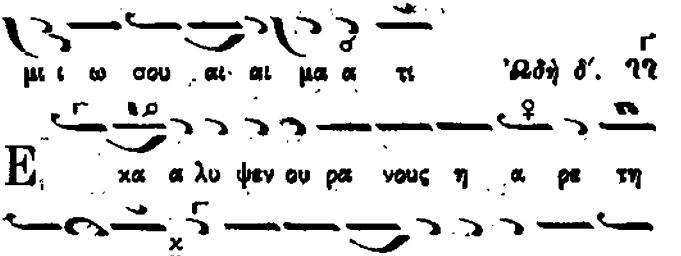
μι ι ω σου αι αι μα α τι
Ὠδὴ δ'. ϯϩ
Ε κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη
σου Χρι στε ϥ τῆς κι δω του γαρ προ ελ θων του
α γι α σμα το ες σου ϥ τῆ ε φθο ο ρου
Μη τρο ο ος εν τω ναω τῆς δο ξης σου ϥ
ω φθης ως βρε ε φος ϥ αγ κα λο φο
ρου ου με ε νος ϥ και ε πλη ρω θη τα παντα
τῆς σῆς αι νε ε σε ε ως
Ὠδὴ ε'. ϯϩ
Ως κ δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως ϥ
εν θρο νω ε πηρ με νω θε ον ϥ υπ αγ γε

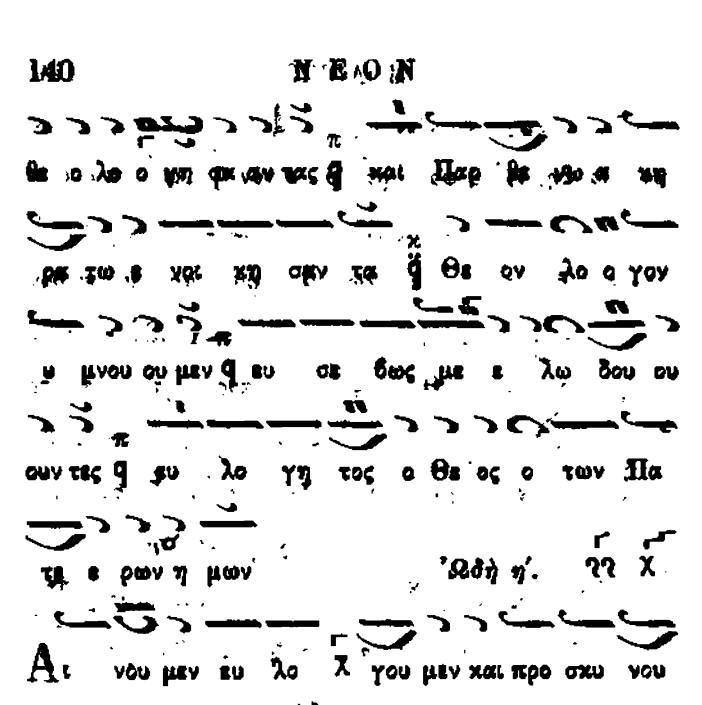
θε ο λο ο γη φα νον τας ϥ και Παρ θε νο α κη
ρα τω ϩ χρι κη σην τα ϥ Θε ον λο ο γον
υ μνου ου μεν ϥ ευ σε θως με ε λω δου ου
ουν τες ϥ ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα
τη ρων η μων
Ἠχος χ΄. Ὠδὴ η΄.
Α ι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ νου
ου μεν το ον Κυ ρι ι ον ϥ
Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θε εν τες ϥ
ει θε ο σε δει α προ ε σται τες Νε α νι
νι ϥ κη φλο γε δε μη η λω δη θε εν τες ϥ

τος και α γι ον το ο νο μα σου του και το ε λε

ος σου του ας γε νε χ αν και γε νε αν τοις φο

βου ου με νοις σου τον π q χ

Ε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι σου του δι

ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α χ νοι

α κ καρ δι ι ας σου των π q χ

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σιν α γα χ θων

και πλου του συν τας ε ξα πε στει λεν παινους π q χ

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος του μνη σθη

α δο φθο ο σ ρωφ θε ον λό γον τω

κόυ ου σαν τη ν ον τώς θε ο το κόν σε με

γα λυ υ νο ο μεν ὡδή θ'

Θε ο το κε η ἡ ελ πι ι ι

ἀν τῶν τῶν χρι στι ι ἀ νων σκε πε φρο

φύ υ λατ τε ε ε ε τους ελ πι ι ον

ἴς σε

Εν νο ο μω σκι α και γραφ μα τι

υ πόν κα τι ι δω μεν ὅτ πι ὅτοι η πάν

τὴν μη τρὸν ἄ νοι α γον ἀ γι ον θε ω η

γα πη σας ἀλ ο μο νος φι λαν θρω πο ο ο

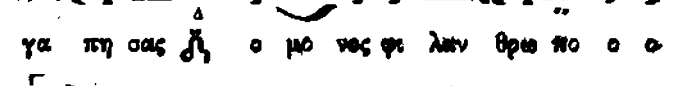

ο ο ος

Τῇ 30 Ἰανουαρίου τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται εἰς ἦχον β'. ὅρα σελ. 134

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ'. ὠδὴ ὡς ἑξῆς·

Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Βοῦ Χ

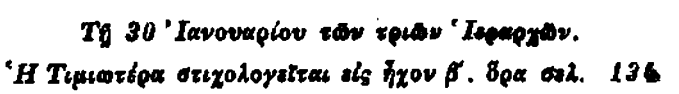

Τον εκ θε ου θε ον λο γον τον αρ ρη

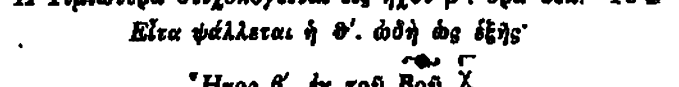

τω σο φι α η η κον τα και νευρ γη

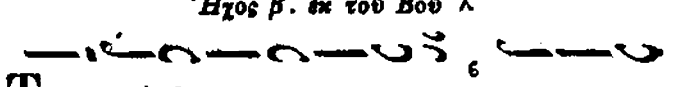

σαι τον Α δαμ βρω σει φθο ρα πε πτω κο τα δει νως

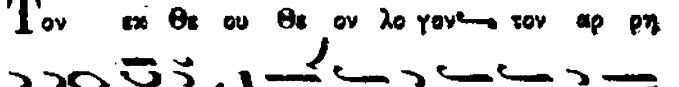

εξ α γι ας Παρ θε νου α φρα στως σαρ κω

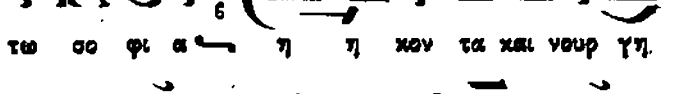

θεν τα δι η μας οι πι στοι ο μο φρο νως

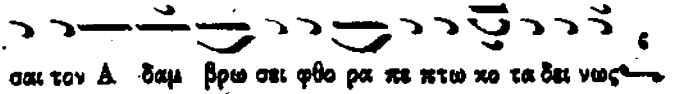

εν υ μνοις με γα λυ νο μεν

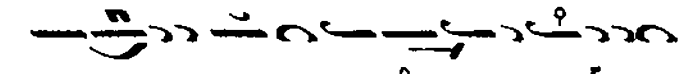

πυ ρος αι ω νι ου ρυ σθη ναι κα τα ξι ω

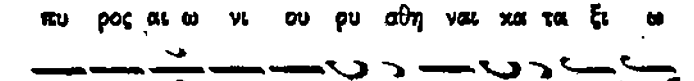

σον α γνη τους ἐν πα στει και πο θω σε υ

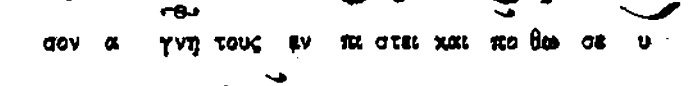

μνοις με γα λυ νον τας

Νε νο ση κο τας ο ρω σα και ψυ χην και

το σω μα και βε βλη με ε νου ρους πα θε

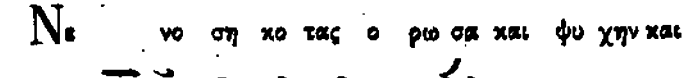

αι δει νοις τη ευ σπλαγ χνι ι α σου Δε σποι

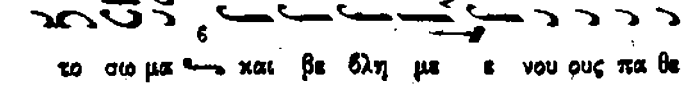

νε θε ρα πευ σα σα λυ σον των νυν πα ρε

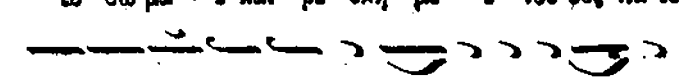

νο χλουν των λυ πη ρων ϙ ι να παν τες σε

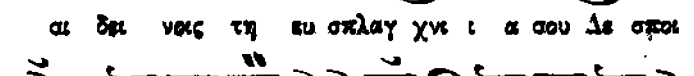

υ μνοις α παυ στως με γα λυ νω μεν

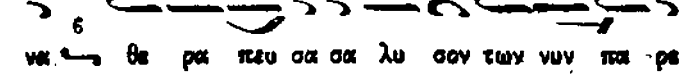

Εν τη γα στρι σου σκη νω σας εκ γα στρος προ

τε και τους τρεις υ μας συμ πα ρα λα βο ο

ον τες και νην ε χει αι νε σιν την υ μων η

δι στην ε νω σιν

Με γα λυ νον ψυ χη μου τους τρισ σο λαμ

πη φας Χρι στου ειης εκ κλη σι ας

Ου δι στο μον μα χαι ρον η χα ρις αλ λα

ερι στο μον και τα των πο λε μι ι ων ου

ειης προ βαλ λε ται εν ου ρα νο χαλ κευ τον

ξι ι φος τρι κυ κλω κε τε στο μω

με ε κ νον α ει προ μα χον μη νον τρι

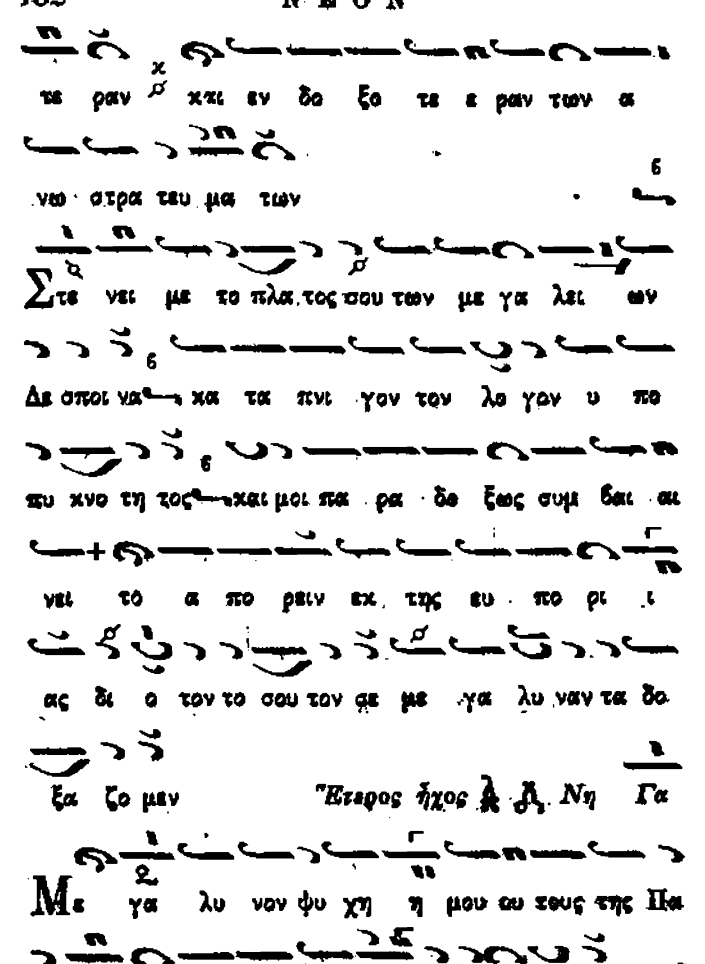
τε ραν κκι εν δο ξο τε ε ραν των α
νω· στρα τευ μα των
Στε νει με το πλα τος σου των με γα λει ων
Δε σποι να κα τα πνι γον τον λο γον υ πο
πυ κνο τη τος κκαι μοι πα ρα δο ξως συμ βαι νει
νει τὸ α πο ρριν εκ της ευ πο ρι ι
ας δι ο τον το σου τον σε με γα λυ ναν τα δο
ξα ζο μεν
Ἕτερος ἦχος Νη Γα
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τους της Πα
να γι ας Τρι α δος τρει φις σοι με νας

πα πρε σβει ε γαρ ε κα στος φε ρε ται περω τος

δο χεον ϩ και τους ε μο τι μους-η παρ νι χεον

ε ξοι ται ου ται μαλ λον ϩε την αλ λη

λεον νι ι κην πα ρι χα ρας ϩ ου χω ω ρα

γαρ αν ταϋ θα τω φθο νω παρ ρη σι ας ϩ λυ

μαι νο με νω την ο μο νοι αν ϩ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ϩ

Με γα λυ νον ψυ χη η μων τους τρι συ

περ σεπ τον και α δι αι ρε τον θε ο

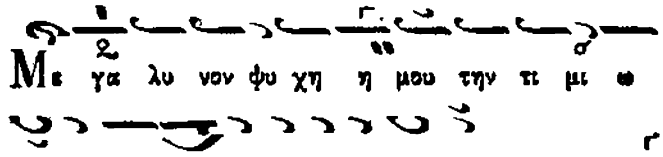

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Ἐν νάμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι δρα σελ. 144.
Κοντάκιον. Ὁ μήτραν Παρθενικήν.

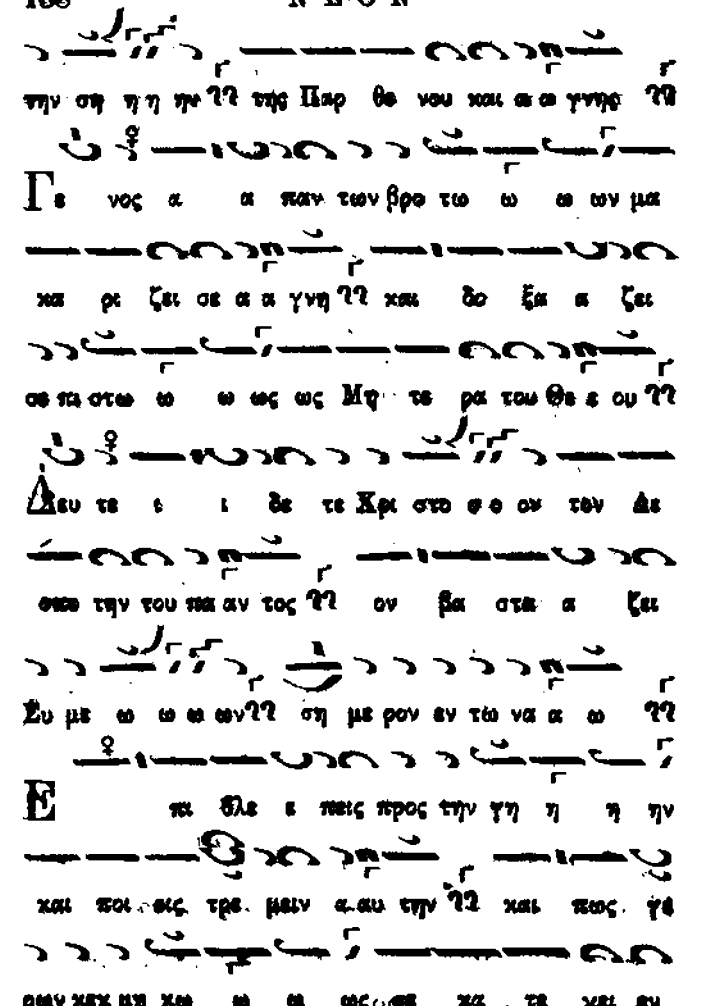
ην ση η η ην ?? της Παρ θε νου και σε σε γνης ??
Γε νος α α παν των βρο τω ω ω ων μα
κα ρι ζει σε α α γνη ?? και δο ξα α ζει
σε πα στω ω ω ως ως Μη τε ρα του Θε ε ου ??
Δευ τε ι ι δε τε Χρι στο ε ε ον τον Δε
σποι την του παν αν τος ?? ον βα στα α ζει
Ευ με ω ω ω ων?? ση με ρον εν τω ναι α ω ??
Ε πι δλε ε πεις προς την γη η η ην
και ποι ας τρε μειν α.αυ την ?? και πως φα
ρων κεκ μη κω ω ω ως σε κα τε χει εν

ι ι ι συ υ παρ χεις Μα ρι ι αμ ϟϟ

Θε λων ε νην θρω πι σε ε ε εν ο

προ α ναρ χος Θε ε ος ϟϟ και να ω προ

σφε ε ρε ται τεσ σα ρα κον θη με ρος ϟϟ

Κα τελ θων εξ ου ρα νου ου ου ου ο Δε σπο

της του πα αν τος ϟϟ υ πε δε ξα το αυ το ο ο

ον Συ με ων ο Ι ε ε ρευς ϟϟ

Ω πρε σβυ τα Συ με ω ω ω ων υ πο

δε χου τον Χρι στον. ϟϟ αν ε γεν νη σεν α

γνη η η η η Παρ θε νος Μα ρι ι αμ ϟϟ

Υι ον πρω το το κου με νον μη τρι α πει ραν

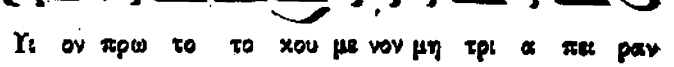

δρω με γα λυ νο μεν χ

Μη τρο παρ θε νε α γνη η η η τι προ

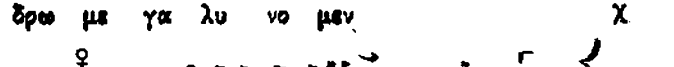

σφε ρεις τω να α ω ϩϩ νε ον βρε φος α πο δου ου

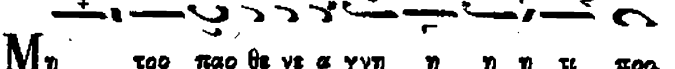

ου ους εν αγ κα λαις Συ με ε ων

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι. ϩϩ χ

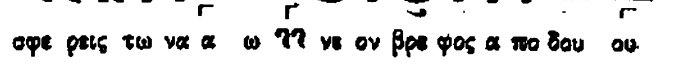

Νυν α πο λυ σιν ζη τω ω ω ω α πο

σου του πλα στουουρ γου ϩϩ ο τι ει δον σε Χρι

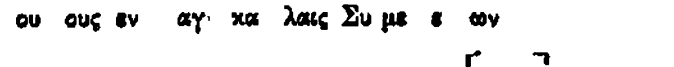

στε ε ε ε το σω τη η ρι ον μου φως ϩϩ χ

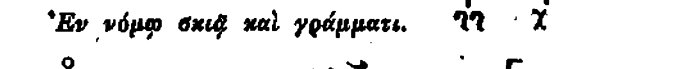

Τοις πριν νε ο γνων τρυ γο νων ζευ γος δυ

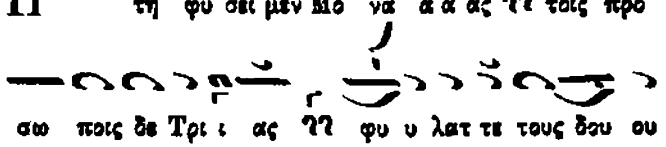

Η τη φυ σει μεν Μο να α α ας ϩϩ τοις προ

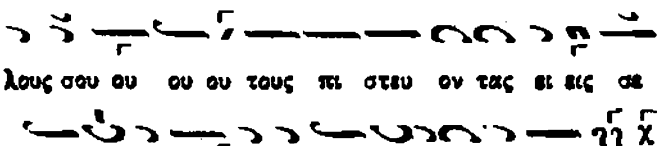

σω ποις δε Τρι ι ας ϩϩ φυ υ λατ τε τους δου ου

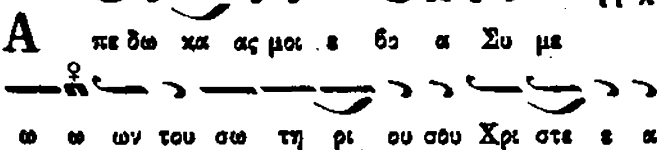

λους σου ου ου ου ου τους πι στευ ον τας ει εις σε

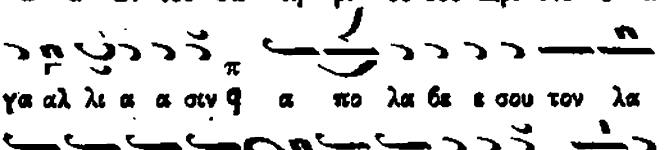

Α πε δω κα ας μοι ε δο α Συ με

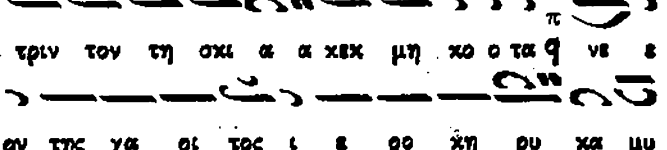

ω ω ων του σω τη ρι ου σου Χρι στε ε α

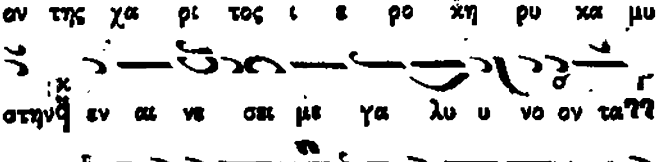

γα αλ λι α α σιν ϥ α πο λα δε ε σου τον λα

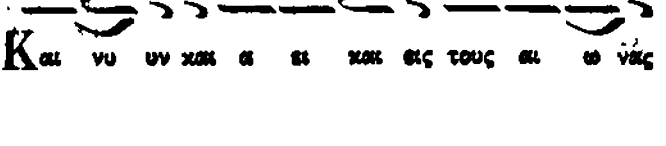

τριν τον τη σει α α κεκ μη κο ο τα ϥ νε ε

ον της χα ρι τος ι ε ρο κη ρυ κα μυ

στηνϥ εν αι νε σει με γα λυ υ νο ον ταϩϩ

Και νυ υν κακ α ει κακ εις τους αι ω νας

α νων ϟϟ σκε πε φρου ρει φυ υ υ υ λαι τε ε ε ε τους ελ πι ζον τα ας εις σε ϟϟ

Εν νο ο μω σκι α και γρα α αμ μα τι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω με εν οι οι οι πι ι ι ι στοι οι ϥ πα αν α αρ σε εν το ο ο την μη η η η τρα α αν δι α νοι οι οι οι οι γον α α α γι ι ο ο ον θε ε ε ε ω ω ϥ δι ο πρω το ο το κον λο ο ο ο γον Πα τρος Α να αρ χου ου Υι υι υ ον ϥ πρω το το κου με ε νο ον

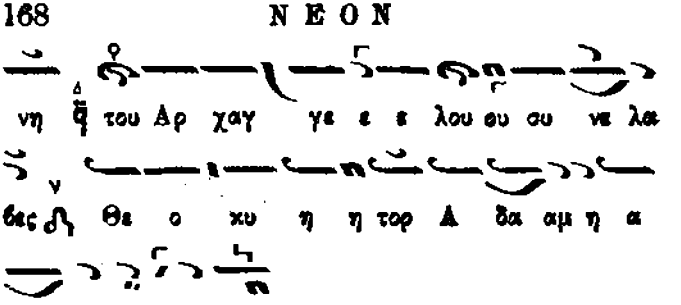

25 Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

Καταβασίαι ἦχος ἀ ὠδὴ α΄. Βοῦ

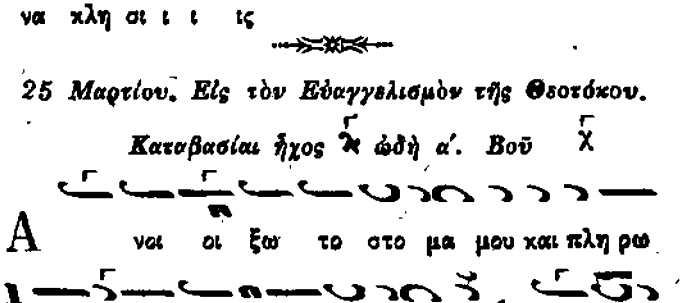

Ὠδὴ γ΄.

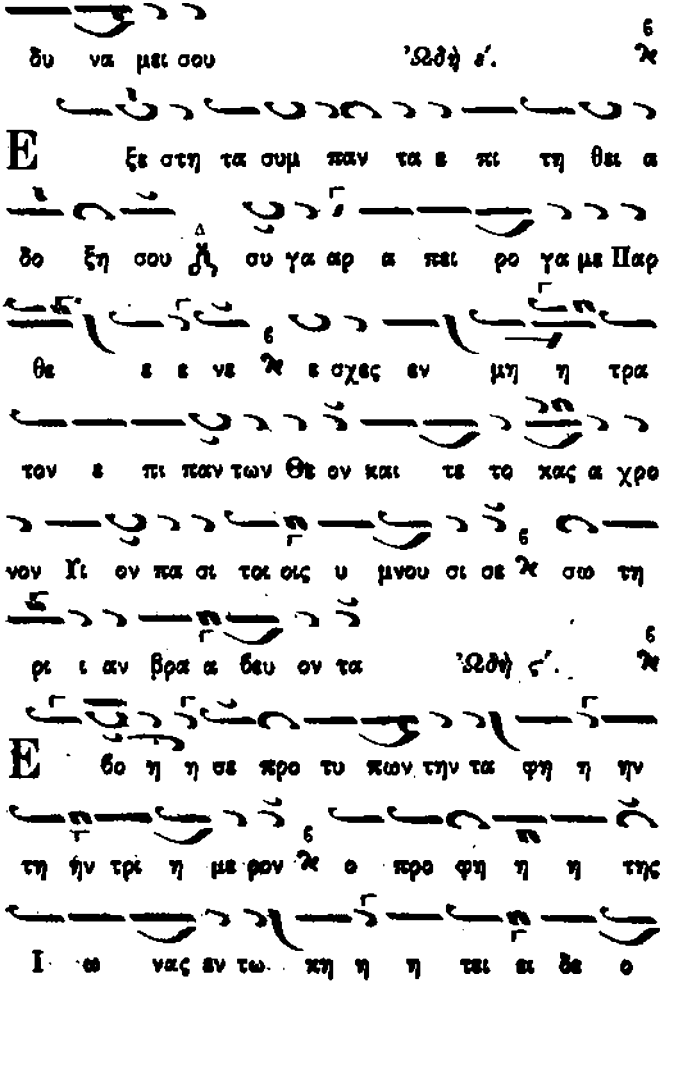
δυ να μει σου
Ὠδὴ ε'.
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α
δο ξη σου συ γα αρ α πει ρο γα με Παρ
θε ε ε νε ε σχες εν μη η τρα
τον ε πι παν των θε ον και τε το χας α χρο
νον Υι ον πα σι τοι οις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα α δευ ον τα
Ὠδὴ ς'.
Ε δο η η σε προ τυ πων την τα φη η ην
τη ην τρι η με ρον ο προ φη η η της
Ι ω ναν εν τω κη η η τει αι δε ο

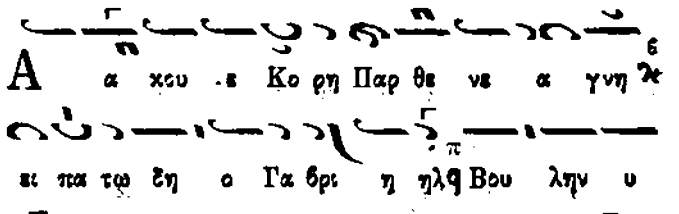

Α α χου .ε Κο ρη Παρ θε νε α γνη

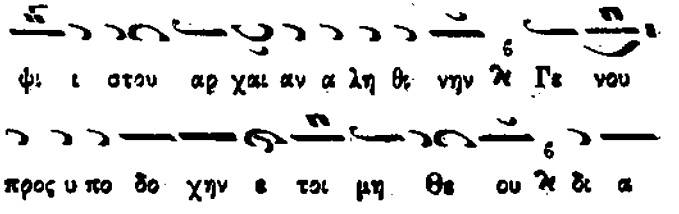

ει πα τω δη ο Γα βρι η ηλθ Βου λην υ

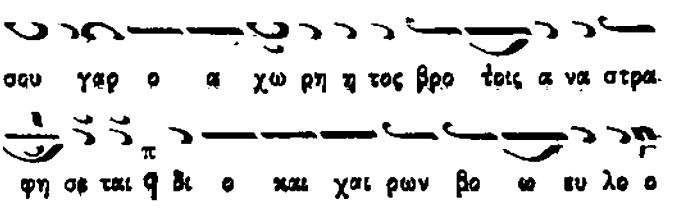

ψι ι στου αρ χαι αν α λη θι νην Γε νου

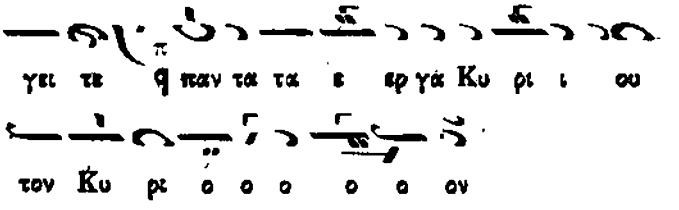

προς υ πο δο χην ε τοι μη θε ου δι α

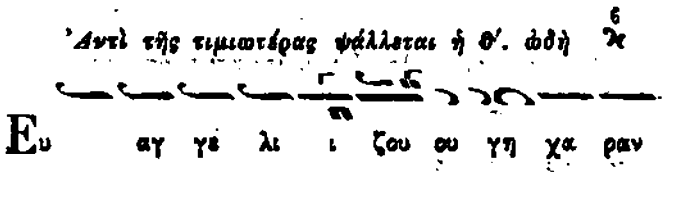

σαυ γαρ ο α χω ρη η τος βρο τοις α να στρα

φη σε ται θ δι ο και χαι ρων βο ω ευ λο ο

γει τε θ παν τα τα ε εργά Κυ ρι ι ου

τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον

Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδὴ

Ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν

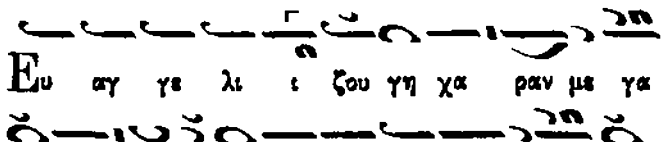

Ευ αγ γε λι ι ζου γη χα ραν με γα

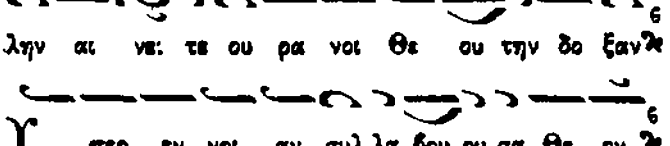

λην αι νε: τε ου ρα νοι Θε ου την δο ξαν

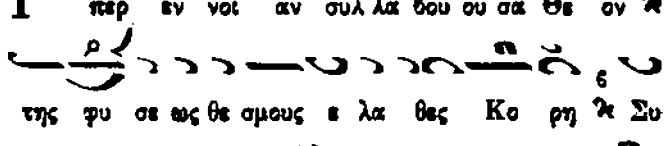

Υ περ εν νοι αν συλ λα βου σα Θε ον

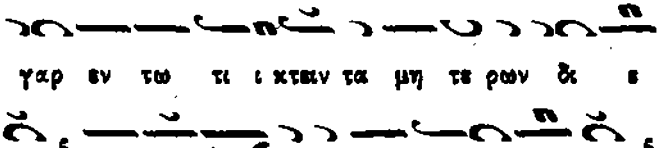

της φυ σε ως θε σμους ε λα θες Κο ρη Συ

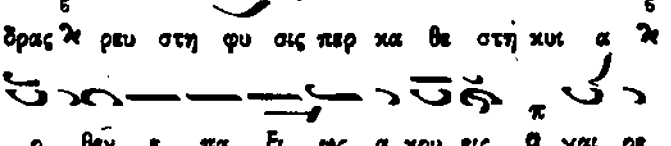

γαρ εν τω τι ι κτειν τα μη τε ρων δι ε

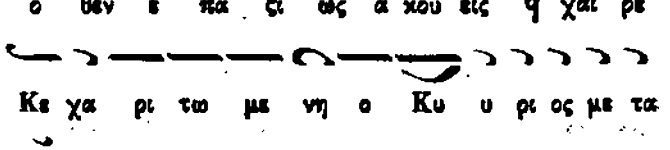

δρας ρευ στη φυ σις περ κα θε στη κυι α

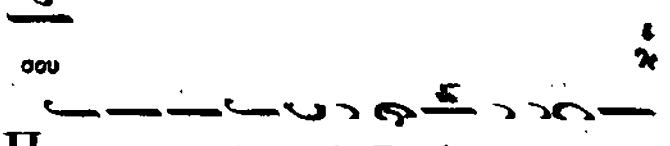

ο θεν ε πα ξι ως α κου εις ᾗ χαι ρε

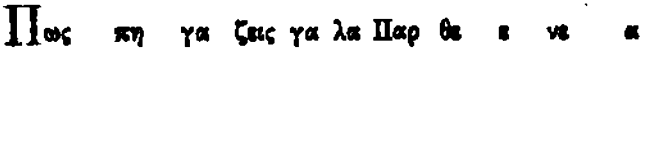

Κε χα ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ος με τα

σου

Πως πη γα ζεις γα λα Παρ θε ε νε α

α αυ τη ϡ ο θεν ε πα ξι ως α κου εις ϥ

χαι ρε Κε χα ρι τω με ε νη ο Κυ υ ρι ος

με τα σου ϡ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι *Εὐαγγελίζου* ϡ

Θεου μα στον τω Ι ε ρο φα ντ τη Μω

σει ϡ η βα τος και το πυρ ε δει ξε τε

ρας ϡ ζη τω ων δε το πε ε ρας εις δι α δα

σιν χρο νου ϡ εν Κο ο ρη α γνη ε φη και

το πτεύ σω ϡ η ως Θε ο τοῦ κω λε χθεν η ϥ

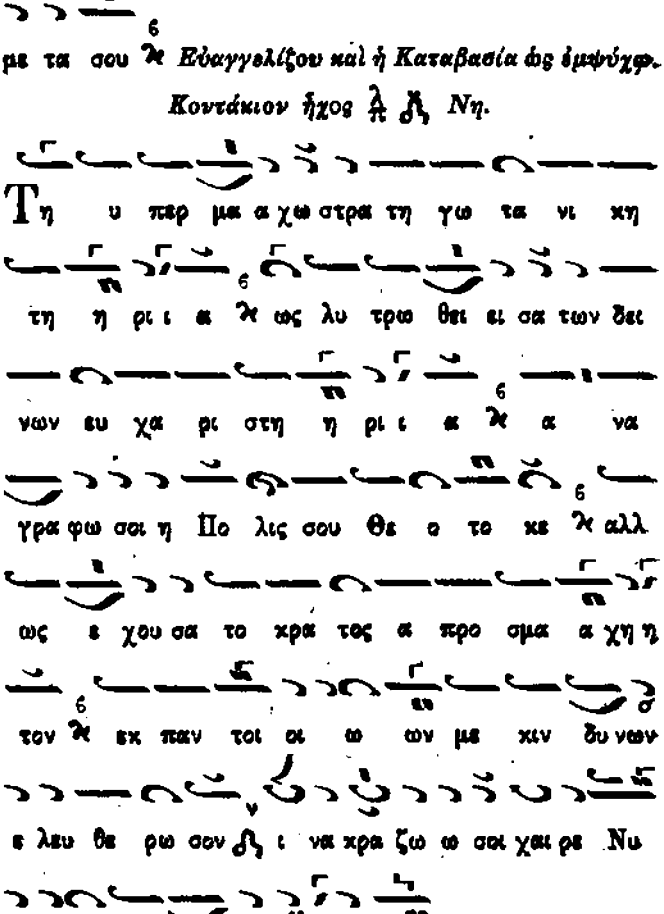
με τα σου Εὐαγγελίζου καὶ ἡ Καταβασία ὡς ἐμψύχῳ.
Κοντάκιον ἦχος Νη.
Τη υ περ μα χω στρα τη γω τα νι κη
τη η ρι ι α ὡς λυ τρω θει σα των δει
νων ευ χα ρι στη η ρι ι α α να
γρα φω σοι η Πο λις σου Θε ο το κε αλλ
ως ε χου σα το κρα τος α προ σμα χη η
τον εκ παν τοι οι ω ων με κιν δυ νων
ε λευ θε ρω σον ι να κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ
υμ φη α νυμ φευ τε ε ε ε

α α σι γη η η η τως φω νη ην του αγ

γε ε ε ε λου α να με λ πο ον τα α

ε εν α α γαλ λι α σει ει δο ο α τω ω

χαι αι αι αι ρε ε Κε χα ρι ι τω ω

με ε ε νη ο Κυ υ ρι ι ο ος με τα

σου ου ου ου ου ου

21. Ματου. Τῶν ἁγίων καὶ Ἰσαποστόλων Κωσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Μεγαλυνάριον ψαλλόμενον ἐν τοῖς διεκτύχοις.

Ἦχος β'. Δι

φω σαν το κε ε ρας χρι στι ι α

ε ι νεν Κω σταν τι νε θει κε η εκ κλη σι

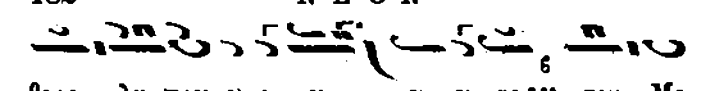

27 Ἰουλίου. Καταβασίαι. ΑΝΘΙΜΟΥ.

Ὠδὴ α'. ἦχος ⸗ ⸗

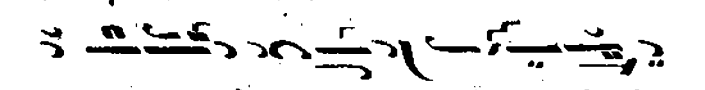

α νης ρυ ση τους κραυ γα ζον τας δο ξα τη

δυ να μει σου Κυ ρι ε Ὠδὴ ε'.

Ο του φω τος δι α τμη η ξας το πρω τον

ο γο νον χα α ος ὡς εν φω τι τα

ε ερ γα υ μνει σε Χρι στε ε ε

τον Δη μι ουρ γον εν τῷ φω τι ι ι ι σου

τας ο δου ου σου ους η μω ων ευ θυ νον Ὠδὴ ς'.

Εν τῷ θλι βε σθαι με ε βο η σα

προς Κυ ρι ον καὶ ε πη κου σε ε ε

μου ὁ Θε ος της σω τη ρι ας μου Ὠδὴ ζ'.

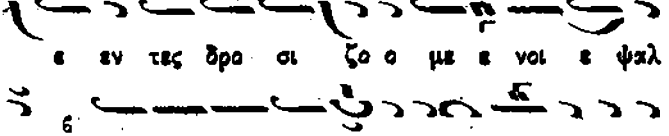

Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τῶν στίχων ζήνει εἰς σελ. 39.

Ὠδὴ θ'. ηχ

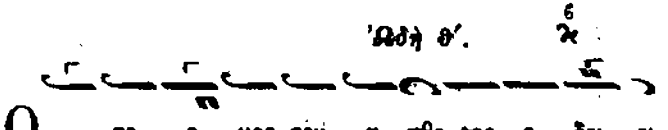

Τῇ 5 Αὐγούστου. Κοντ. προσόμοιον τῆς Μεταμορφώσεως

Ἦχος δ'. Δι

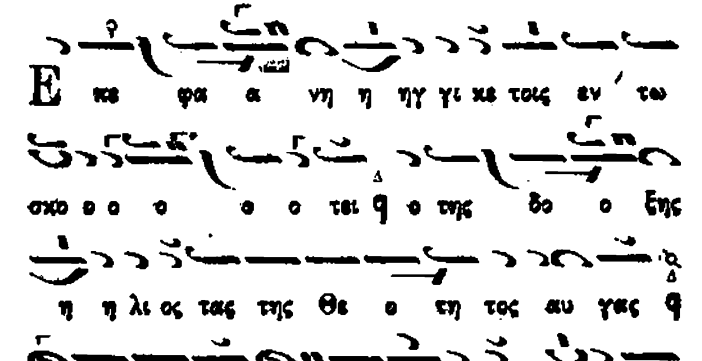

Τῇ 6 Αὐγούστου τῆς Μεταμορφώσεως. Καταβασίαι

Σταυρὸν χαράξας. *Ὠδὴ θ'. Ἦχος δ'.*

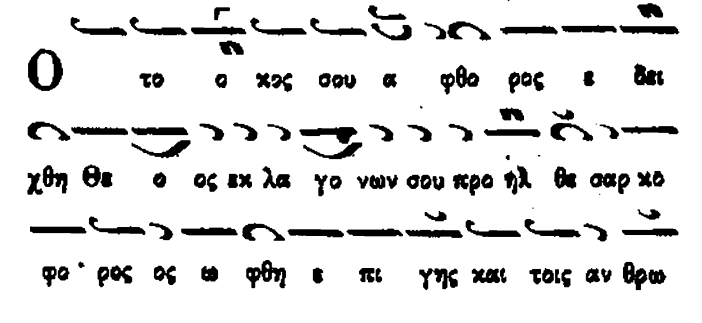

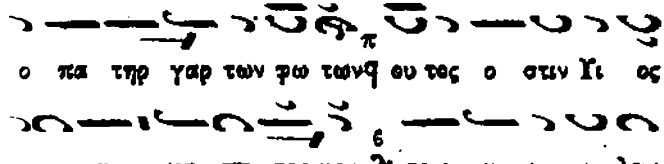
ο πα τηρ γαρ των φω των φ ου τος ο στιν Υι ος
ο α γα πη τος μου τοις α πο στο λοις
α νε δο α σι α κου ε τε
Και να α κα τι δον τες και πα ρα δο
ξα φω νην πα τρι κην ε νω τι σθεν τες εν Θα
δωρ οι του λο γου υ πη ρε ε τει εκ μα
γει ει ον του αρ χε τω που ου τος υ παρ χει
α νε δο ων ο Σω τηρ η μων
Ει κω ων α πα ραλ λα κτε του ον
τος κ κι νη τε σφρα γι ις κ ναλ λοι ω τε

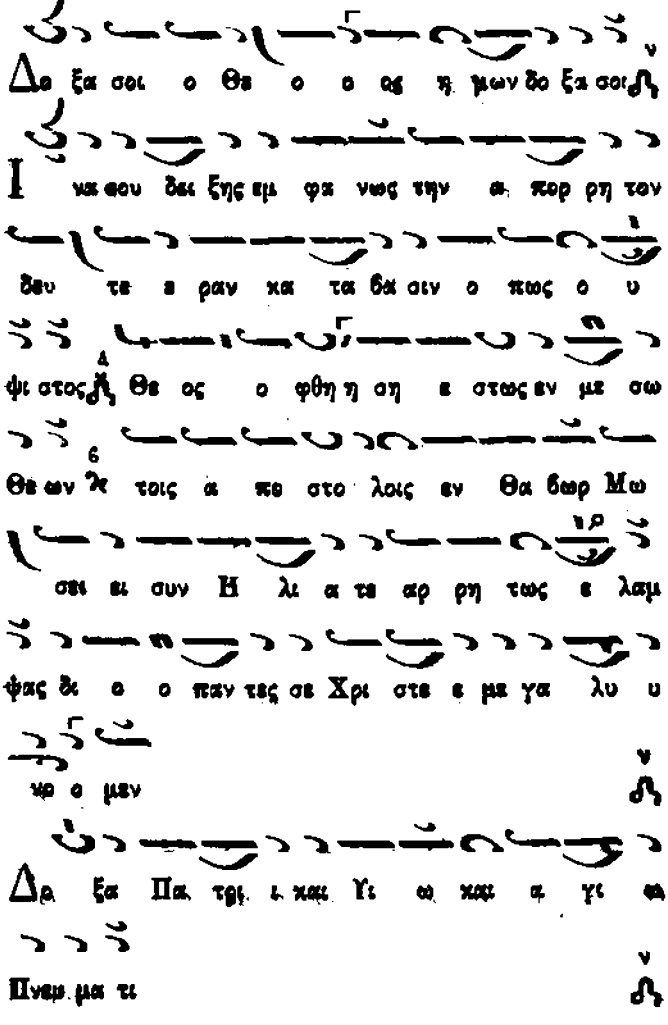
Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η μων δο ξα σοι
Ι κα σου δει ξης εμ φα νως την α πορ ρη τον
δυ τε ε ραν κα τα βα σιν ο πως ο υ
ψι στος Θε ος ο φθη η ση ε στως εν με σω
Θε ων τοις α πο στο λοις εν Θα βωρ Μω
σει ει συν Η λι α τε αρ ρη τως ε λαμ
ψας δι ο ο παν τες σε Χρι στε ε με γα λυ υ
νο ο μεν
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

τω θει ει ω σου ε ρω τι αλ λα κα τα

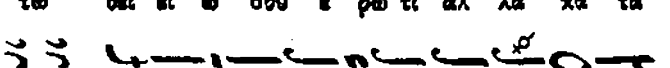

φλε ξον πυ ρι α ϋ υ λω τας α μαρ τι

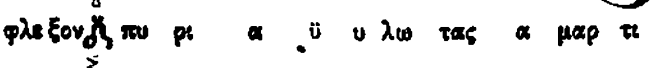

ας μου και εμ πλη σθη ναι της εν σοι τρυ φης

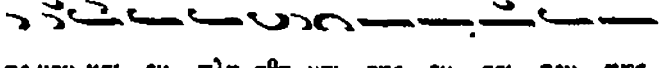

κα τα ξι ω σον ι να τας δυ ο σκιρ των με

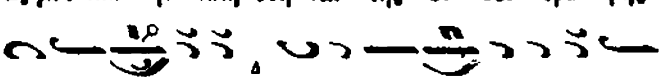

γα λυ νω α γα θε ε πα ρου σι ι α ας σου·

Καταβασία. Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε, Κοντ. ἐπὶ τοῦ ὄρους.
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. ΑΝΘΙΜΟΥ.

Ἦχος ὁ αὐτὸς Νη. χ

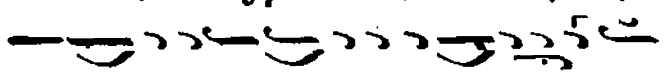

Νυ υ υ υ υ υ υν τα α νη η

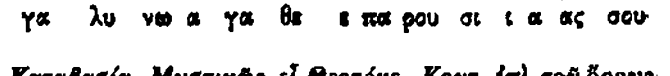

κου ου ου στα α α η η κου ου ου ου·

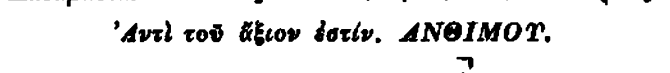

ου σθη ο α α πα τω ωρ γαρ ϒι υι ος ε εκ

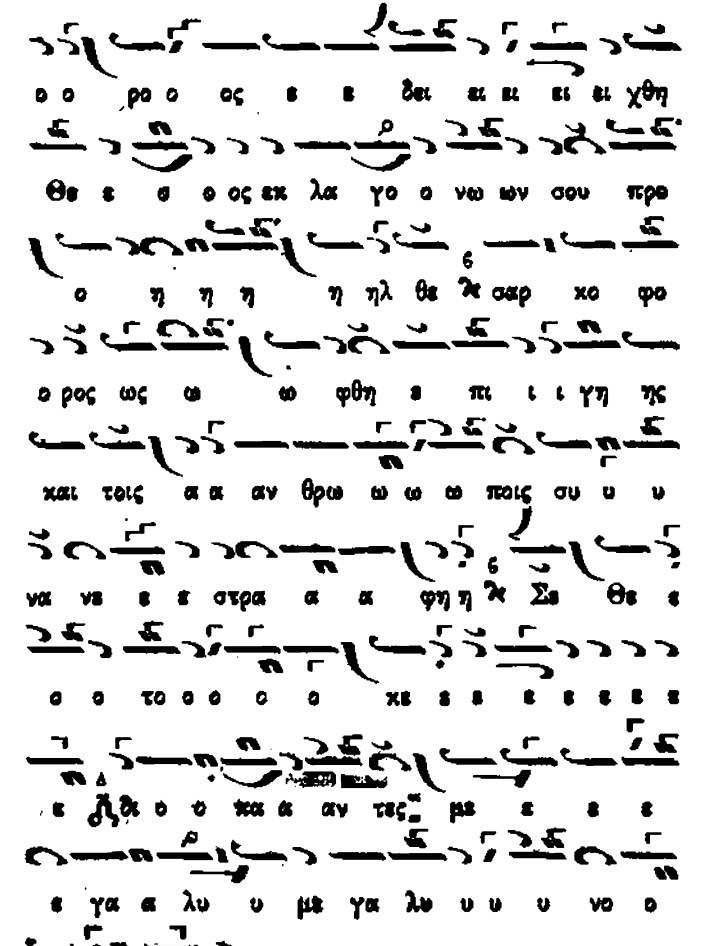
ο ο ρο ο ος ε ε δει ει ει ει χθη
θε ε σ ο ος εκ λα γο ο νω ων σου προ
ο η η η η ηλ θε κ σαρ κο φο
ο ρος ως ω ω φθη ε πι ι ι γη ης
και τοις α α αν θρω ω ω ω ποις συ υ υ
να νε ε ε στρα α α φη η κ Σε θε ε
ο ο το ο ο ο ο κε ε ε ε ε ε ε ε
ε δη θι ο ο κα α αν τες με ε ε ε
ε γα α λυ υ με γα λυ υ υ υ νο ο
με ε ε ε εν

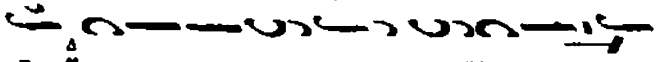

ξη ἦχ ι ι ε ρα και ευ χλε ης Παρ θε νε

μνη μη σου φ παν τας συ νη γα γε το προς ευ φρο

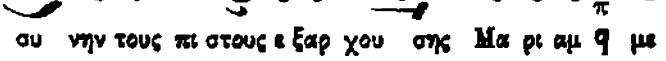

συ νην τους πι στους ε ξαρ χου σης Μα ρι αμ φ με

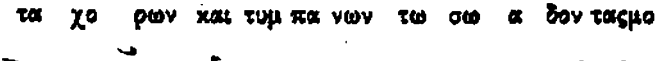

τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον ταςμο

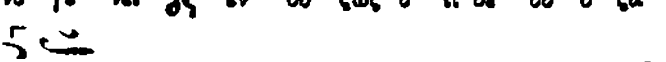

νο γε νει ἦχ εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα

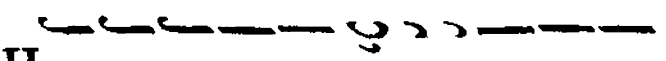

α σται Ὠδὴ γ'. φ

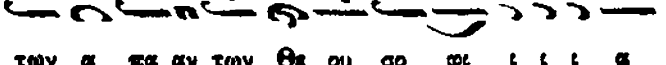

Η δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη

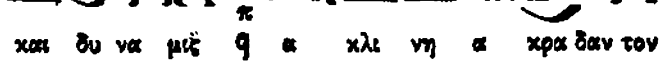

των α πα αν των Θε ου σο φι ι ι ι α

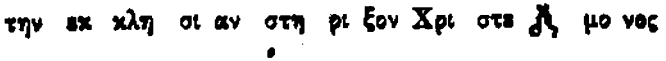

και δυ να μις φ α χλι νη α χρα δαν τον

την εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε ἦχ μο νος

γη σο μαι φ εξ α ι δι ι ου γάρ δο

ξης συ να ι δι ον χαι ε νυ πο στα τον

λα αμ ψας α παυ γα σμα φΗαρ θε νι πης α πο

γα στρος χ τους εν σκο τει χαι σκι α φ σω

μα τω θεις α νε τει λας η η λι ι ος Ὠδὴ ς΄. φ

Α λι ον πον το γε νες κη τω αν εν τω

ε σθι ον πυρ χ της τρι η με ρου τα φης σου

τι ι προ ει κο · νι σμα φ ου Ι ω ναξ

υ πό φη της α νε δε δει κται σε σω σμε

νος γαρ ως χαι πρου πε πω το α σι νης ε

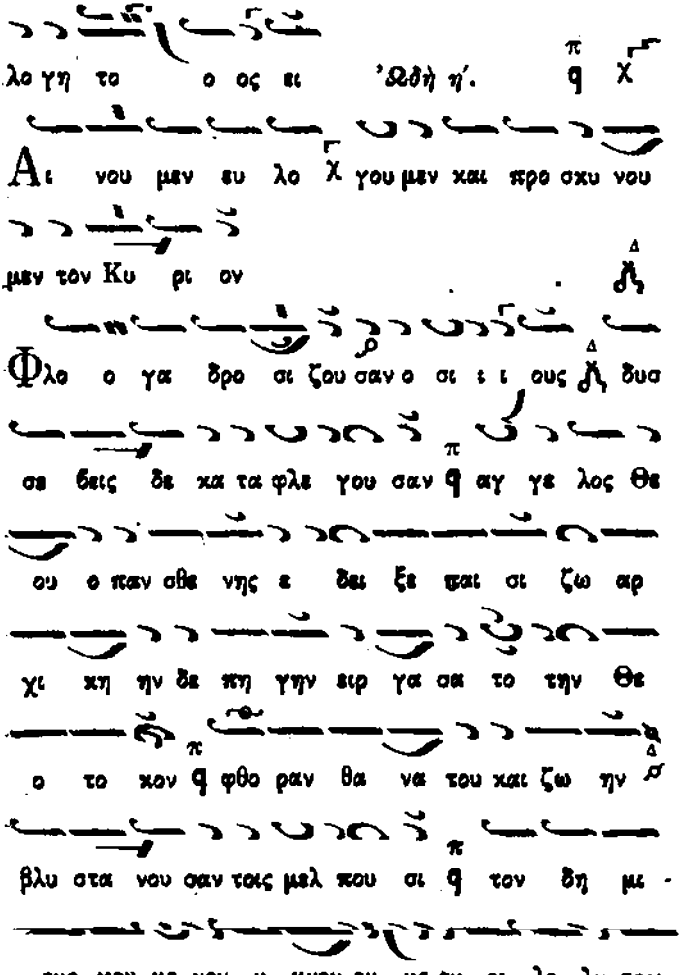
λο γη το ο ος ει Ὠδὴ η'.
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου
μεν τον Κυ ρι ον
Φλο ο γα δρο σι ζου σαν ο σι ι ι ους δυσ
σε βεις δε κα τα φλε γου σαν αγ γε λος Θε
ου ο παν σθε νης ε δει ξε ται σι ζω αρ
χι κη την δε πη γην ειρ γα σα το την Θε
ο το κον φθο ραν θα να του και ζω την
βλυ στα νου σαν τοις μελ που σι τον δη με -
ουρ γον μο νον - υ μνου ου με εν οι λε λυ τρω

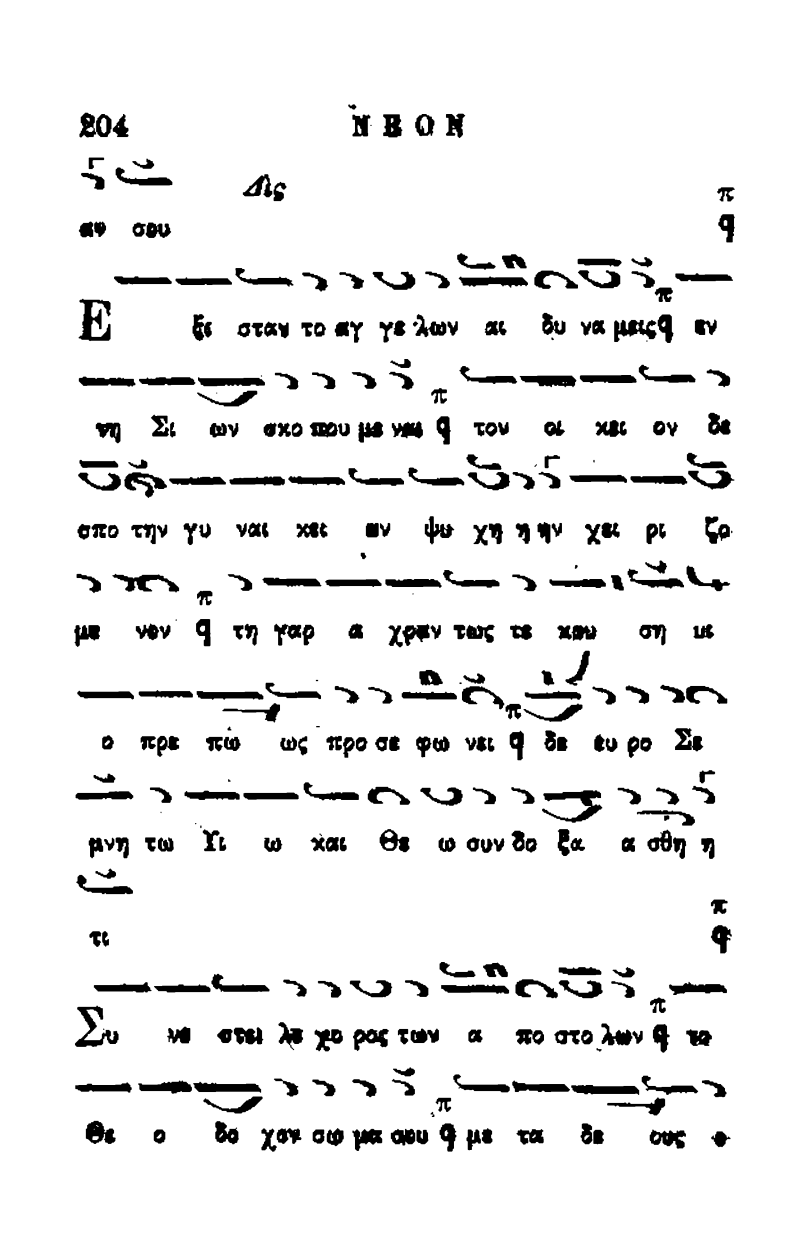
Δις
σν σου
Ε ξι σταν το αγ γε λων αι δυ να μεις θ εν
νη Σι ων σκο που με νοι θ τον οι κει ον δε
σπο την γυ ναι κει αν ψω χη η ην χει ρι ζο
με νον θ τη γαρ α χρεν τως τε κου ση με
ο πρε πω ως προ σε φω νει θ δε ευ ρο Σε
μνη τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α σθη η
τι θ
Συ νε στει λε χο ρος των α πο στο λων θ τω
Θε ο δο χον σω μεν σου θ με τα δε ους

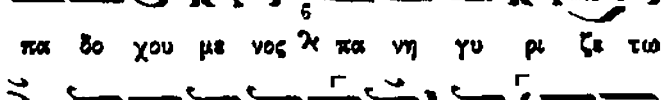

πα δο χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω

δε α ü λων νο ο ων φυ υ σις γε

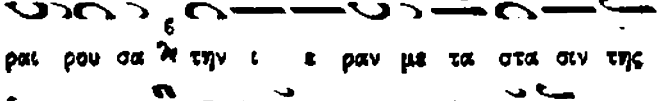

ραι ρου σα την ι ε ραν με τα στα σιν της

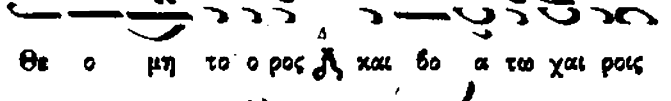

θε ο μη το ο ρος και δο α τω χαι ροις

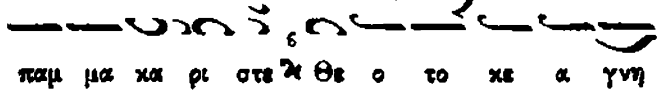

παμ μα κα ρι στε θε ο το κε α γνη

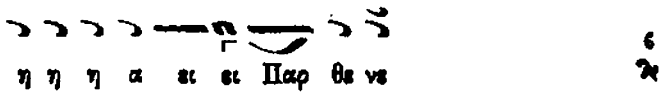

η η η α ει ει Παρ θε νε

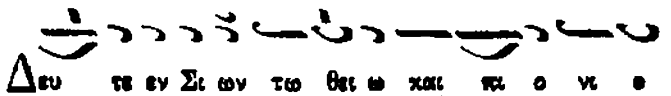

Δευ τε εν Σι ων τω θει ω και κι ο νι ε

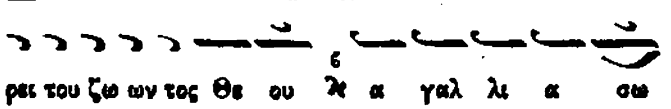

ρει του ζω ων τος θε ου α γαλ λι α σω

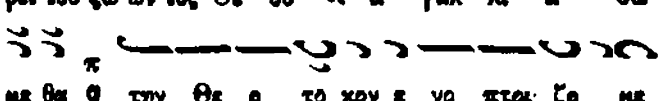

με θα η την θε ο τό κον ε νο πτρι ζο με

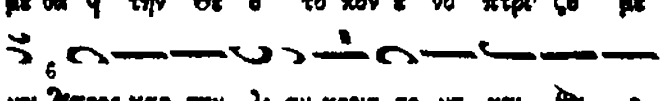

νοι προς γαρ την λι αν κρειτ το νε και θει ε

α φθο να χα ρι σμα τα ϰ εκ πη γης α ε

να α α α ου βλυ υ στα νον τα ϰ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

ναις των αι ω νων α μην Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν. ϰ

Δε χου παρ η μων ω δη ην την ε ξο δι ον

μη τηρ του ζων τος θε ου ϰ και τη φω το

φο ρω σου και θει α ε πι σχι ι α σον χα

ρι τι ϰ τω βα σι λει τα τρο παι α τω φι

λα χρι ι στω λα ω ν την ει ρη η νην

α φε σιν τοις μελ που σι κα φυ χων σω τη

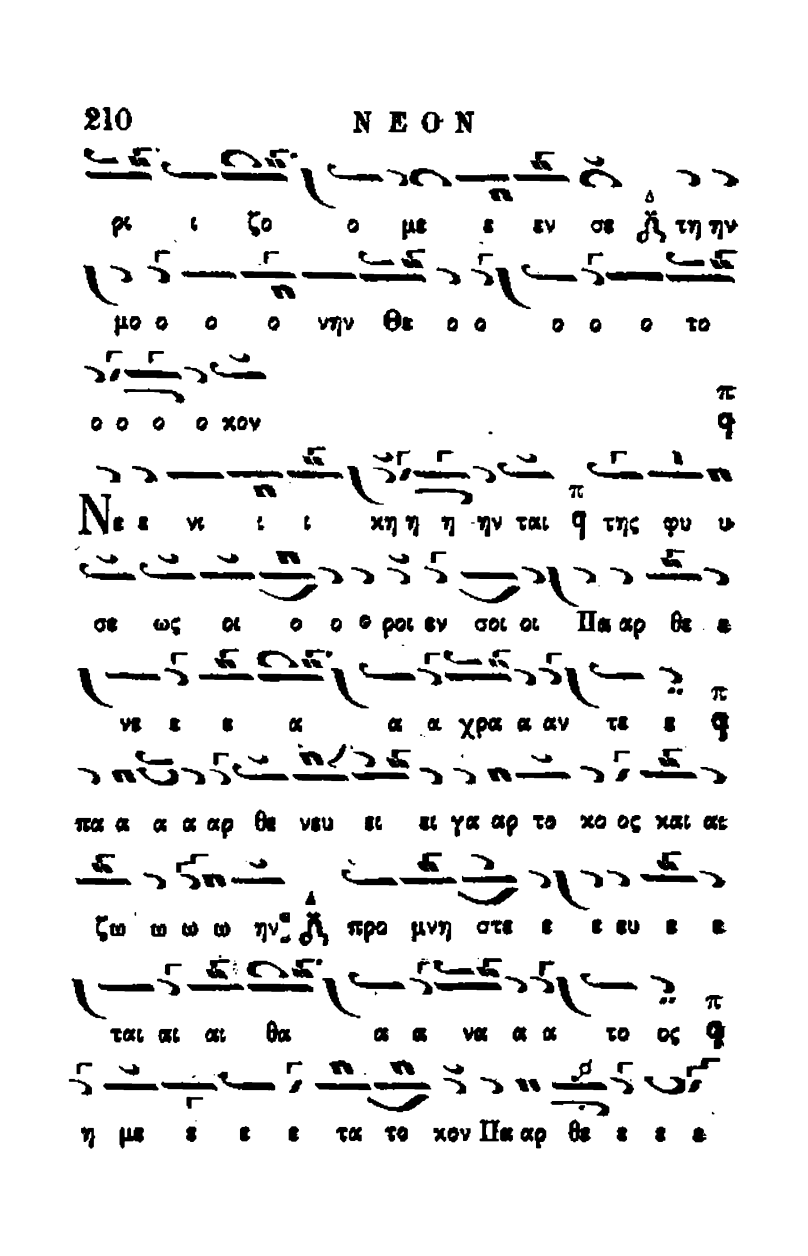
ρι ι ζο ο με ε εν σε τη ην
μο ο ο ο νην θε ο ο ο ο ο το
ο ο ο ο χον
Νε ε νι ι ι χη η η ην ται τη ς φυ υ
σε ως οι ο ο ο ροι εν σοι οι Πα αρ θε ε
νε ε ε α α α χρα α αν τε ε
πα α α α αρ θε νευ ει ει γα αρ το χο ος χαι αι
ζω ω ω ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε
ται αι αι θα α α να α α το ος
η με ε ε ε τα το χον Πα αρ θε ε ε ε

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. *

'Ωδὴ α'. Ἦχος λ Βου χ

Ὡς εν Η πει ρω πε ζε ευ σας ο Ι

σρα ηλ εν α δυσ σω ω ι χνε σι τον δι

ω κτην Φα ρα ω ω ω κα θο ρων πον του με

νον θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε δο α

α α σω ω με εν

'Ωδὴ γ'.

Ουκ ε στιν α α γι ι ος ως συ Κυ ρι ε

(*) *Σημειώσεις ὅτι αἱ παροῦσαι καταβασίαι ἀφ καὶ αἱ ἑπόμεναι ψάλλονται ἐὰν ἀπαδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.*

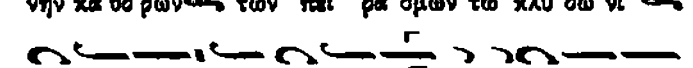

των ορ θρι ι ζον των σοι ψυ χας πο θω κα

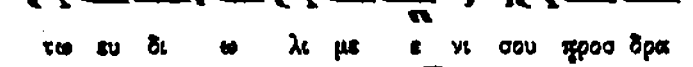

τα αυ γα σον δε ο μαι σε ει δε ε

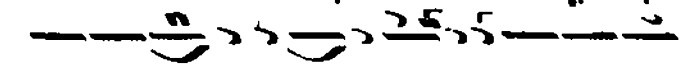

ναι αι λο γε θε ου τον ο ον τως θε ον εκ

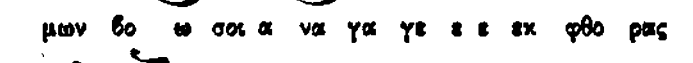

ζο φου των πται σμα των α να κα λου με ε νον

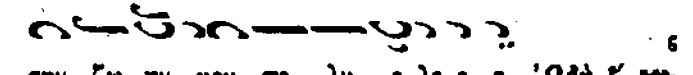

Του βι ου την θα λασ σα α αν υ ψου με

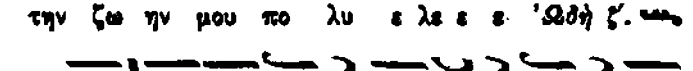

νην κα θο ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι

τω ευ δι ω λι με ε νι σου προσ δρα

μων βο ω σοι α να γα γε ε ε εκ φθο ρας

την ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε· Ὠδὴ ζ'.

Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα

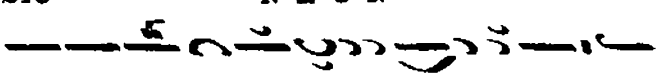

τα γαφ δρας Χρι στε μο νω τω δου λε σθαι Σε υ

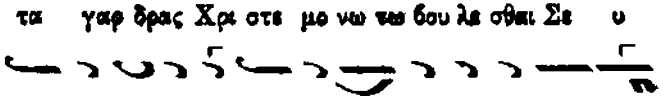

περ υ ψου σω σου μεν εις πικν τας τους αι ω ω

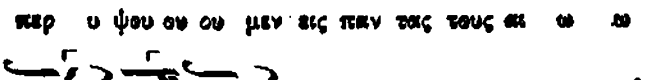

να α α α α ας *Ἡ Τιμιωτέρα*

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

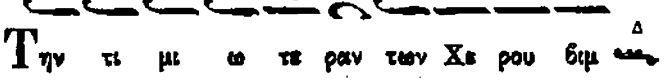

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

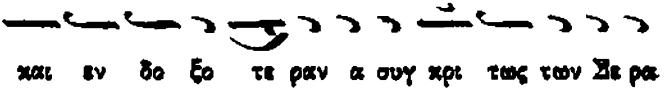

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον λο γο

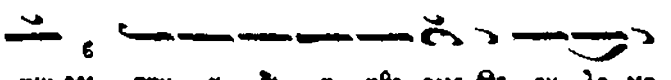

ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

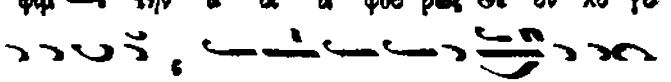

με γα λυ νο ο μεν. *Ὠδὴ θ'.*

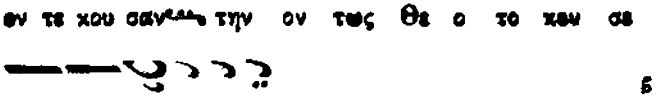

Θε ον ον θρω ω ω πας ι δειν α δυ νο

τον ον ου πολ μα αγ γε λων α τε νι σαι πα

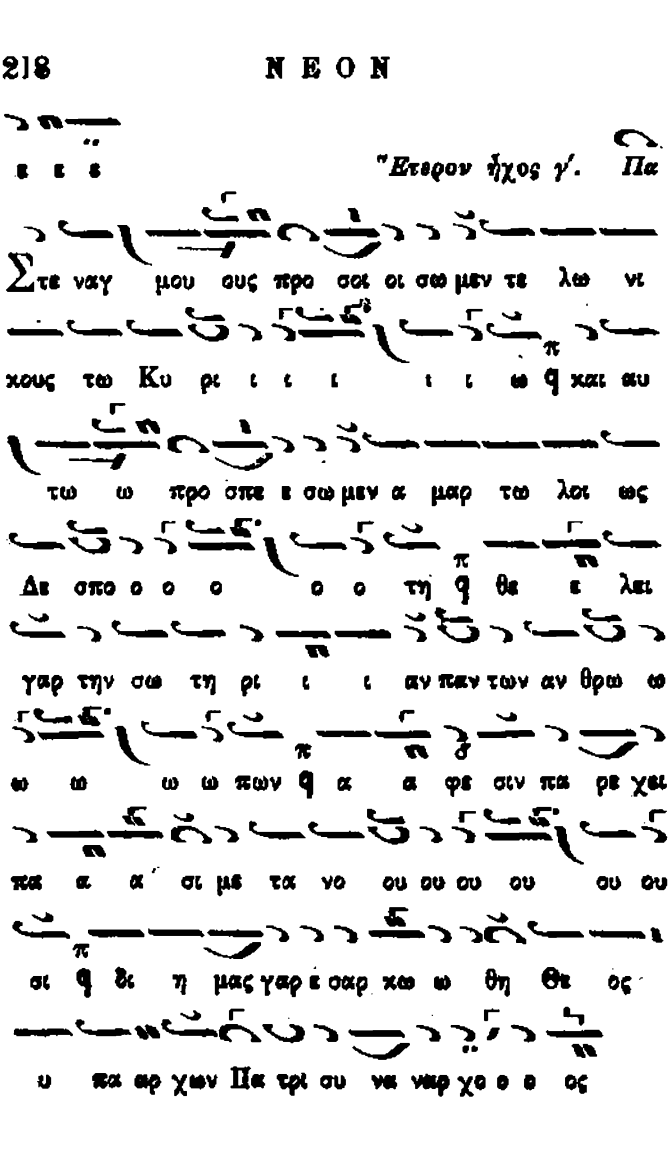
Ἕτερον ἦχος γ'. Πα
∑τε ναγ μου ους προ σοι οι σω μεν τε λω νι
κους τω Κυ ρι ι ι ι ι ι ω q και ου
τω ω προ σπε ε σω μεν α μαρ τω λοι ως
Δε σπο ο ο ο ο ο τη q θε ε λει
γαρ την σω τη ρι ι ι αν παν των αν θρω ω
ω ω ω ω πων q α α φε σιν πα ρε χει
πα α α σι με τα νο ου ου ου ου ου ου
σι q δι η μας γαρ ε σαρ κω ω θη θε ος
υ πα αρ χων Πα τρι συ ναι ναρ χο ο ο ος

φη η της προ θλε ε ε πων α α νε κη ρυτ

τε δο ων την α κο ην σου α κη κο α και

ε ε φο δη θην ο ο τι α πο Θαι μων

και εξ ο ο ρους α γι ου κα τα σκι ι ου

ε πε δη μη σας Χρι στε Ὠδὴ ε'.

Της νυ κτο ος δι ελ θου ου σης η ηγ γι

κεν η η με ε ε ρα και το φως του κο

σμω ε πε λαμ ψε δι α του ου το υ

μνει ει σε ε ταγ μα τα αγ γε λων καὶ

δο ξο λο γει σε Χρι στε ε ο Θε ος Ὠδὴ ς'.

ας η μων ο υ πε ρυ μνη τος και δε δο ξα

σμε ε νος εις πα ντας τους αι ω ω ω

νας Ὠδὴ η΄. Χ

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν τον Κυ ριον

Τον εν τη Βα α τω Μω σει της Παρ θε

ε νου το θα α αυ μα εν Σι ναι ω

τω ο ο ο ρει προ τυ πω σαν τα πο τε

υ μνει τε ευ λο γει ει τε και υ περ υ

ψου ου τε εις πα ντας τους αι Χ ω ω ναι α

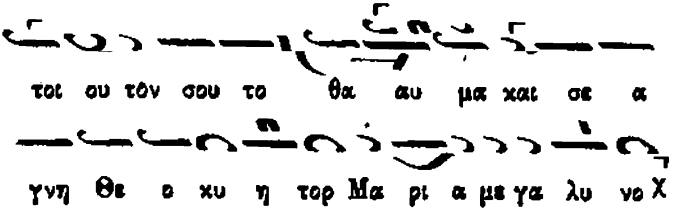

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Πα

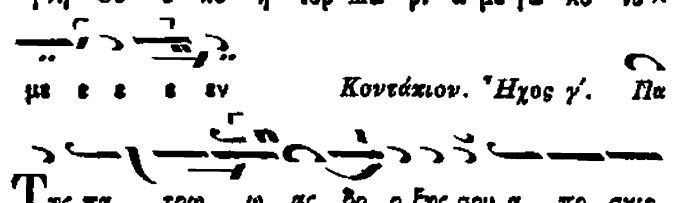

ων σου εν θα ου κε στι πο ο νος ου λυ

πη ου στε ναγ μος αλ λα ζω η α τε ε λευ τη

η το ο ο ος

Κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω.

Καταβασίαι. Ὠδὴ α'. Ἦχος ἐκ τοῦ Δι

Βο η θος και σκε πα στης ε γε νε το μοι

εις σω τη ρι ι αν ου τος μοὺ Θε ο ο ος

και δο ξα α σω αυ τον Θε ος του Πα τρο ος

μου και υ ψω σω αυ τον εν δο ξως γαρ δε

δο ξα α σται Ὠδὴ γ'.

Στε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε τραν των

σον δε ο μαι αι αι και ο δη γη σον κα με ε

εν τοις προ σταγ μα σι ι ι σου και δι

δα ξον με προ σεν α ει το θε ε λη μα σου

Ε δο η σα εν ο λη καρ δι α' Ὠδὴ ζ'.

μου προ ος τον αι κτιρ μο να Θε ον και ε

πη κου σε ε ε μου εξ α δου κα α τω τα

του και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω

ην μου Ὠδὴ ζ'.

Η μὰρ το μεν η νο μι σα μεν η δι κη σα

μεν ε νω πι ο ο ον σου ου δε συ νε

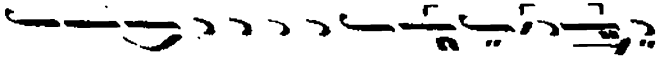

τε εις παν τας του ους αι ω ω να α α α ας

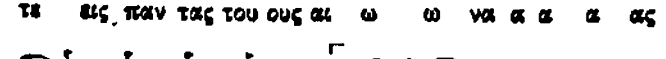

Τ Δ
την τι μι ω, τε ε ραν των Ἡ Τιμιωτέρα

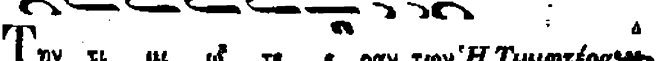

Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι

ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

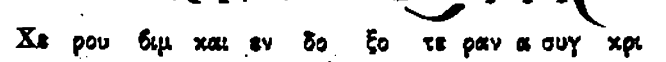

ρως Θε ον λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως

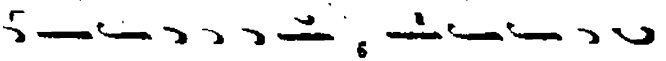

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο ο μεν Ὠδὴ θ΄. Δ

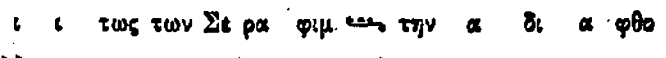

Α σπο ρου συλ λη ψε ως ο το κος α νερ

μη νευ τος Μη τρος α να αν δρου ἀ σπο ρος η

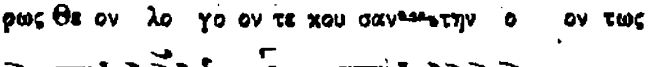

κυ η σις Θε· ου γαρ η γεν νη σις και αι νο ποι

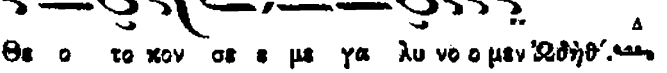

σι τας φω υ υ σεις δι ο σε πα σαι αι

Κρι τα δι και ω τα τε ε ε ε ε

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.

Καταβασίαι ὡς ἐν Ἠπείρῳ. Ζήτει εἰς Σελ. 212.

Κοντάκιον ἦχος *ἐκ τοῦ* *Δι*

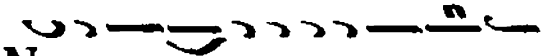

Νυν ο και ρο ος τω ων α ρε των ε πε φα

νη και ε πι θυ υ ραι αις ο Κρι της μη στυ

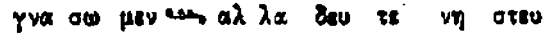

γνα σω μεν αλ λα δευ τε νη στευ ον τες προ

σα α ξω μεν δα κρυ α κα τα νυ υ

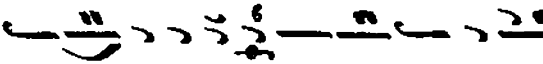

ξιν και ε λε η η μο συ νην χρα ζον τες

η μαρ το ο μεν υ περ ψαμ μον θα λασ σης

αλλ ἀ νες πα σι παν των λυ τρω τα ι

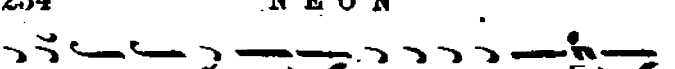

ι ε και κα τα φυ γη η η η και στε ε ρε

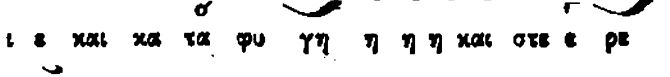

ω μα Ὠδὴ δ'. ἦχ

Ε παρ θεν τα σε ι δου ου σα η εκ

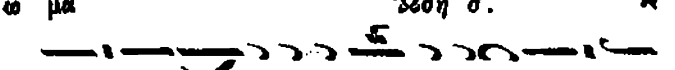

κλη σι ι ι α ἦχ ε πι Σταυ ρου τον Η λι

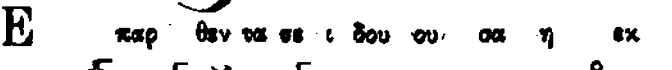

ο ον της δι και ο συ υ υ νης ἦχ ε στη

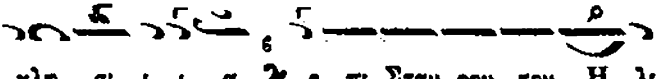

εν τη τα ξει αυ της ϥ ει κο ο τως κραυ γα ζου

σα δο ο ξα τη δυ να α α α μει σου ου Κυ υ

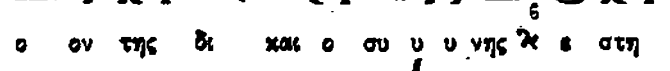

ρι ε Ὠδὴ ε'. ἦχ

Συ Κυ ρι ε μου φως εἰς τον κο σμον ε λη

λυ υ θας ϥ φως α γι ον ε πι στρε φον ϥ εκ ζο

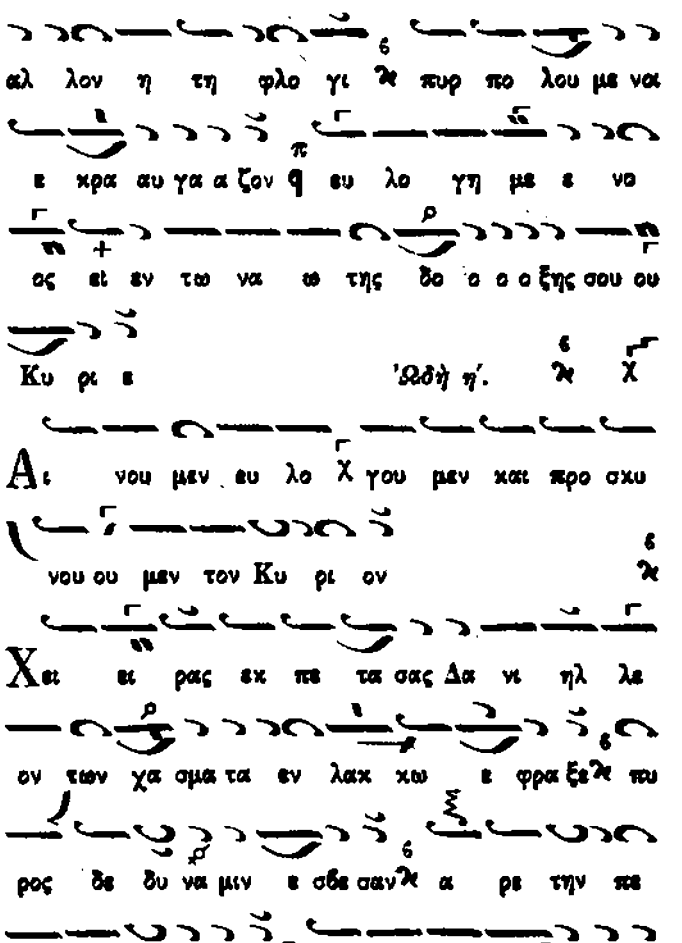
αλ λον η τη φλο γι πυρ πο λου με νοι
ε κρα αυ γα α ζον ευ λο γη με ε νο
ος ει εν τω να ω της δο ο ο ξης σου ου
Κυ ρι ε
Ὠδὴ η'.
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου ου μεν τον Κυ ρι ον
Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε
ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε πυ
ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε
ρι ζω σα με ε νοι ου σε δει ας ε ρα

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β΄. ἑβδομάδος.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· ὅρα εἰς σελ. 81.

Κυριακὴ Β΄. τῶν Νηστειῶν.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κυριακὴ γ΄. τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Καταβασίαι. Ὠδὴ α΄. Ἦχος ᾳ *ἐκ τοῦ Πα* χ

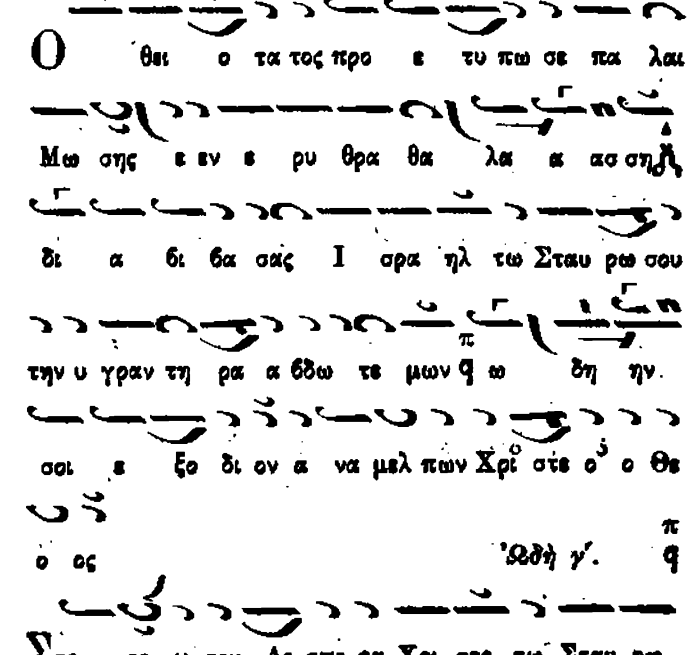

Ορ θρι ι ζον τες σε α νυ μνου ου ου μεν Σω

τηρ του κο ο σμου ⲙ̀ ει ρη η νην ευ ρα α

με νοι τω Σταυ ρω ω ω σου ϥ̀ δι ου α

νε κατι νι σας το γε νος το αν θρω πι νον ⲙ̀

φως προς α νε σπε ρον α α γων η μα αν

Τον τυ υ πον του θει ου Σταυ ρου ου Ὠδὴ ϛ'. ϥ̀

Ι ω νας ϥ̀ εν κοι λι ι α του κη η

τους τε τα με ναις πα λα α μαις προ δι ε χα

ρα ξε ϥ̀ και α νε θω ρε ϥ̀ σε σω σμε νος

του θη ρος τη δυ να α μει σου λο ο ο γε

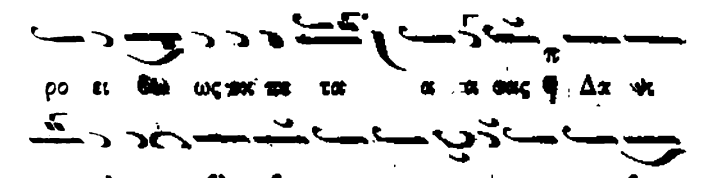

ρο ει θω ως κα τα α α σας ϥ Δα ψι

η ηλ α δω δης εκ πης του τῶν κα τα βρω

ω ω ω σε ως σε σω στει ϥ ευ λο γων Χρι

στο ον τον Θε ον εις πους κι ω ω νι σε κ.

α ας

Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τῶν στίχων ζήτει εἰς Σελ. 82.

Ὠδὴ θ'. ϥ

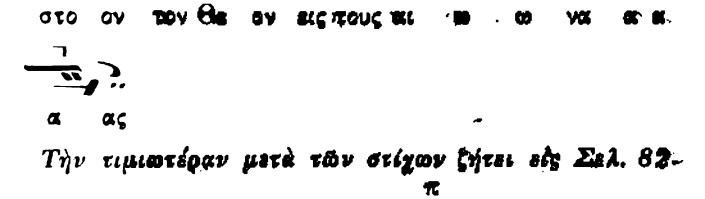

Ω Μη τερ Παρ θε ε νε χαι Θε ο

το κε α φευ δης ϥ η τε χου σα α σπο σ.

ρως Χρι στε ον τον Θε ον η μων ϥ τον εν στέφ.

ρω υ φω θε εν τα παρ κα σε ε σι πι στοι.

Προ ο σε χε ου ρα νε και αι λα λη η η σω

και α νυ μνη σω Χριστον τον εκ Παρ θε ε νου

σαρ κι ε πι δη μη σα αν τα α ἄλλος Εἱρμὸς

Ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε

ος ο μαν να ε πομ βρη σας και το υ δω

ωρ εκ πε τρας πη γα σας πα λαι εν ε ρη μω

τω λα ω μου τη μο νη δε ξι α και τη ι

σχυ ι τη ε μη η Ὠδὴ γ'.

Ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των

ε εν το λων σου στε ρε ω σον μου την δι

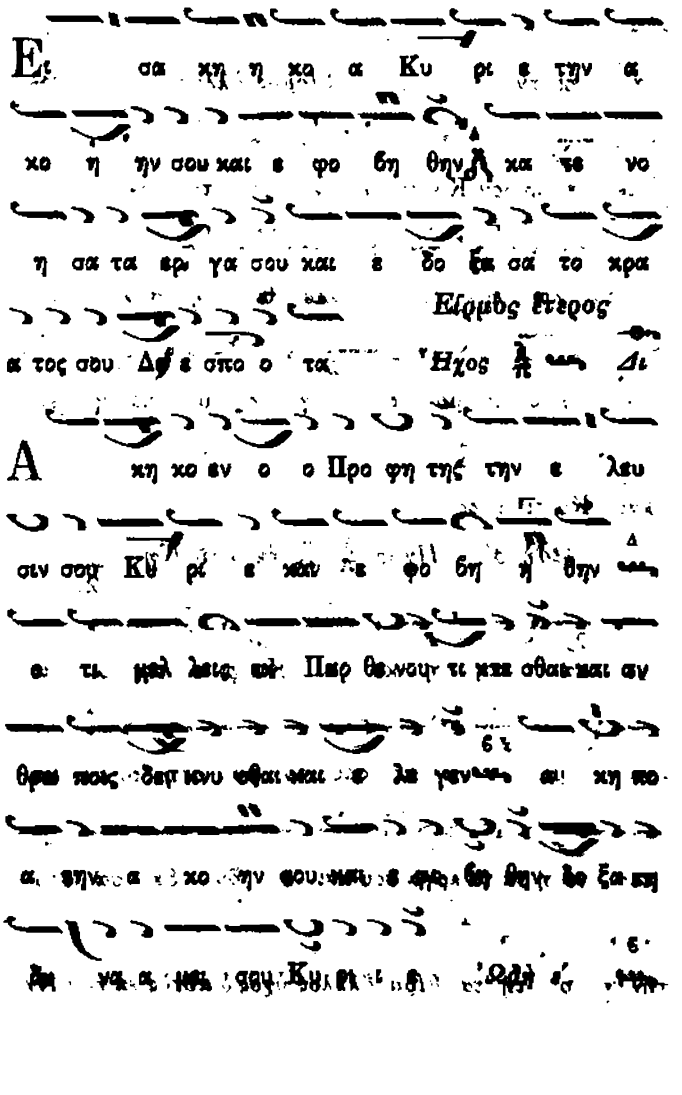
Ε σα κη η κο α Κυ ρι ε την α
κο η ην σου και ε φο δη θην κα τε νο
η σα τα ερ γα σου και ε δο ξα σα το κρα
Εἰρμὸς Ἕτερος
α τος σου Δε σπο τα Ἦχος Δι
Α κη κο εν ο ο Προ φη τῆς την ε λευ
σιν σου Κυ ρι ε και ε φο δη θην
ε τι μεγ λεις ει Παρ θενοις τι κτι σθαι και αν
θρω ποις δεν νου σθαι και ε λε γεν αι κη πο
α ση α κο ην σου και ε φο δη θην δο ξα κη
δε ια σου Κυ ρι ε Ὠδὴ ς'

η μου α ναι α α σταα α α α α τε

ι ι ι χαι α θε ε ευ δειξ το τε ε

ε ε ε λοο ος ε ε εγ γι ι ι ι ι ζει χαι

με ε ε ε ε ε ελ λει εις θοο ρυ υ

υ δει ει ει ει ει σθαι η α ναι α α α

νη η ψο ον ου ου ου ου ου ου ουν

ι ναι φει ση ται αι σου ου Χρι στο ο

ο ο ο ος ο ο θε ε ε ο ος ο κεν

ται χου ου ου παι με α α ρων χαι αι ται α παι

α αν ται α πλη η η ρω ω ω ω ων

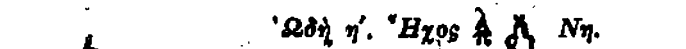

μαρ τυς τε ε λος ο των Πα τε ρων Θε ος

Ὠδὴ η'. Ἦχος ᾱ ᾱ Νη.

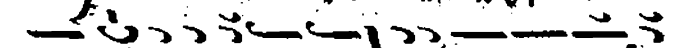

Τον α να αρ χον Βα σι λε α της δο ξης

ον φρι ττ του ου σιν ου ρα νω ων αι δυ να

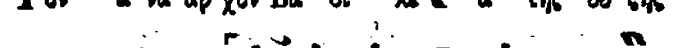

μεις ᾱ υ μνει τε ι ε ρεις λα ος υ περ

υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

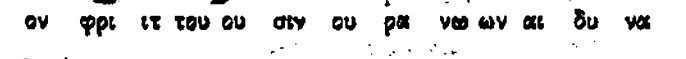

Εἱρμὸς ἄλλος

Ον Στρα τι αι ου ρα νων δο *Ἦχος* ᾱ *Βοω.*

ξα ζου σι και φρι τ τει τα Χε ρου βιμ και τα Σε

ρα φιμ πα α σα πνο η και κτι ι ι σις

υ μνεῖ τε ευ λο γει τε ε και υ περ υ

γε νε αι ως Θε ο νυμ φον Μη τε ρα ορ

Καὶ ἀργῶς

θο δο ξως με γα λυ νο με ε εν χ

Α σπο ρου συ υ υλ λη η ψε ε ε

ως ο το χος α α νε ε ερ μη η νε

ε ευ τος Μη τρο ο ο ος α να α αν

δρου α φθο ρο ος η η η χυ υ η η

η σις Θε ου γαρ η η η γε εν νη η η

σις χαι νο ο ὁ ο ποι ει ει ει ει τα α

ας φυ υ υ υ σεις ᾗ ὅτ ο σε πα α σαι

αι γε νε ε ε ε αι ως Θε ο νυμ φο ον Μη

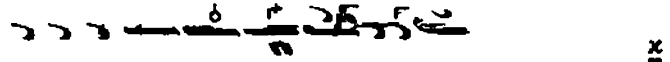

τος και ε παρ ε εν δο ο ο ξος Πλαγιος ἄλλος

Τον ποι η την της Κυ σε ως ον φρέτ του σι ιν

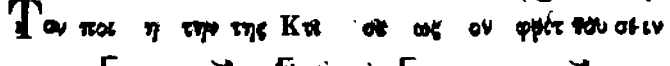

α ἁγ γε λοί υ μνει εἰ τε λα οι

και ο παρ υ υ φου ου θυ τε εἰς πάν τας

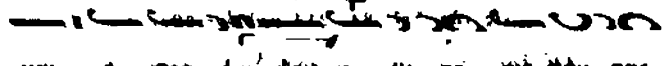

τους αι ω ω ω ω ω νας Πλαγιος ἕτερος

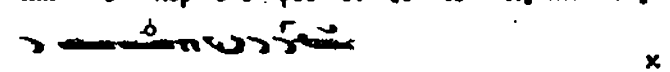

Η σα ι α χο ρευ ε η Παρ θε ε

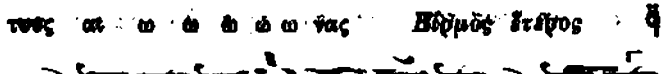

νος ε σχεν ε γα στρι και ε τε κεν Ρι ον

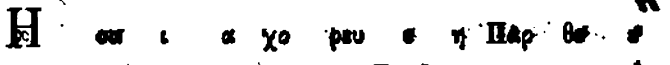

τον Ερ μαν νου ηλ Θε ον τε κατ αι α ὧν

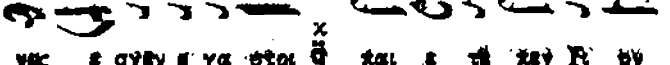

θρω πων α νε τε λη η ο νε με ἐν τω

σν με γα α λυ υ νον τες τὴν Παρ θε

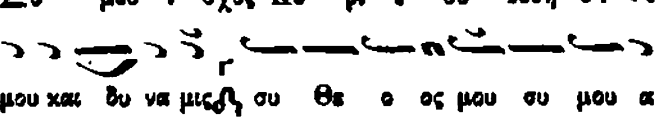

τορ συ υ με στε ρε ω σον ϩη εν τη α γα πη

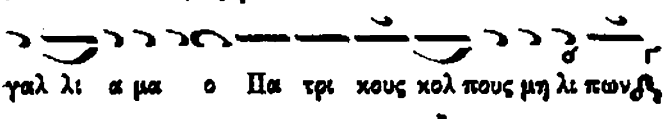

τη ση των ε φε των η α κρο της ϥ των πι

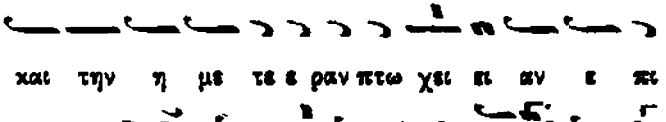

στων το στη ριγ μα μο νε φι λαν θρω πε

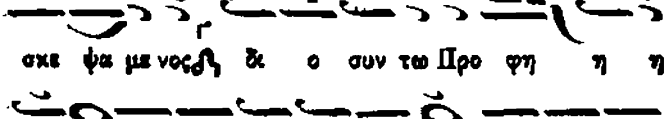

Ϫυ μου ι σχυς ϫυ ρι ε συ Ὠδὴ ϫ.

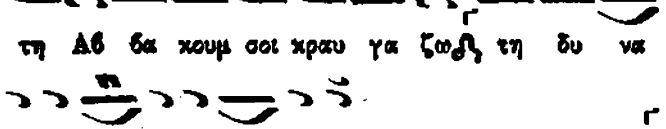

μου και δυ να μις ϩη συ Θε ο ος μου συ μου α

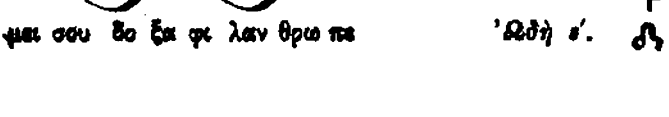

γαλ λι α μα ο Πα τρι κους κολ πους μη λι πων ϩη

και την η με τε ε ραν πτω χει ει αν ε πι

σκε ψα με νος ϩη δι ο συν τω Προ φη η η

τη Αϭ δα κουμ σοι κραυ γα ζω ϩη τη δυ να

μει σου δο ξα φι λαν θρω πε Ὠδὴ ε΄. ϩη

σω τη ρι ας μου Ὠδὴ ζ.

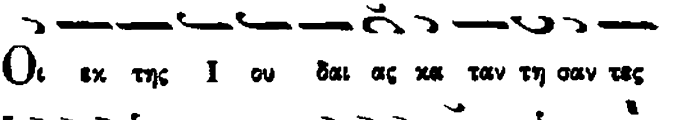

Οι εκ της Ι ου δαι ας κα ταν τη σαν τες

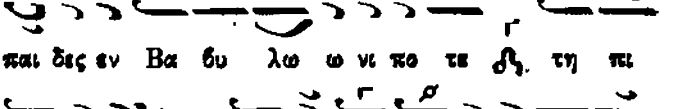

παι δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε τη πι

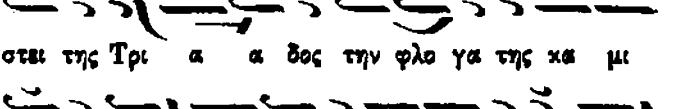

στει της Τρι α α δος την φλο γα της κα μι

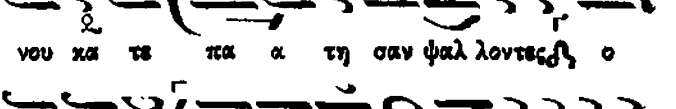

νου κα τε πα α τη σαν ψαλ λοντες ο

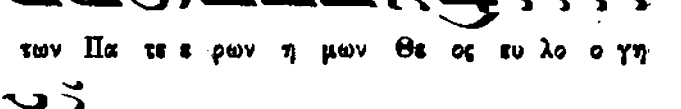

των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ λο ο γη

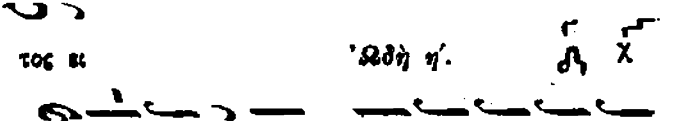

τος ει Ὠδὴ η΄.

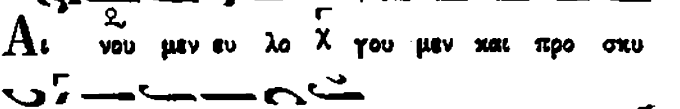

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ

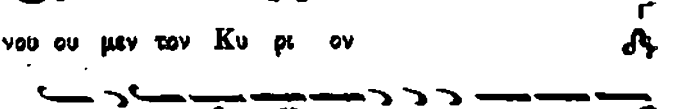

νου ου μεν τον Κυ ρι ον

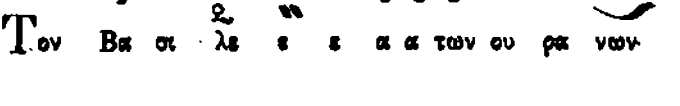

Τον Βα σι λε ε ε α α των ου ρα νων·

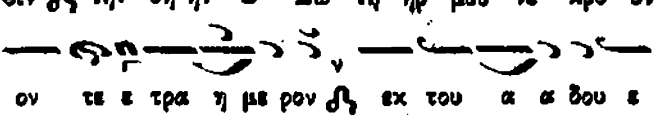

μα τι λε α νε δο ων τω λυ τρω τη θε ον σε

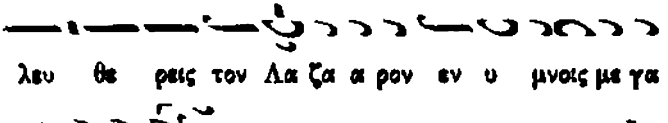

εν υ μνοις με γα λυ υ νο ο μεν

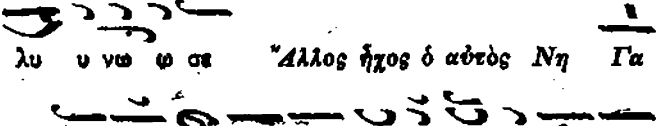

Προ πι στων την ε εν δο ο ξον ε γερ

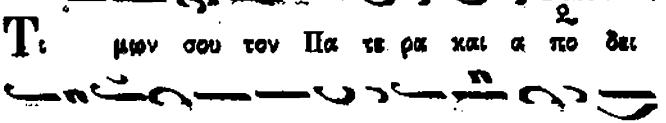

σιν ϟ την ση ην ω Σω τη ηρ μου νε κρο ον

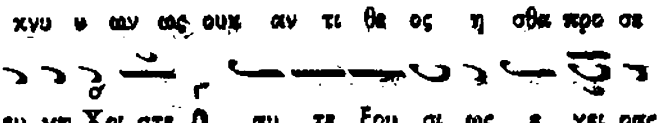

ον τε ε τρα η με ρον ϟ εκ του α α δου ε

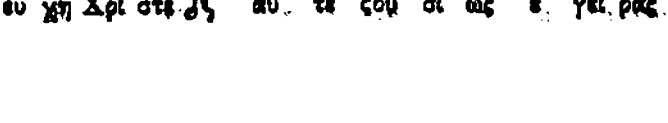

λευ θε ρεις τον Λα ζα α ρον εν υ μνοις με γα

λυ υ νω ω σε *Ἄλλος ἦχος ὁ αὐτὸς Νη Γα*

Τι μων σου τον Πα τε ρα και α πο δει

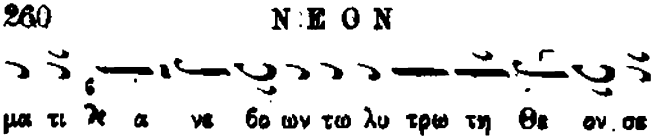

κνυ ω ων ως ουκ αν τι θε ος η σθα προ σε

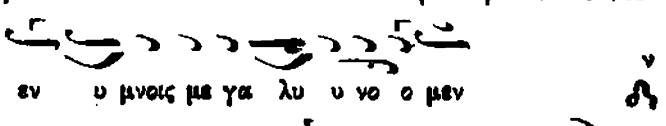

ευ χη Χρι στε ϟ αυ τε ξου σι ως ε γει ρας

τη ηρ μου καθ ε κα τε ρων των δυ ο σου φυ σε

ων αυ τε ξου σι ω θε λη σει τὴν σω τη ρι

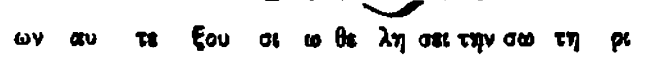

αν μου *Καταβασία*

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο

γου συ μεν οι δι α σου σε σω σμε ε νοι Παρ

θε ενε α γνη συν α σω μα τοις χο ρει αις

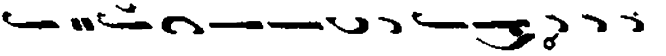

σε ε με γα λυ νον τε ε ε ε ες

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Δι

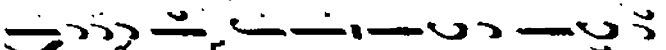

Η παν των χα ρα Χρι στος η α λη η θει

α το φως η ζω η του κο σμου η α να

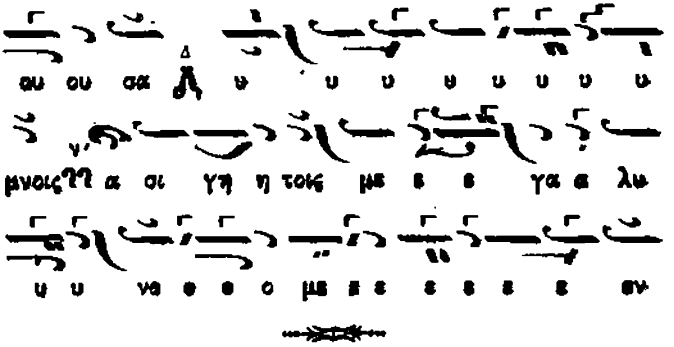

Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Καταβασία. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Βου

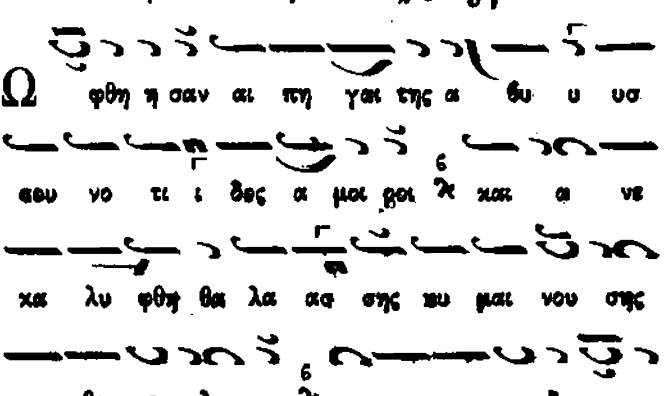

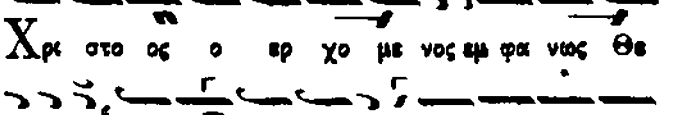
Χρι στο ος ο αρ χο με νος εμ φα νως Θε

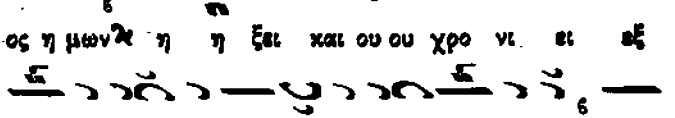
ος η μων η η ξει χαι ου ου χρο νι ει εξ

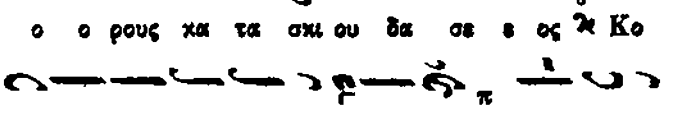
ο ο ρους χα τα σχι ου δα σε ε ος Κο

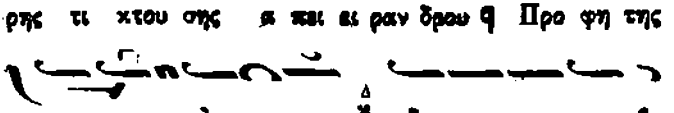
ρης τι χτου σης π παι ει ραν δρου ϥ Προ φη της

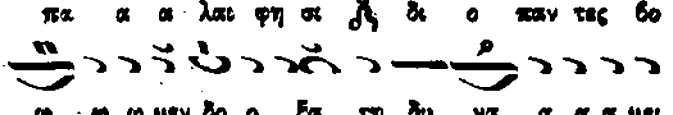
πα α α λαι φη σι δι ο παν τες δο

ω ω ω μεν δο ο ξα τη δυ να α α α μει

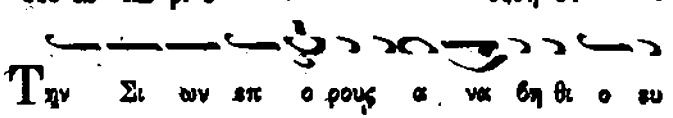
σου ω Κυ ρι ε Ἠχος δ'.

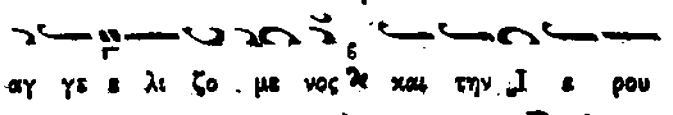
Τὴν Σι ων επ ο ρους α να δη θι ο ευ

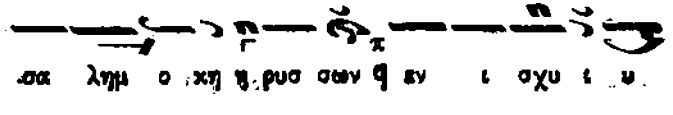
αγ γε ε λι ζο με νος χαι την Ι ε ρου

σα λημ ο χη η ρυσ σων ϥ εν ι σχυ ι υ

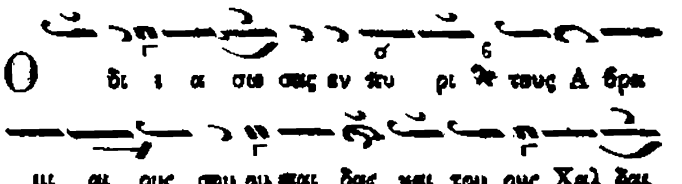
Ο δι ι α σω σας εν πυ ρι τους Α δρα
μι αι ους σου συ πται δας και του ους Χαλ δαι
ους κ νε λων εις α δι κας δι και αι ους
ε νη δρυ σαν υ πε ρυ μνη τε Κυ ρι
ε ο Θε ος ο των Πα τε ρων ευ λο
γη το ε ος εἰς Ὠδὴ ϛ'.
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ριον
Ευ φρα σν θη τι Ι ε ρου σα λημ
πα νη γυ ρι σα α τε οι α γα πω ων τας

χραυ γα ζον τες ἀεὶ λο γη με νος ο ερ χο

με νος ἐν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη

η ρος η μων

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε θνη ι ι να τι ε φρυ α ξα τε Γρα

φεις καὶ Ι ε ρεις τι κε να ε με λε

τη σα τε ἀ τις ου ου τος εἰ πο ον τες ω

παι δες με τα δα ι ων καὶ κλα α α

δων υ υ μνοις χραυ γα ζου σιν ἀ ει λο γη

με νος ο ερ χο με νος ἐν ο νο μα τι Κυ

νας των αι ω νων α μην

Σκαν δα λα τρι δου τι ι ε χο με να η

μιν τι θε α τε α πει θεις πο δες ο ξεις

υ μων αι με δι εκ χε αι Δε ε σπο του

αλλ α να στη η σε ται παν τὶς σω ω σαι

τους κρα ζον τας ευ λο γη με νος ο ερ χο

με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη

η ρος η μων *Καταβασία. Θεὸς Κύριος.*

Κοντάκιον. Ἦχος ⸗ *ἐκ τοῦ Δι*

Τω θρο νω εν ου ρα νω τω πω ω ω λω

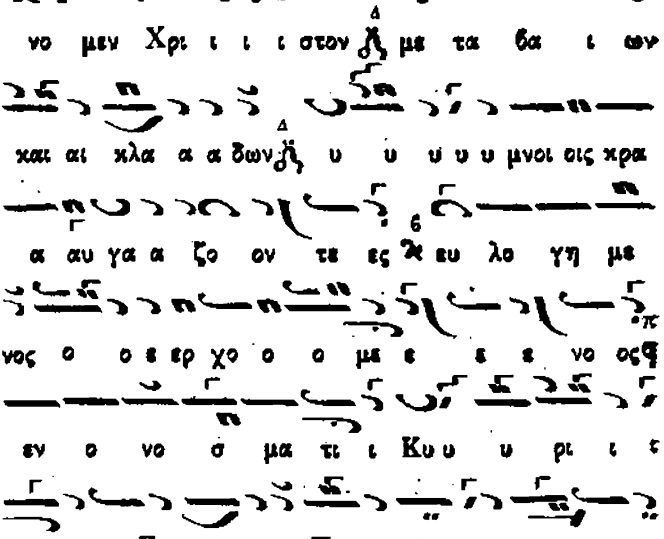

Ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Καθίσματα. Ἦχος ᾱ ἐκ τοῦ Κε.

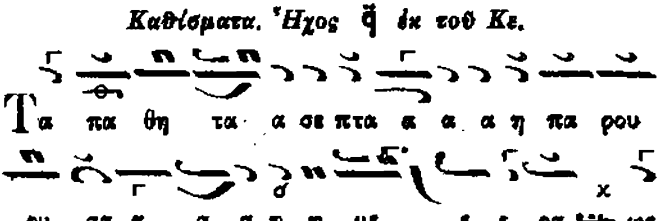

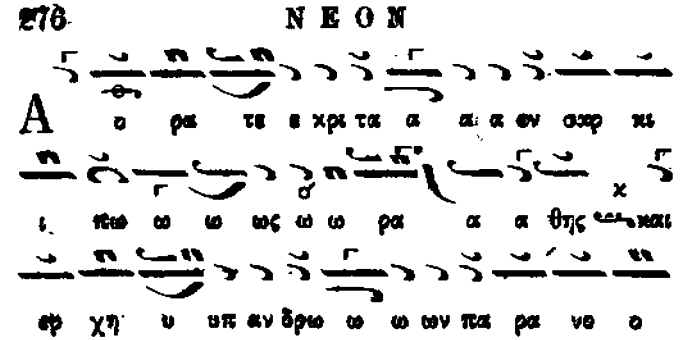
A
ο ρα τε ε χρι τα α α α εν σοφ κι
ι πεω ω ω ως ω ω ρα α α θης και
εφ χη υ υπ αν δρω ω ω ων πα ρα νε ο
μεω ω ω ων χτα αν θη η η ναι η μων
το ο κα τα α α χρι ι ι μα α α
α κα τα χρι ι νω ων τω πα α α
α α θα σου ο θε ε εν αι αι νε ε
ε σι ι ιν με γα λω συ υ νη η η ην
και αι δο ο ο ξαν α να α πεμ πο ον τε
ε ε ε ες τη ε ξου σι ι α α α α

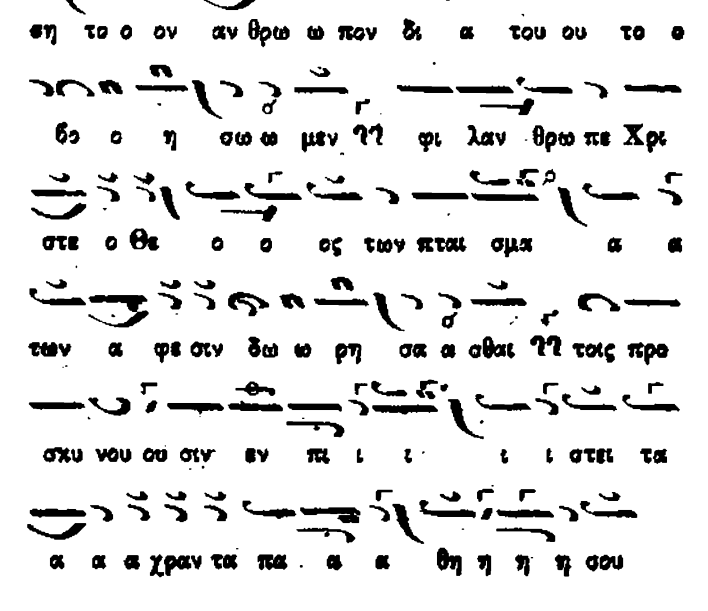

ο ο ο θεν χαι εκ δου ου ου ου ου λου ρα

πι σθει ει ει ειϛ ε ε πι κο ο ο ρηϛϩ

τα πα α αν τα προ σι ε ε ται ι νε σω ω

ση το ο ον αν θρω ω πον δι α του ου το ο

δο ο η σω ω μεν ϩϩ φι λαν θρω πε Χρι

στε ο Θε ο ο ος των πται σμα α α

των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι ϩϩ τοις προ

σχυ νου σι σιν εν πι ι ι ι ι στει τα

α α α χραν τα πα α α θη η η η σου

σις ο περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και

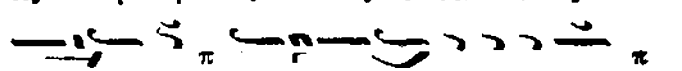

αν θρω πος το ο Θε ος ουχ ἁρ παγ μον

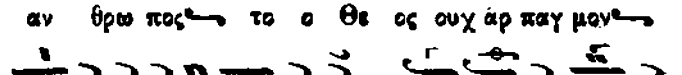

ει ναι η γη η σα με νος εν τω μορ φου ου

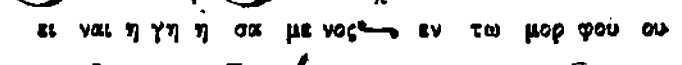

σθαι δου λον δει κνυ ει τοις Μα θη ταις εν δο

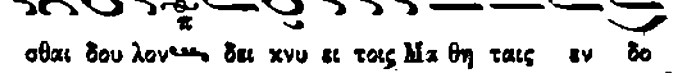

ξως γαρ δε δο ξα σται

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

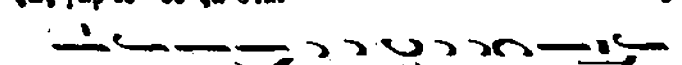

Πνευ μα τι

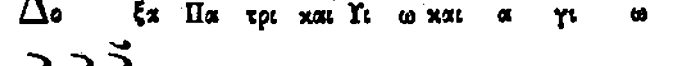

Δι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα

σὺ την μορ φην ο πλα στουρ γος ε κων κε ρι κα

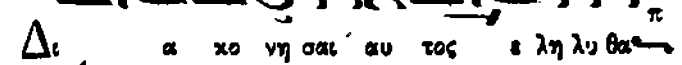

μαι τω ε πτοα χει φαν τι Α δαμ ο πλου των Θε

α νε μελ πε το τον Κυ ρι ι ε ον παν τα τα

ερ γα α υ μνει τε και υ περ υ ψου

συ τε εις παν τας τους αι ω ω νας Τὸ

τέλος εις παν τας τους αι ω ω να α α

α ας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Υ μα ας μου το τε μα θη τας παν τες

γνω σον τα ι ει ε τας ε μας εν το λας τη

ρη σε τε φη σι ν ο Σω τη ρ τοις φι λοις

προς Πα α θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν

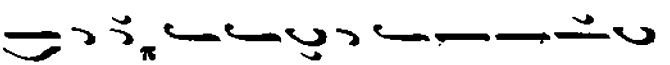

θαι ρε τος ρ σων προ κρι τος εν υ μιν ει

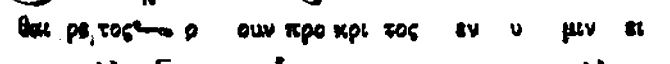

ναι θε λων των αλ λων ε στω ε σχα α τω τε ρος

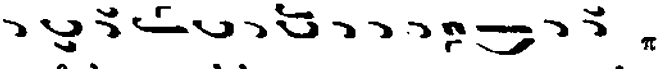

και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει

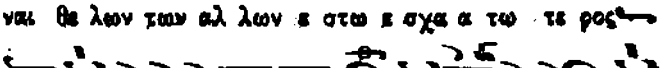

τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν

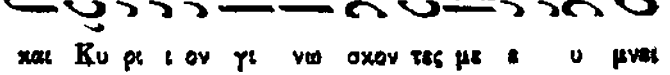

τας τους αι ω ω ω νας

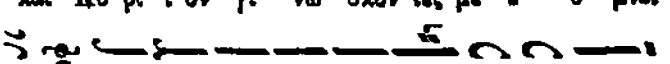

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω νων α μην Τὸ αὐτὸ χ

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ νου

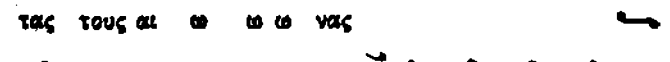

Καταβασία.

ου μεν τον Κυ ρι ον *Ἔφριξε παίδων σύναγμα.*

Ε ε με γα λυ νας Χρι στε *Ὠδὴ θ'.*

α πο ρτο ο λοις προ ε ε φης η πα εν των σο

φι ι α εν η δο ξα σθη σε σθε λαμ πον

τες η λι ου τη λα αυ γε στε ρον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι

ω Πνευ μα τι

Α α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε

τοις σε αυ του ου μα θη ταις μη φρο νει τε υ

ψη λα α λα συ να πα χθη τε τοις τα πει νοις

ε μο ον ο περ πι ι νω πι ε τε πο τη

ρι ον ο τι εν τη Βα σι λει α του Πα τρος

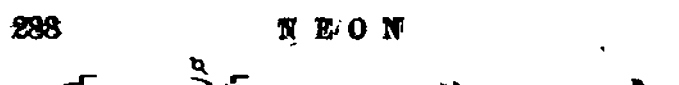

τη η ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο

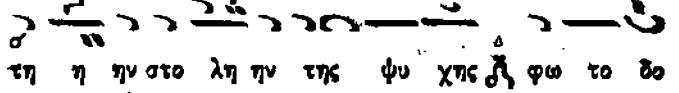

τα και σω ω σον με

Καὶ ἄλλως. Α. Β. Τσιμνοπούλου. ϊϊ

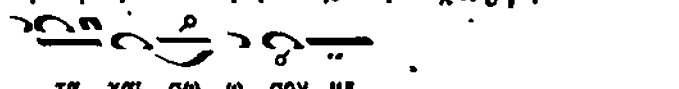

Τον νυμ φω να σου δλε ε πω ω ω ω ων

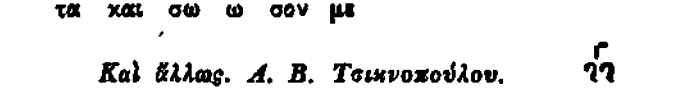

Σω τηρ μου κε κο ο σμη με ε ε νον ϊϊ

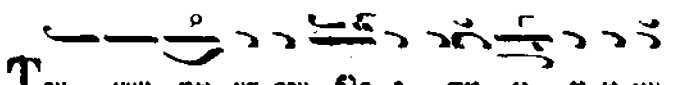

και εν δυ μα συκ ε ε χω ω ω ω ω ι να

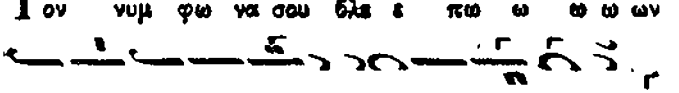

ει σε ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη

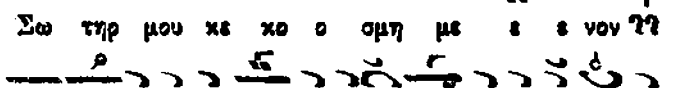

η ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο

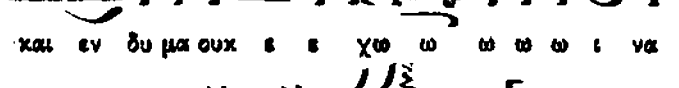

τα α και σω ω σον με *Καὶ ἄλλως* ϊϊ

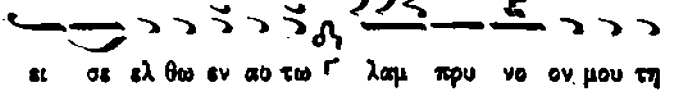

Τον νυμ φω να σου δλε ε ε πων Σω τηρ μου

πι ι στει ορ θη ι να ως αι φρο νι ι

μοι οι του Κυ ρι ου Παρ θε νοι ε ε

τοι οι μοι ει σε ελ θω ω ω με ε ε εν συν

αυ τω εις τους γα μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ον πα σι πα ρε ε ε

ε ε χει τον α φθαρ τον στε ε ε ε

φα νον

Ἕτερον ἦχος δ' ἐκ τοῦ

Βου λευ τη η ρι ι ι ο ον Σω τη ηρ πα

ρα νο μι ας χα α α τα σου ι ε ρει εις

χαι αι αι γρα αμ μα τει εις φθο νω α θροι

ρει κα τα του δι δε σκα α λου ο δυ σμε νης

κι νει ει ει ει ται δου λευ ε ται με λε τα

την πα ρα δο σιν του φω τος εκ πι ι ι

πτει το σκο ο το ος δε χο με νος συμ

φω νει την πρα α α σιν πω λει ει το ον α

τι μη τον ο θεν και αγ χο ο ο νη α μοι δη

ην ων περ ε ε δρα ΤΤ ευ ρι ι σκει ο α

θλι ος και ε πω ω δυ νον θε να τον της

ευ του η μα α α ας λυ τρω ω σαι με ρι ι

ι δος Χρι στε ε ο Θε ος ὁ των πται

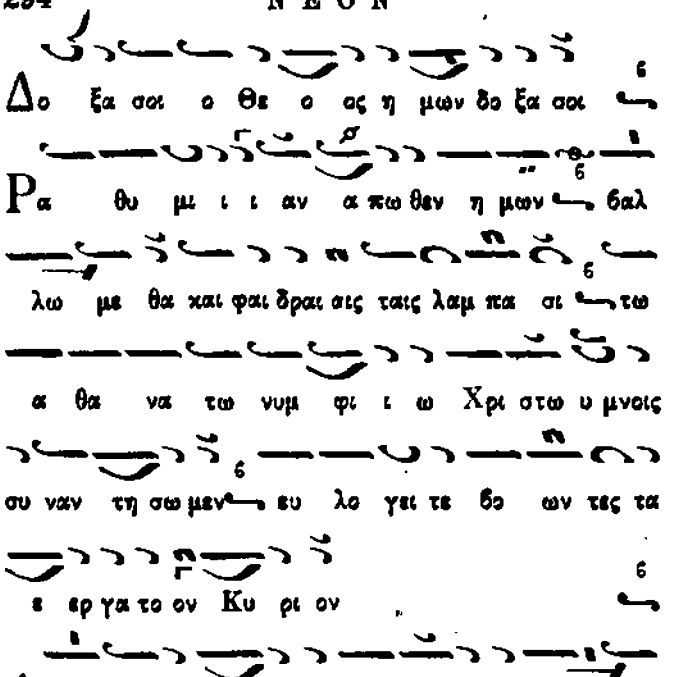
Δο ξα σοι ο θε ο ος η μων δο ξα σοι
Ρα θυ μι ι ι αν α πω θεν η μων βαλ
λω με θα και φαι δραι ατς ταις λαμ πα σι τω
α θα να τω νυμ φι ι ω Χρι στω υ μνοις
συ ναν τη σω μεν ευ λο γει τε δο ων τες τα
ε ερ γα το ον Κυ ρι ον
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Ι κα νου ου σθω το χοι νω νι κον
φυ χης η μων ε ε λε ον εν αγ γει οις

Ὠδὴ θ'. Βου

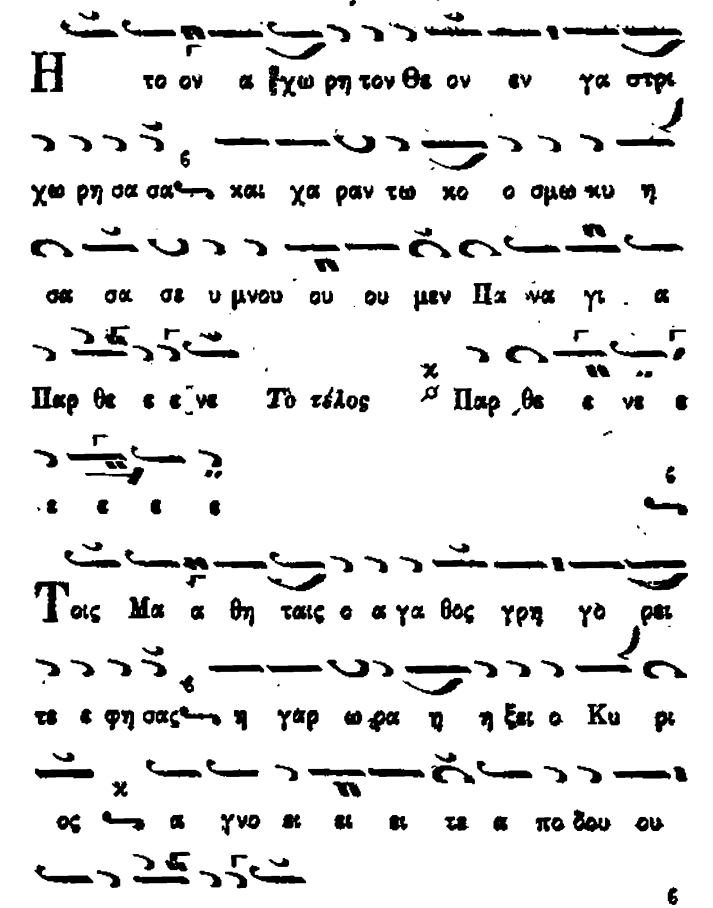
Η το ον α ἐχω ρη τον θε ον εν γα στρι
χω ρη σα σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η
σα σα σε υ μνου σι ου μεν Πα ναγι α
Παρ θε ε νε Τὸ τέλος Παρ θε ε νε ε
ε ε ε ε
Τοις Μα α θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει
τε ε φη σας η γάρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι
ος α γνο εἰ εἰ εἰ τε κ πο δου ου
ναι ε κα α κ σεω

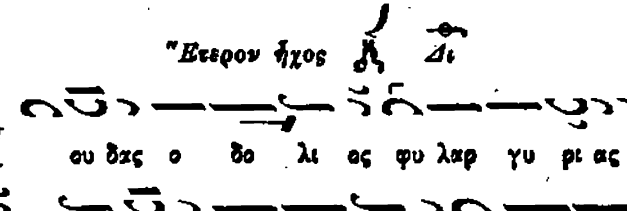

των κα α α κων λυ τρου ται αι τη κε ε λευ

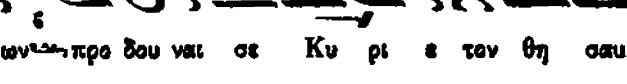

σει ει σου ου η πνε ε ω ων δε την χα

ριν σου ου μα θη τής ο α χα α α α α

ρι στος ταυ την α πο βαλ λε ε ται και

βορ βο ο ρω συμ φυ ρε ται φι λαρ γυ

ρι ι α α πεμ πω λω ων σε δο ο ξα Χρι στε

τη ευ σπλαγ χνι ι α α σου

Ἕτερον ἦχος Δι

Ι ου δας ο δο λι ας φυ λαρ γυ ρι ας ε

φων προ δου ναι σε Κυ ρι ε τον θη σαυ

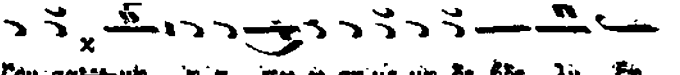

ζου σα μη η α πω ω ση με μη δε δδε λυ ξη

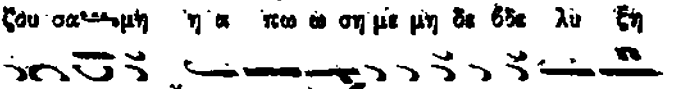

θε ε μου αλ λα δε ε ξαι με με τα νο ου

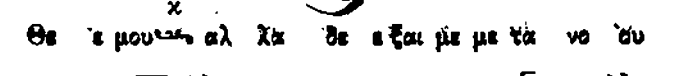

ναν και σω σον ως μο νος φι λα ν θρω πος

Ο Κανών. Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Βου

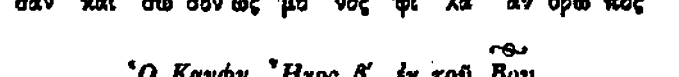

Της πι στε ε ως εν πε τρα με στε ε ρε

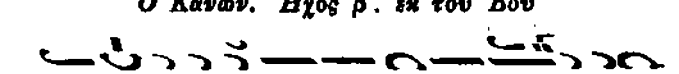

ω σας ε πλα τυ νας το στο ο μα μου επ

εχ θρους μου ευ φραν θη γαρ το πνευ μα μου ε

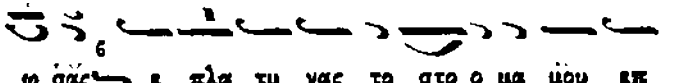

εν τω φαλ λειν ουκ ε στιν α γι ος ως ο

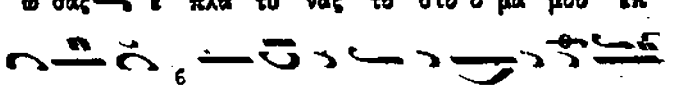

θε ος η μων καὶ οὐκ ε στι δι και ος

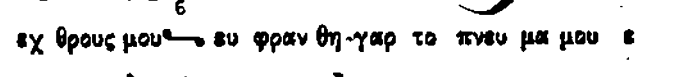

πλην σου Κυ ρι ε Το τέλος καὶ οὐκ ε στι

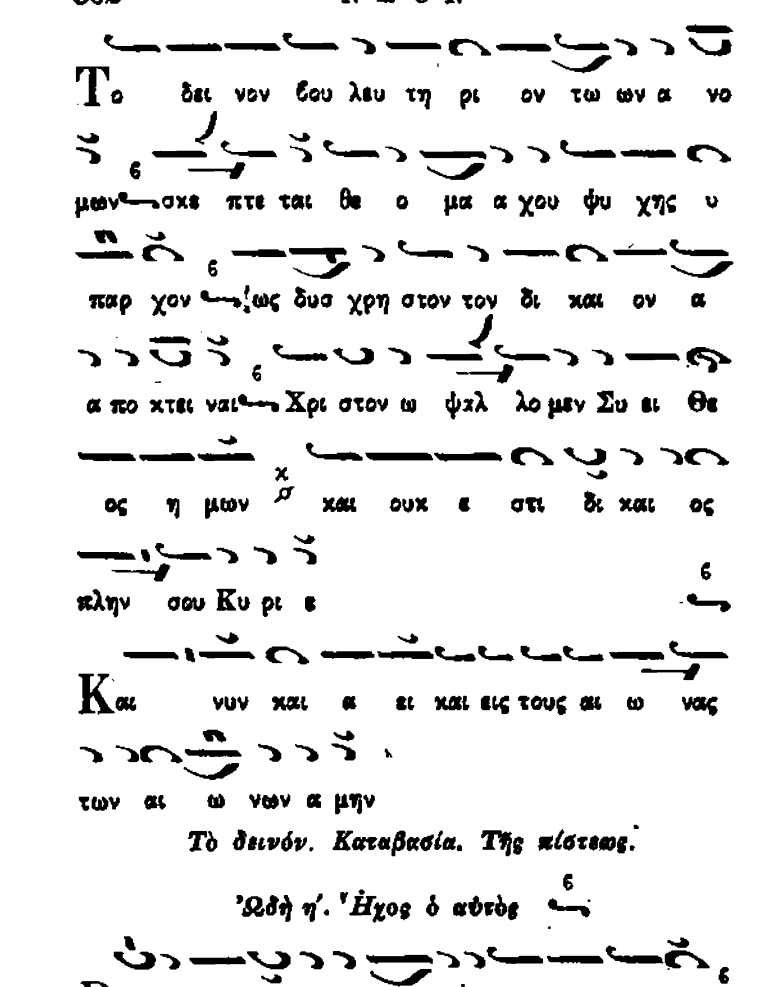

Το δει νον δου λευ τη ρι ον τω ων α νο
μων σκε πτε ται θε ο μα α χου ψυ χης υ
παρ χον ὡς δυσ χρη στον τον δι και ον α
α πο κτει ναι Χρι στον ω ψαλ λο μεν Συ ει θε
ος η μων καὶ ουκ ε στι δι και ος
πλην σου Κυ ρι ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Τὸ δεινόν. Καταβασία. Τῆς πίστεως.

Ὠδὴ η'. Ἦχος ὁ αὐτὸς

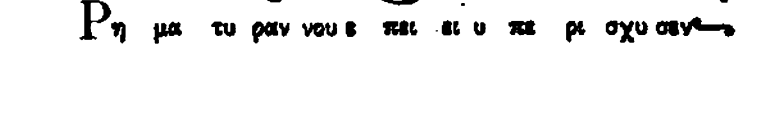

Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ πε ρι σχυ σεν

α χραν των κε χρα με ναι αις πα λα μαις και

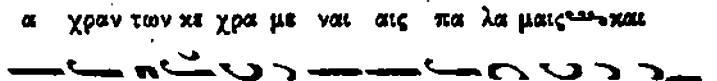

ε δο ο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον

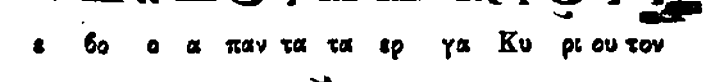

Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε

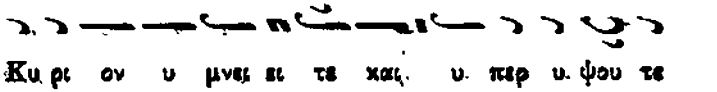

εις παν τας τους αι ω νας *Δόξα Πατρί.*

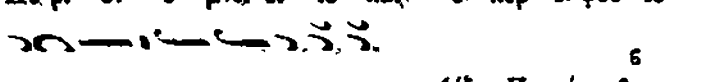

Δα κρυ σι πλυ νει τους πο δας υ πευ θυ νος

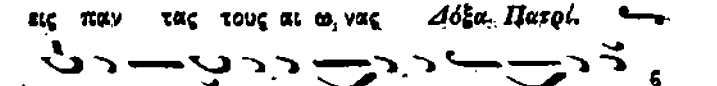

α μαρ τι αις του πλα σαν τος και εκ μασ σει

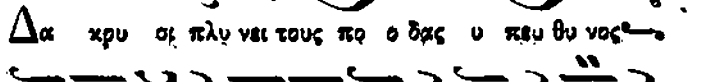

θρι ξι δι ο των εν τω δε ω ου δι η μαρ

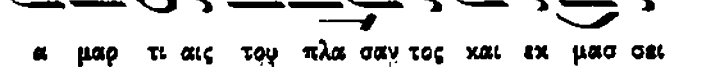

τε πε πραγ με νων της α πο λυ τρω σε ως

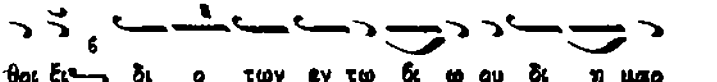

αλλ ε δο ο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου

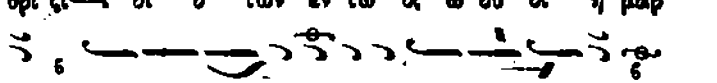

τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε

Ὠδὴ θ'. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ψυ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει

λε σι δευ τε με γα λυ νο μεν την α κη λι δω

τον και υ πε ρα γνον Μη τε ρα του Εμ μα νου

ηλ δι ι αυ της τω αξ αυ της προ σφε ρον

τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ χων

η μων Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μας *Τὸ τέλος*

και σω σόν η μα α α α ας

Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο

τυ πος δω ρον α ξι ο θε αν λο γο πρα

σον η μας *Καὶ νῦν.*

Ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας α σπον

δε λη θης ο θεν ε τυ χες ο ο τι ψυ χης

ουδ ος ι σο στα σι ος ο Κο σμος ως ε ε

δι δα χθης α α πο γνω σει γαρ σαυ τον

ε βρο χι σας α να α φας προ δὸ τα Φει

σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ο Θε ος και σω ω

σον η μας

Καταβασία. Ψυχαῖς καθαραῖς.

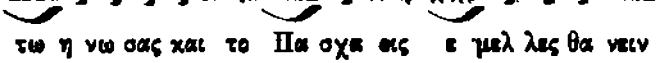

τω η νω σας και το Πα σχα ϊκς ε μελ λες θα νειν

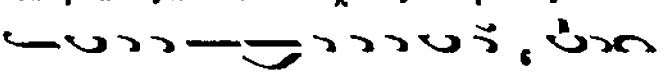

αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε τι θης φα γε

τε δο ων το Σω μα μου και πα στει στε ρε

ω θη σε ε σθε *Κάθισμα.* *Ἦχος* ϙ *ἐκ τοῦ Κε*

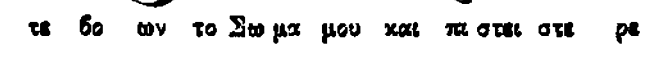

Ο λι μνας και πη γα α ας και θα λασ σας

ποι η σας τα πει νω σιν η μα α ας εκ πει

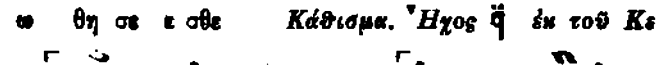

δευ ων α ρι στην λεν τι ω ζωγ νυ υ με νο

ος Μα θη των πο ο δας ε ε νι ψε τα πε

νου συ με νος υ περ δο λη ευ σπλαγ χνι ας

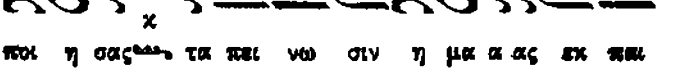

και υ ψω ων η μας α πο δα ρα θρων κα κι ας

θη ται αι αι αι αι αις σου φ μυ στι κως ε

δη η λω σας την πα να γι εν σου σφα γην φ

δι ης φθο ρα α ας ε ε λυ τρω θη μεν

οι τα σε πτα α σου τι μω ων τες πα θη η

μα α τα

Ὠδὴ δ'.

Προ κα τι δων ο ο Προ φη της του μυ στη

ρι ου σου το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α

νε φω νη σεν ε θου κρα ται εν α γα πη σι

ιν ι σχυ ος Πα τε ερ οι κτιρ μον τον μο

νο γε νη Υι ον γαρ α γα θε ι λα

η δο ω σοι εκ φθο ρα ας μέ α να γα

α γε

Ὠδὴ ζ.

Οι παι δες εν Βα α βυ λω νι κα μι νου

φλο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με

σω φλο γος ε εμ βλη θεν τες θρο σι ζο με νοι ε

ψαλ λον ευ λο γη τος εἰ Κυ ρι ε ο Θε ο ος

των Πα τε ρων η μων

Ὠδὴ η.

Νο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι

εν Βα βυ λω νι Νε ε σι προ κι ν βυ

νευ εν τες βα σι λευ ον τος κα τε πτυ ξαν

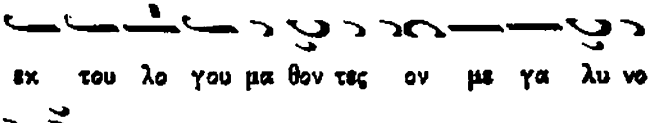

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Τροπάριον τῶν Μακαρισμῶν. Ἦχος δ'.

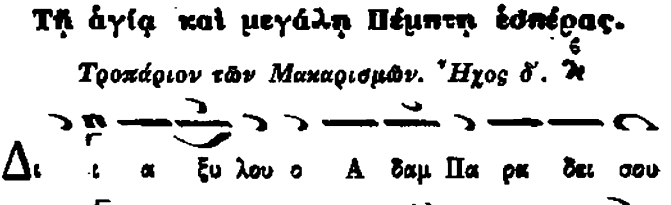

Ρυ φθεν τες πο ο δας και προ κα θάρ θεν τες

μυ στη ρι ου ου με θε ξει του θει ου νυν

Χρι στε σου οι υ υ πη ρε ται εκ Σι ων

ε λει ω νος με γας προς ο ρος συ υ να νηλ

θον υ μνουν τες σε φι λαν θρω ω πε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ο ρα τε ε ε φη φι λοι μή θρο εκ

σθε νυν γαρ ηγ γι κε εν η ω ρα λη φθη

ναι με κταν θη ναι χερ σι τν α νο μων κάν τες

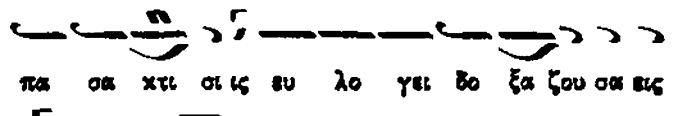

πα σα χτι σι ις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις

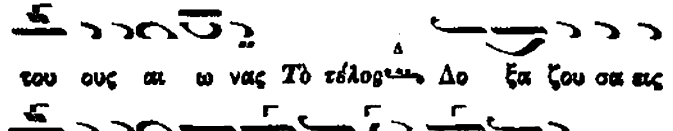

του ους αι ω νας Τὸ τέλος Δο ξα ζου σα εις

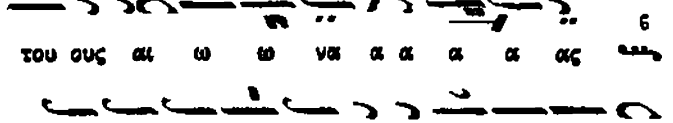

του ους αι ω ω να α α α α ας

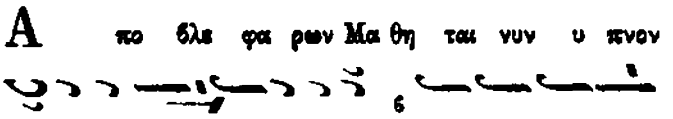

Α πο δλε φα ρων Μα θη ται νυν υ πνον

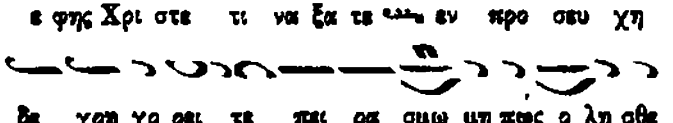

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προ σευ χη

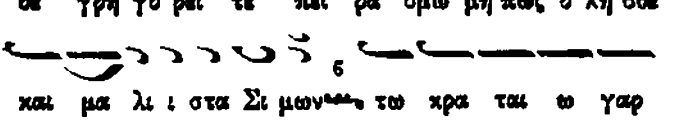

δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε

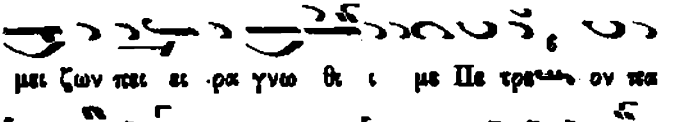

και μα λι ι στα Σι μων τω κρα ται ω γαρ

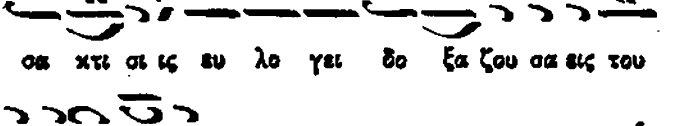

μει ζων πει ει ρα γνω θι ι με Πε τρε ον πα

σα χτι σι ις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του

ους αι ω νας

πε ο Κυ ρι ι ος ε φη σαρξ σαν υ παρ

χων μη χαυ χω αρ νη ση τρι ι τον γαρ με

ον πα σα χτι σι ις ευ λο γει δο ξα ζου σα

εις του ους αι ω νας *Δόξα Πατρί.*

Α πα γο ρευ εις Σι μων Πε τρε ε ο περ

πατ ση τα α α χο ος ως ει ρη ται και σὺ

παι δι σκη σι α θατ τον προ σελ θου συ σα πτω

η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη πι κρως δα

κρυ σας ε ξεις ο μως ευ ῾ ι λα τον με

ον πα σα χτι σι ις ευ λο γει δο ξα ζου σα

πο νη ρευ ο με νων θε ο χτο ο ο νων συ

ναι γω γη ε πε στη Χρι στε σοι και ως α

δι ι κον ειλ κε τον Κτι στην των α πα α αν

των ον με γα λυ νο ο μεν

Νο μον α γνο ουν τες οι α σε βεις φω

ναις προ φη των τε με λε τω ω ων τες δι α κε

νης ως προ δα τον ειλ κον σε τον παν τω ων

Δε σπο στην α δι κως σφα γι α α α σαι

ον με γα λυ νο ο μεν

Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην

Ἐξαποστειλάριον. *Ἦχος ἡ ἡ*

Τον λη στην αυ θη με ρο ο ο ο ο ο ον του

πα ρα δει σου η ξι ω ω σας Κυ υ

ρι ι ε ἡἡ κα με τω ξυ υ υ λω του

ου Σταυ ρου φ φω τι σο ον και σω ω

σο ον με

Καὶ ἄλλως. ἡἡ

Τον λη στην αυ θη με ρο ο ον του πα ρα δει

σου η ξι ω ω σας Κυ υ υ ρι ε ἡἡ

κα με τω ξυ λω του Σταυ ρου φω τι σο

ον και σω ω σον με

τι λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα

τι κε νω κη δευ σας α πε ε θε τοχ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α χ γι

ω Πνευ μα τι

Ο τε και τη ηλ θες προς τον θα να τον η

ζω η η α θα α να τος το τε τον

Α δην ε νε ε κρω σας τη α πρα πη της

θε ο ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε

ω τας εκ τω κα τα χθο νι ων α νε ε

στη σας και σαι αι δυ νε μεις των ε του

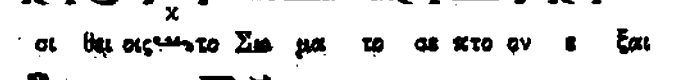

σι θει σις το Σω μα το σε κτο ον ε ξαι

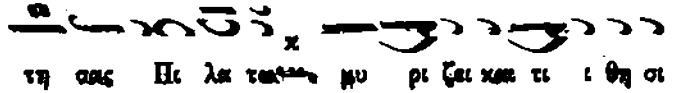

τη σας Πι λα τος μυ ρι ζει και τι ι θη σι

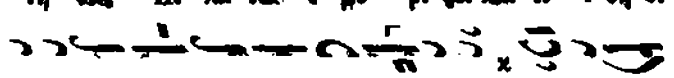

:ν Ι ω σηφ και νω μνη η μα τι ο θεν ο

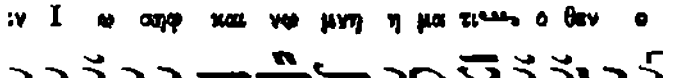

ορ θρι αι αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες α νε ε

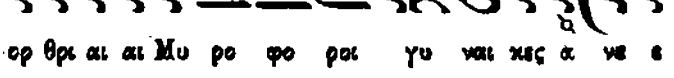

ε βο η η σα α α αν δει ει ξον η μιν

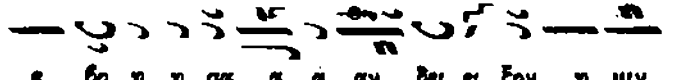

ως προ ει πας Χρι στε την Α να α στα α

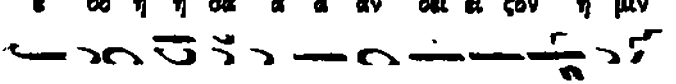

σιν Χ

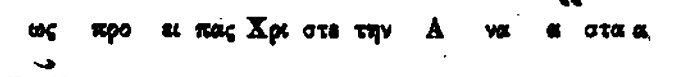

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

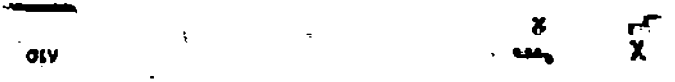

ω Χ Πνευ μα τι

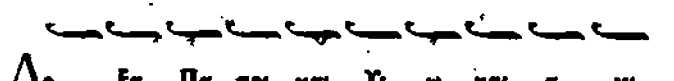

Δει ει ξον η μιν ως προ ει πας Χρι στε την

υ ρι ι ο ο ο ο ον

Ὁ Κανών. Ὠδὴ α'. Ἦχος ∴ *δι τοῦ Δι* χ

Κυ μα τι θα λα σσ σης τοῦ κρυ ψαν τα παλα

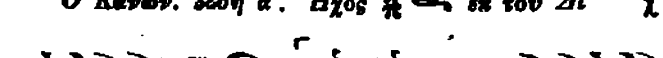

δι ω κτην τυ ραν νον ου πο γης ε κρυ ψαν των

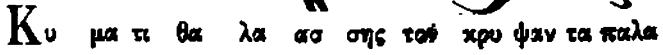

σε σω σμε νω ων οι παι δες αλλ οι μει εις

ως αι νε α νι δες τω Κυ ρι ω ω σ σω μεν

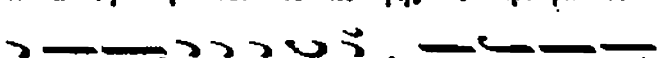

εν δο ξως γαρ δε δο ξα α σται αι

Δε ξαι σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Κυ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο δε εν υ μνον

χαι ε πι τα φι ον ω δην σοι ε δο μαι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ι να σου της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω

ω σης κα τα α πε φοι τη κας εν κα τω

τα τοις της γης α πο γαρ σου συκ ε κρυ υ

βη η υ πο στα σις μου η εν Α δαμ και τα

φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι λαν θρω

ω πε

Καταβασία Χ

Κυ μα τι θε λα α α π σο ση η ης

τον κρυ ψαν τα πα α ε λας δι ω κτην

ζου ου σα

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Συμ βο λα της τα φη ης σου πα ρε δει ξας

τας ο ρα α σεις πλη θυ νας νυν δε τα χρυ

υ φι α σου θε αν δρι χω ω ως δι ι ε

τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο τα ουκ

ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε χραυ

γα ζου ου σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

υ να μιν σου ταις ε νερ γει ει ει αι ας ε

γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ που σι

ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε

φι λαν θρω ω πε *Καταβασία* χ

ε τον ε πι υ δα α α α α τω ω ων

κρε μα α σα α αν τα πα α σαν την

γην α σχε τως η Κτι σις κα α τι δου σα

εν τω κρα νι ι ι ω ω κρα μα με νον θαμ

βει πολ λω σου νει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος

πλην σου Κυ ρι ε κρα αυ γα α α ζου σα

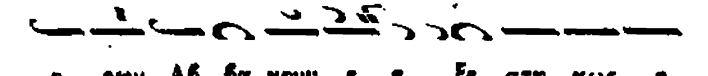

ο ρων Αβ βα κουμ ε ε ξε στη κως ε

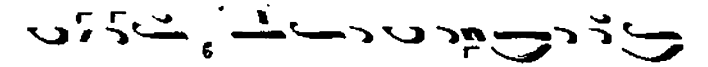

βο ο ο α Συ δυ να στων δι ι ε κο ψας κρα

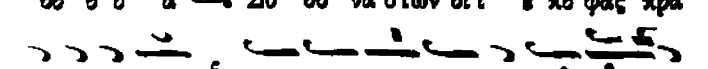

τος α γα θε ο μι λων τοις εν α α δη

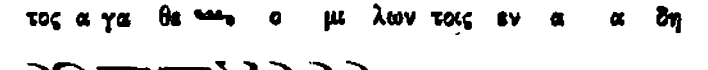

ως παν το δυ να α μος

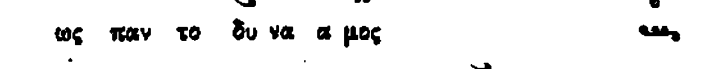

Ε βδο μην ση με ρον η γι α σας ην ευ

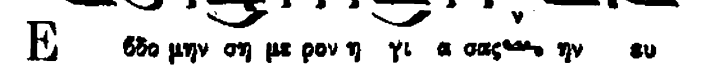

λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων

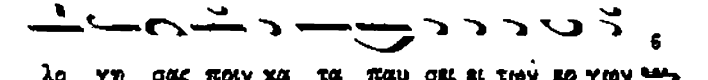

πα ρα γεις γαρ τα α συμ παν τα και αι και νο

ποι εις σαβ βα τι ζων Σω τη ·ηρ μου και

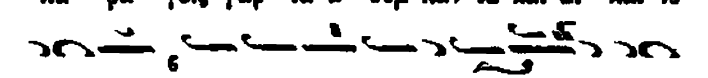

α να κτω με ε νος *Δόξα Πατρί.*

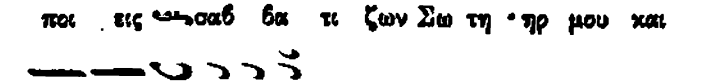

Ρω μα λαι ο τη τι του κρειτ το νος εκ

προ ο ρων Αβ δα κουμ ε ε ξε στη

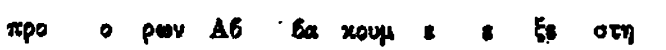

κως ε δο φ ο α Συ δυ νεστων δι ι ε ε

κο ψας κρα τος α γα α α θε ο μι λων τοις εν

α α α δη ως πα α αν το ο δυ υ νε

α μας Ὠδὴ ε΄. Χ

Θε ο φα νει α ας σου Χρι στε της προς η

μας συμ πα θως γε ε νο με νης Η σα ι ας

φως ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι

ι σα ας ε κρου γε ζεν κ. να στη η η σαν

ται οι νε κροι καὶ ε γερ θη σον ται οι εν

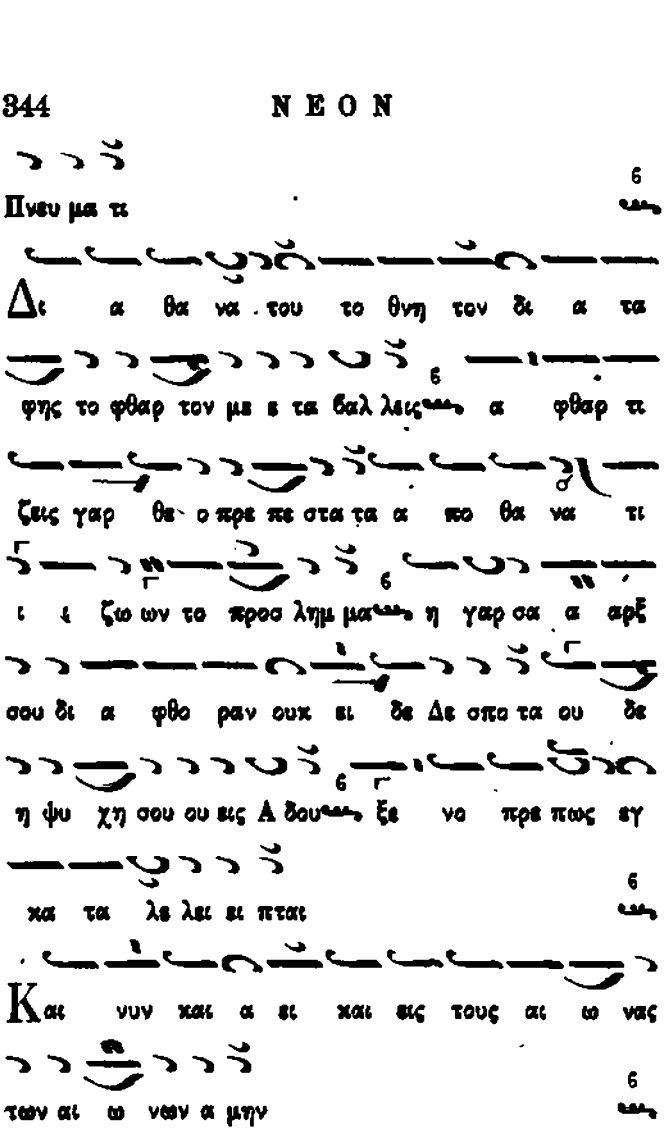
Πνευ μα τι
Δι α θα να . του το θνη τον δι α τα
φης το φθαρ τον με ε τα δαλ λεις α φθαρ τι
ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα α πο θα να τι
ι ι ζω ων το προσ λημ μα η γαρ σα α αρξ
σου δι α φθο ραν ουκ ει δε Δε σπο τα ου δε
η ψυ χη σου ου εις Α δου ξε νο πρε πως εγ
κα τα λε λει ει πται
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

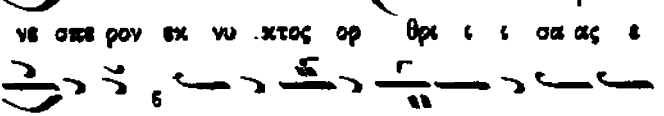
νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας ε

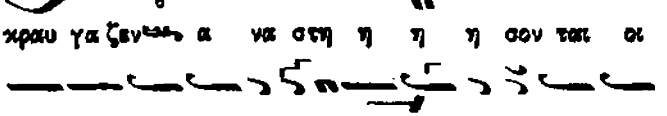
κραυ γα ζεν α να στη η η η σον ται οι

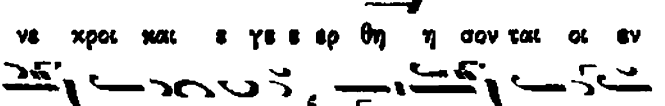
νε κροι και ε γε ε ερ θη η σον ται οι εν

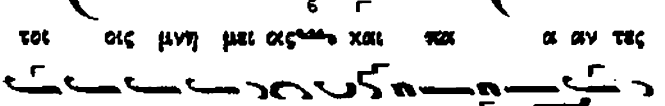
τοι οις μνη μει οις και πα α αν τες

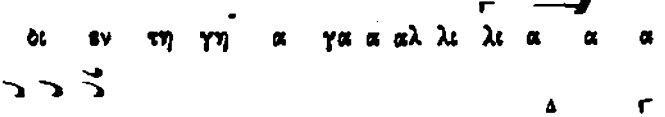
ὁι εν τη γη α γα α αλ λι λι α α α

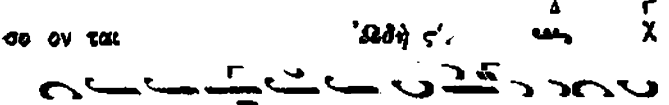
σο ον ται Ὠδὴ ς΄. Χ

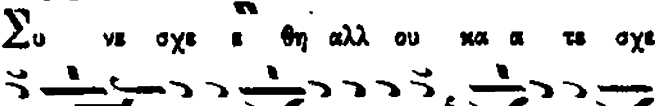
Ἦχος υ νε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε

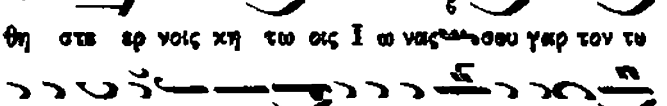
θη στε ερ νοις κη τω οις Ἰ ω ναις σου γαρ τον τω

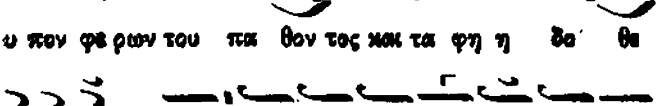
υ πον φε ρων του πα θον τος και τα φη η δα θε

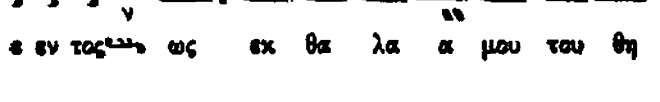
ε εν τος ως εκ θα λα α μου του θη

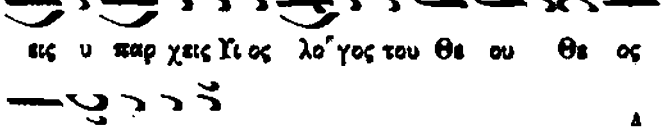

εις υ παρ χεις Υι ος λο γος του Θε ου Θε ος

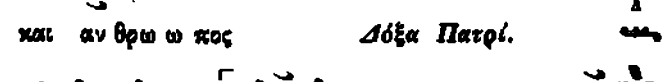

και αν θρω ω πος *Δόξα Πατρί.*

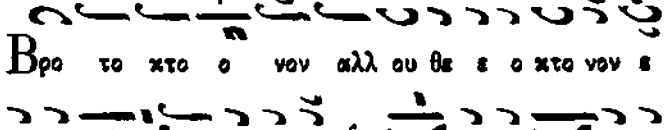

Βρο το κτο ο νον αλλ ου θε ε ο κτο νον ε

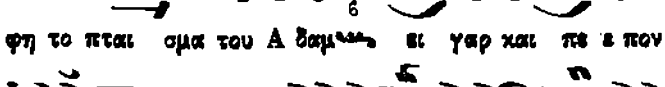

φη το πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε ε πον

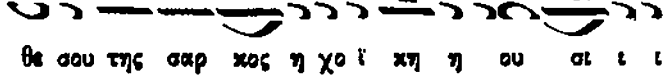

θε σου της σαρ κος η χο ϊ κη η ου σι ι ι

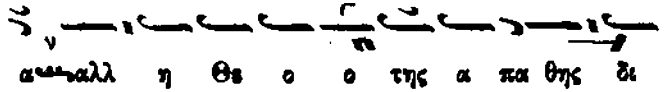

α αλλ η Θε ο ο της α παθης δι

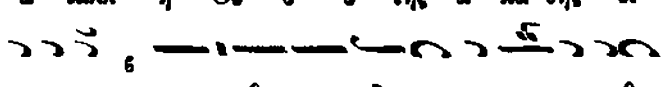

ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς α α φθαρ

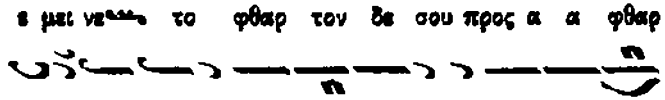

σι αν με τε στοι χει ει ει ω σας και α φθαρ

του ζω ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα σε

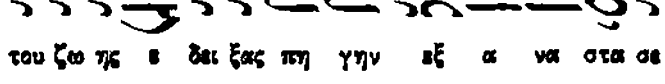

ε ως *Καὶ νῦν.*

σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα θο ο ον τος

και τα φη η δο ο ο θε ε εν τος ως

εκ θα λα α α μου του θη ρος α νε θο ρε

προ σε φω νει δε τη κου ου στω δε α

οι φυ λαο σο ο ο με νοι μεν ται α κατ φε

ε ευ δη ε λε ον α α αυ τοις εγ κα τε λι

πε τε ε ε ε ε

Αἴτησις. Εἶτα τὸ Κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον.

Ὠδὴ ζ'.

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα με ι ι

νω ω ρυ σα με νος τους ο σι ους πα δας εκφλο

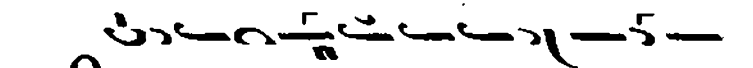

Ολ δι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

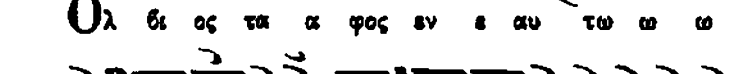

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνουν τα τον δη μι ουρ

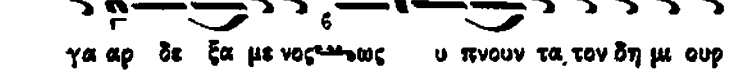

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει

κται εις σω τη ρι ι αν η η μων των με

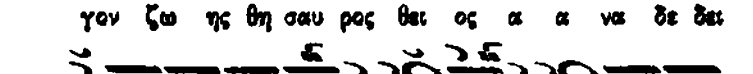

λω δου ου ουν των λυ τρω τα ο Θε ος ευ

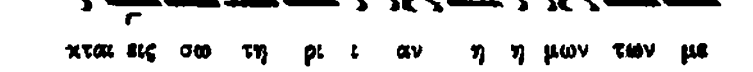

λο ο γη τος ει *Δόξα Πατρί.*

Νο μω θα νο ον των την εν τω τα α α

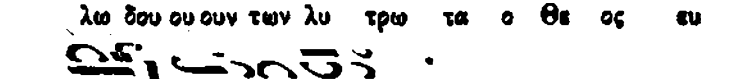

φω ω κα τα θε σιν η των ο λων δε χε ται ζω

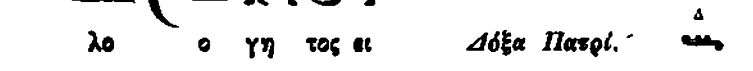

η και του του πη γην δει κνυ σι ιν ε

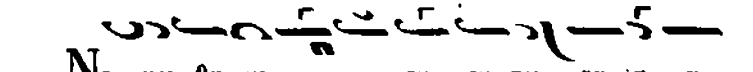

γερ σε ως εις σω τη ρι ι αν η η μων

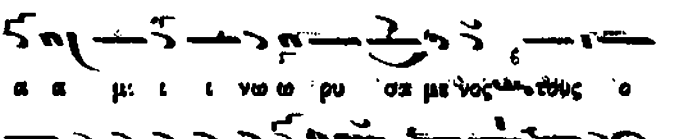

α α μι ι ι νω ω ρυ σα με νος τους ο

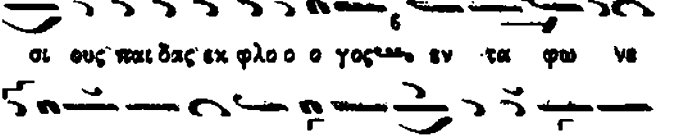

σι ους και δας εκ φλο ο ο γος εν τα φω νε

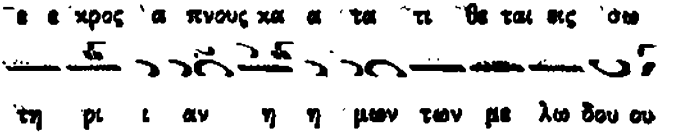

ε ε κρος α πνους κα α τα τι θε ται εις σω

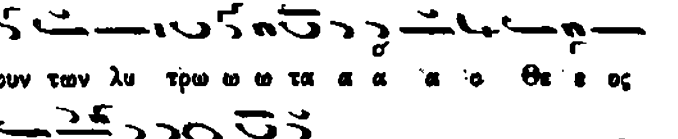

τη ρι ι αν η η μων των με λω δου ου

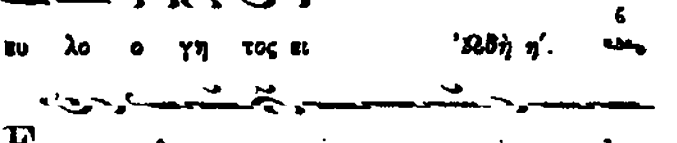

ουν των λυ τρω ω ω τα α α α ο θε ε ος

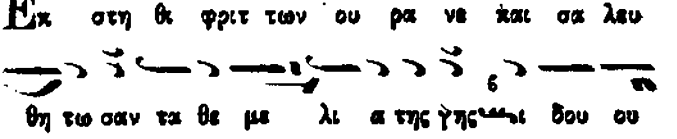

ευ λο ο γη τος ει Ὠδὴ η'.

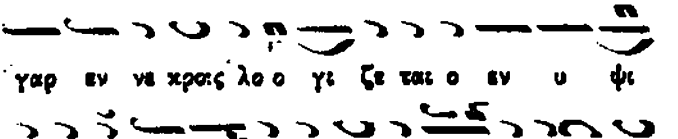

Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ

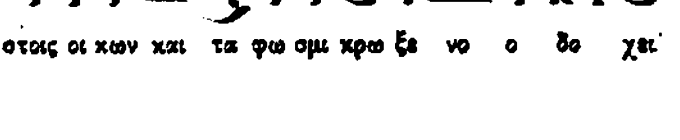

θη τω σαν τα θε με λι α της γης ει δου ου

γαρ εν νε κροις λο ο γι ζε ται ο εν υ ψι

στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει

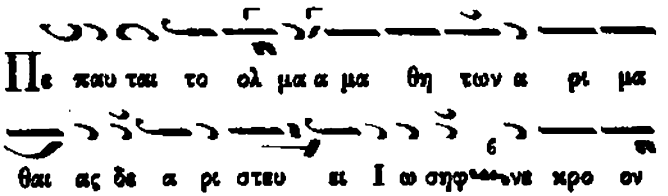

Πε παυ ται το ολ μα α μα θη των α ρι μα

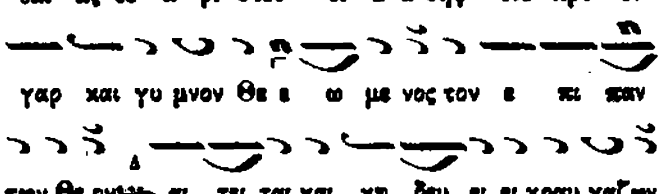

θαι ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε χρο ον

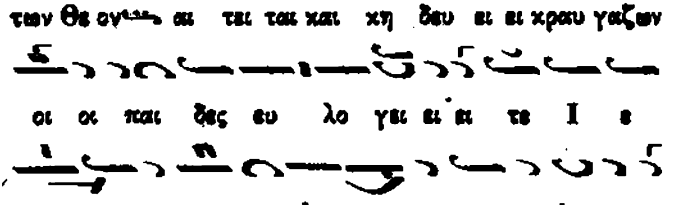

γαρ και γυ μνον θε ε ω με νος τον ε πι παν

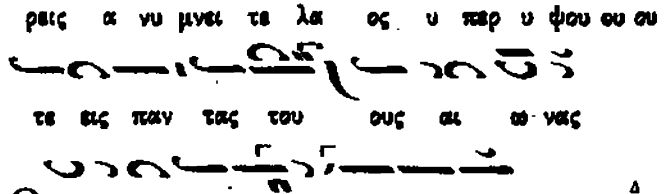

των θε ον αι τει ται και κη δευ ει ει χραυ γαζων

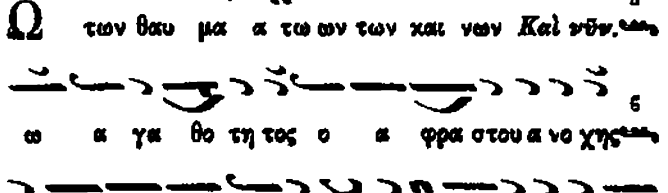

οι οι παι δες ευ λο γει ει ει τε Ι ε

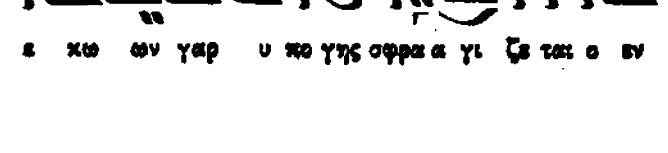

ρεις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου σι

τε εις παν τας του ους αι ω νας

Ω των θαυ μα α τω ων των και νεων *Καὶ νῦν.*

ω α γα θο τη τος ο α φρα στου α νο χης

ε χω ων γαρ υ πο γης σφρα γι ζε ται ο εν

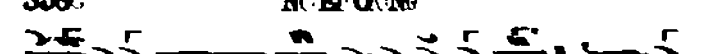

τοις αι ο εν υ φω στοιφοι χων σαι τοις α α

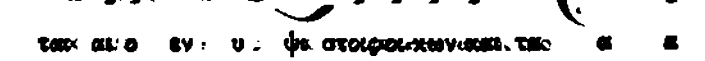

φω σμι χρω ξε νο σι δο χει τοι σι σι ποι

δε εφ εω λο γει ση σι τοις. Ι ε ρεις σι νυ σι

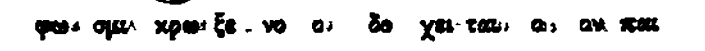

μνει σι σι τε λα ος υ περ υ φου ου τε

εις παν τας τους αι ω ω να α α α α α ας

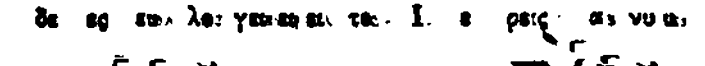

Μη ε πο δύ ρου μου Μη τερ κα Ὠδὴ θ'.

θο ρω σα α εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο

ρας συ νε λα δὲς Υἱ ον α να στη η η

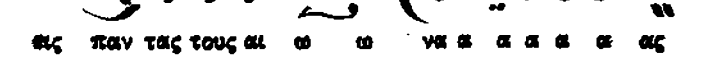

σο μαι γαρ και δο ξὰ σθη σο μαι και υ φω

σω εν δὲ σ σ ξη α πιστοι στοις ως θε ος τους

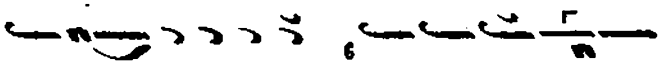

νο ον δλε πον τες στο λην η μαγ με ε ε

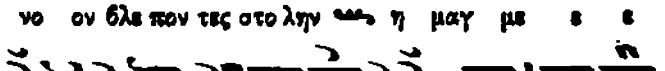

νην Μη τερ της ε εκ δι κη σε ως τους εχ θρους

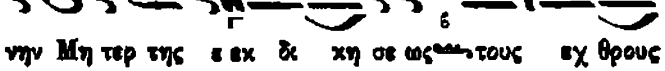

εν Σταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως θε ος α

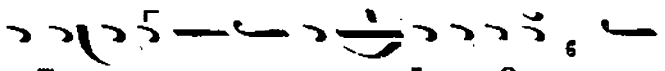

να στη σο μαι κ αυ θις και με γα λυ

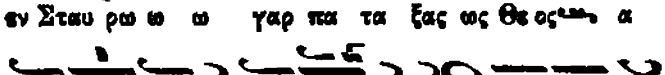

νω ω σε *Καὶ νῦν.*

Α γαλ λι α σθω ω η Κτι σις ευ

φραι νε σθω σαν πα αν τες οι γη γε νεις ο γαρ

εχ θρος ε σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ υ

υ ρων γυ ναι κι αι κες προ συ υ παν τα τω σαν

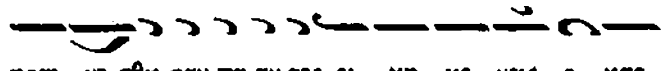

τον Α δαμ συν τη Ε ευ α λυ τρου μαι παγ γε

Μεγαλυνάρια τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Στάσις Δ. Ἦχος λ ϟ Πα.

Ἡ ζω η εν τα α φω κα τε ε ε ε
θης Χρι στε ε ε ϟ χαι αγ γε λων στρα τι αι
αι αι ε ξε πλητ τον το συγ κα τα δε σιν δο ξα
α ζου σαι τη η ην σην π ϟ

Ἡ ζω η πως θνη η σκεις πως και τα α α α
φω οι οι, και εις χ του θα να του το δα σι
ι ι. λαι αν λυ υ σι εις δε και του Α δου
Στάσις Β'.
τους μο χλου ους ε ξα νε ι ι στας Ἦχος ὁ αὐτὸς π ϟ

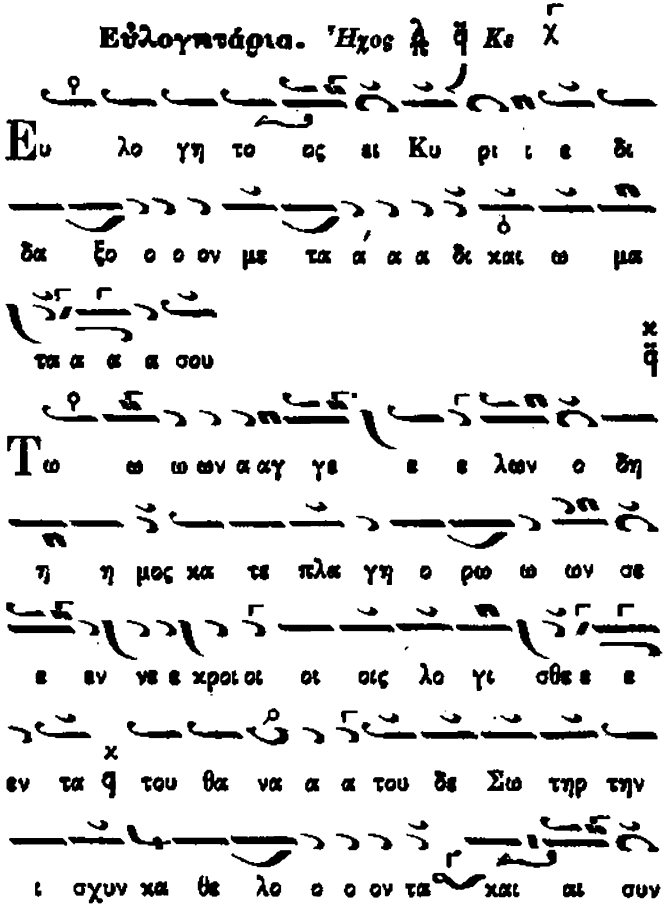
θου σαι
Εὐλογητάρια. Ἦχος
Ευ λο γη το ος αι Κυ ρι ι ε δι
δα ξο ο ο ον με τα α α α δι χαι ω μα
τα α α α σου
Τω ω ω ων α αγ γε ε ε λων ο δη
η η μος χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε
ε εν νε ε χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε
εν τα η του θα να α α του δε Σω τηρ την
ι σχυν χα θε λο ο ο ον τα χαι αι συν

ε σεη του μνη η η μα α α α τος

Λι ι αν πρω ι Μυ ρο φο ροι σι δρα κα μον

προς το μνη η μα α σου θρη νο λο γου ου

ου ου σαι α α α αλλ ε ε πε ε ε

στη προς του τας ο αγ γε λος και οι σι

πε θρη νου ου ο και ρος πε ε πα κω ται μη λαι

αι ε ε ε τε την Α να στα σιν δε Α

πο στο λοις ει ει ει πα α α α τε

Μυ υ υ υ ρο ο φο ροι γυ ναι κες αι

κες με τα μυ ρων ελ θου σου σαι προς το

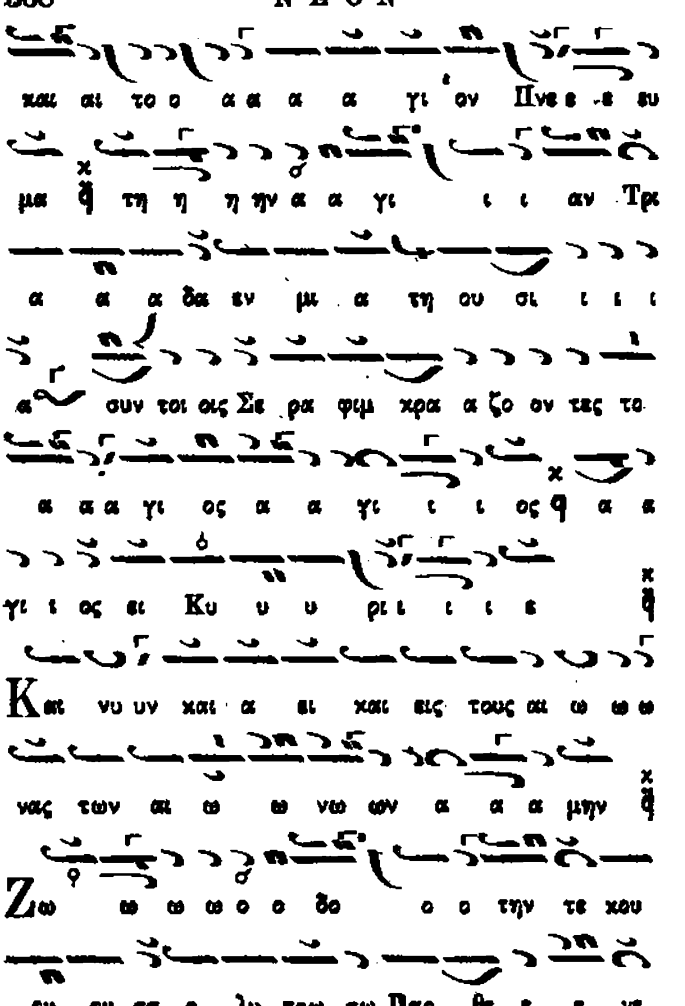
και αι το ο α α α α γι ον Πνε ε ε ευ
μα τη η η ην α α γι ι ι αν Τρι
α α α δα εν μι α τη ου σι ι ι ι
α συν τοι οις Σε ρα φιμ χρα α ζο ον τες το
α α α γι ος α α γι ι ι ος α α
γι ι ος αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Και νυ υν και α αι και εις τους αι ω ω ω
νας των αι ω ω νω ων α α α μην
Ζω ω ω ω ο ο δο ο ο τὴν τε χου
ου ου σα ε λυ τρω σω Παρ θε ε ε νε

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Καταβασίαι τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ᾱ ἐκ τοῦ Πα

Α να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω

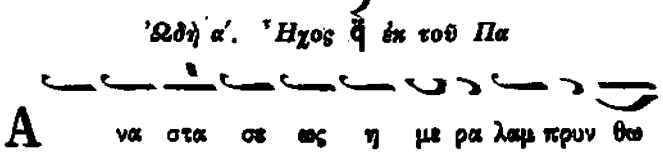

ω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα σχα ᾱ

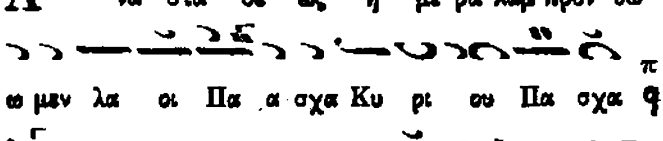

εκ γαρ θα να του προς ζω ην και εκ γης προς

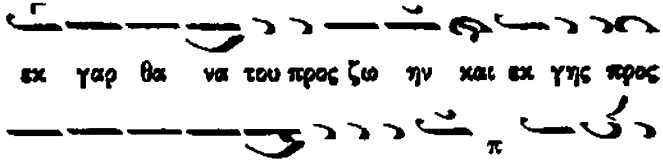

ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος ᾱ η μα ας

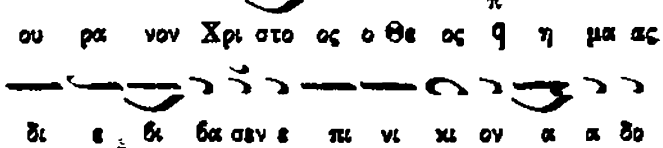

δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο

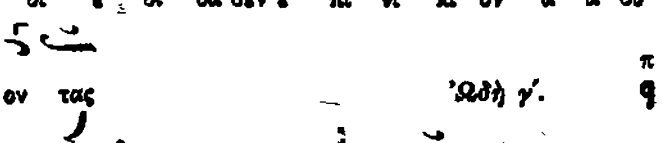

ον τας — *Ὠδὴ γ΄.* ᾱ

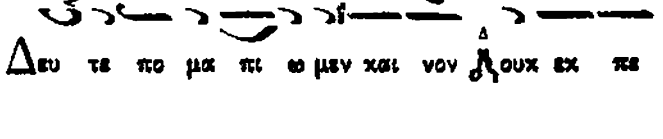

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον λουσ εκ πε

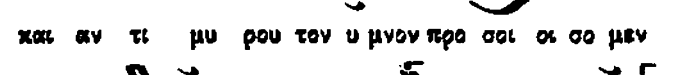

και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σαι οι σο μεν

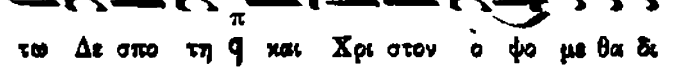

τω Δε σπο τη ϥ και Χρι στον ὁ ψο με θα δι

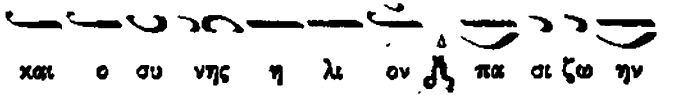

και ο συ νης η λι ον ϥ πα σι ζω ην

α να τε ελ λο ον τα Ὠδὴ ς'. ϥ

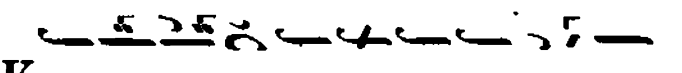

Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

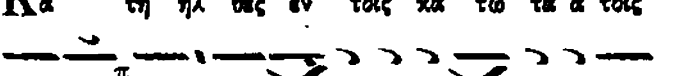

της γης ϥ και συ νε τρι ψας μο χλου ους αι ω

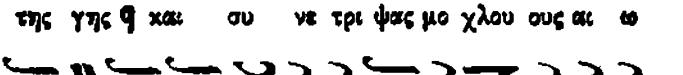

νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

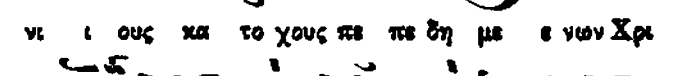

στε ε και τρι η με ρος ϥ ως εκ κη τους

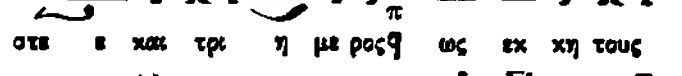

Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα α α

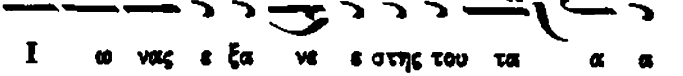

φου Ὠδὴ ζ'. ϥ

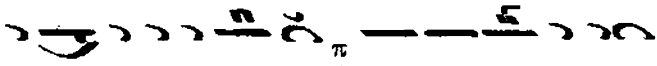

σι λι ις και κυ ρι α ϥ ε ορ τω ων ε

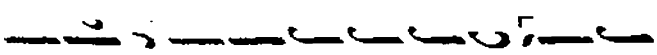

ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι ι πα νη

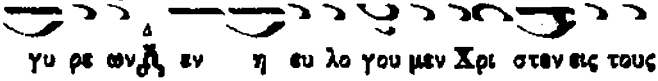

γυ ρε ων ἡ εν η ευ λο γου μεν Χρι στεν εις τους

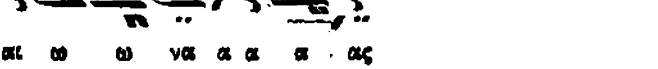

αι ω ω να α α α ας

Μεγαλυνάρια τῆς θ'. ὠδῆς. ***ΑΝΘΙΜΟΥ*** ϥ χ

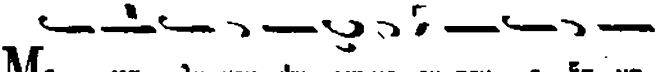

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον ε ξα να

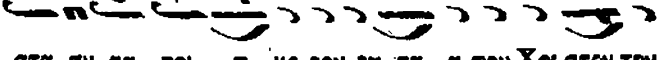

στα αν τα τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον

ζω ο δο την ϥ

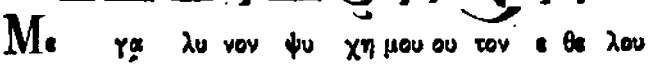

Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον ε θε λου

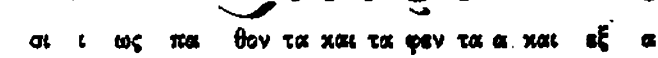

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα α και εξ α

E ξυ πνη σας υ πνω σας νε κρους τους απ αι

ω νος ϯ βα σι λι κως βρυ χη σας ως εξ

I ου δα Δε ε ων

O Χρι στος α νε ε στη τον θα να τον πα

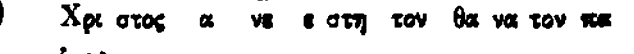

τη η σας ϯ και τους νε κρους ε γει ει ρας λα

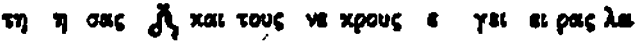

οι α γαλ λι α α σθε

Ση με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι ει

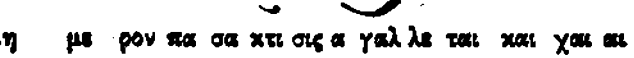

ρει ο τι Χρι στος ε νε ε στη και α δης ε σκυ

λε ευ θη

Ση με ρον ο Δε σπο της ε σκυ λευ σε τον

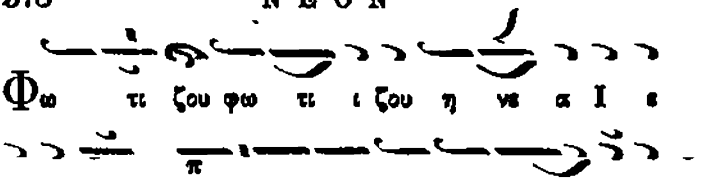

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε

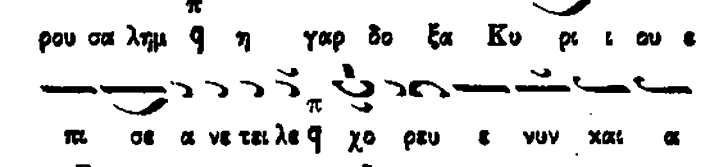

ρου σα λημ ϥ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε

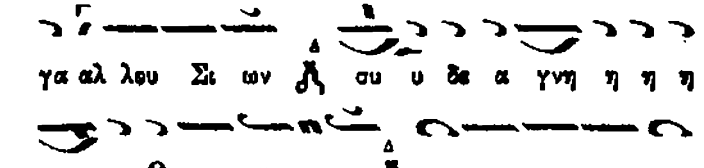

πι σε α νε τει λε ϥ χο ρευ ε νυν χαι α

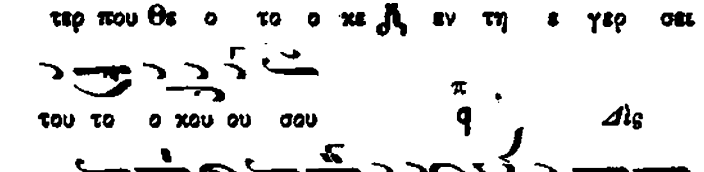

γα αλ λου Σι ων ϥ συ υ δε α γνη η η η

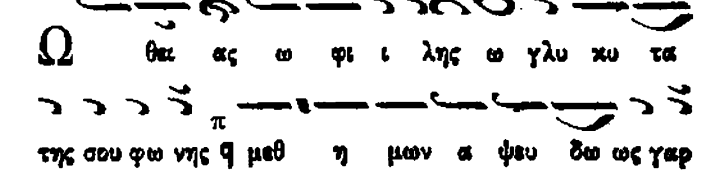

τερ που θε ο το ο κε ϥ εν τη ε γερ σει

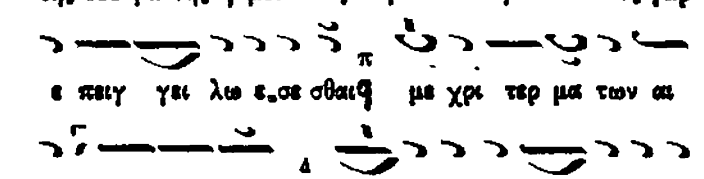

του το ο κου ου σου ϥ Δις

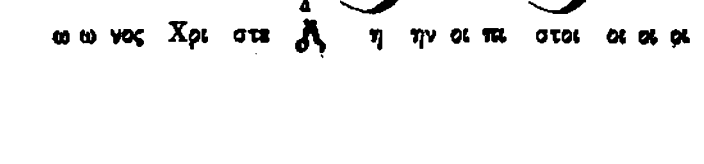

Ω θαι ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα

της σου φω νης ϥ μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ

ε πειγ γει λω ε σε σθαι ϥ με χρι τερ μα των αι

ω ω νος Χρι στε ϥ η ην οι πι στοι οι οι οι

πω τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη

α νε σπε ε ρω η με ρα της δα σι λει ει

α ας σου

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Χαι ρε Παρ θε νε χαι ρε χαι αι ρε ευ λο

γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε ε

νη σος γαρ Υι ος α νε ε στη τρι η με

ρος εκ τα α φου

Ὦ Πάσχα. Ὁ ἄγγελος ἐβόα. Φωτίζου φωτίζου.

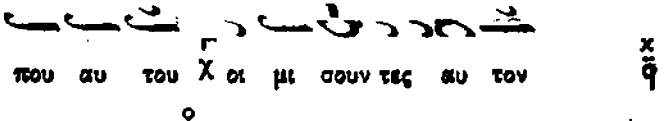

που αυ του χ οι μι σουν τες αυ τον ϥ

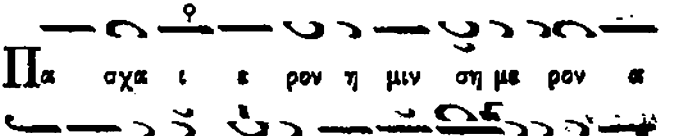

Πα σχα ι ε ρον η μιν ση με ρον α

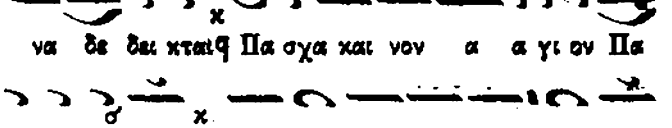

να δε δει κται ϥ Πα σχα και νον α α γι ον Πα

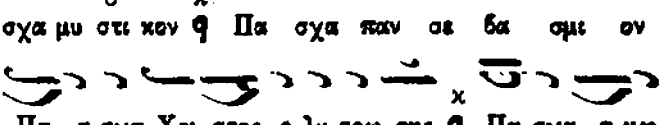

σχα μυ στι κον ϥ Πα σχα παν σε δα σμι ον

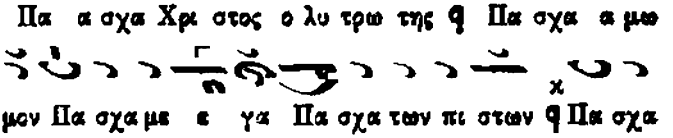

Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω της ϥ Πα σχα α μω

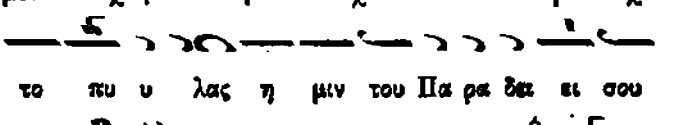

μον Πα σχα με ε γα Πα σχα των πι στων ϥ Πα σχα

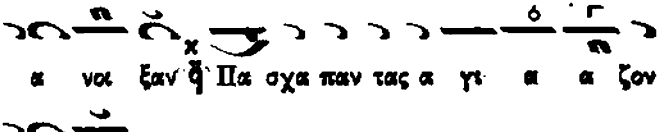

το πυ υ λας η μιν του Πα ρα δει σου

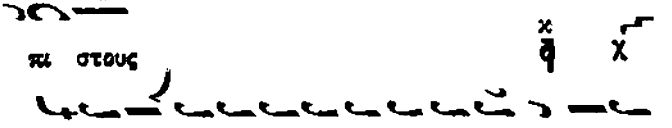

α νοι ξαν ϥ Πα σχα παν τας α γι α α ζον

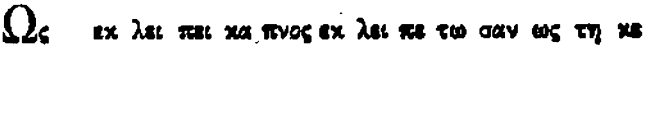

πι στους ϥ χ

Ως εκ λει πει κα πνος εκ λει πε τω σαν ως τη κε

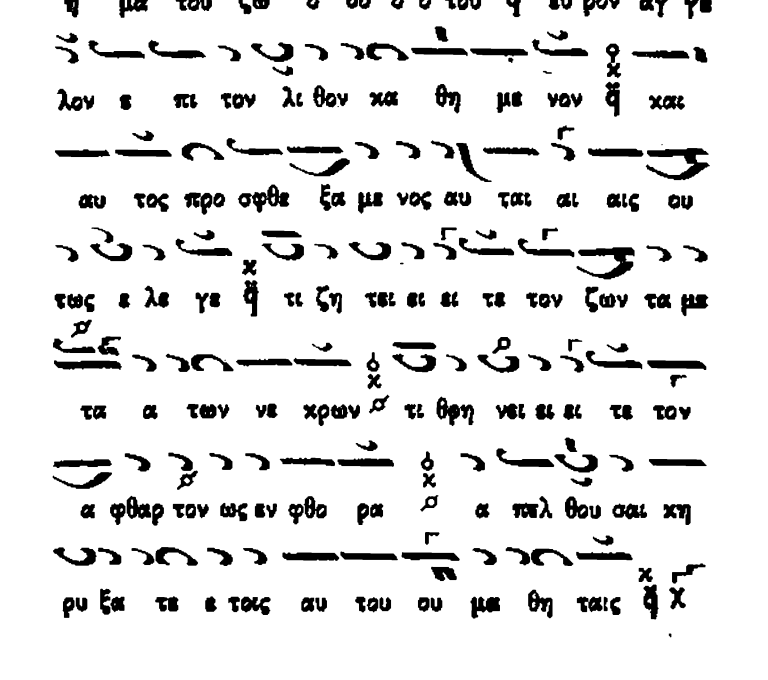

που του θε ου χαι ει δι χαι ει ευ φραν θη τω σαν

Αι Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι χες ο ορθρου

δα θε ε ε ε ος ϥ ε πι στα σαι προς το μνη

η μα του ζω ο δο ο ο του ϥ ευ ρον αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ϥ και

αυ τος προ σφθε ξα με νος αυ ται αι αις ου

τως ε λε γε ϥ τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα α των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον

α φθαρ τον ως εν φθο ρα α πελ θου σαι κη

ρυ ξα τε ε τοις αυ του ου μα θη ταις ϥ χ

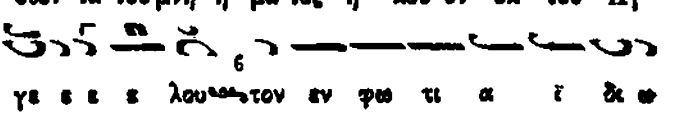

Ἡ ὑπακοή.

υ ξα τε Α πο στο ο ο ο ο λοις Ἦχος δ'. Δι

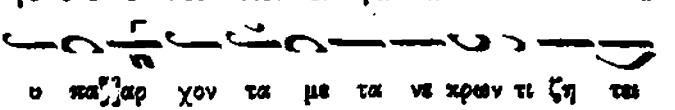

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα ρι

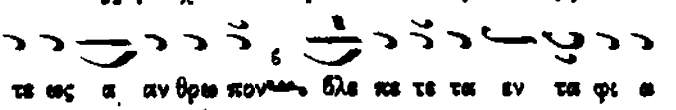

αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι

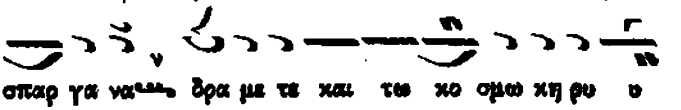

σθεν τα του μνη η μα τος η κου ον εκ του Αγ

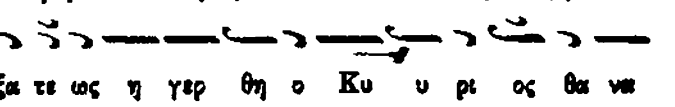

γε ε ε ε λου τον εν φω τι α ΄ δε ω

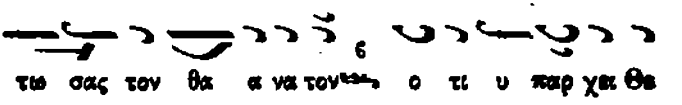

υ παρ χον τα με τα νε κρων τι ζη τεε

τε ως α αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα φι ω

σπαρ γα ναι δρα με τε και τω κο σμω κη ρυ υ

ξα τε ως η γερ θη ο Κυ υ ρι ος θα ναι

τω σας τον θα α ναι τον ο τι υ παρ χει Θε

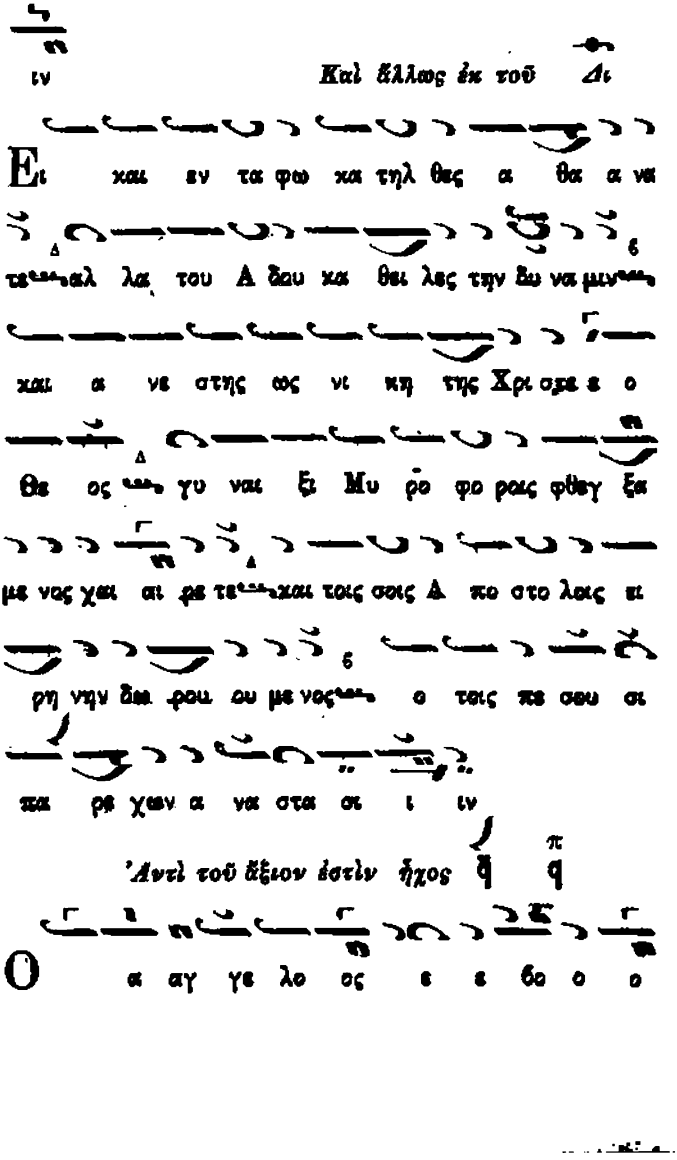
Καὶ ἄλλως ἐκ τοῦ Δι
Ει και εν τα φω κα τηλ θες α θα α να
τε αλ λα του Α δου κα θει λες την δω να μιν
και α νε στης ως νι κη της Χρι σχε ε ο
θε ος γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα
με νος χαι αι ρε τε χαι τοις σοις Α πο στο λοις ει
ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε σου σι
πα ρε χων α να στα σι ι ιν
Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστὶν ἦχος
Ο α αγ γε λο ος ε ε δο ο ο

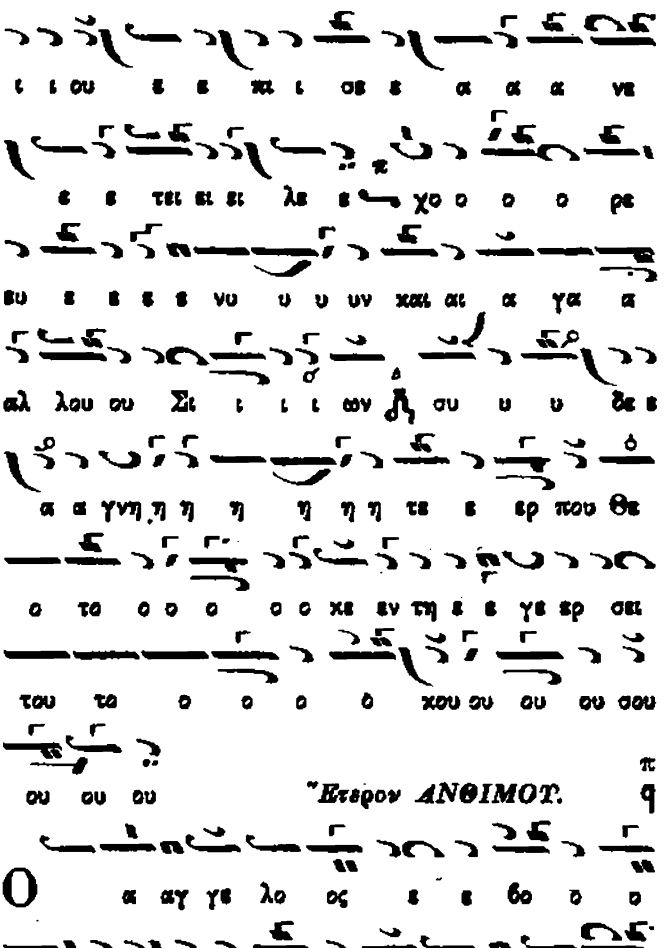
ι ι ου ε ε κι ι σε ε α α α νε
ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ο ρε
ευ ε ε ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
αλ λου ου Σι ι ι ι ων ου υ υ δε ε
α α γνη η η η η η η τε ε ερ που θε
ο τα ο ο ο ο ο κε εν τη ε ε γε ερ σει
του τα ο ο ο ο κου ου ου ου σου
ου ου ου
Ἕτερον ΑΝΘΙΜΟΝ.
Ο α αγ γε λο ος ε ε δο ο ο
ο α α τη η Κε ε χα ρι ι ι τω

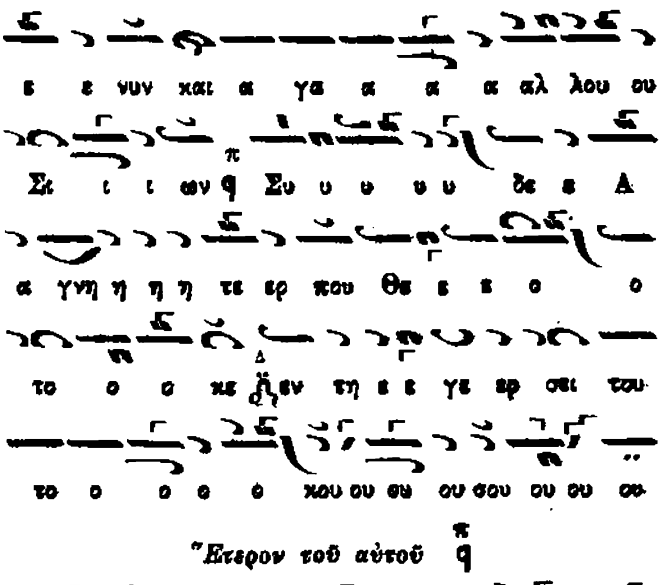

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ

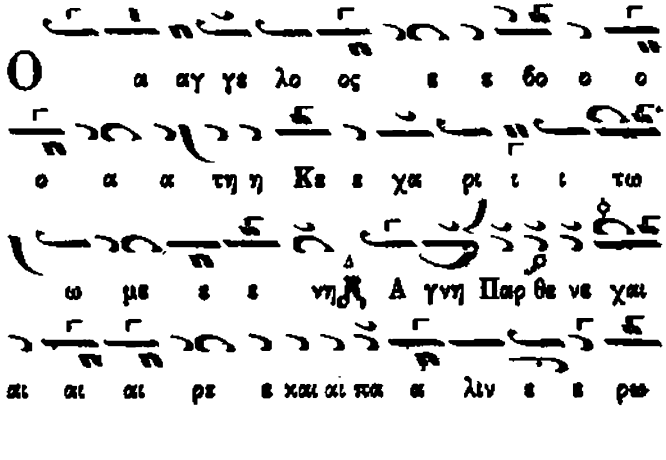

γα α αλ λου ου Σε ι ι ι ων ου υ

υ υ υ δε ε Α α γνη η η η τε ερ που

θε ε ε ο ο το ο ο κε ν

τη ε ε γε ερ σει του το ο ο ο ο κου

ου ου σου ου ου ου *Ἕτερον τοῦ ἰδίου*

Ο α αγ γε λος ε ε ε δο ο ο α

α τη η Κε ε χα ρε ι ι τω ω με ε

ε νη Α γνη Παρ θε ε νε ε χαι αι αι αι

ρε ε χαι αι παι α α α α λιν ε ε

ρω χαι αι αι αι αι ρε ε ε ο σος

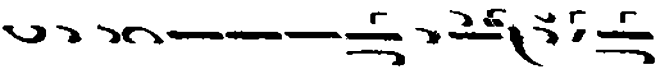

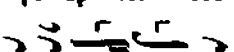

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Εἰς τὴν θ΄. ᾠδὴν, ἡ θ΄. τοῦ Πάσχα καὶ τὰ παρόντα τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α΄. Πα. χ

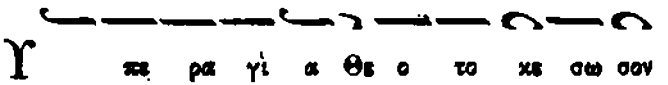

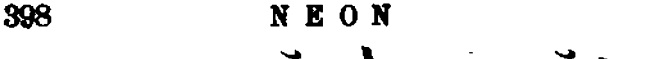

εν αι χει τω υ δα τι q σκιρ τα πι στων και

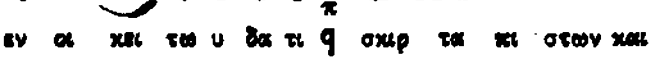

ευ φραι νε του πληθυς ζη ου τω ως χρη η η η

ε ξεις τω τε με ε νει την α μοι δην των αι

τη η σε ε ων

Δόξα Πατρί. Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου. q

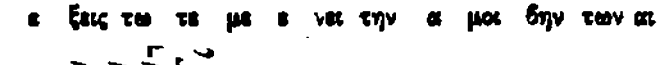

Υ ψω θη πη γη ης σου το υ δωρ υ περ

ου ρα νους q και της γης τας α βυ σσ σους ταις

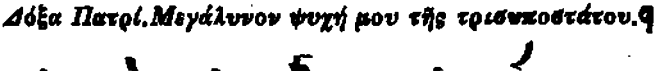

ρο αις δι ε δρα με q του το ε στιν αμ βρο

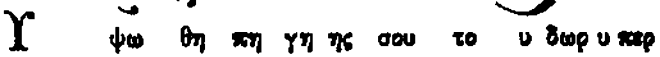

σι ι α ψυ χης ζη νε ε χταρ πι στω ω ω ων με

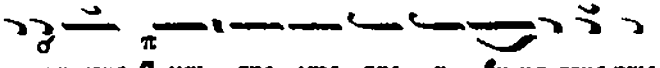

λι το εκ πε ε τρας ζη και η του μα να δι α

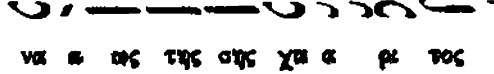

να κ ως της σης χα α ρι τος υ περ λο ο

ο γον ϯ τον γαρ λο ο γον ως τε χου σαν υ

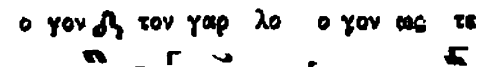

περ εν νοι οι αν ϯ ι κε τε θυ ω ω

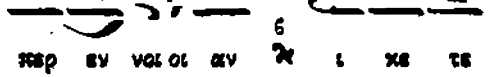

σε δρο σι ζειν με σῃ χα ρι τι ϯ ι νε

κρα ζω ω σοι χαι ρε νυ μφη α νυ μφε ευ

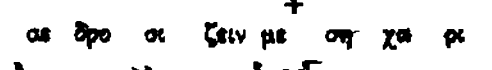

τε

Καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐστίν. Ἐπίσης τοῦ Πάσχα.

Μεγαλυνάρ. ψαλλόμενον ἐν τοῖς διπτύχοις. Ἦχος β΄. Δι

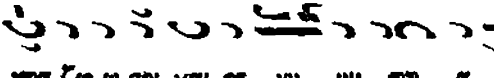

δωρ το ζω η ηρ ρυ τον τη ης πη

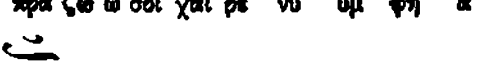

η η γη η η η ης μα α αν να το προ χε

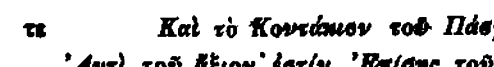

ε ε ο ο ο ο ον τον α θα α να τον

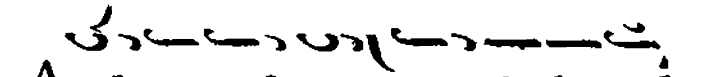

Δο ξα σοι ο Θε ος η μω ων δο ξα σοι

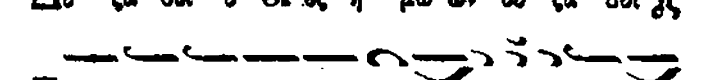

Σου την φα νε ρω σιν η με ρα ν και υ περ

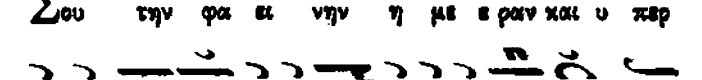

λαμ προν Χρι στε την ο λο ο φω τον χα ρίν ϥ εν

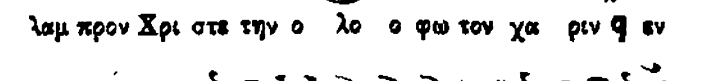

η ω ραι ος καλ λει τοις Μα θη ται αις σου

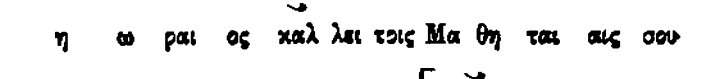

ε πε στης με γα λυ υ νο ο μεν *Δόξα Πατρί.*

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου. ϥ

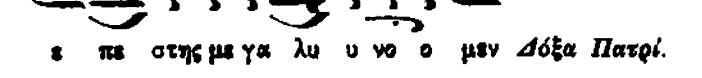

Σε τον χο ι κη πα λα α α μη φη λα

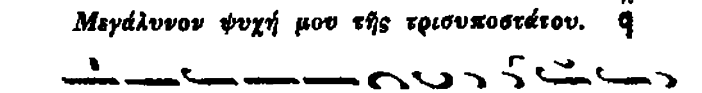

φω με νον πλευ ραν και μη φλε ε ξαν τα ταυ

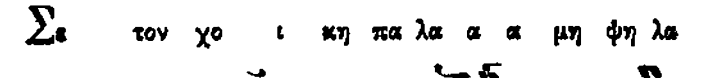

την ϥ πυ ρι τω της α υ λου ου θει ας ου

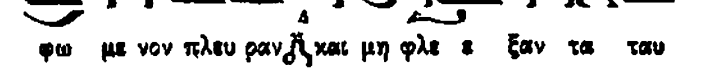

σι ι ας εν υ μνοις με γα λυ υ νο ο μεν

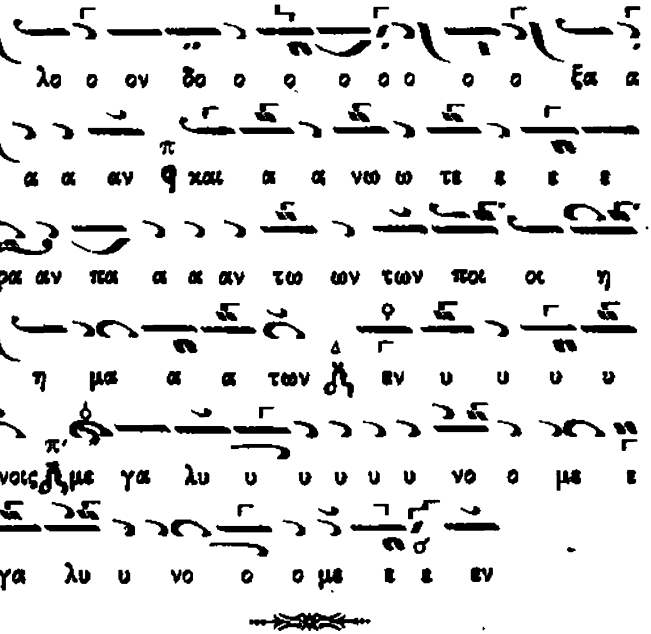

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Μυροφόρων.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἡ Θ'. ᾠδή, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ τῶν παρόντων δύο τροπαρίων τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Ἦχος q q

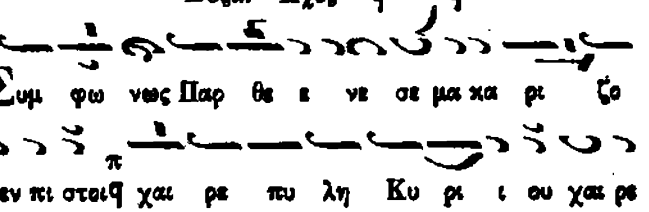

Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου.

Καταβασίαι κτλ. τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως. Ὁ ἄγγελος ἐβόα *καὶ τὸ παρὸν* ΑΝΘΙΜΟΤ.

Ἦχος ᾱ Πα χ

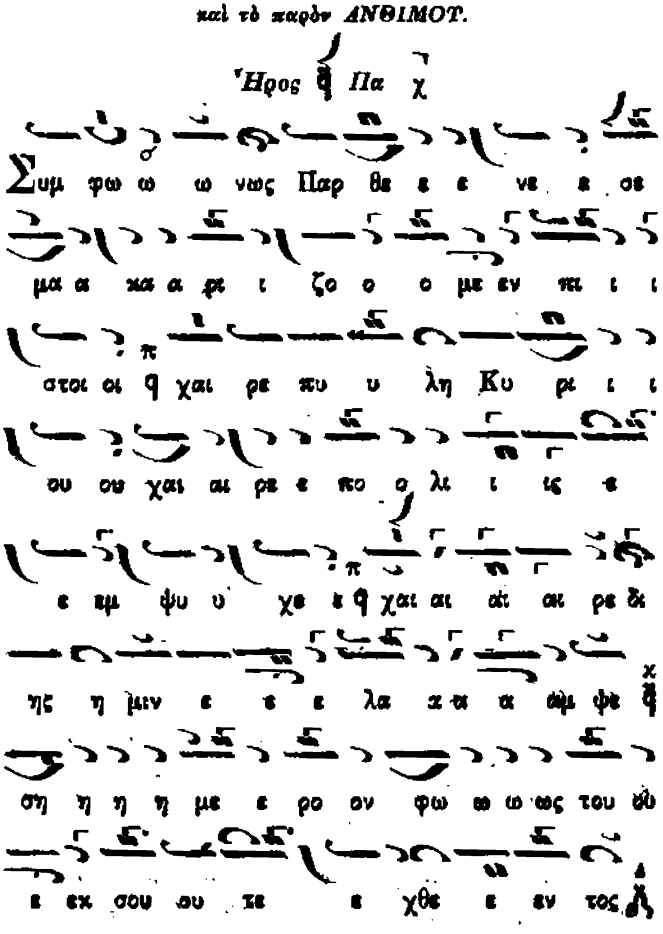

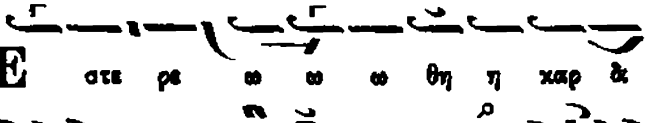

Εστε ρε ω ω ω θη η χαρ δι

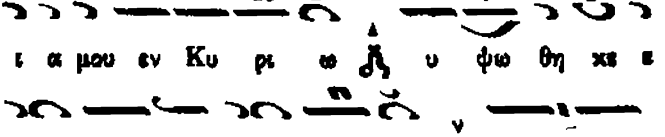

ι α μου εν Κυ ρι ω υ φω θη κε ε

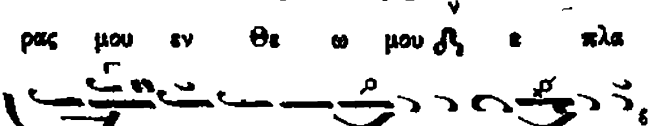

ρας μου εν Θε ω μου ε πλα

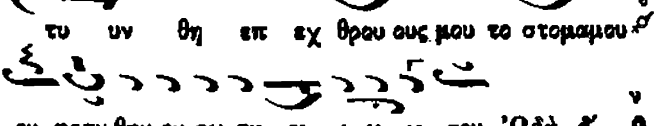

τυ υν θη επ εχ θρου ους μου το στομαμου

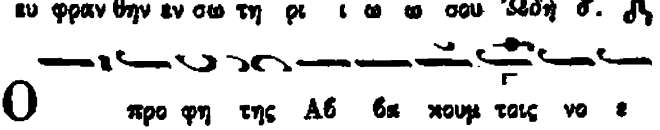

ευ φραν θην εν σω τη ρι ι ω ω σου Ὠδὴ δ'.

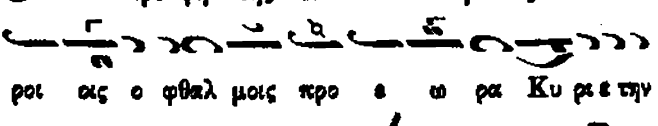

Οπρο φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε

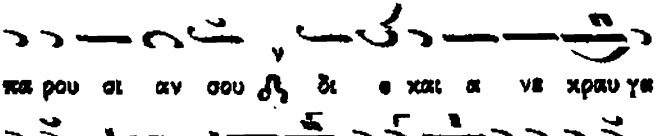

ροι οις ο φθαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την

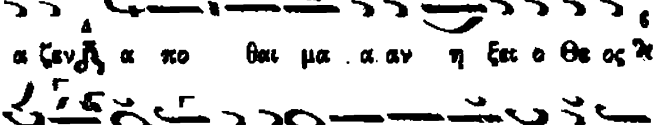

παρου σι αν σου δι ε και α νε χραυ γα

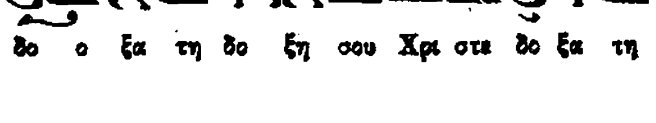

α ζεν α πο θαι μα α αν η ξει ο Θε ος

δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη

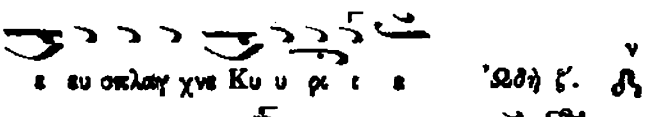

ε ευ σκλαγ χνε Κυ υ ρι ε 'Ωδὴ ζ'.

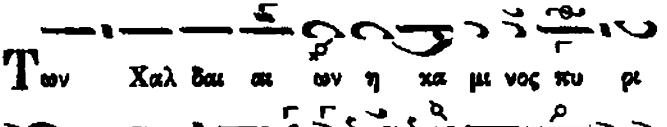

Των Χαλ δαι ων η κα μι νος πυ ρι

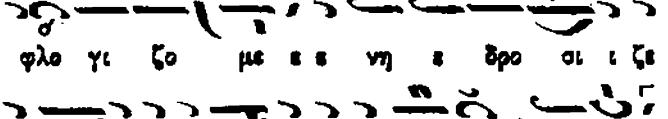

φλο γι ζο με ε ε νη ε δρο σι ι ζε

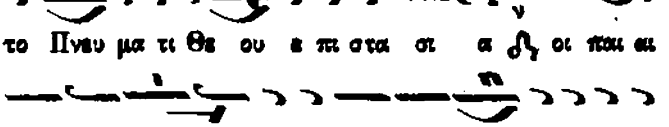

το Πνευ μα τι Θε ου ε πι στα σι α οι παι ει

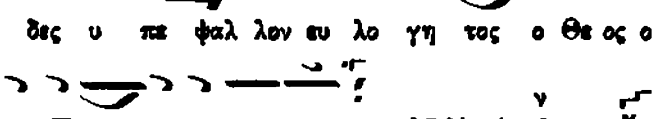

δες υ πε ψαλ λον ευ λο γη τος ο Θε ος ο

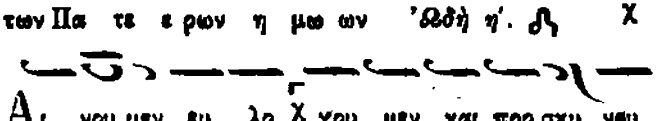

των Πα τε ε ρων η μω ων 'Ωδὴ η'.

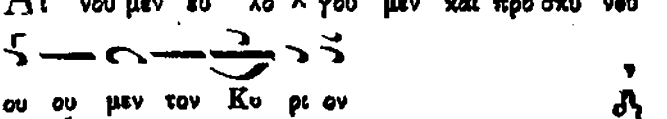

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν και προ σκυ νου

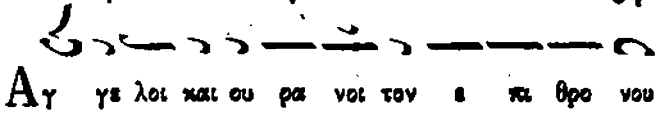

ου ου μεν τον Κυ ρι ον

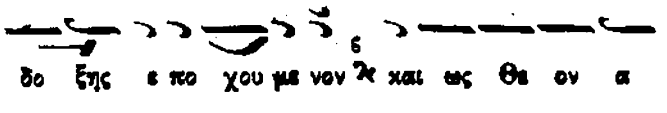

Αγ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι θρο νου

δο ξης ε πο χου με νον λε και ως Θε ον α

Ναι αν και και νη ην πο λι τει αν πα ρα

Χρι στου με μα θη κο τες ϡ ταυ την με χρι

τε λους φυ λατ τειν δι α φε ρον τως

πα αν τες σπου δα σω μεν ϡ ο πως α γι ου

Πνευ μα α τος την πα ρου σι αν α πο ο λου

σω μεν ϡ

Συ μου το θνη το ον ζω ο δο τα πε

ρι δο λην α θα να σι ας ϡ και της α φθαρ

σι ας την χα ριν εν δυ σας Σω ω

τερ συν α ξα νε στη σας ϡ και τω πα τρι

στοι πα πει σμα νοι ταις ευ φη μι ι αις

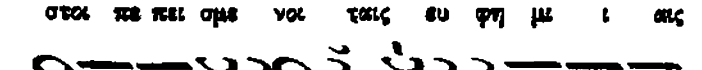

κα τα γε ραι ρο μεν σου γαρ τὴν εν υ πο

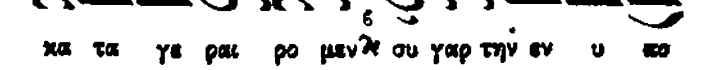

στα τον α θα να σι αν η μι ιν ε δλυ σας

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος Νη.

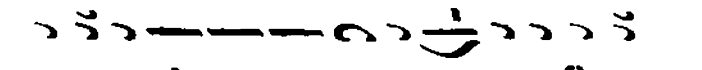

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

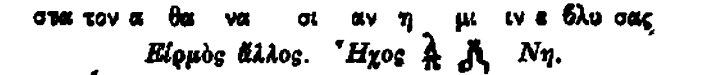

Τῆς ε ορ τῆς με σα ζευ ου σης των Ι

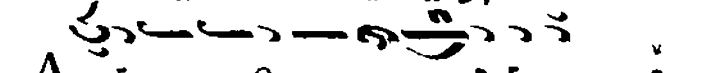

ου δαι ων α νηλ θες ο Σω τὴρ μου ε πι

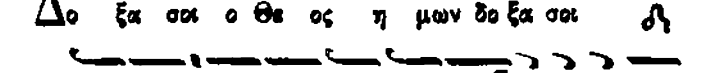

το ι ε ρου σου και ε δι ι δα σκες

πα αν τας ε θαυ μα ζον δε Ι ου δαι οι

και πο θεν ου τος ει δε γραμ μα τα μὴ με

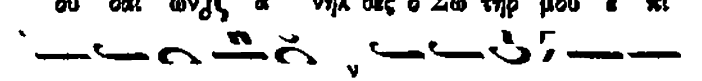

με θη κως ε λε γον

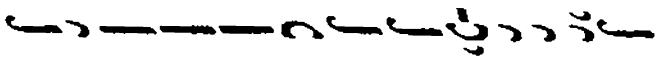

μος και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε ε σθαι κε

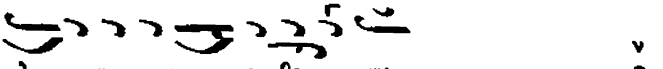

λευ ει παν τα α αν θρω ω πον

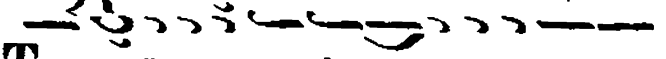

Τα μει ζο ο να των θαυ μα α των τοις Μα θη

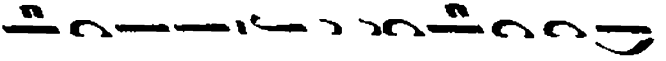

ταις σου Σω τηρ ως ε πηγ γει λω πα ρε

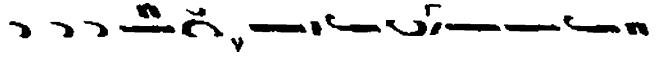

σχες α πο στει λας εις τα ε ε θνη κη ρυ υ

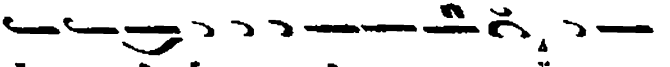

ξαι την δο ξαν σου οι δε τω κο σμω ε κη

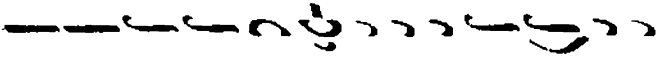

ρυτ τον σου την α να στα α σιν την χα ριν και

την σα αρ κω ω σιν .

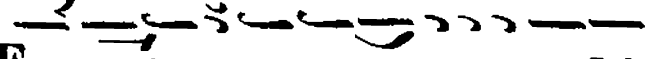

Ει αν θρω πον πε ρι τε ε μνε τε εν Σαβ

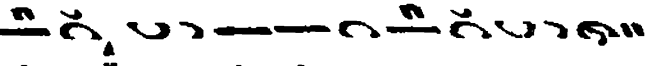

βα τω μη πως λυ θη ο νο μος νυν ε μοι οι

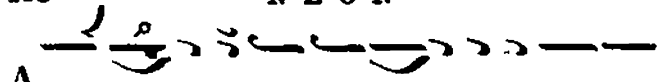

Λε πρω σαν μου την καρ δι ι αν α πο κα

θα ρας και της ψυ χης μου λο γε τα αμ

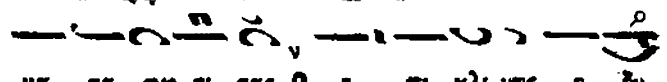

μα τα φω τι σας ε πι κλι νης ο δυ

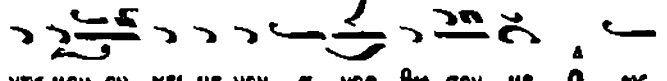

νης μου ου κει με νον α νορ θω σον με ως

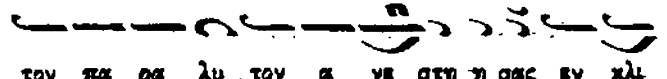

τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας εν κλι

νη και τα κει ει με ε νον

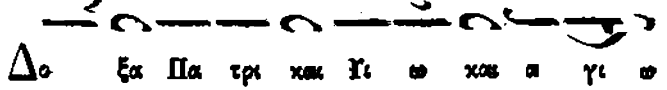

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

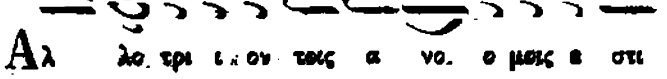

Αλ λο τρι ι ο ν τοις α νο ο μοις ε στι

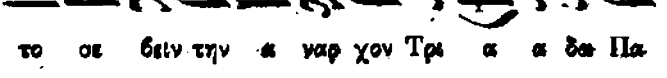

το σε βειν την α καρ χον Τρι α α δα Πα

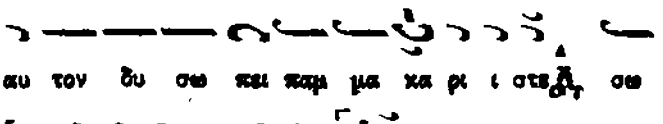

αυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ι στε σω

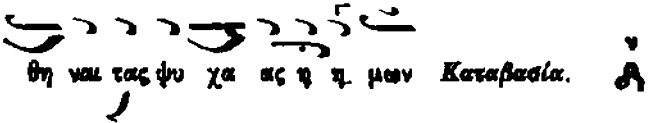

θη ναι τας ψυ χα ας η η μων *Καταβασία.*

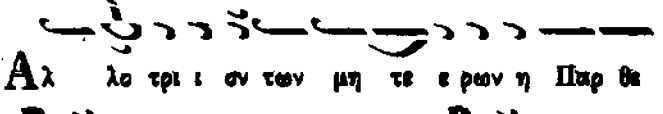

Αλ λο τρι ι σν των μη τε ε ρων η Παρ θε

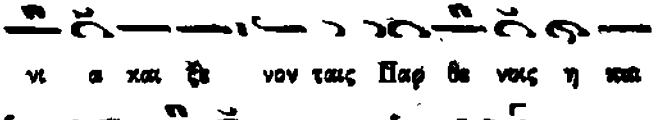

νι α και ξε νον ταις Παρ θε νοις η παι

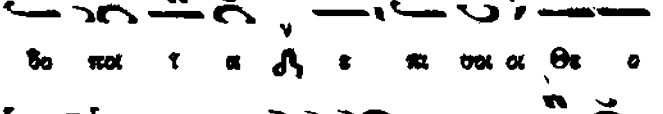

δο ποι ΐ α ε πι σοι α θε ο

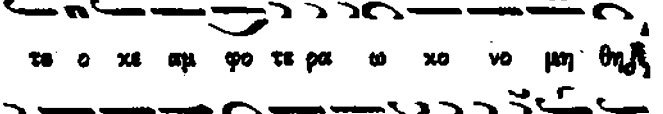

τε ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο μη θη

δι ο σε πα σαι αι φυ λαι τη ης γης α παν

στως μα κα ρι ζο με ε ε ε εν

Κοντάκιον. Ἦχος *δ.* *ἐκ τοῦ Δι*

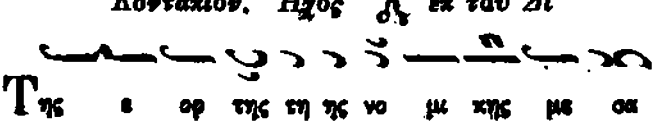

Της ε ορ της τη ης νο μι κης με σα

Κυριακὴ τῆς Σαμαριτίδος.

Καταβασίαι κτλ. τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως τὸ παρόν.

Ἦχος ᾱ ᾱ

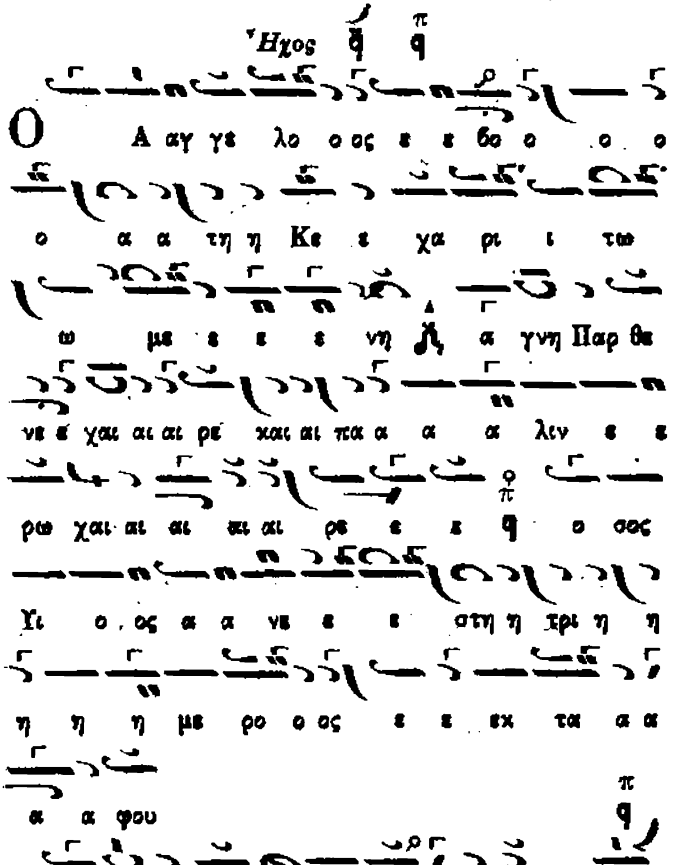

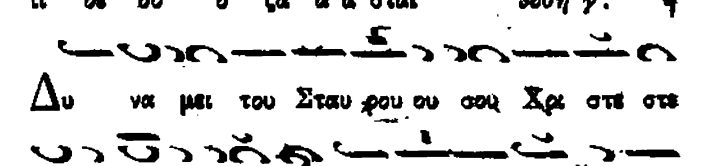
ασ ση λα ον πο σιν α.δρο χοις ο δη γη
σαν τι και Φα ρα ω παν στρα τι α κα
τα πον τι σαν τι αυ τω μο νω α σω μεν ο ο
τι δε δο ο ξα α α σται Ὠδὴ γ'.
Δυ να μει του Σταυ ρου ου σου Χρι στε στε
ρε ω σο ον μου την δι α νοι αν εις το
υ μνειν και δο ο ξα ζειν σε την σω τη ρι
ον Α να α λη η η φειν Ὠδὴ δ'.
Ει σα κη κο α τὴν α κο ὴν της δυ να
στει ας του Σταυ ρου ου σου ως πα ρα δει

αν θρω ω πον χαι ε σω σε με η δε

ξι α σου Κυ υ ρι ι ι ε Ὠδὴ ζ'. ϗ

Ο εν χα μι ι νω του πυ ρος του ους

υ μνο λο γους σω σας παι αι αι δας ϗ ευ

λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων Ὠδὴ η'. ϗ Χ

Αι νου μεν ευ λο Χ γου μεν χαι προ σκυ

νου συ μεν τον Κυ ριον ϗ

Τον εκ Πα τρο ος προ αι ω ω νων ϗϗ γεν

νη θε εν τα Υι ο ον χαι Θε ον ϗ χαι

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Ψαλτοῦ.

Καταβασίαι. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ἡ τιμιωτέρα μετὰ τὴν στίχων.

Ἦχος λ ϟ *ἐκ τοῦ Κε* χ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το Πνευ μα μου χ ε πι τω

Θε ω ω ω τω Σω τη ρι μου ϟ χ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι χ

ου σι με πα α α σαι αι γε νε αι ϟ χ

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ του

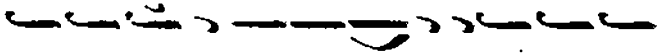

ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους Πα

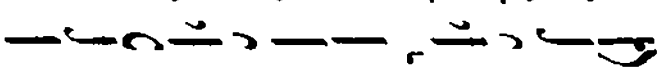

τε ρας η μων τω Α βρα Χ αμ και τω σπερ

μα τι αυ του αι ως αι ω νος

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

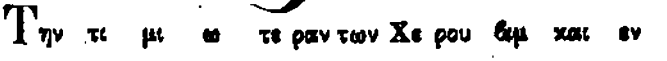

δο ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε

ρα φιμ τη ν α δι α φθο ο ρως Θε ον

λο ο γον τε κου σι σαν τη ν ον τως Θε ο

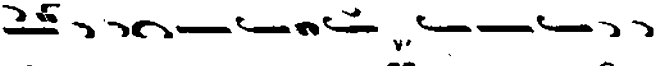

το ο ο κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο μεν

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Καταβασίαι. Θείῳ καλυφθείς. Ζήτει ταύτας εἰς τὰς παρούσας τιοδεσας καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος λ ϟ ϟ

Σε τὴν υ περ νοῦν καὶ λο γον Μη τε ρα

Θε οῦ ϟ τὴν ἐν χρο νῳ τῶν ἐν χρο νον α

φρα σι ε στῶς ἀυ ἠ σα σαν ϟ αι πα τῶ

σι ο μο φρο νῶς με γα λυ υ νο ο μεν ϟ

Δο ξα σοι ὁ Θε ος ἡ μῶν δο ξα σοι ϟ

Σε τὸν λυ τρω τὴν τοῦ κο σμου Χρι στὸ ὀν

τὸν Θε ὸν ϟ σι Α πο ο στο λοι βλε πὸν

τες ἐν θε ε ὡς υ ψοῦ με νον ϟ με τα

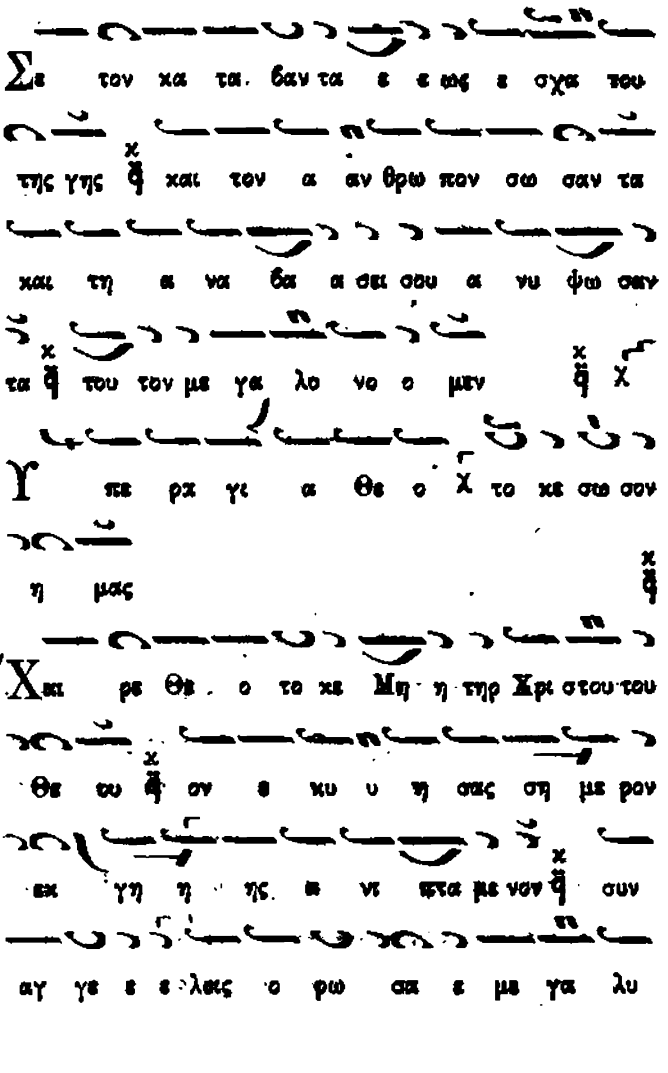
Σε τον κα τα. βαν τα ε ε ως ε σχα του
της γης χ̅ και τον α αν θρω πον σω σαν τα
και τη α να δα α σει σου α νυ ψω σαν
τα χ̅ του τον με γα λο νο ο μεν χ̅ χ̅
Υ πε ρα γι α θε ο χ̅ το κε σω σον
η μας χ̅
Χαι ρε Θε ο το κε Μη η τηρ Χρι στου του
Θε ου χ̅ ον ε κυ υ η σας ση με ρον
εκ γη η ης. ε νι ηστα με νον χ̅ συν
αγ γε ε ε λεις ο φω σα ε με γα λυ

σαν εν χα ρι τι

Στι φει Μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη σεν υ

μεις κα θε σα τε εις Ι ε ρο σο λυ

μα ϥ κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν πα ρα κλη

τον αλ λον Πα τρι τον συν θρο νον κα μοι

ο μο τι ι μον ϥ ον ο ρα α τε α να λαμ

βα νο με νον και νε φε λη φω το ο ο

ος ε πο ο χου με νον

Δόξα Πατρί.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον.

Ηρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει α

α νω θεν των ου ρα νων του σαρ κι πτω χευ σαν

τας κα τα χρε ος σε λε εις· αι ω νας α.

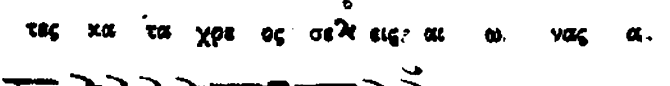

ει εν ει σι μα· κα· α· ρι ζα μεν *Καταβασία.*

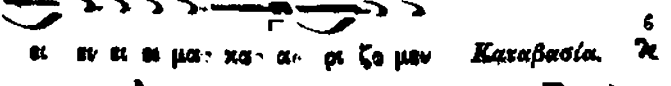

Χαι ροιο· Α νασ σα μη τρε παρ θε νον κλε ος

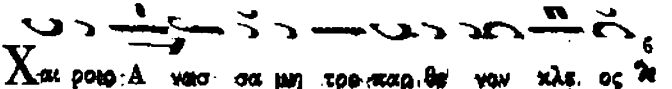

α παν γαρ ευ δε νη τον ευ λε λεν στο μα

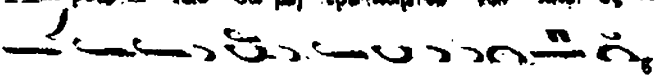

ρη τρε εὐ εν ου σθε νει σε με λι πειν

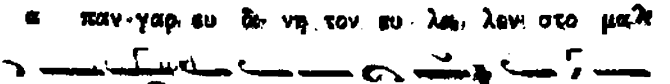

α ξι ως· ἡ λι· ου· λιμ· γν α· δε νεις α· πας σω

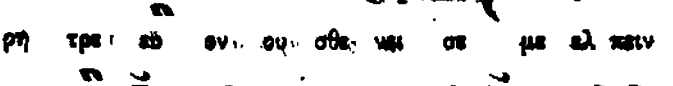

τον το α κου νο· ειν· α θεν σε· συμ φω α ω

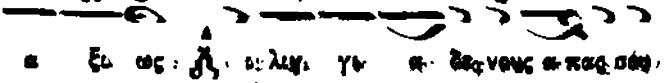

ω νος· δο ξα· ζα μεν ε ε ε ν

Κοντάκιον. (*) *Ἦχος* [illegible] *ἐκ τοῦ* [illegible]

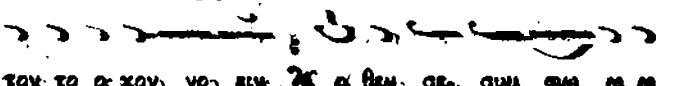

Τ ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι

(*) Τὸ παρὸν φάλλεται καὶ εἰς Β'. ἦχον.

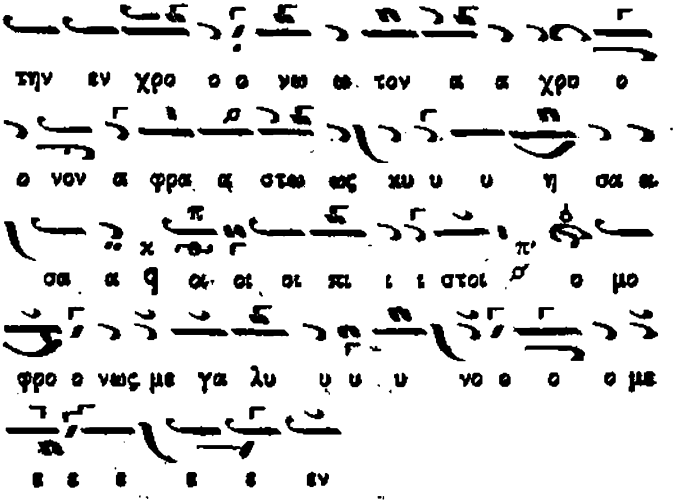

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων.

Καταβασίαι. Θείῳ καλυφθείς. Ἡ Τιμιωτέρα. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς δὶ τὸ ἐξαιρέτως Ἄξιον ἐστίν.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἀναλήψεως. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ· φάλλεται τῆς η'. ὁ Εἱρμὸς καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Κοντάκιον Μυθ. τῶν ἁγίων. Ζήκει εἰς Σελ. 225. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως Ἄξιον ἐστίν.

Κυριακὴ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Καταβασίαι διπλαῖ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Γα.

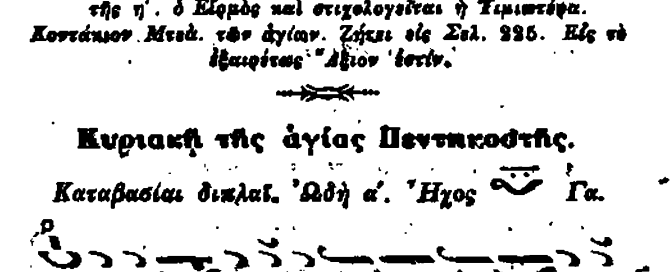

Τη ν εξ υ φους δω κα α μεν τους Μα θη ταις

Χρι στε δη ε ως αν εν δυ σω σθε ε

κ ε φης κα θι σα τε εν Ι ε ρου σα λημ

ε γω δε ως ε με πα ρα κα λη τον

αλ λον δη Πνευ μα το ε μον τε και Πα τρος

α πο στε λω δη ε νω στο μα ω θη η

σε ε σθε

Ερ ρη ξα χα σιρος η τη χνω με νης πα

ε ε δας ω ν βρω τε δρο σα θε κτον ευ

τρε χνω με ε ε νης Μη νη προ σευ χη

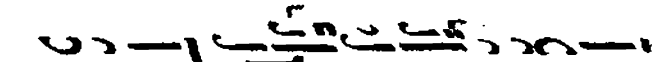

A ναξ α να α χτων οι οι ος εξ

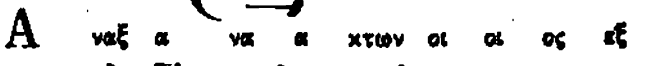

οι ου μο ο ο νος λο γος προ ελ

θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ι ου Ι

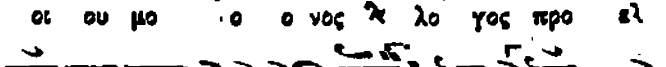

σο σθε νε ες σου Πνευ μα τοις Α πο στο

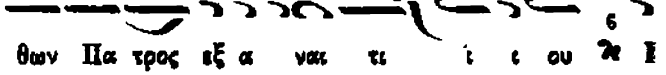

λοις Νη μερ τες ε ξε πεμ ψας ως ευ ερ

γε ε ε της Α α δου ου ου οι

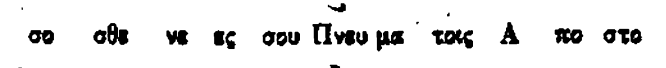

δο ο ξα τω χρα α α α τει σου ου Κυ

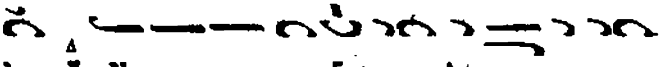

ρι ε

Ὠδὴ ε΄.

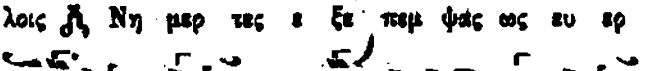

Το δι α . τον φο βον σου λη φθεν Κυ ρι

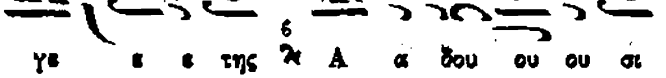

ε εν γα στρι των Προ φη των και κυ

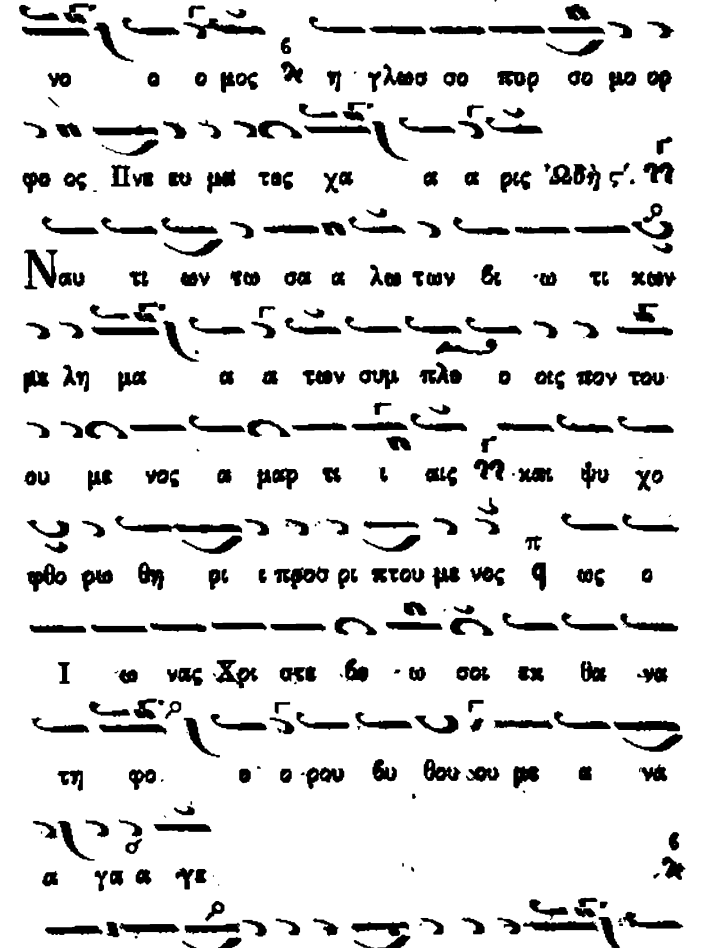
νο ο ο μος η γλωσ σο πορ σο μο φ
φο ος Πνε υ μα τος χα α α ρις Ὠδὴ ς'.
Ναυ τι ων τω σα α λω των δι ω τι χων
με λη μα α α των συμ πλο ο οις πον του
ου με νος α μαρ τι ι αις καὶ φυ χο
φθο ρω θη ρι ι πρὸσ ρι πτου με νος ω ος ο
Ι ω νας Χρι στε δω ω σοι εκ θα να
τη φο ο ο ρου δυ θου σου με α νά
α γα α γε
Ι λα σμος η μῶν Χρι στε καὶ σω τη ρι ι

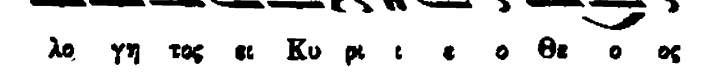

λο γη τος εἰ Κυ ρι ε ο Θε ο ος

των Πα τε ρῶν η μῶν

Συμ φω νον ε θρη η σεν ορ γα νων με

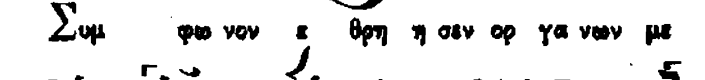

ε ε λος σε δεν το χρυ σο τευ κτον α

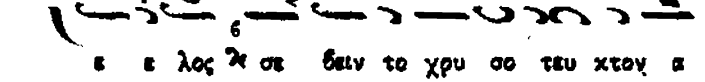

φυ χον δρε ε ε τας η του πα ρα κλη

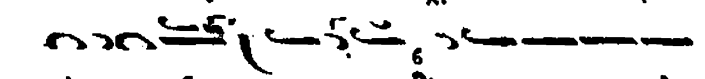

του δε φω σφο ρος χα ρις Σε δα σμι α

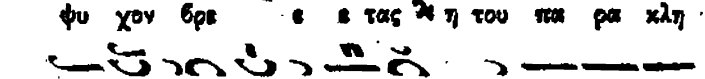

α α ζει εἰ του δο εν τρι ας μο ο ο

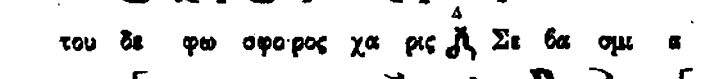

νη ι σο σθε νη ης α νεν αρ χος ευ λο

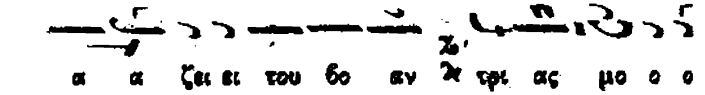

γη το ο ος εἰ Ὠδὴ η'. ηη χ

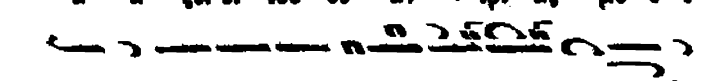

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν καὶ προ σκυ νου ου

Λυ ει τα δε σμα και δρο σι ι ζει την

φλο ο ο γα ο τρισ σα φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ υ υ πος υ μνου σι παι

αι δες ευ λο γει δε τον μο νον Σω

τη η ρα και παν τουρ γον ως ευ ερ γε ε

ε την η δη μι ουρ γη θει ει σα συ

υμ πα σα κτι ι σι ι ι ι ι ιϛ'Ωδὴθ'.

Μη της φθο ρας δι α πει ρα κυ ο φο

ρη σα σα και παν τε χνη μο νι λο γω

σα αρ κα δα νει σα σα Μη η τερ α πει

τες Δ τὴν Τρι α δα πα α σιν ε γνω ω

ρι σαν

Νο ο μου των φω σε ων δι χα ξε νον η

λου ε το ΖΖ των Μα θη των της μι ας γαρ φω

νης α πη χου με ε ε νης ϥ Πνε ευ μα τος

χα βι τι ποι κι λως εν η χου σιν το ΖΖ

λα οι φυ λαι κατ γλωσ σαι τα θει α με γα

λει α της Τρι α δος γνω φω σιν μυ σι σι

με νοι

Ἄλλος Εἱρμός.

Χει ρος Α νεω σε μη τρο παρ θε νον κλέ

γον Νο σου ου σαν αλ θε νον τα την δρο

των φυ σιν Ος δε ξι οις κλι σμοι οι οι

σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος πε πομ φε την

χα α α α ριν του ου Πνευ μα τος

Και νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω

νας των αι ω ω νων α μην

Ο σοις ε πνευ σεν η θε ορ ρυ τος χα ρις

λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με

νοι ο θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε

στα την ι σο σθε νου ου ου σαν την ατ μη

ρας δε α πει ει ει ει ει ρα κ κυ

ο ο φο ρη σα σα ϩϩ και παν τε χνη μο νι ι

λο ο ο γω σα α αρ κα δα α νει ει ει ει σα

α κ σα ϩϩ Μη τερ κ α πει ρα αν δρε Παρ θε

ε νε ε θε ε ο το ο ο κε ϩϩ δο

χει ει ει ον του ου α στε ε ε ε κτου ου ου

χω ρι ι ο ον του α α πει ει ει ρου

πλα στουρ γου ου ου σου σε ε ε ε με ε γα

α λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε

ε ε εν

Ἕτερον ΑΝΘΙΜΟΥ ἐκ τοῦ ⲁ

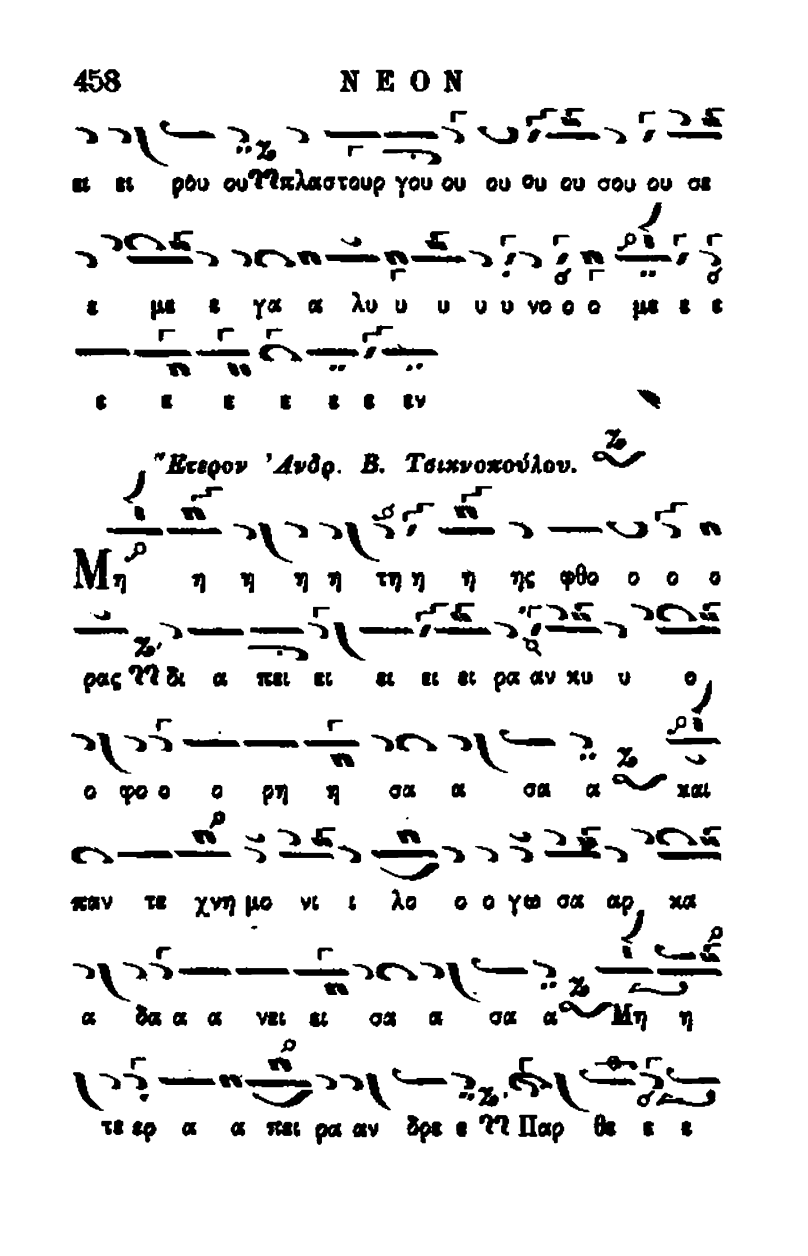
ει ει ρου ουΝπλαστουρ γου ου ου ου ου σου ου σε
ε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε
ε ε ε ε ε ε εν
Ἕτερον Ἀνδρ. Β. Τσικνοκούλου.
Μη η η η η τη η η ης φθο ο ο ο
ρας Νδι α πει ει ει ει ρα αν χυ υ ο
ο φο ο ο ρη η σα α σα α χαι
παν τε χνη μο νι ι λο ο ο γω σα αρ κα
α δα α α νει ει σα α σα α Μη η
τε ερ α α πει ρα αν δρε ε Νι Παρ θε ε ε

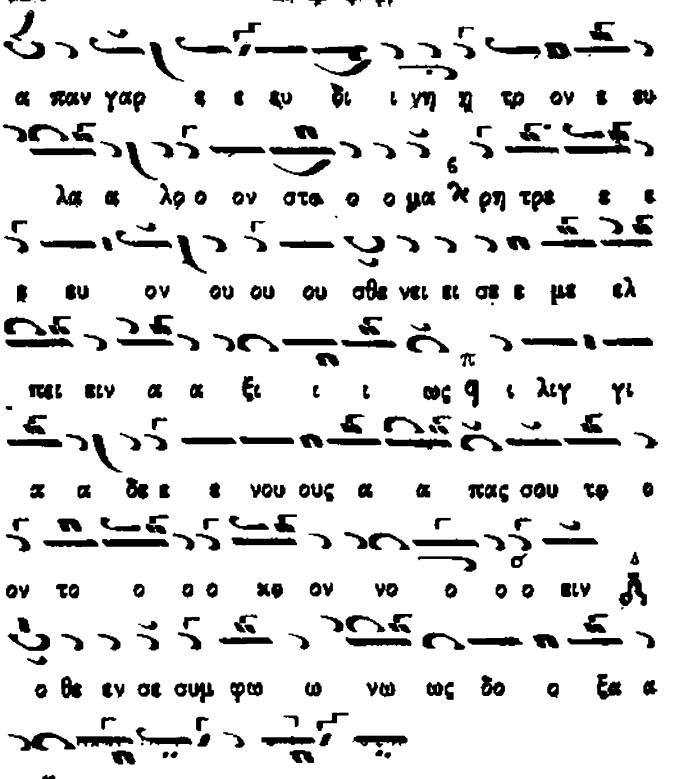

α παν γαρ ε ε ευ δι ι γη η τρ ον ε ευ

λα α λρ ο ον στα ο ο μα λ ρη τρε ε ε

ε ευ ον ου ου ου σθε νει ει σε ε με ελ

πει ειν α α ξι ι ι ως ϥ ι λιγ γι

α α δε ε ε νου ους α α πας σου τρ ο

ον το ο ο ο κρ ον νο ο ο ο ειν

ο θε εν σε συμ φω ω νω ως δο ο ξα α

ζο ο με ε ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς.

Καταβασίαι δωρεαί. Τὸ Κοντάκιον καὶ ἡ Θ'. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως Χαίροις Ἄνασσα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ζήτει ἐν Ζῷ. Ἀδ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· ὥρα Σεπ. 81. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως ἄξιον ἐστίν.

η ηλ α παλ λα ξαν τι ϥ και εν δυ θω

θα λα ασ σης πο δι α βρο χως ο δη γη σαν

τι ϥ ω δη ην ε πι νι κι ον ο τι

δε δο ο ξα α σται ϥ

Ω δη ην ε πι νι κι ον α α σω

μεν πα αν τες ϩ θε ω ω τω ποι η σαν τι

θαυ μα στα α τε ρα τα ϥ βρα χι ο νι υ ψη

λω και σω σαν τι τον Ι σρα ηλ ο τι δε

δο ο ξα α σται ϥ

Προ σε ε χε ου ρα νε ε και λα λη η σω ϩ

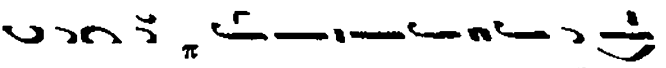

σα με νος ϥ πε ρι ζο σο ον με ξυ

φους δυ να μιν ϯ του δο αν σοι α γι ος ο να ος

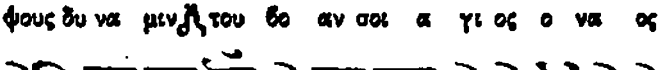

ο εμ ψυ χος της α χραν του σου δο ξης φι

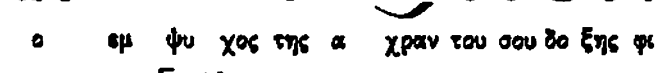

λα αν θρω ω πε ϥ

Ϫτε ρε ω σο ον με Χρι στε ε πι

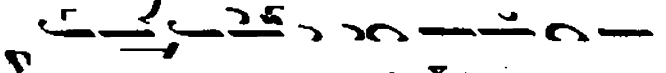

την α σει στον πε ε τραν των εν το λω ων

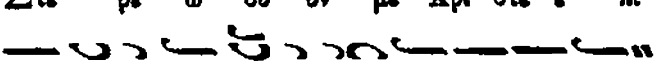

σου ϯ και φω τι σον με φω τι ι του προ

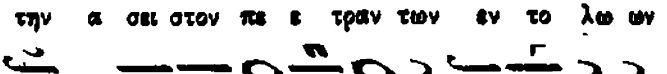

σω που σου ϥ ου κε στι γα αρ α γι ος πλην

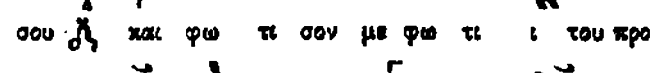

σου φι λα αν θρω ω πε ϥ

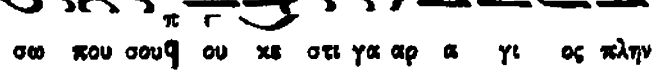

Λι θον ον α πε δο κι μα σα αν οι οι

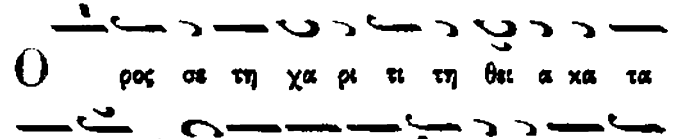

Ο ρος σε τη χα ρι τι τη θει α κα τα

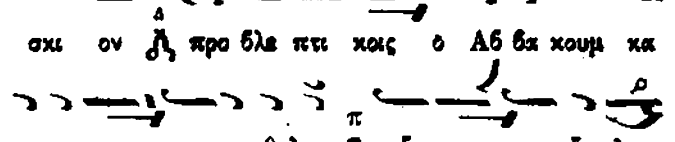

σκι ον προ βλε πτι κοις ο Αβ βα κουμ κα

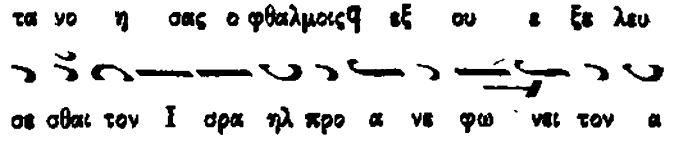

τα νο η σας ο φθαλμοις εξ ου ε ξε λευ

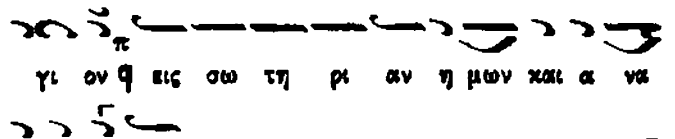

σε σθαι τον Ι σρα ηλ προ α νε φω νει τον α

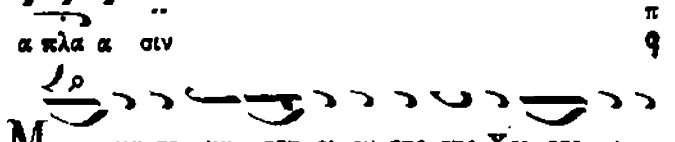

γι ον εις σω τη ρι αν η μων και α να

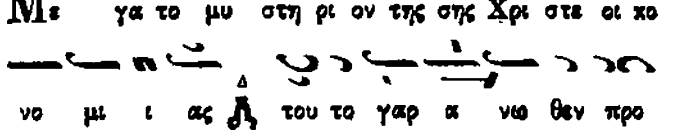

α πλα α σιν

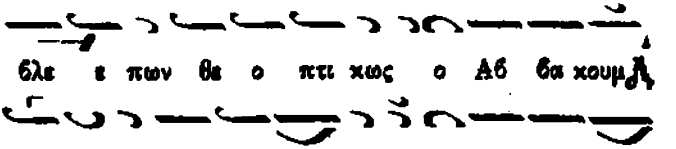

Με γα το μυ στη ρι ον της σης Χρι στε οι κο

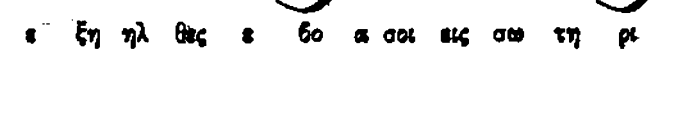

νο μι ι ας του το γαρ α νω θεν προ

βλε ε πων θε ο πτι κως ο Αβ βα κουμ

ε ξη ηλ θες ε βο α σοι εις σω τη ρι

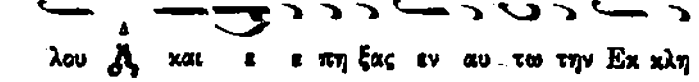

λου Δ και ε ε πη ξας εν αυ τω την Εκ κλη

σι ι α αν σου Ὠδὴ Ε΄. π q

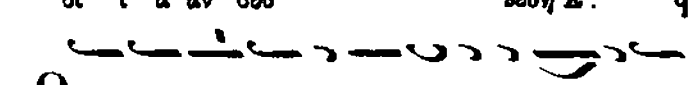

Ο φω τι σας τη ελ λαμ ψει της σης πα ρου

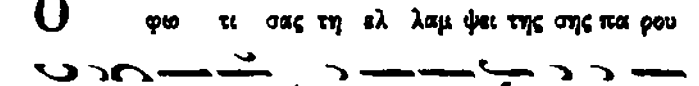

σι ας Χρι στε Δ και φαι δρυ νας τω σταυ ρω

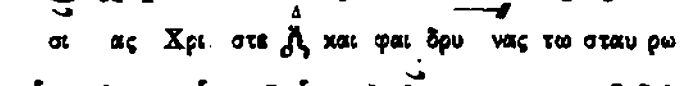

σου του κο σμου τα πε ρα τα π q τας καρ δι ας

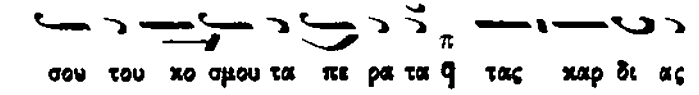

φω τι σον φω τι της ση ης θε ο γνω σι ι ας Δ

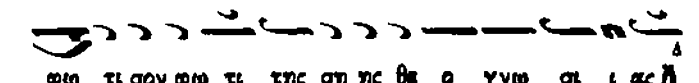

των ορ θο δο ξως υ μνου ουν τω ων σε π q

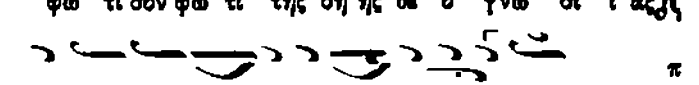

Εκ νυ κτας ορ θρι ζον τες υ μνου μεν σου

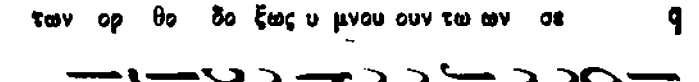

Χρι στε Δ τον τω Πα τρι συ να ναρ χον και Σω

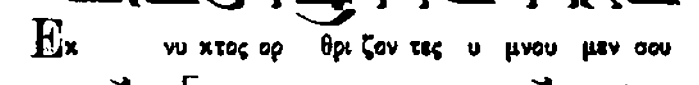

τη ρα των ψυ χων η μων π q την ει ρη η νην

ο ος η η μων Ὠδὴ ϛ'.

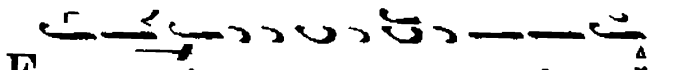

Ε χυ χλω σεν η μας ε σχα τη α βυσ σος

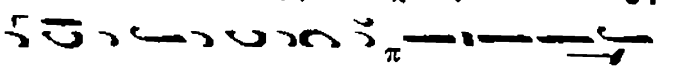

ουκ ε στιν α ρυ ο με νος ε λο γι σθη

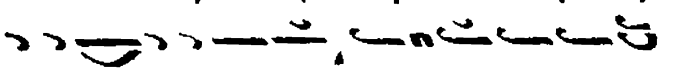

μεν ως προ βα τα σφα γης σω ω σον τον λα ον

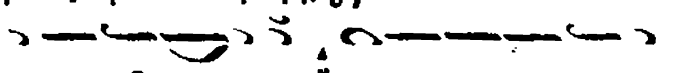

σου ο θε ος η μων συ γαρ ι σχυς των α

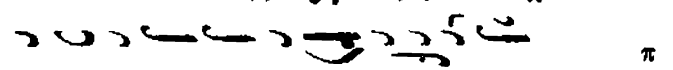

σθε νουν των και ε πα νο ορ θω ω σις

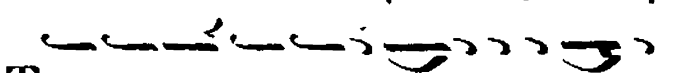

Τον προ φη την Ι ω να αν εκ μι μου με

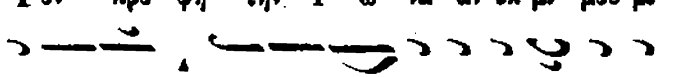

νος δο ω την ζω ην μου α γα θε ε λευ

θε ρω σον φθο ρας και σω σον με Σω τηρ του

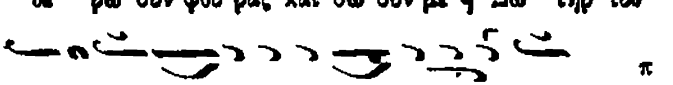

κο ο σμου κρα α ζον τα δο ο ξα α σοι

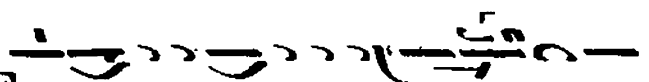

Ει χο νι λα τρευ ειν μου σι κη ης συμ φω

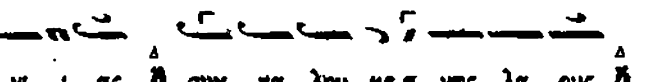

νι ι ας ϯ συγ κα λου με σ νης λα ους ϯ

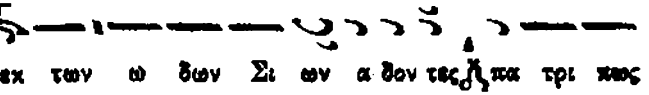

εκ των ω δων Σι ων α δον τες ϯ πα τρι κως

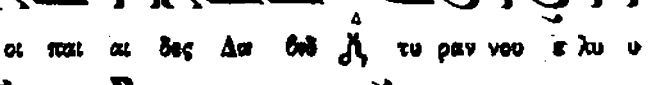

οι παι αι δες Δω δε ϯ τυ ραν νου ε λυ υ

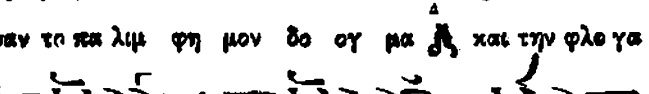

σαν το πα λιμ φη μον δο σγ μα ϯ και την φλε γα

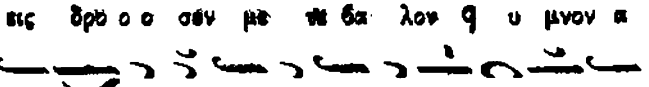

πις δρο ο σεν με τε δα λον ϥ υ μνον α

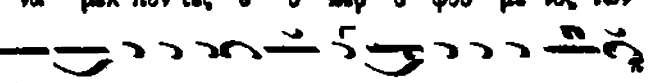

να μελ πον τες ε υ φρ υ ψου με νος των

Πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ειϥ

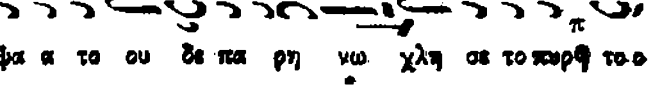

Τους εν κα μι νω παι δας σου Σω τηρ ουχ η

φα α τα ου δε πα ρη νω χλη σε τον πνευϥ τον

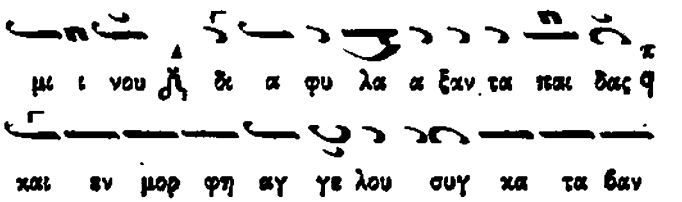

στιλ βον λε γον τες ϥ ευ λο γει τε παν τα τα

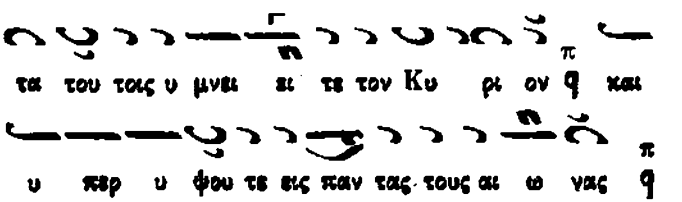

ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε

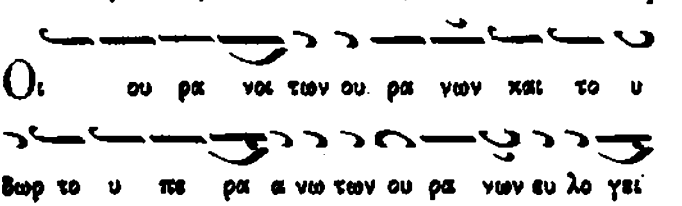

και υ περ υ φου τε εις παν τας τους αι ω νας ϥ

Τον εν φλο γι που ρος και ο με νης κα

μι ι νου δι α φυ λα α ξαν τα πει δας ϥ

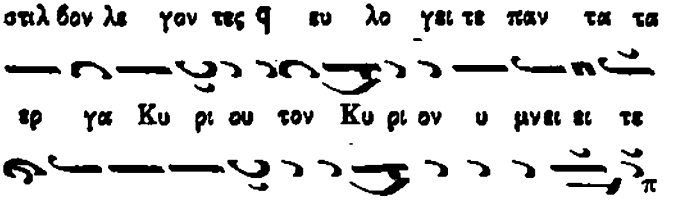

και εν μορ φη αγ γε λου συγ κα τα βαν

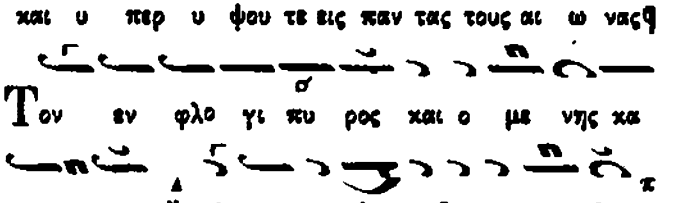

τα του τοις υ μνει ει τε τον Κυ ρι ον ϥ και

υ περ υ φου τε εις παν τας τους αι ω νας ϥ

Οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το υ

βωρ το υ πε ρα α νω των ου ρα νων ευ λο γει

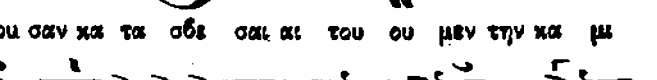

νου σαν κα τα σβε σαι αι του ου μεν την κα με

νονφ ι να α σε θε ο το ο κε α κα

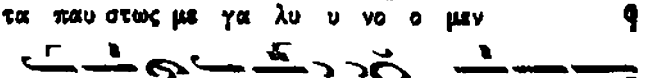

τα παυ στως με γα λυ υ νο ο μεν φ

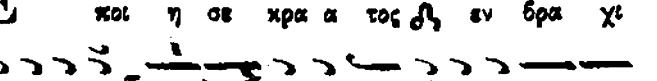

Ε ποι η σε κρα α τος η εν δρα χι

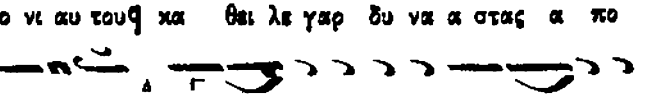

ο νι αυ τουφ κα θει λε γαρ δυ να α σταις α πο

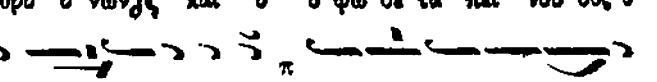

θρο ο νων η και υ υ ψω σε τα πει νου ους ο

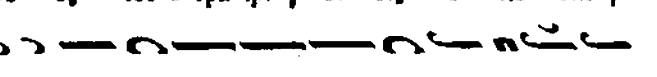

θε ος του Ι σρα ηλ φ εν οις ε πε σκε ψα

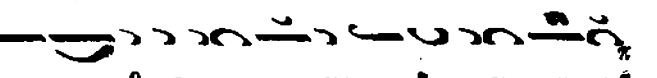

το η μας Α να το λη εξ υ υ ψους και

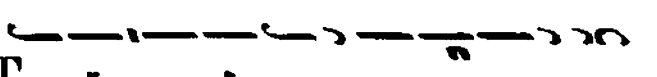

κα τευ θυ νεν η μας εις ο δον ει ρη νης φ

Τ ην ζω ο δο χαν πη γη η ην την ε

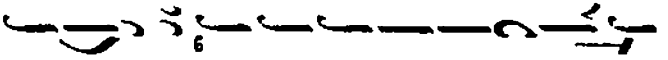

ε ξη λει ψεν ο δε δο ξα σμε νος Κυ ρι

ος εν δο ξως γαρ δε ε δο ξα σται

Δευ τε λα αι α σω μεν α σμα Χρι στω τω

Θε ω τω δι ε λον τι θα λασ σαν και ο δη

γη σαν τι τον λα ον ον α νη κε

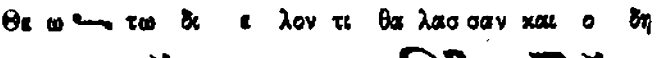

δου λει ας αι γυ πτι ων ο ο τι δε δο ξασται

Α τρι πτον α συ νη θη α βρο χως θα λατ τι

αν α νυ σας τρι δον ο εκ λε κτος ε δο α

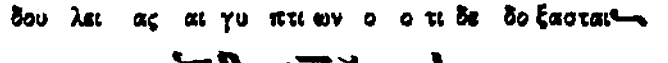

Ι σρα ηλ τω Κυ ρι ω α σω μεν ο

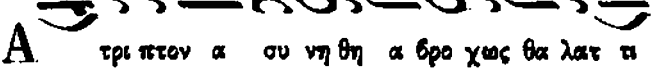

ο τι δε δο ξα σται Ὠδὴ Γ'.

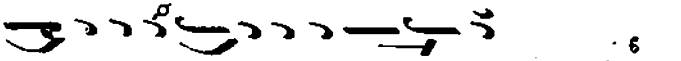

δι ι ας η μω ων των υ μνουν των σε Ὠδὴ Δ'.

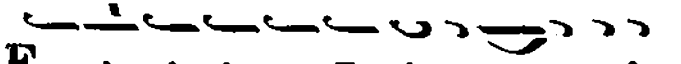

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νου ου πρε σ βυς

ουκ Αγ γε λος αλλ αυ τος ο Κυ ρι ος σε

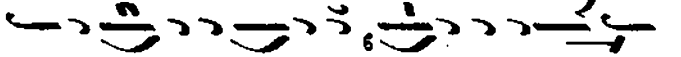

σαρ κω με νος και ε σω σας ο λον με τον αν θρω

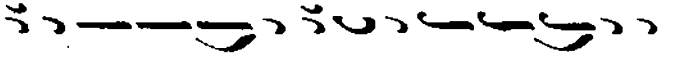

πον δι ο κραυ γα ζω σοι δο ξα τη δυ να α μει

σου Κυ ρι ε

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε την α κο ην

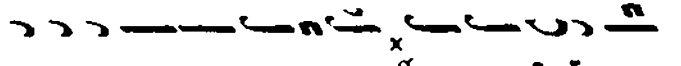

της σης οι κο νο μι ι ας και ε δο ξα σω

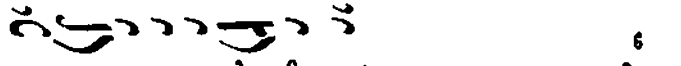

σε μο ο νε φι λαν θρω πε

Α κη η κο α Κυ ρι ε την εν δο ξο

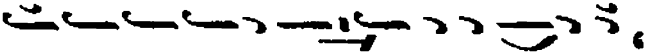

τα τη̃ν προς τον αρ χι φω τον Πα τε ρασου

εκ νυ κτο ος α γνω σι ας προ σα γω γη̃ν ε

σχη κα μεν

Ο του φω το ος χο ρη γος και τω̃ν αι

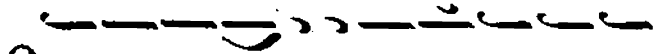

ω νω̃ν ποι η τη̃ς και Κυ ρι ος εν τω φω

τι τω̃ν σω̃ν προ σ σταγ μα τω̃ν ο δη̃ γη

σον η μας εκ τος σου γαρ αλ λον Θε ο ον ου

γι νω σκο μεν

Ο αν θραξ τω Η σα ι α πρω ω φθεις Η λι

ος Παρ θε νι κη̃ς α πο γα στρος α νε

α α λη θει ας δι α της Θε ο παι

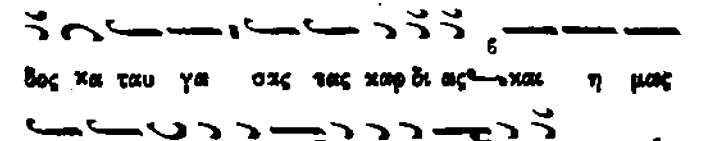

δος και ταυ γα σας τας καθ δι ας και η μας

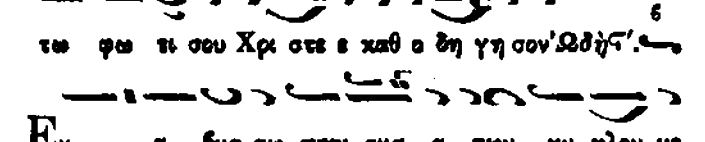

τω φω τι σου Χρι στε ε καθ ο δη γη σον Ὠδὴ Ϛ'.

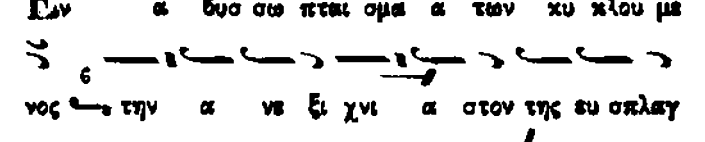

Εν α δυσ σω πται σμα α των κυ κλου με

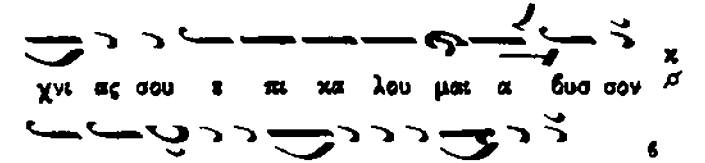

νος την α νε ξι χνι α στον της συ σπλαγ

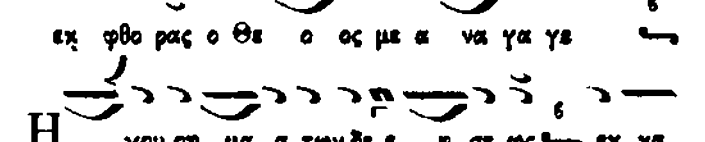

χνι ας σου ε πι κα λου μαι α δυσ σον

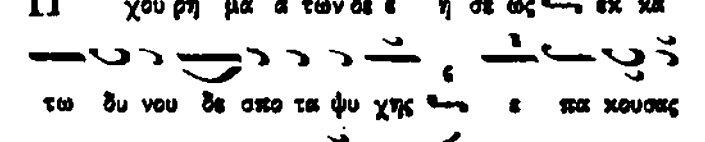

εκ φθο ρας ο Θε ο ος με α να γα γε

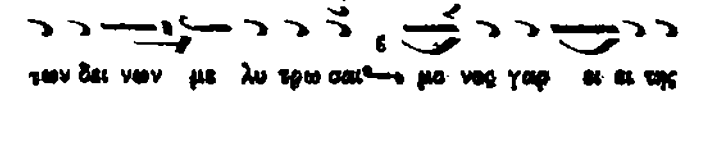

Η χου ρη μα α των δε ε η σε ως εκ κα

τω δυ νου δε σπο τα ψυ χης ε πα κουσας

των δει νων με λυ τρω σαι μο νος γαρ ει ει της

σον τὴν τοῦ Πνεύματος ὁ ὢν εὐ λο γη μέ νος καὶ

υ πε ερ εν δο ξος

Εἰ κο νος χρυ σῆς ἐν πε δί ω Δε η ρα

λα τρεύ ο με νῆς· οἱ τρεῖς σου παι δες κα τε

πα τη σαν α θε ο τα τοῦ προ σταγ μα τος· με

σον δὲ πυ ρος ἐμ βλη θὲν τὲς δρο σι ζο με

νοι ἐ ψαλ λον· εὐ λο γη τὸς εἶ ὁ Θε ὸς

ὁ τῶν Πα τε ρῶν ἡ μῶν

Ρη το ρὲς α νε δεί κ νυ χθη σαν παι δες· φι

λο σο φω τα τοὶ πο τε· εκ θε ο λη ῆ

Κα μι νος πο τε πυ ρος εν Βε δυ λω νε

τας ε νερ γει ας δι ε με ρι ζε τω θει ω

πρε σταγ μα τι τους Χαλ δαι ους κα τα φλε γου

σα τους δε πι στους δρο σι ζου σα φαλ λον τας

ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ουτον

Κυ ρι ον

Ι ν δαλ μα τος χρυ σου κα τα πτη σαν τες τρι

σο σλ δι σι Νε α νι σι την α πα

ραλ λα κτον και ζω σαν Θε ου ου ει κο νε

νε θε α με ε νοι με σαν της φλο γος ικ τε

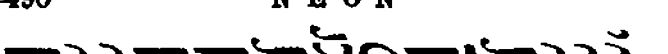

κο νι σας πο τε τὴν σὴν Μη τε ρα Κυ ρι ε

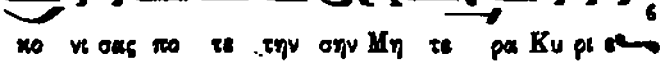

ο γαρ τυ πος του τους πυ ρος ε ξει λε το α

φλε κτως ε εμ βα τευ ὸν τας ἡν υ μνου μεν εμ

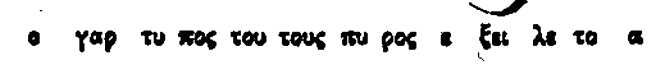

φα α νι σθε σαν δι α σου τοις πε ε

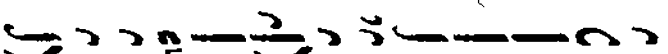

ρα σι σὴ με ρον καὶ υ περ υ ψου μεν εἰς

πὰν τας τους αἰ ω νας Ὠδὴ Θ'.

Α ναρ χου γεν νὴ το ρος Γι ος Θε ος καὶ

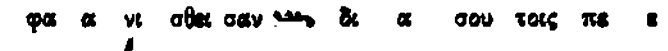

Κυ ρι ος σαρ κω θεὶς ἐκ Παρ θε νου ἡ μιν

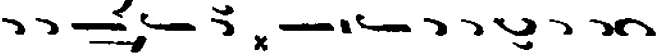

ε πε φα νεν τα ε σκο τι σμε να φω

τι σαι συν α γα γειν τα ε σκορ πι σμε ε

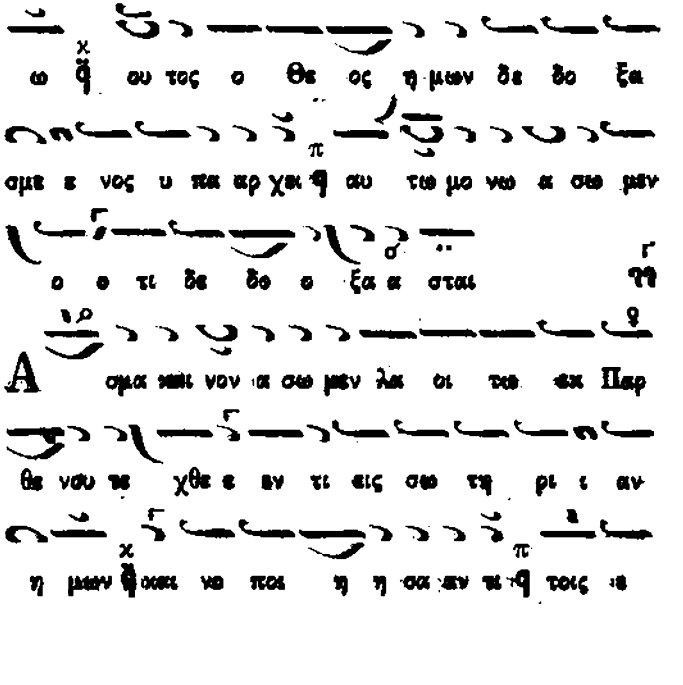
νο μεν Ἦχος γ'. Ὠδὴ Α'.
Ο τα υ δα τα πα λαι νευ μα τι θει ω
εις με αν συ νε γω γη την συν α θροι οι σας
και τε μων θα λασ σαν Ι σρα η λι τη λε
ω ου τος ο θε ος η μων δε δο ξα
σμε ε νος υ πα αρ χει ου τω μο νω α σω μεν
ο ο τι δε δο ο ξα α σται
Α σμα και νον α σω μεν λε οι τω εκ Παρ
θε νου τε χθε ε εν τι εις σω τη ρι ι αν
η μων ωκει νο ποι η η σα εν τι τοις

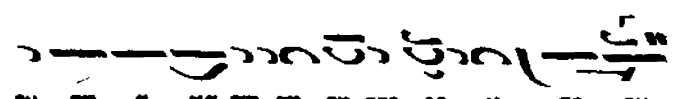

εν τη α γα πη τη ση στε ρε ω σα ον

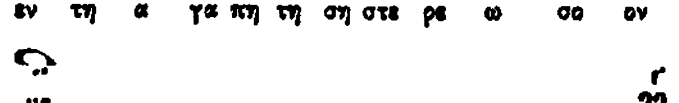

με ϩϩ

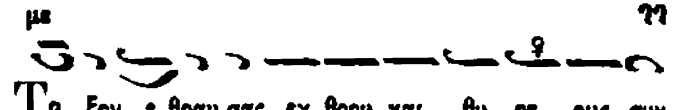

Το ξον ε θραυ σας εχ θρου και θυ ρε ους συν

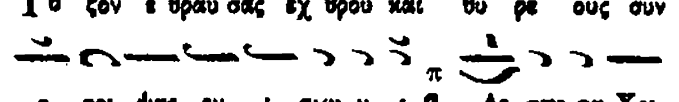

ε τρι ψας εν ι σχυ υ ι ϥ Δε σπο τα Χρι

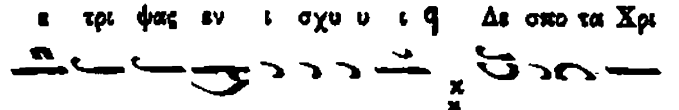

στε το στε ρε ω μα η μων ϥ α γι ος

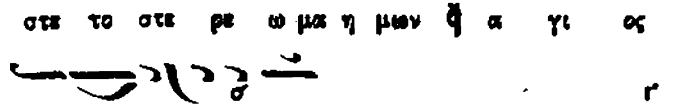

ει Κυ υ ρι ι ε ϩϩ

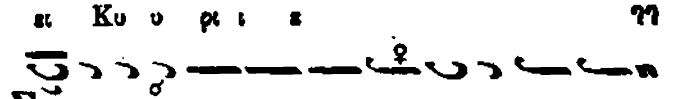

Στει ρα φυ χη και α γο νε κτη σαι καρ πο ον

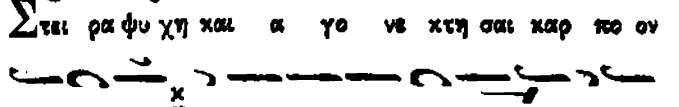

ευ χλε η ϥ ευ τε κνου με νη δο η σον ε

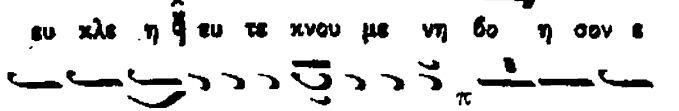

στε ρε ω θη η καρ δι α α μουϥ ουκ ε στιν

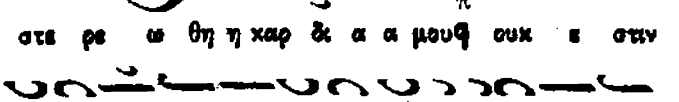

α γι ος και ουκ ε στι δι και ος πλην σου

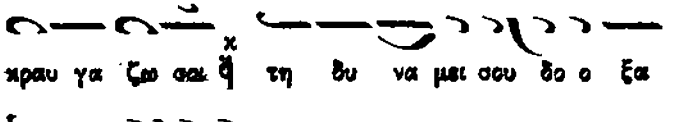

κραυ γα ζω σαι τη δυ να μει σου δο ο ξα

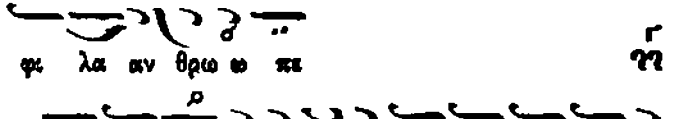

φι λα αν θρω ω πε

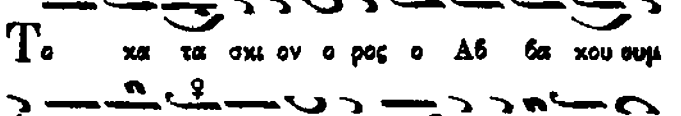

Το κα τα σκι ον ο ρος ο Αβ βα κου συμ

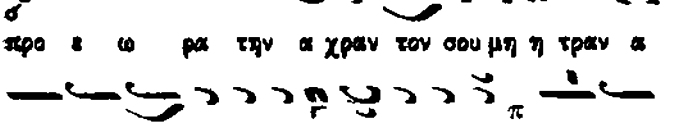

προ ε ω ρα την α χραν τον σου μη η τραν α

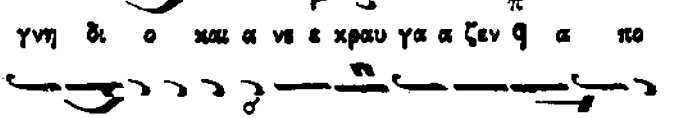

γνη δι ο και α νε ε χραυ γα α ζεν α πο

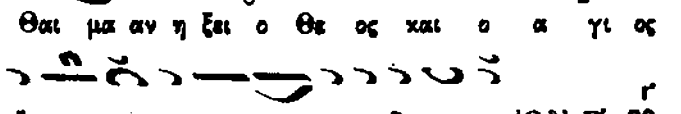

θαι μα αν η ξει ο θε ος και ο α γι ος

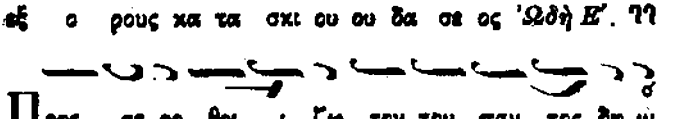

εξ ο ρους κα τα σκι ου ου δα σε ος *Ὠδὴ Ε'*.

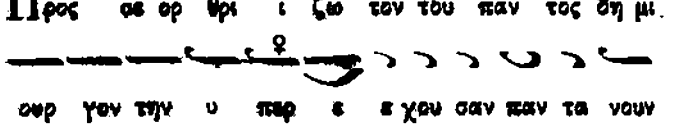

Προς σε ορ θρι ι ζω τον του παν τος δη μι.

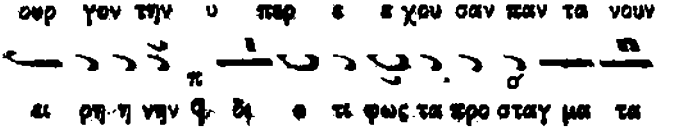

ουρ γον την υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν

αι ρη η νην φ δι φ τι φως τα προ σταγ μα τα

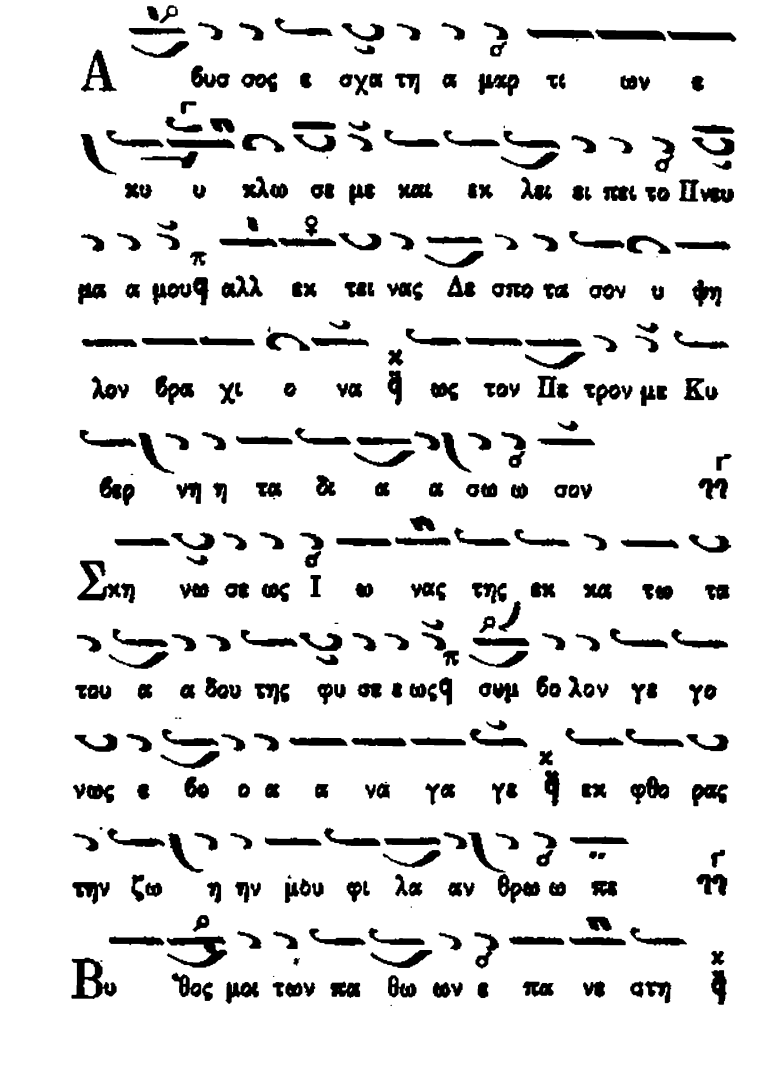
Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τι ων ε
κυ υ κλω σε με και εκ λει σι πει το Πνευ
μα α μουφ αλλ εκ τει νας Δε σπο τα σον υ φη
λον βρα χι ο να ῥ ως τον Πε τρον με Κυ
βερ νη η τα δι α α σω ω σον
Σκη νω σε ως Ι ω νας της εκ κα τω τα
του α α δου της φυ σε ε ωςφ συμ βο λον γε γο
νως ε βο ο α α νά γα γε ῥ εκ φθο ρας
την ζω η ην μου φι λα αν θρω ω πε
Βυ θος μοι των πα θω ων ε πα νε στη ῥ

Σο βα, βος ο τυ, ραν, νος, αλ, λα, παν δων γε, γο

νεν α, θυρ, μα, ϥ, ω σπερ γαρ, χουν παν, τη, σαν

τες ϥ, την ε, πεμ πλα, σι ον φλο γα, ε, φα αλ λον ϥ

ου λο γη τος ϥ, Κυ ρι ε ο Θε, ος

ο των Πα τε ρων η μων ϥ

Ο, την φλο ο γα δρο, σι σας της κα μι νου

κμι τους παν, αι δας α, φλε, κτους δι α σω ω σας ϥ

ευ λο, γη, τος ει εις, τους αι ω νας Κυ ρι,

ε, ϥ ο Θε ο ος των Πα τε, ε ρων η μων

Ε νυ λου φλο ο γα του ρος δι, Ὠδὴ Η'. ϥ

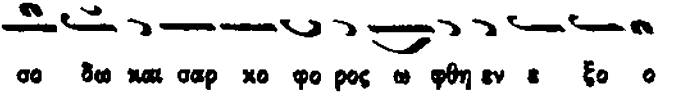

λο γει τε 'Ωδὴ Θ'. ϯϯ

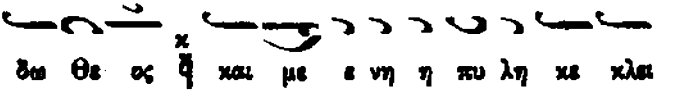

Και νον το θαυ μα και θε ο πρε πες της

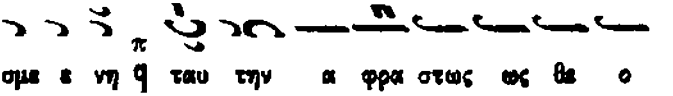

Παρ θε νου γαρ την κε κλει σμε νην πυ λην σα

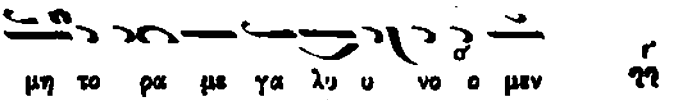

φως δι ο δευ ει Κυ ρι ι ος ϥ γυ μνο ος τη ει

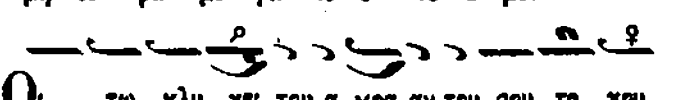

σο δω και σαρ κο φο ρος ω φθη εν ε ξο ο

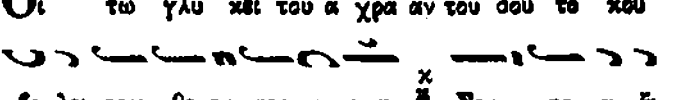

δω Θε ος ϥ και με ε νη η πυ λη κε κλει

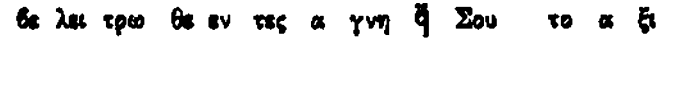

σμε ε νη ϥ ταυ την α φρα στως ως θε ο

μη το ρα με γα λυ υ νο ο μεν ϯϯ

Οι τω γλυ κει του α χρα αν του σου το κου

θε λει τρω θε εν τες α γνη ϥ Σου το α ξι

Ἦχος δ. Ὠδὴ Δ'.

Τρι στα τας χρα ται ους ο τε χθεις εκ Παρ θε νου ᾗ α πα θει ας εν δο θω ψυ χης το τρι με ρες κα τα πον τι σον δε ο ω μαι ᾗ ο πως σοι ως εν τυμ πα νω τη νε χρω σει του σω μα τος ε κι νη σε ι κι ον α σω με λω δη μα

Ουκ ε στι σοι ο μοι ος δε δο ξα σμε νε Κυ ρι ε εν χει ρι γαρ κρα τει α ε λυ τρω σω τον λα ον ον εκ τη ς ω φι λαν θρωπι

Ο πα τα ξας Αι γυ πτον και Φα ρα ω τον

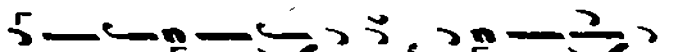

ου σου τω ω καυ χω με θα α αλλ εν σοι τη

του Πα τρος ε νυ πο στα τω Σο φι α Θε ου

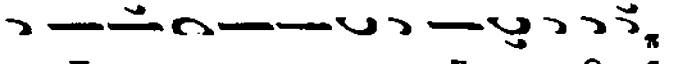

ου γαρ ε στιν α γι ος πλη ην σου φι λαν θρω πε

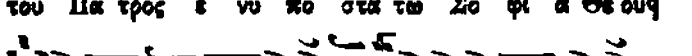

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν

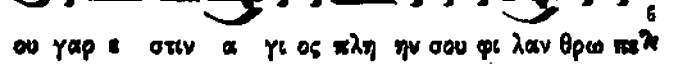

Κυ ρι ω τω δι δο ον τι ευ χην τω ευ χο

με νω ο τι το ξον δυ να των η σθε νη

η σε και οι α σθε νου ουν τες πε ρι ε

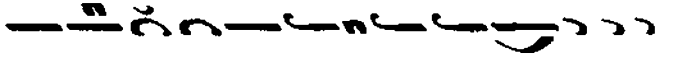

ζω σαν το δυ να μιν *Ὠδὴ Δ'.*

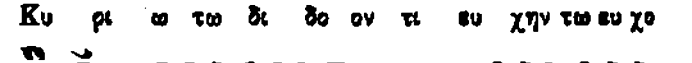

Ου τος ο Θε ος η μων ο ε εκ Παρ θε

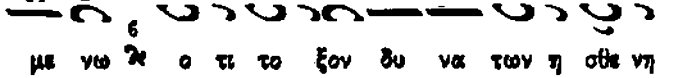

νου σαρ κω θεις και την φυ σιν θε ε ω σας

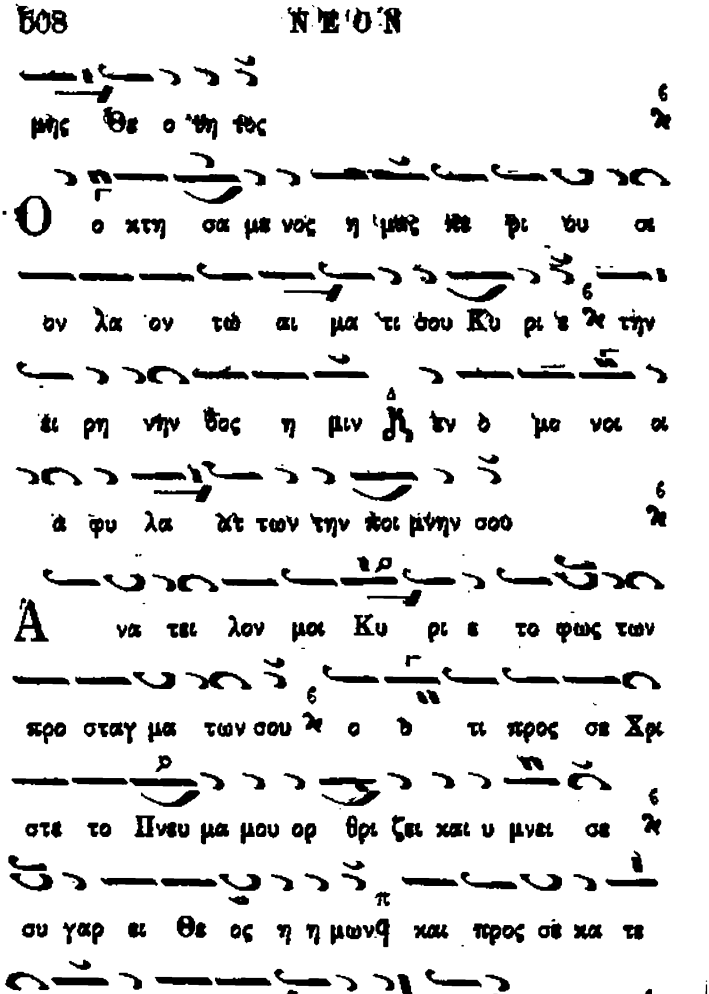
μής Θε ο ὑη ψος
Ο ο κτη σα με νος η μῶς θε ρι ου σι
ον λα ον τῷ σι μα τι σου Κυ ρι ε τὴν
εἰ ρη νὴν δος η μιν ἐν ὁ μο νοι σι
ἀ φυ λα κὴ των τὴν σοι μένην σου
Ἀ να τει λον μοι Κυ ρι ε το φως των
προ σταγ μα των σου ὁ τι προς σε Χρι
στε το Πνευ μα μου ορ θρι ζει καὶ υ μνει σε
συ γαρ εἰ Θε ος η η μῶν καὶ προς σε κα τε
φυ γον της εἰ ρη νης Βα σι λε ευ Ὠδὴ ΣΤ'.

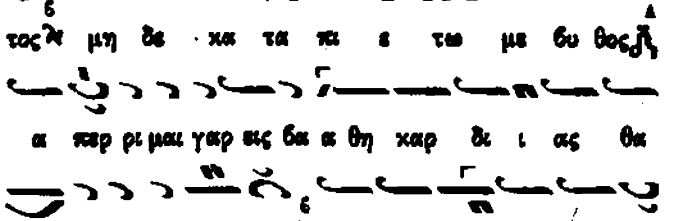

τος μη δε κα τα πα ε τω με δυ θος

α παρ ρι μαι γαρ εις δα α θη καρ δι ι ας θα

λασ σης των κα κων μου δι ο ο σαι κραυ γα

ζω ως Ι ω νας α να δη τω εκ φθο ρας η

ζω η μου πρας σε ο Θε ος η μων Ὠδὴ Ζ'.

Νε οι τρεις εν Βα βυ λω ω νι προ σταγμα τω

ραν νι κον ως φλυ ναφον θε με ε νοι ῃ εν με

σω φλο γο ος α νε βο ο ων ευ λο γη

τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος ο των Πα τε

ρων η μων

Λιτρω τα τον παν τος παν Ὠδὴ Η'. 6 λ

το δυ ναι μεν τουφ εν με σω φλο γας ευ σα

βη σαν τας λ σωγ κα τα βας ε δρο σι σας και

ε δι δα ξας μελ πειν. λ παν τα τα ερ γα

ευ λο γει τε υ μνει τε τον Κυ ρι. ον 6 λ

Ο τα σωμ παν τα φε ρων τη α προ σι

τω σαν δυ. ναμ μεν Χριστε τους ο σι ους σου

παι σι δας εν τη φλο γι ε δρο σι σας χρα ζον τας λ

ευ λο γει τε πανι τα τα ε ερ γα Κυ ρι. ου

τον Κυ ρι. ον 6 λ

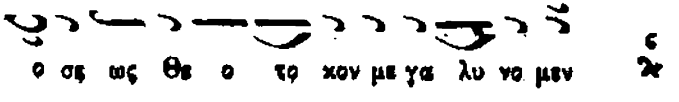

ο σε ως Θε ο το χον με γα λυ νο μεν

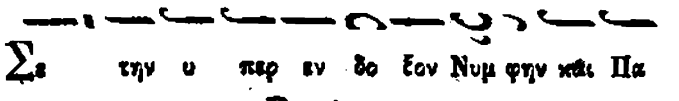

Σε τὴν υ περ εν δο ξον Νυμ φὴν καὶ Πα

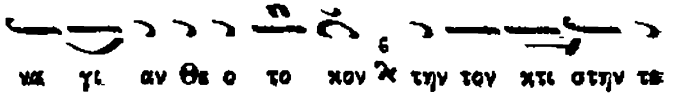

να γι αν Θε ο το χον τὴν τον κτι στὴν τε

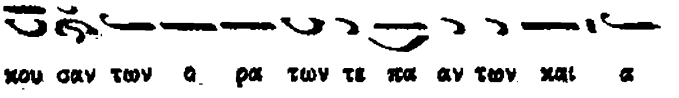

κου σαν των ο ρα των τε πα αν των καὶ α

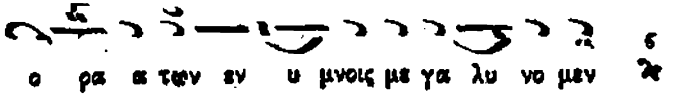

ο ρα α των εν υ μνοις με γα λυ νο μεν

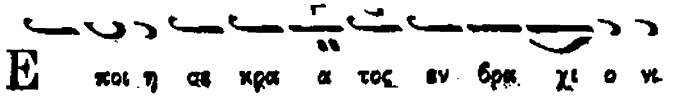

Ε κοι η σε κρα α τος εν δρα χι ο νι

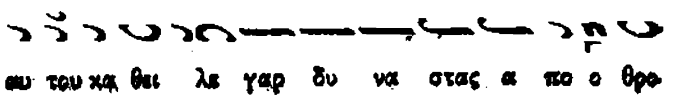

σω του κα θι λε γαρ δυ νη στας α πο ο θρο

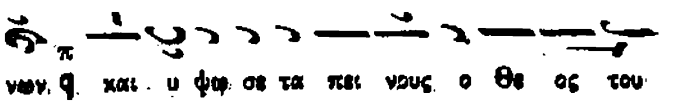

νων. ϥ καὶ υ φω σε τα πει νους ο Θε ος του

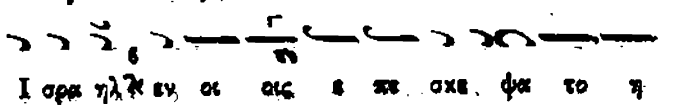

Ι σρα ηλ εν οι οις ε πε σκε φα το η

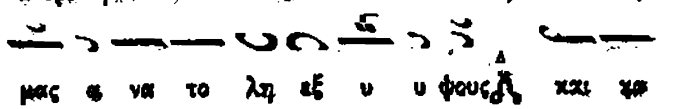

μας ϥ νη το λη εξ υ υ φους καὶ κα

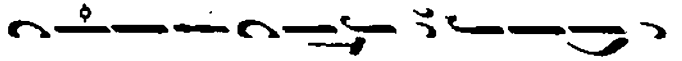

δευ σεν α βρο χως Κυ ρι ε και ει ση γα

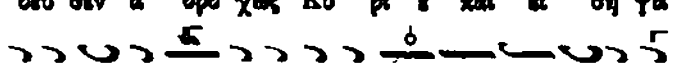

γεν αυ τον εις ο ο ρο ος α γι α σμα το ο ος

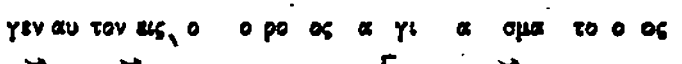

σου χ α δον τα α φα αλ λον τα ε πι

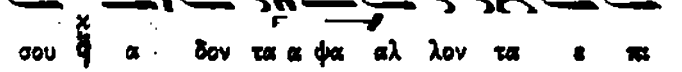

νι κι ον ω δην

Ὠδὴ Γ'.

Ο πη η ξας επ ου δε νος την γη ην τη

προ στα ξει σου χ και με τε ω ρη σας α σχε τως

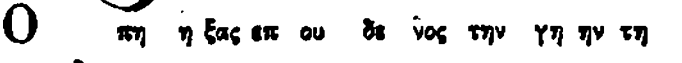

βρυ θου σαν χ ε πι τὴν α σα λευ τον Χρι στε

πε τραν των εν το λω ω ων σου χ τὴν Εκ κλη

σι αν σου στε ε ρε ε ω σὸν μο νε α

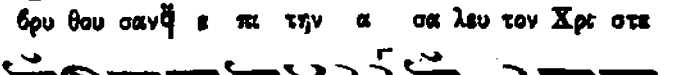

γα θε ε και φι λα αν θρω ω ω πε χ

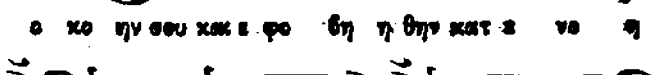

ο χο ην σου χαι ε φο βη η θην κατ ε νω η

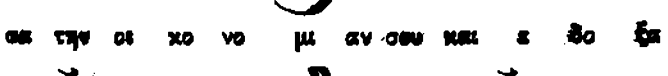

σα την σι χο νο μι αν σου και ε δο ξα

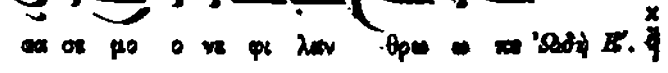

σα σε μο ο νε φι λαν θρω ω πε Ὠδὴ Ε΄. ᾠ

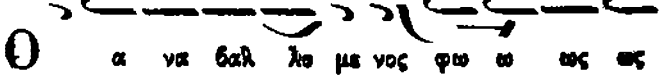

Ο α να βαλ λω με νος φω ω ως ως

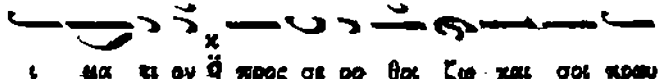

ι μα τι ον ᾠ προς σε ορ θρι ζω και σοι κραυ

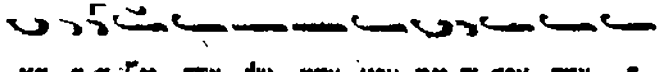

γα α α ζω την ψυ χην μου φω τι σον την ε

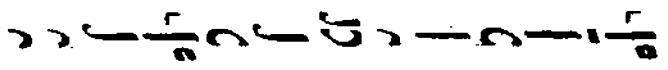

σκο τι σμε ε νην Χρι στε ως μο νος ε υ

σπλα α αγ χνας ᾠ

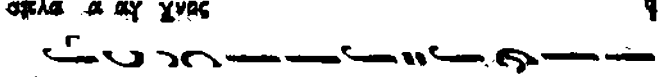

Τ ην τα λαι ναν ψυ χη η μου νυ κτο μα

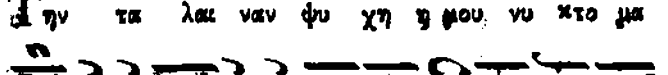

χεν σαν τω σκο τει των πα θων προ φθα σας οι

μαι ι να προ σθη η σω του ε πι δλε ψαι με

προς να ον τον α γι ο ο ο ο ον σου

Ὠδὴ Ζ'.

Ο υ περ υ ψου με νος των Πα τε ρων Κυ

ρι ος την φλο γα κα τε σβε σε τους παι αι αι

δας ε δρο σι σε συμ φω νως με λω δου συν

τας ο Θε ος ευ λο γη το ο ο ος ει

Πυ ρο σβε στη ρι ον των παι αι δων η προ

σευ χη δρο σι ζου σα κα μι νον κη η ρυξ

του θαυ μα τος μη φλο γι ζου σα μη δε συγ

κατ ου σα τους υ[μνο λο γους Θε ου ου των Πα

Ἦχος ᾱ Ὠδὴ Δ'. Βου

ι αν μετ η η χθη ϟϟ η περιν ευ δε α χυ τος

υ δα των φυ σις Κυ ρι ε ϟ ο θεν α δρο ο χως

πε ζε ευ σας α δει Ι σρα η ηλ σοι ω δην

ε πι νι ι κι ι ον ϟϟ

Ο ου ρα νους τω λο γω στε ρε ω σας

και το της γης θε με λι ον ε δρε ω σας ϟϟ

ε πι υ δα α των πολ λων στε ρε ω σον μου

τον νουν εις το θε λη μα σου φι λα ναν· δρω ω πε

Ο κατ αρ χας τους ου ρα νους ψαν Ὠδὴ Γ'. ϟϟ

το δυ να μω σου λο γω στε ρε ω σας Κυ ρι

Χρι στε ταις δε πι στεις φω τι σμος επι τη τρι φη

των θει ων λο γων σου ?? δι α του το προς αι

ρη θρι ι ζω και εν υ μνει σου την θε ο ο

τη η τα ??

Κυ υ ρι ε ο θε ος μου εκ νυ κτος

ερ θρι ι σας σε ι κε τε ευ ω ?? πα ρα

σχου μαι α φε σιν των πα ρα πτω μα των μου ??

και προς φως των σων προ σταγ μα των τας ο

δου ου μου, κα τε ευ θυ νον δε ο ο μαι

Ο Ι ω ναις εκ κοι λι ας Ὠδὴ ΣΤ'. ??

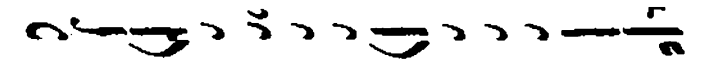

ξης αν τρε μου σεν ου ρα νω ων αι δυ νε α

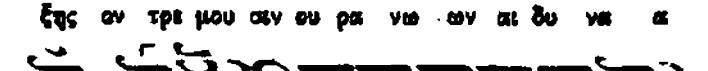

μεις ϟϟ υ μνει τε ι ε ρεις λα ος υ περ

υ ψου ου τε εις πεν τας τους αι ω ω νας

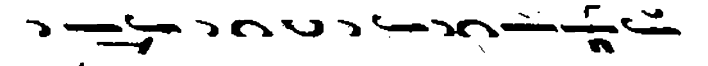

Μη τηρ Θε ου και Παρ θε νος Ὠδὴ Η'. ϟϟ

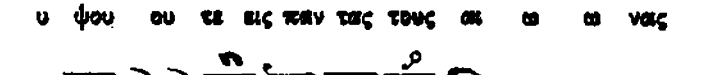

τι χτου σα και Παρ θε νευ ου σα πα λιν ου

χι ι φυ υ σε ως ε τρ γον ϟϟ αλ λα Θε ου

συγ κα α τα βα σε ως ϟϟ ο θεν ως μο νην

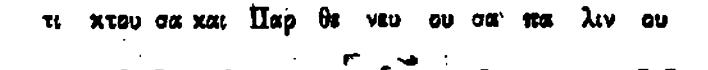

την των θει ων θαυ μα των κα ι τα ξι ω θει σα

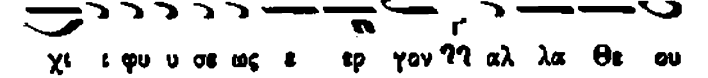

αν σε α ει με γα λυ υ νο ο μεν

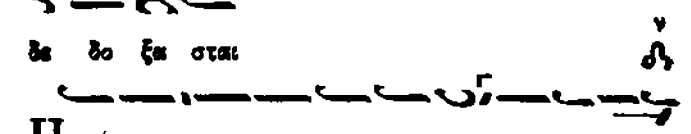

δε δο ξα σται

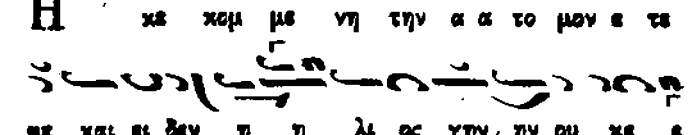

Η κε κομ με νη την α α το μον ε τε

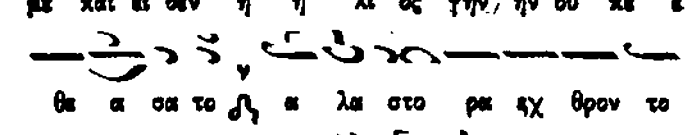

με και ει δεν η η λι ος γην, ην ου κε ε

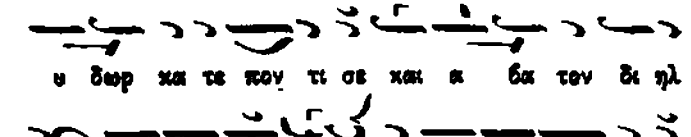

θε α σα το ν α λα στο ρα χ θρον το

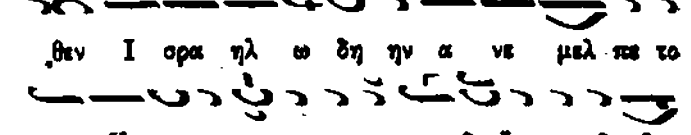

υ δωρ και τε πον τι σε και α δα τον δι ηλ

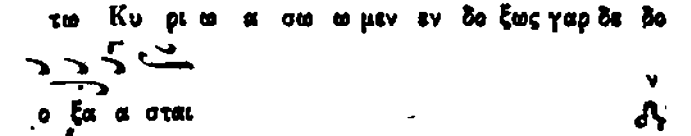

θεν Ι σρα ηλ ω δη ην α νε μελ πε το

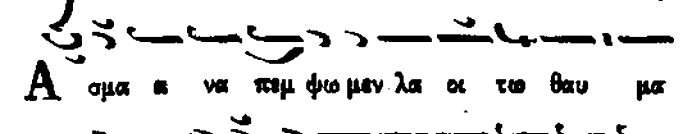

τω Κυ ρι ω α σω ω μεν εν δο ξως γαρ δε δο

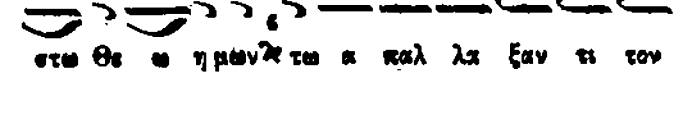

ο ξα α σται

Α σμα α να πεμ ψω μεν λα οι τω θαυ μα

στω Θε ω η μων τω α παλ λα ξαν τι τον

ρα θρα θη λα σα ση δι α γα γων καὶ θρε ε

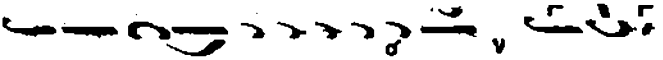

φας καὶ σω ω σας καὶ ἐκ δου λει ει ας πα

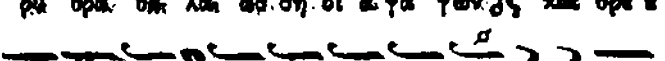

χρας ε λευ θε ρω σας Φα ρα ω

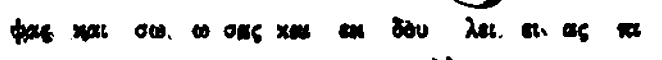

Προ σε ε χε ου ρα νε ε κλα λη σω καὶ

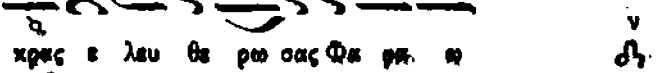

α νυ μνη η σω Χρι στον τον ἐκ Παρ

θε ε νου τε χθε ο ἐν τα εἰς σω τη ρι ι

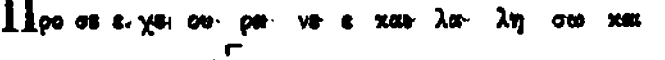

ἐν η μων

Ὠδὴ Γ'. ἦχος ὁ ἀ.

Ο στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου ρα νους

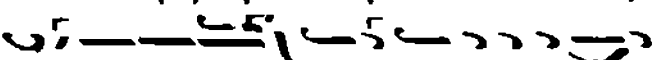

ἐν συ νε σει καὶ τὴν γῆν ε πι υ δα των ε

δρα σας ἐν τῇ πε τρα με Χρι στε τῆς Ἐκ

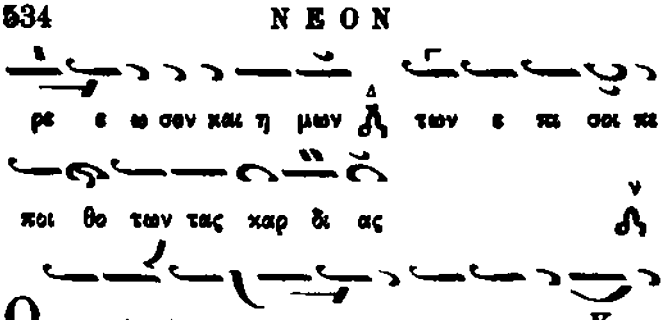

ρε ε ω σεν και η μων ϡ των ε πι σοι πα

ποι θο των τας χαρ δι ας ϡ

Ουκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι

ος και ουκ ε στι δι και ος ως ο Θε ος

η μων ϡ ον υ μνει ει πα σα κτι ι σις ουκ

ε στι δι και ος πλην σου Κυ ριε ε'Ωδη Δ'.ϡ

Εκ σαρ κος σου δο λι δες Θε ο τη τος ε

ξε ε πο ρευ ον το ϡ προ φη των και α

πο στο λων ο ο θεν οι προ κρι τοι

μελ πον τας α νε δο ο ων δο ξα τη δυ να

στω ως με λω δου σω σι δε ξα τη θυ νω α

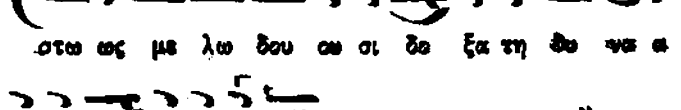

μαι σου Κυ υ φι ι ε Ὠδὴ Ε'.

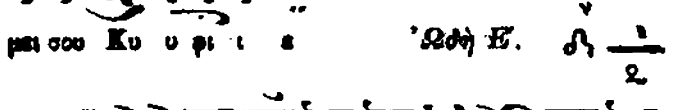

Φω τι σον η μας τοις προ σταγ μα σι σου

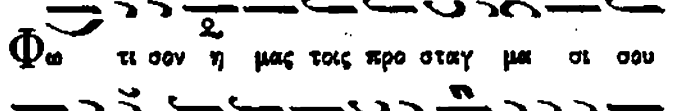

Κυ ρι ε καὶ των δρα χι ο νι σου τω ο ψη

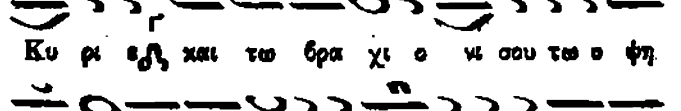

λω την στην ει ρη νην πα ρα σχου η μιν φι λαν

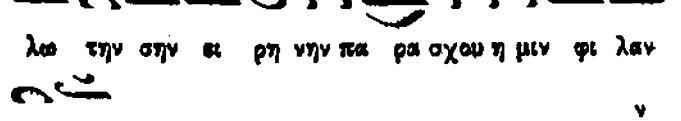

θρω πε

Ορ θρι ζον τες δο ω ω ω μεν σοι Κυ

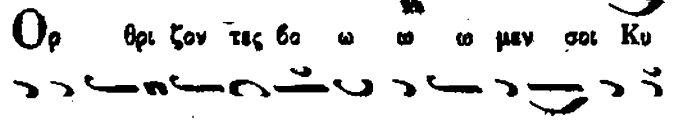

ρι ε σω ω σον η μας συ γαρ ει Θε ος η μων

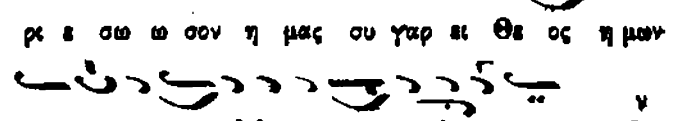

εκ τος σου α λλ λον ουκ οι δα μεν

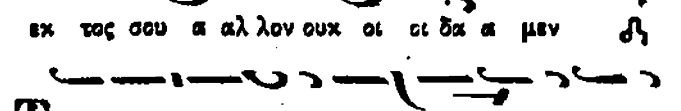

Της των πα θων με α χλυ υ ος ως εκ

ε μο νω τα τον κα τω κι σας ε με δε τον

πε πε δη με νον εν αρ κυ σι του εχ θρου

εκ φθο ρας αυ τον δι α α σω ω σον

Χι τω να μοι πα ρα σχου φω τει νον ο

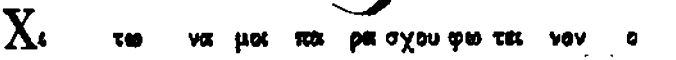

α να δαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι ον πο

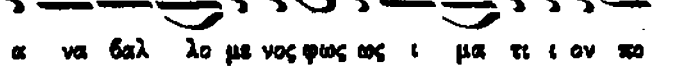

λυ ε λε ε Χρι στε ε ο Θε ο ος η η μων

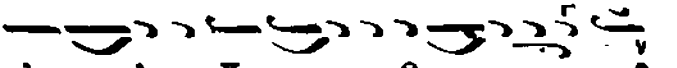

Α δυσ σος α μαρ τι ων και πται σμα των κα

ται γι ις με τα ρατ τει και προς δυ θον

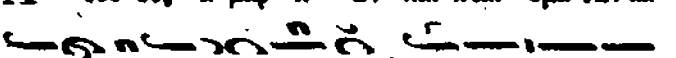

θι αι ας συ νω θει α πο γνω σε ως αλ λα

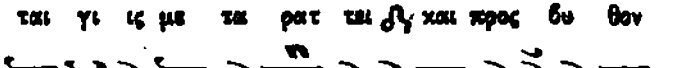

συ την χρα τα εν χει ρα μοι εκ τει νον ως

πει τι δας εν τη κα μι νω α γαλ λο με

ε νω πο δι ῆς ως εν λει μω νι χο ρε ε

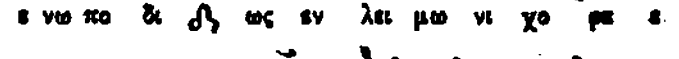

ευ ον τες ε φαλ λον ῆς ευ λο γη το ος ο

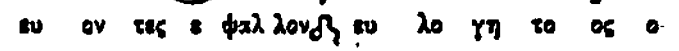

Θε ος ο των Πα τε ρων η μων ῆς

Παι δες Ε βραι ων εν κα μι νω κα τε

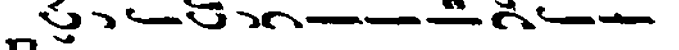

πα τη σαν την φλο γα θαρ σα λε ως ῆς και εις

δρο σον το πυρ με τε βα λον δο ων τες

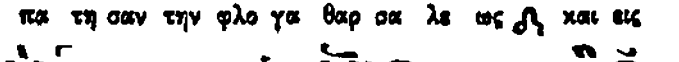

ευ λο γη τος ει Κυ-ρι ε ο Θε ος εις τους

αι ω νας ῆς

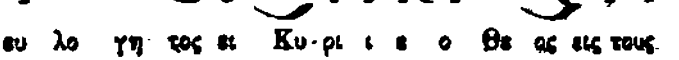

Ο εν αρ χη την γην θε με λι ω

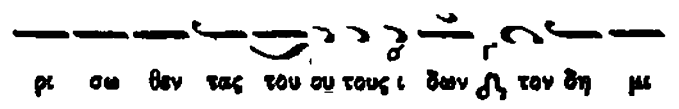

ρι σω θεν τας του συ τους ι δων ζ τον δη μι

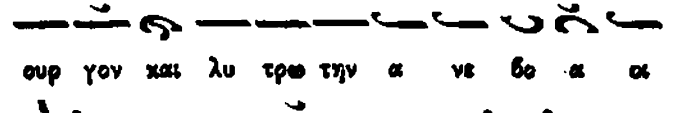

ουρ γον και λυ τρω την α νε βο α αι

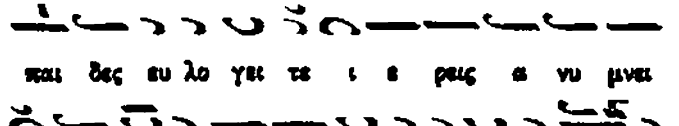

παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α νυ μνει

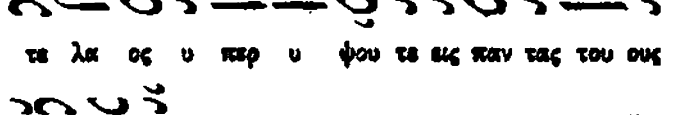

τε λα ος υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους

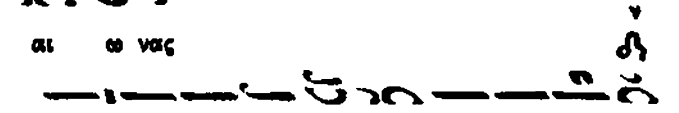

αι ω νας ζ

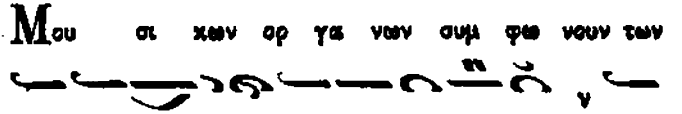

Μου σι χων ορ γα νων συμ φω νουν των

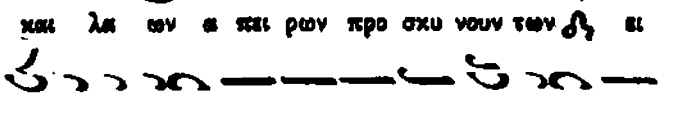

χαι λα ων α πει ρων προ σχυ νουν των ζ ει

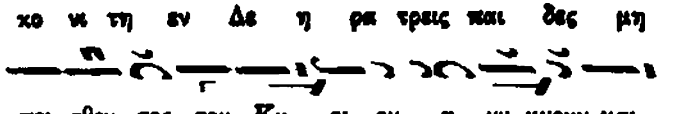

χο νι τη εν Δε η ρα τρεις παι δες μη

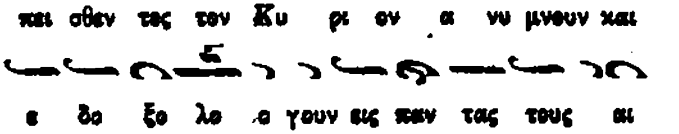

παι σθεν τας τον Κυ ρι ον α νυ μνουν χαι

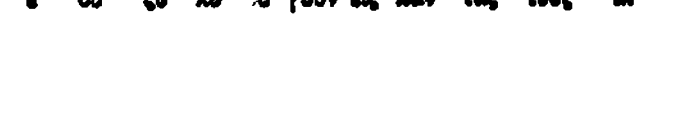

ε δο ξο λο γουν εις παν τας τους αι

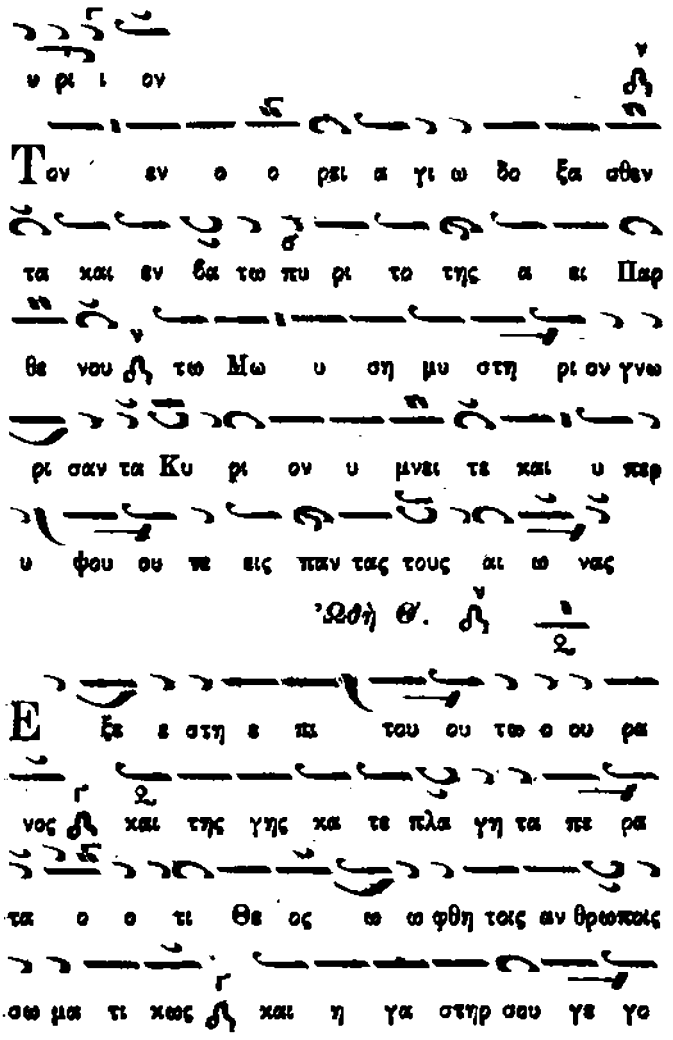
υ ρι ι ον
Τον εν ο ο ρει α γι ω δο ξα σθεν
τα και εν δα τω πυ ρι το της α ει Παρ
θε νου τω Μω υ ση μυ στη ρι ον γνω
ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ
υ φου ου με εις παν τας τους αι ω νας
Ὠδὴ Θ'.
Ε ξε ε στη ε πι του ου τω ο ου ρα
νος και της γης κα τε πλα γη τα πε ρα
τα ο ο τι Θε ος ω ω φθη τοις αν θρωποις
σω μα τι κως και η γα στηρ σου γε γο

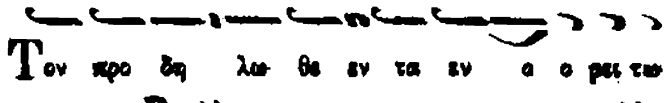

Τον προ δη λω θε εν τα εν α ο ρει τω

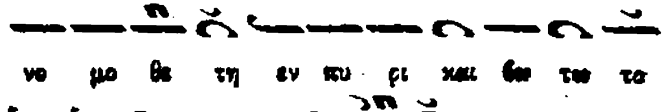

νο μο θε τη εν πυ ρι και δω τω τα

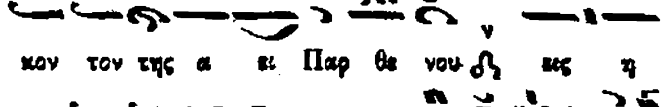

κον τον της α ει Παρ θε νου ῆς η

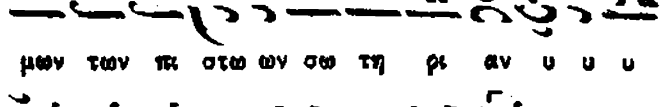

μων των πι στω ων σω τη ρι αν υ υ υ

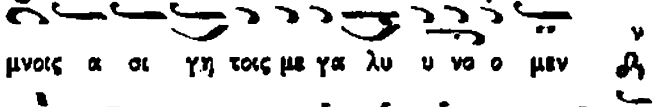

μνοις α σι γη τοις με γα λυ υ νο ο μεν ῆ

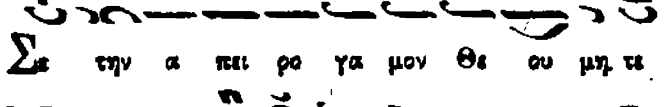

Σε την α πει ρο γα μον Θε ου μη τε

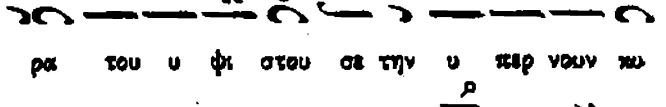

ρα του υ φι στου σε την υ περ νουν πω

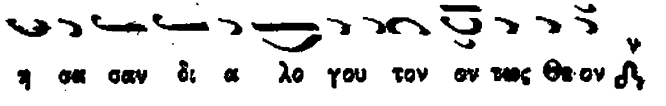

η σα σαν δι α λο γου τον σν τως Θε σν ῆ

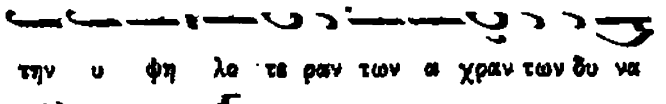

την υ φη λο τε ραν των α χραν των δυ να

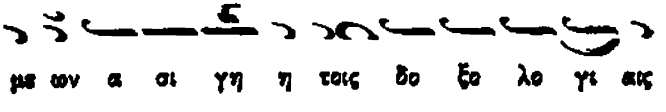

με ων α σι γη η τοις δο ξο λο γι αις

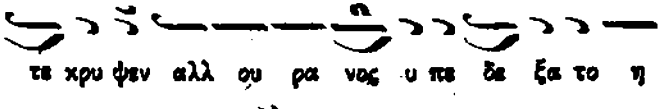

τε χρυ ψεν αλλ ου ρα νος υ πε δε ξα το η

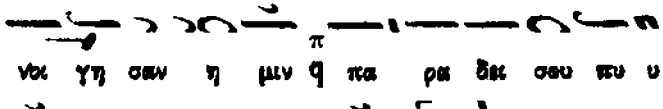

νοι γη σεω η μιν q πα ρα δει σου που υ

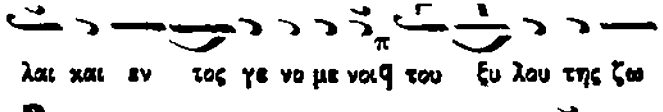

λαι και εν τος γε νο με νοιq του ξυ λου της ζω

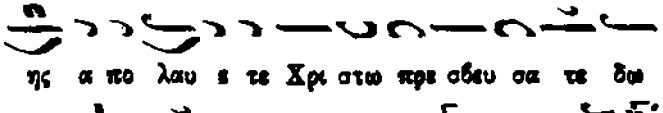

ης α πο λαυ ε τε Χρι στω πρε σβευ σα τε δω

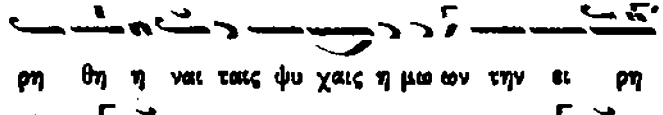

ρη θη η ναι ταις ψυ χαις η μω ων την ει ρη

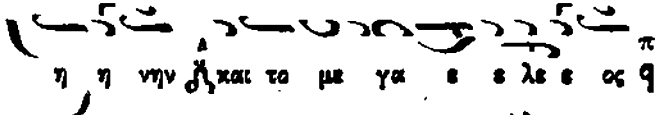

η η νην και τα με γα ε ε λε ε ος q

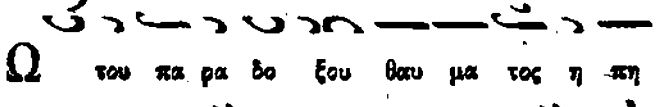

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη

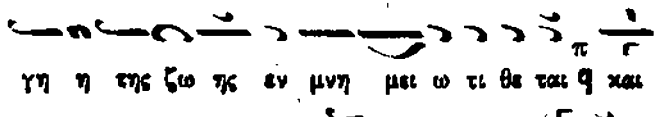

γη η της ζω ης εν μνη μει ω τι θε ται q και

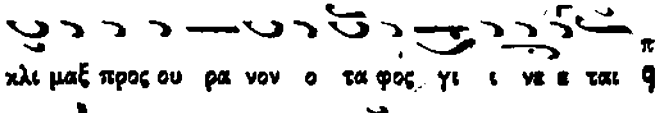

κλι μαξ προς ου ρα νον ο τα φος γι ι νε ε ται q

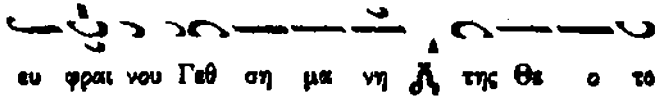

ευ φραι νου Γεθ ση μα νη της Θε ο το

Ἦχος Β'. Ἐκ τοῦ Δι.

Θ χος του ευ φρα θα η πο λις η η

α γι α των προ φη τω ων η δο ξα

ευ πρε πι σον τον α οι κον ε νω τω

θει ον τι κτε ται

Ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε χρον ο α

ρι μα θει ας και θει ει λε την των ε

πα αν των ζω ην σμυρ νη και σιν δο νι σε

Χρι στε ε χει ει λη η σε και τω πο βῳ

ε πει γε ται καρ δι αν καὶ χῃ ει λῃ σῳ μα το

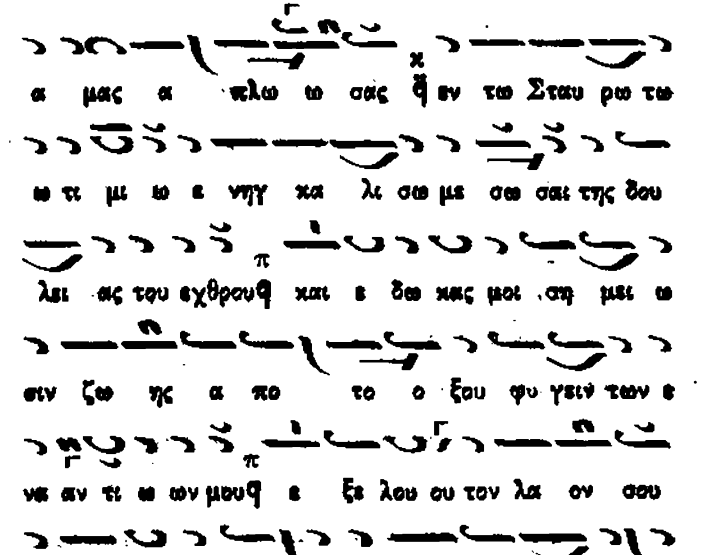

ε ου σε δει ας φ

Σταυ ρο φα νω ως Μω υ ση ης εν τω ο

ρει χει ρας εκ τει νας εις υ φος τον Α μα

λη ηκ ε τρο που ου τοφ Συ δε Σω τηρ τας πα λα

α μας α πλω ω σας φ εν τω Σταυ ρω τω

ω τι μι ω ε νηγ κα λι σω με σω σαι της δου

λει ας του εχθρουφ και ε δω κας μοι .ση μει ω

σιν ζω ης α πο το ο ξου φυ γειν των ε

νε αν τι ω ων μουφ ε ξε λου ου τον λα ον σου

εκ χει ρος των εχ θρω ων σου φι λα αν θρω

φη χας και ε δε ξω εκ θε ου λε τον της νι κης

σου σκε φα νου ου ι κε τε ε ευ ε λε εκ

φθο ρα ας και κεν δυ νων λυ τρω θη νει

τους ευ πι σθι εκ τε λου ου ων τας δη

την α ει σε ε ε ε δε σεο ον μνη μην σου λε

Ε δω κας ση μει ω σιν τοις φο βου με ε

νοι σις σε Κυ ρι ε λε τον Σταυ ρω ον σου τον

τι μι ον λε ε νω ε θρε ι α αμ βευ σας

τας σφ χας του εκα τουφλε και τας ε ξου σι

ας και ε πα νη γη γης η μας εις την

δι α νοι ας τα ομ μα τα της ευ σε β δει

ας π α να κα λυ υ πτων την ω ραι ω τη

τα λ ο θεν ε πε ε γνως τον ε ξα γον τα φως

εκ σκο τους Χρι στο ον τον Θε ον η μων

ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι

σαι τας ψυ χας η μων

Η θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι των

ε μων πται σμα των Κυ υ ρι ε το χει ρο γρα

φον λ και το υ πο λοι πον της ζω ης μου δι

α μα τα νοι ας ευ α ρε στη σαι σοι λ

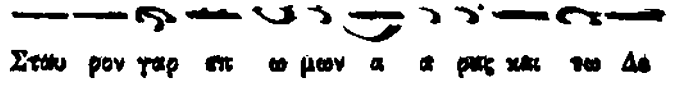

Στάν ρον γαρ επ ω μων α α ρις και τω Δε

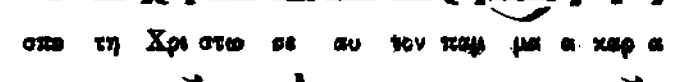

σπω τη Χρι στω σε αυ τον παμ μα κα χαρ α

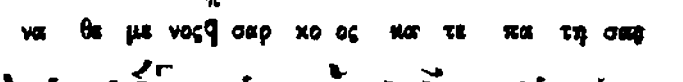

να θε με νος σαρ κο ος κα τε πα τη σαρ

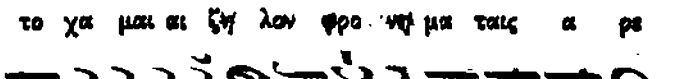

το χα μαι αι ζη λον φρο νη μα ταις α ρε

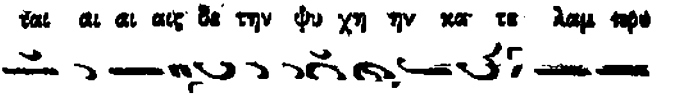

ται αι αι αις δε την ψυ χη την κα τε λαμ πρυ

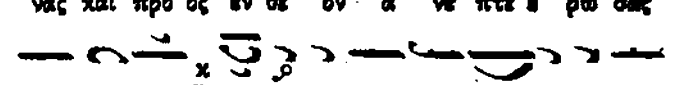

νας και προ ος εν θε ον α νε πτε ε ρω σας

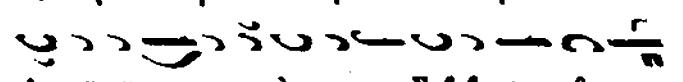

ε ρω τα ο θεν την κα νε γι αν σου πυ

κλουντες πα νευ φη με λαρ νε κα Σαβ θα της θε αι

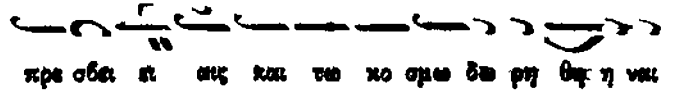

ας φτ λαν θρω πι ας αι του με θε νυ χαν τας

πρε σβει ει αις και τω κο σμω δω ρη θη η νει

πο χλι ναν τα τη ην κα α ραν τω ω Προ δρο ο

ο ο μω ¶ και α γι α σα αν τα α τη

ην φω υ υ σιν των υ δα α α α των ¶

αυ τον ι κε τευ ε αυ τον δυ σω πει ο ο

σι ι ι ε ¶ δω ρη θη η ναι τη Εκ

κλη η σι α ο μο νοι αν ει ρη νην και με γα

ε ε ε λε ος

Ἦχος λ Βου.

Ο λην α πο θε με νοι εν ου ρα νοις την

ελ πι δω θη σαν ρον α συ λη τον ε πι

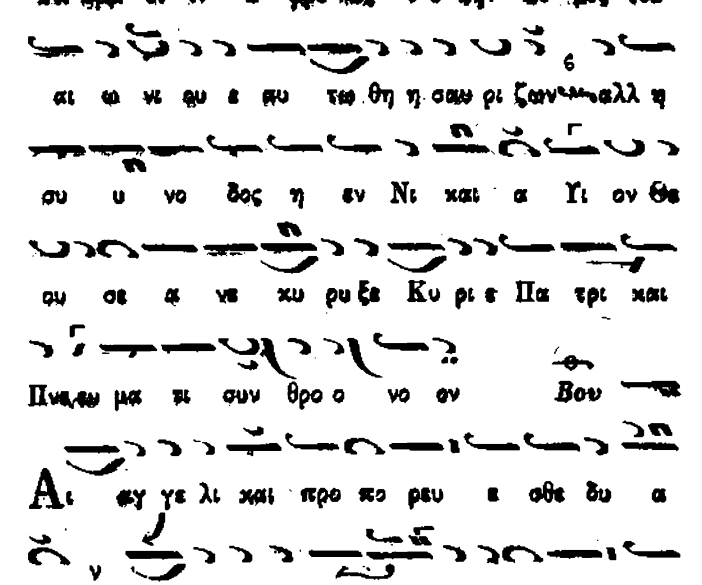

εχ Πα τρος σε μη η τωρ προ των σε ω κυνω

κων Α ρει ος κτι σμα σε και ου θε ο ον δο

ξα ζει τολ μη σω νε πιων σε τον κτι στην τοις

κτι σμα σι ιν α φρο νοε υ λην σω φος του

σι ω νι ου ε σω τω θη η σαω ρι ζων αλλ η

συ υ νο δος η εν Νι και α Υι ον θε

ου σε α νε κυ ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και

Πνευ μα τι συν θρο ο νο ον Βου

Αι σχυ γε λι και προ πο ρευ ε σθε δυ α

μεις σι εν Βη θλε ε εμ ε τοι μα σα

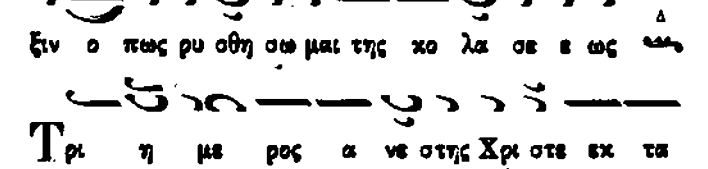

ξιν ο πως ρυ σθη σω μαι της χο λα σε ε ως

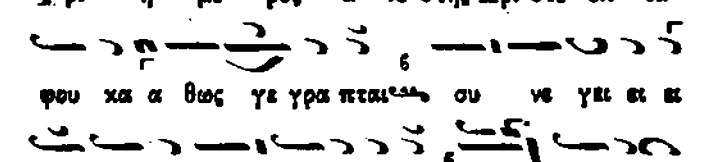

Τρι η με ρος α νε στης Χρι στε εκ τα

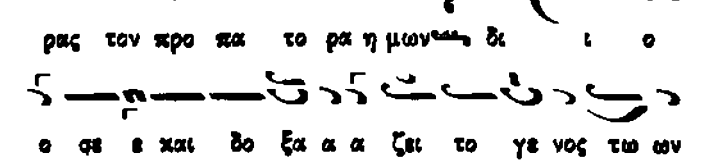

φου κα α θως γε γρα πται σου νε γει ει ε

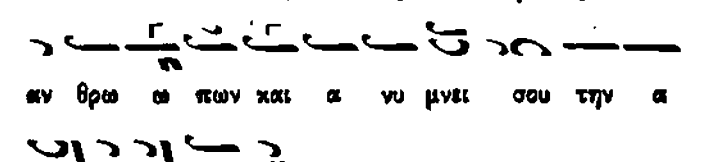

ρας τον προ πα το ρα η μων δι ι ο

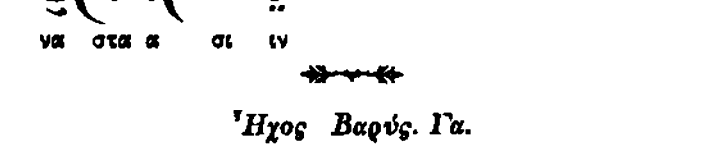

ο σε ε και δο ξα α α ζει το γε νος τω ων

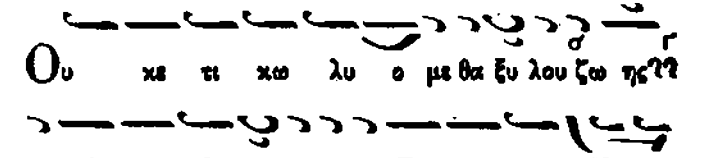

αν θρω πω πων και α νυ μνει σου την α

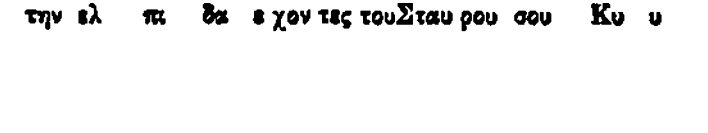

να στα α σι ιν

Ἦχος Βαρύς. Γα.

Ου κε τι κω λυ ο με θα ξυ λου ζω ης

την ελ πι δα ε χον τες τουΣταυ ρου σου Κυ υ

Ηχος

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ω μυ στη

ρι ου φρι κτου ο τη φυ σει α θα να τος

πως εν ξυ λω χρε μα τα τι Δ πως θα νη του νυν

γε ευ ε ε ται πως κα τα χρι ι νε ται

ο α νευ θυ νος χρυ φον το φω ω ω ως

σου και φρι ξον η λι ε βλε ε ε πων

το τολ μη μα η Παρ θε νος ε λε γεν εν

τω Σταυ ρω βλε που σα χρε μα με νον Δ Χρι στον

ον ε ε τε ε χεν

θο με νοι των εν τω δι ι ω κα τα φρο νη

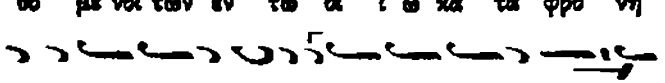
σαν τες και των δα σα α α νων δι α την μελ λου

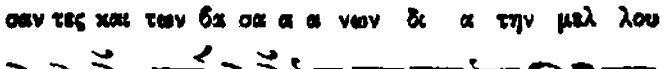
σαν ζω ην τα αυ της κλη ρο νο μοι α α νε

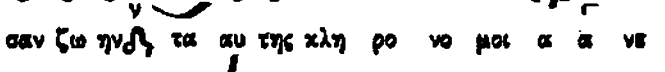
δαι χθη σαν ο ρ ο θεν συν Αγ γε λοις συ υ

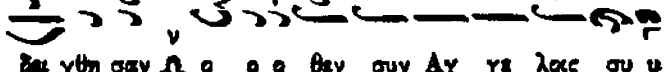
να γαλ λον ται αυ των ταις ι κε σι ι

σις δω ρη η σαι τω λα ω σου το με γα ε ε

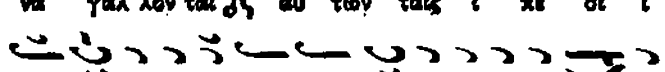
λε ε ος

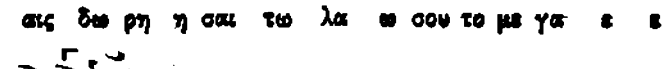
Κυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

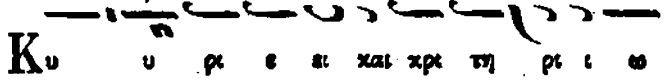
αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο ο νου

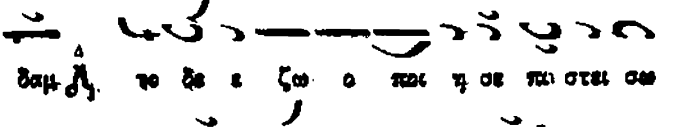

Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν ἀπολυτικίων καὶ Θεοτοκίων τῶν Κυριακῶν κατ' ἦχον.

Ἦχος ᾱ. Πα. χ

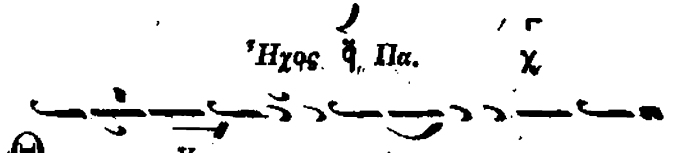

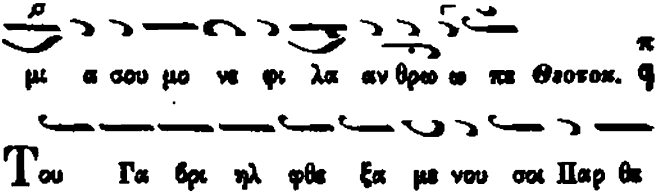
μι α σου μο νε φι λα αν θρω πε Θεοτοκ.
Του Γα βρι ηλ φθε ξα με νου σοι Παρ θε
νε το χαι αι ρε συν τη φω νη ε σαρ κου
τω ο των ο ο λων Δε σπο τη ς εν σοι τη α γι
α κι δω τω ως ε φη ο δι κα ι ος Δα βιδ
ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα νων δα
στα σα σα τον Κτιστην σου δο ξα τω ε νοι κη
σαν τι εν σοι δο ξα τω προ εκ θο ον τι εκ
σου δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι
α του το ο κου ου σου ου ου ου

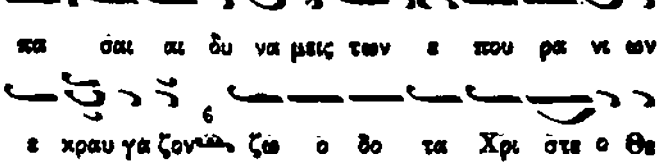
κα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων
ε χραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος ἡ μων δο ο ο ξα σοι Θεοτοκίον.
Παν τα υ περ ε νοι αν ἅπαν τα ὑ πέρ
εν δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ ὀτη ἡ ρι
τη α γνει α ε σφρα γι σμε νη και
Παρ θε νι κε φω λατ το με ε νή μη πηρ ε
γνω σθης α φευ δης Θε ον τε κου σα ἀ λη θι
νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ
χας ἡ μω ν ων

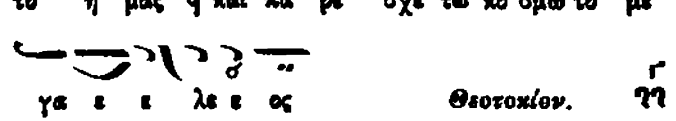

το η μας χ̅ ϥ̅ και πα ρε σχε τω κο σμω το με

γα ε ε λε ε ος *Θεοτοκίον.* γ̅η̅

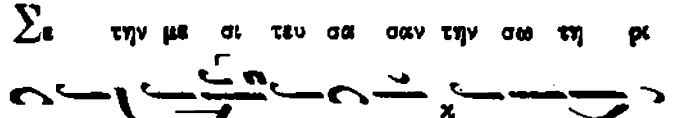

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι

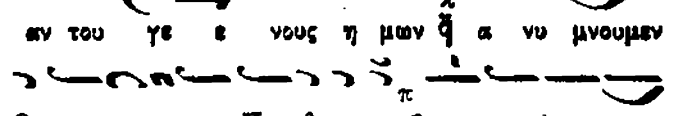

αν του γε ε νους η μων χ̅ ϥ̅ α νυ μνουμεν

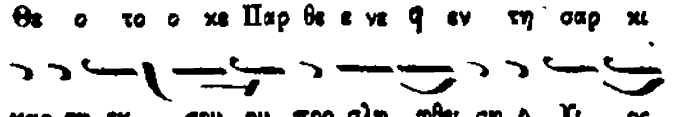

Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ϥ̅ εν τη σαρ κι

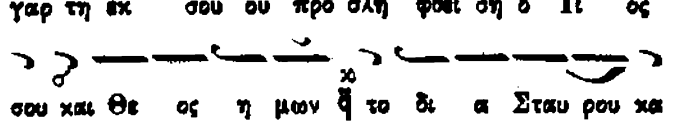

γαρ τη εκ σου ου προ σλη φθει ση ο Υι ος

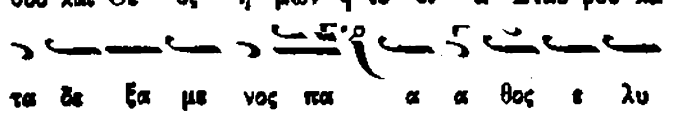

σου και Θε ος η μων χ̅ ϥ̅ το δι α Σταυ ρου κα

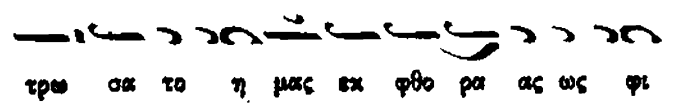

τα δε ξα με νος πα α α θος ε λυ

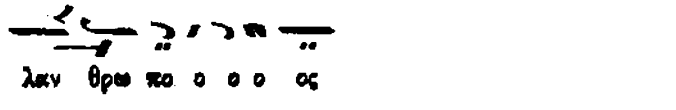

τρω σα το η μας εκ φθο ρα ας ως φι

λαν θρω πο ο ο ο ος

δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον Θεοτοκ.

και αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι

α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε

ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ

κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα α με νος δι ου α

να στη σας τον πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα

να του τας ψυ χας η μω ω ων Ηχος Κε

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

Χαι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος.

χαι ρε τει χος και σχε σ πη των προσ τρε χο ον

των εις Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και

α πει ρο γα με η τε χου σα εν σαρ

κι τον κοι η την σου και Θε ον πρε σβε

υ ου σα μη εἰ λει σι σι πης υ περ των

α νυ μνου σιν των και προ σχυ νου σιν των τον

το κον σου ου σι ου ου Ἤχος Βου

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος

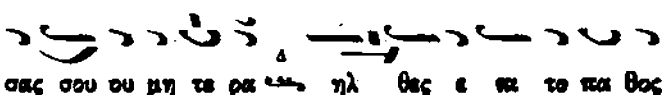

σας σου ου μη τε ρα ηλ θες ε κα τα πα θος

ε κου σι κ θου λη λέμ ψας εν τω Σταυ ρω α

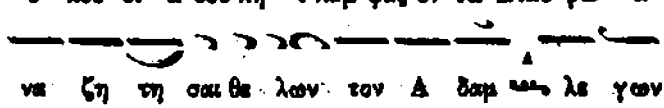

νε ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων

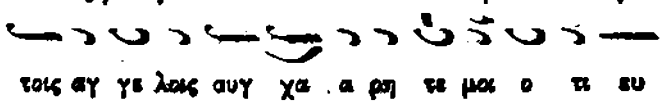

τοις σγ γε λοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ

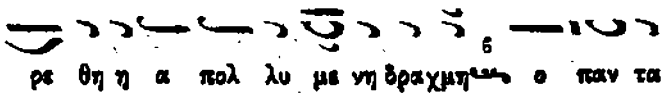

ρε θη η α πολ λυ με νη δραχμη ο παν τα

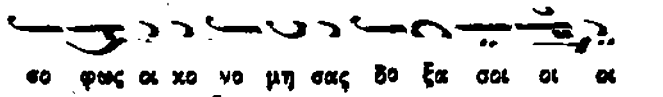

σο φως οι κο νο μη σας δο ξα σοι οι κε

Ἦχος Βαρύς. Γα.

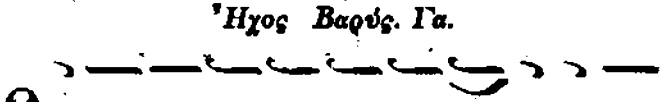

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

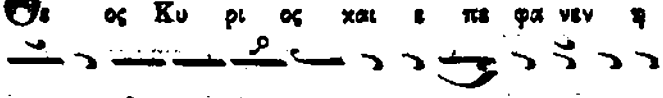

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

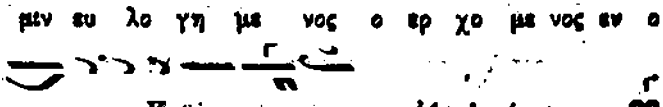

νο μα τι Κυ ρι ου *Ἀπολυτίκιον.*

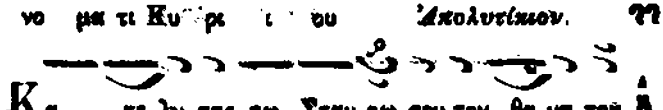

Κα τε λυ σας τω Σταυ ρω σου τον θα νε τον

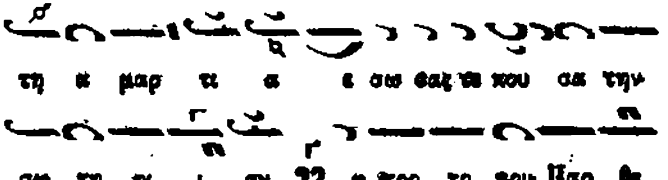

Ἦχος ὁ αὐτός, κατὰ τὸ Πεντάφωνον Ζω. Χ

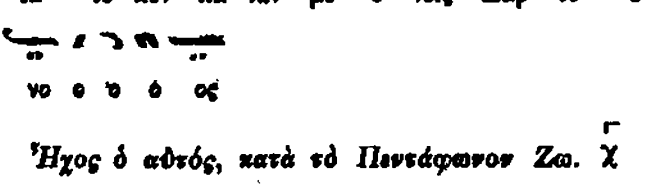

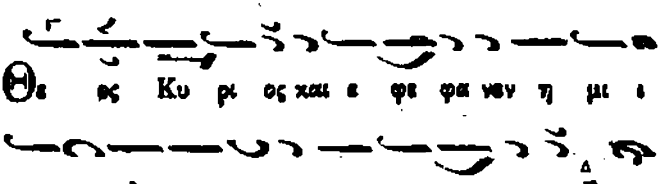

μαρ τι α ε σω σας τε χου σα την σω

τη ρι αν ϥ η προ το ο χου Παρ θε ε νος

χαι εν το ο χω Παρ θε ε νος χαι με τα το

χον πα λιν με νεις ΠαρΧ θε ε νο ο ο ο ο ος

Ἦχος λ ϡ Γα χ

Θε ος Κυ ρι ος χαι ε πε φα α νεν η

η μιν ϥϥ ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος ϥ

εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου Ἀπολυτίκιον. ϡ

Ε ξ υ ψοις κα τηλ θες ο ο εω σπλα αγ χνος τα

φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η

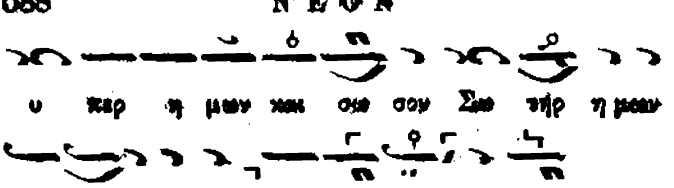

Τὰ ὑπολειπόμενα καθίσματα κατ' ἦχον.

Ἦχος δι

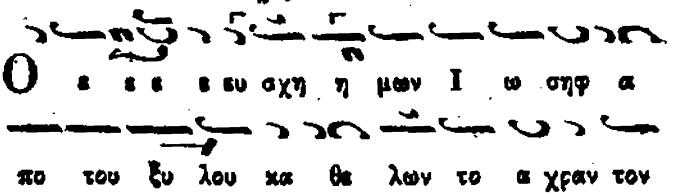

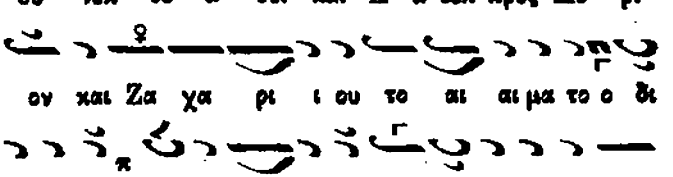
Θει ας · πε ι στε ως ο μο λο γι α αλ
λον Πα σου λον σε η Εκ κλη σι α ζη λω
την εν ι ε ρε υ σιν α κ νε δει κ ξε φ
σι νεκ δο κ σοι και Α κ δελ φος Κυ ρι
ον και Ζα χα ρι ι ου το κι κι μα το ο δι
και κι ον φ πα τερ ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι
κε τε ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
λε ε λε ε ος
Ἦχος Δι
Κα τε πλα γη Ι ι ω σηφ το υ περ φυ
σιν θε ω ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον

λου σιν η μιν Χρι στε ο Θε ο ος η μων

α νε λε τεο Σταυ ρω σου τους η μας πο λε μουν

ταις γνω του σαν πως ι σχυ ει ει ει ορ θο

δο ξαν η πι ι ι στις πρα σδει σις της Θε

ο τα κου μο νε φι λαν θρω πε

Ἦχος λ *Βου*

Fλ πις του κο ο σμου α γα θη Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε την σην κα μο νην

χρα ται αν προ στα σι αν αι του σου σου μεν

σπλαγ χνι σθη τι εις α προ στα του τον λα

ον δυ σω πη σον τον ε λε η μο να Θε

ρω ω προ ο ση λω σε ως ΥΥ δε ξαι μου την α

γρυ πνεν δε η σιν Χρι στε ε ο Θε ος και σω

ω σο ον με

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Γα

A νε στης εκ νε κρων η ζω η τω ων α α

παν των ν̇ και αγ γε λοις φω τος ταις γυ ναι

ξιν ε ε δο α ν̇ παυ σα σθε των δα κρυ υ ων

τοις Α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α σθε ν̇

κρα ξα τε α νυ μνευ σαι ο τι α νε στη Χρι

στος ο Κυ ρι ι ος ν̇ ο ευ δο κη σας

εω σαι ως Θε ος το γε νος των ε αν θρω πων

μου ?? Δε σποι να Παρ θε νε α γνη την σην

δο η θει αν το τε μοι οι δω ρη η σαι ?? και

γαρ δυ να α σαι ο σα θε ε λεις πα να α μω

ω με

Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα δων εν γνω

ω ω σει λ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπου δη ε πε ε ε στη λ ο α σω μα τος

λε ε γων τη α πει ρο γα μω ο κλι

ι νας τη κα τα βα κ σει τους ου ρα νους

χο ρεί εἰ ται α ναλ λοι ω ω τως ο ο λος

Τη ν αι χ μα λω σι αν Σι ων συ εξ ει

λου εκ Βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα

θων προς ζω την ελ κυ υ σον λο γ

Οἱ ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος Δ΄. Βου.

Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο

λε μει με πα α α θη λλ αυ τος αν τι

λα βου συ και σω σον Σω τη ηρ μου

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ του ρι ι

ε σε σθε α πε ξη ρα με ε νοι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ἀργῶς

Ἐκ νε ο τη το ο λε χ

ο ο φς μου καλ λα α α α πο λε ε

μει με ε σα α α θη η λε αλλ ου

το ο ος σν πι λα α α α δου ου ου και σω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λε

Ο ι μι σου ου ου ου ου ον τες Σι ι ι

ω ω ων λε αι σχυ υν θη η η η τε ε

ε α πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου

ου λε ως χα ο ορ το σ ο ο ος γα

αρ ϥ πυ ρι ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

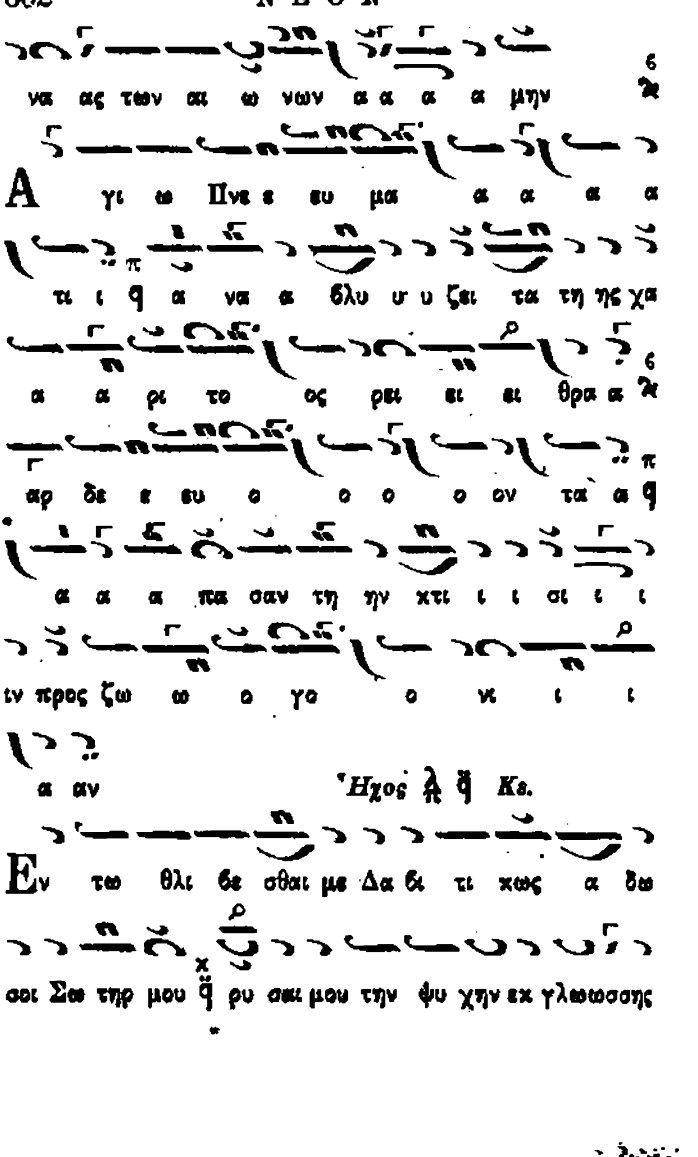
νω ας τεων αι ω νων α α α α μην
Α γι ω Πνε ε ευ μα α α α α
τι ι ϥ α νω α δλυ υ υ ζει τα τη ης χα
α α ρι το ος ρει ει ει θρα α
αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α ϥ
α α α πα σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι
ιν προς ζω ω ο γο ο νι ι ι
α αν
Ἦχος ϡ ϥ Κε.
Εν τω θλι βε σθαι με Δα βι τι κως α δω
σοι Σω τηρ μου ϥ ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλωσσης

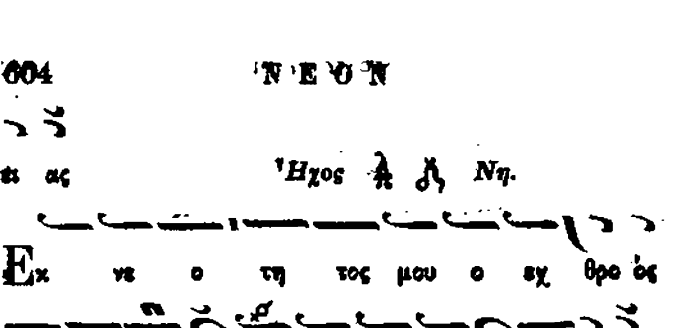

Τὸ παρὸν φάλλεται πρὸ τῶν ἀναστασίμων ἰδιοσυνιλαρίων.

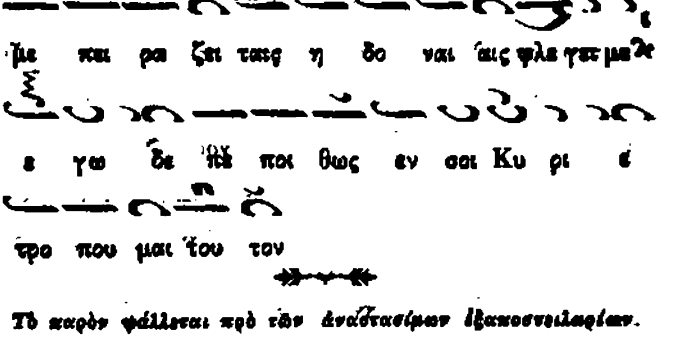

τοις μυ σταις ω ως υ πε ε σχε το ε

ως της συ υνβτε λει ει ας Βου

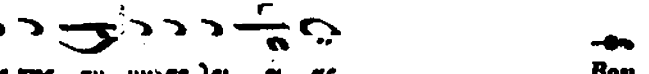

Γυ ναι κες κ α κου τι ι σθη τε φω νην

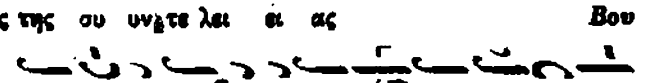

α γαλ λι α α σε ως του ραν νον α δη ην

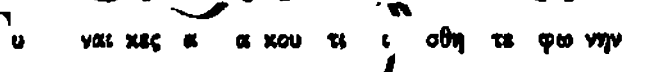

και τη η σαις φθο ρας ε ξη γει ει ρας κο ο

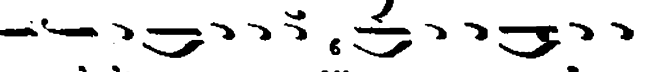

σμον δρα με τε φι ι λοις ει ει πα τε

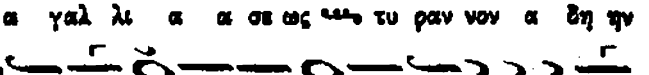

τοις ε μοις ε ευ αγ γε ε λι α δου λο μαι

γα αρ το πλα α σμα μου χα ραν ε κει θε

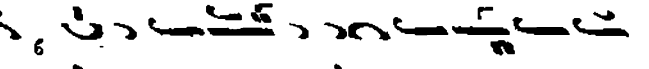

εν αυ γα α σαι εξ της προ ηλ θε εν η

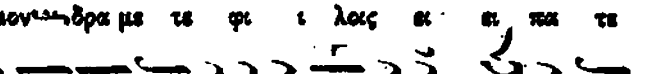

λυ υ πη Δι

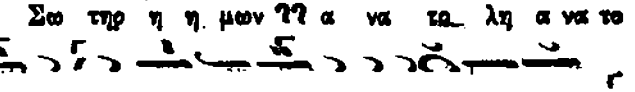

Ἦχος Τρίτος. Γα.

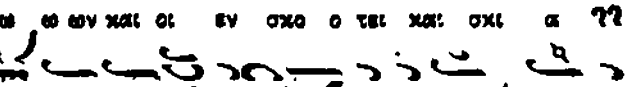

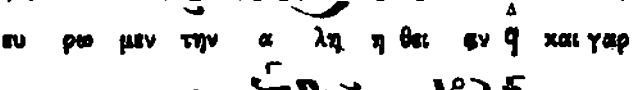

δον γαρ τοις ο φθαλ μοις α πο κα α λυ

ψι τν ε ε θνων κατ ε σρα ηλ σω

ω τη ρι αν

Ο ου ρα νον τοις α α στροις κα τα

κο σμη σας ως θε ος κατ δι α των σων

αγ γε ε λων πα σαν την γη ην φω τα γω

γων δη μι ουρ γε τω ων α πα αν

των τους α νυ μνουν τα ας σε σω ω ζε

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α τω ω ω ω

ω ω ω ων σου να θροι σθεν τε ες εν

ρυ υ υ σαι των αι ω νι ω φν δε σα α

α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε ε χω ω ω ω ω

φρας τον φι λα αν θρω πον θε ον μη μου

σε λεγ ξη τας πρα α α ξεις ε νω πι ον τω

ων αγ γε λων πα ρα κα λω σε ε

Παρ θε ε ε νε δο η θη σον μοι οι τν

τα α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε χυ υ υρ γε ε ε ε ε

και δω δε κα τει οι χε πο λις η λι ο

η η μω ωνφ Την τι μι ω τε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου ου δι ι μι χαι αι εν δο ο ξο ο

τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι

ι τω ως τω ω ων Σε ε ε ρα α α

φι μι φ τη ην α δι α α φθο ο ο ο ρως

θε ον λο ο γον τε χου ου ου σαν ἡ την ον

τως θε ο το ο ο ο ο χον σε ε με γα

λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Ἦχος Δι. (Τὸ συνειθισμένον)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η

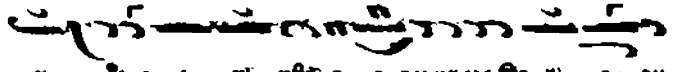

α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ω ο ον

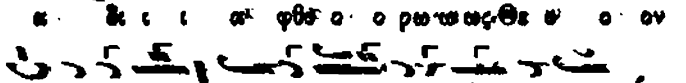

λο γω ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν

τη ην ον τω ω ως Θε ω ε ο τ ο κον σε με

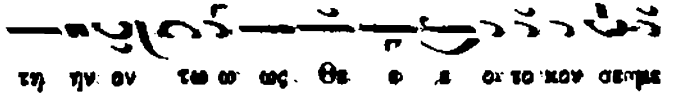

γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Ἦχος γ'. Γα. Δ. Β. Τσικνοκούλου. Χ

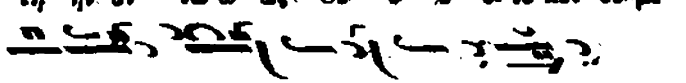

Α ξι ον ε στι ι ν ως α λη θως μα

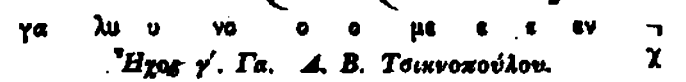

κα ρι ζει ν σε την Θε ο το ο κον ??

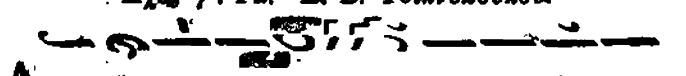

την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να

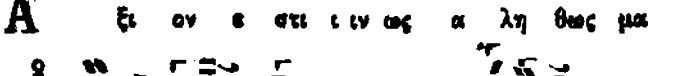

μω ω μη η το ον και μη τε ε ε ρα α

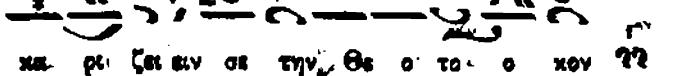

του Θε ου ου η μων Τη ν τι μι ω τε ε ε

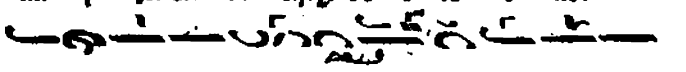

ρων των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ε ε

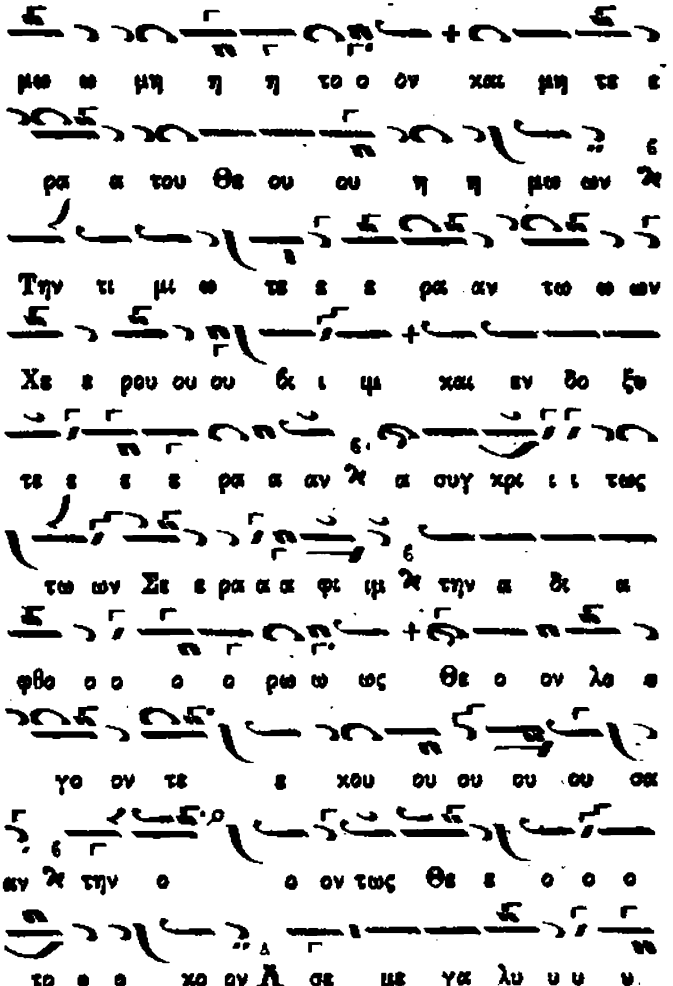
μω ω μη η η το ο ον και μη τε ε
ρα α του θε ου ου η η μω ων
Την τι μι ω τε ε ε ρα αν τω ω ων
Χε ε ρου ου ου δι ι μι και εν δο ξω
τε ε ε ε ρα α αν α συγ χρι ι ι τως
τω ων Σε ε ρα α α φι ιμ την α δι α
φθο ο ο ο ο ρω ω ως θε ο ον λο ε
γο ον τε ε χου ου ου ου ου σα
αν την ο ο ον τως θε ε ο ο ο
το ο ο χο ον σε με γα λυ υ υ υ

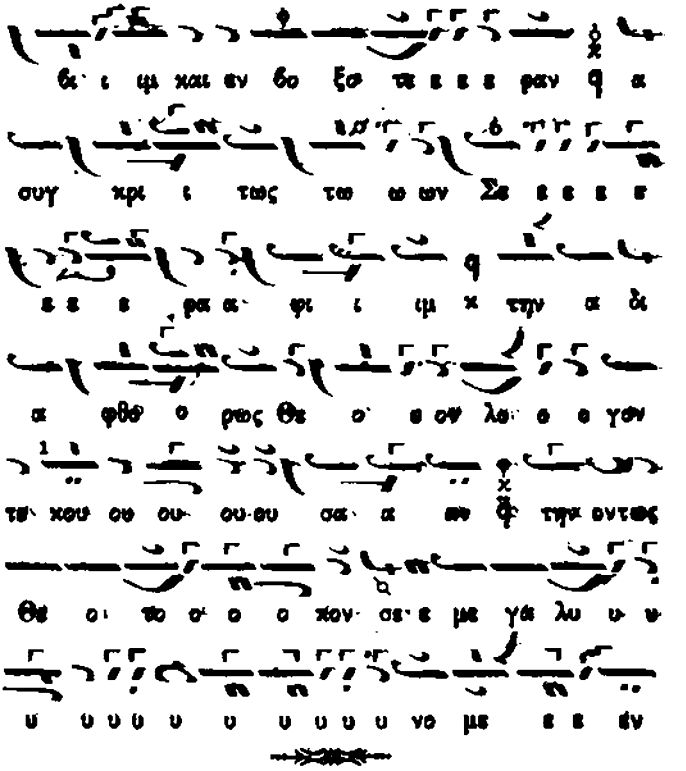

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Δ. Β. Τσιανοπούλου. *Ἦχος* λ *Πα* Χ

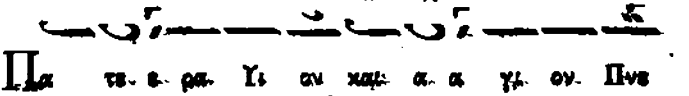

(1) Τὸ τετοῦεον ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ἔτερον κάνον· ἄξιον ἐστὶν τοῦ ἰδίου ἤχου.

υ φι ι στοις εν λο γη με νος ο εφ χο

ε με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ε

ευ ω σαν να α ο εν τοις υ φι ι ι στοις

Α α α α α μη ην Δίς.

Σε υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λε

γου ου μεν σοι ευ χα ρι στου με ε εν Κυ ο

ρι ι ε και δε ο με θα α α α α

α α α α α σου ο Θε ο ος η

η μων Ἦχος ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ Πα. Α. Β. Τ.

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως με

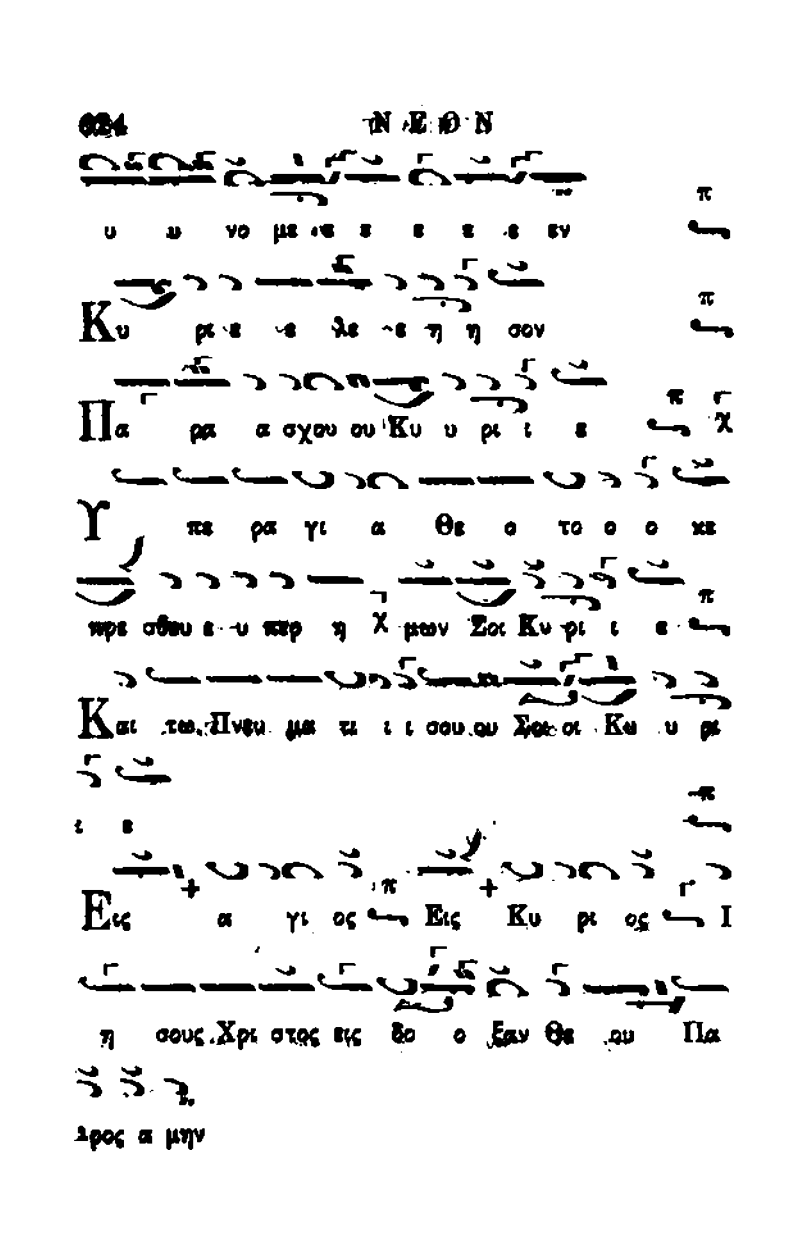
υ υ νο με ε ε ε ε εν
Κυ ρι ε ε λε ε η η σον
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε χ
Υ πε ρα γι α θε ο το ο ο κε
νρε σθυ ε υ περ η χ μων Σοι Κυ ρι ι ε
Και τω Πνευ μα τι ι σου ου Σοι οι Κυ υ ρι
ι ε
Εις α γι ος Εις Κυ ρι ος Ι
η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην

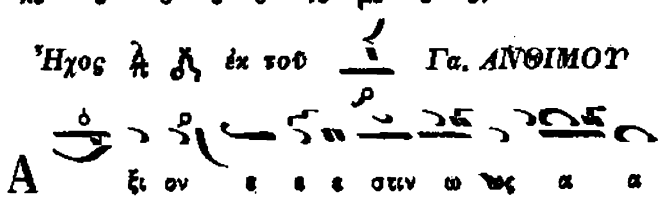

Ἦχος ἃ ἃ ἐκ τοῦ Γα. ΑΙΝΘΙΜΟΥ

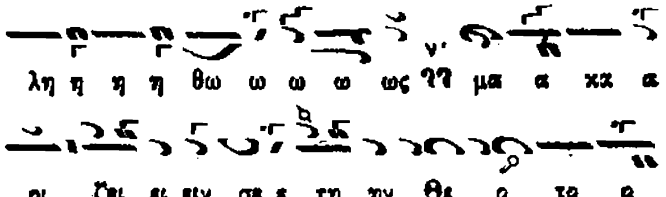

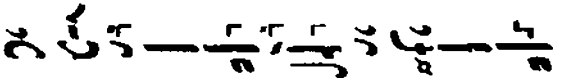

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον. ΙΑΚΩΒΟΥ. *Ἦχος* *Δι*

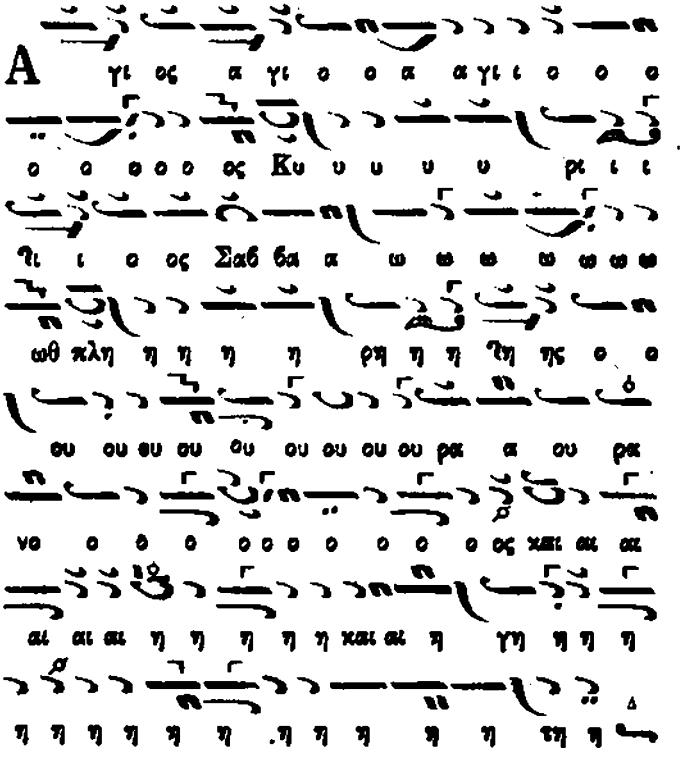

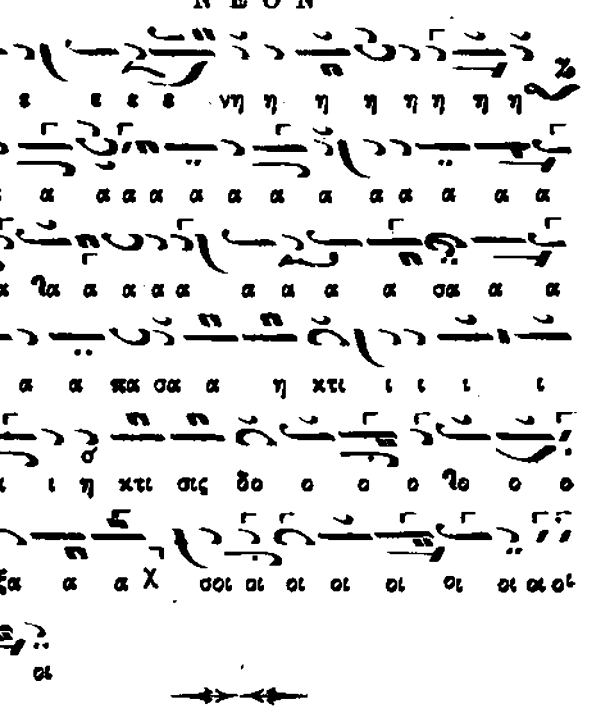

Ἀπολυτίκια φαλλόμενα ἀντὶ τοῦ εἴδομεν τὸ φῶς.

Τῇ 14 Σεπτ., εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾱ Πα. χ

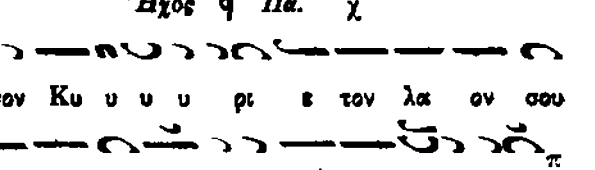

εξ υ ψους α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

Τὸ αὐτὸ τῇ 26 Δβρίου

οι οι οι *ὡς καὶ τῇ 30 ἰδίου εἰς τὴν ἀπόδοσιν.*

Τῇ 1 Ἰανουαρίου εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦχος δ Πα χ

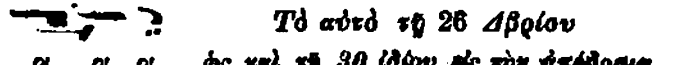

Μορ φην α να λοι ω τως αν θρω πι νην προ

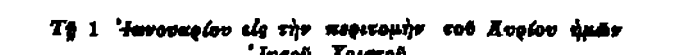

σε λα βες Θε ο ος ων κατ ευ σι ι

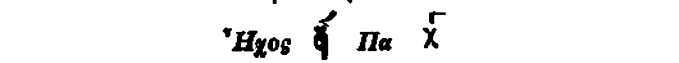

αν πο λυ ε ευ σπλαγχνε Κυ ρι ε δ κατ νο

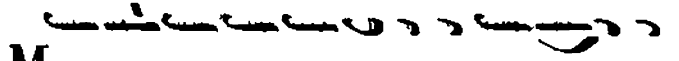

μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει κα τα

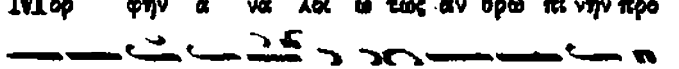

δε χη σαρ κι κην δ ι να κα θυ σῃ τα σκι

ω δη κατ πε ρι ε λης το κα ι λυμ μα των

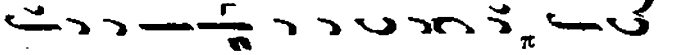

κα θων η μων δ Δο ξα τη α γα θο τη κι τη

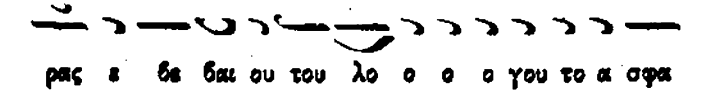

ρας ε δε δαι ου του λο ο ο ο γου το α σφα

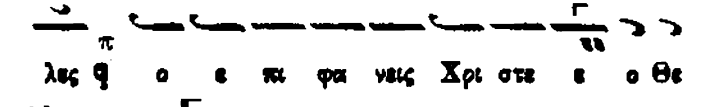

λες ϥ ο ε πι φα νεις Χρι στε ε ο Θε

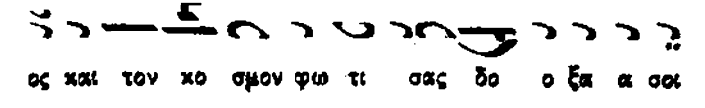

ος και τον κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι

οι οι οι

Τυθέ' αὐτὸ τῇ 7 Ἰανουαρίου, ὡς καὶ τῇ 14 εἰς τὴν ἀπόδοσιν.
Τῇ 6 Δόγοθέτου τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρύς. Ἐκ τοῦ Γα χ

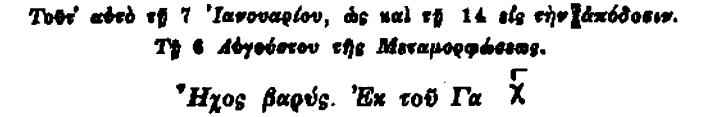

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ε ο

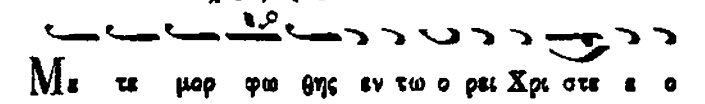

Θε ος ϥ δει ξας τοις μα θη ταις σου την δο ξαν

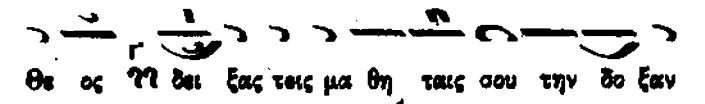

σου κα θως η δυ ναν τοϥ λαμ ψον και η μιν τοις

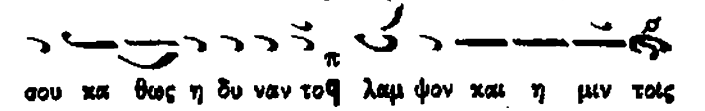

α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι αν ϥ

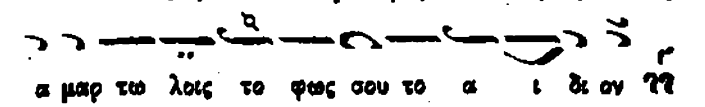

πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο τα

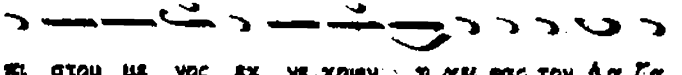

κι στου με νος εκ νε χρων η γει ρας τον Λα ζα

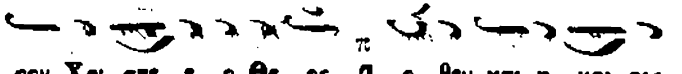

ρον Χρι στε ε ο Θε ος ϥ ο θεν και η μει εις

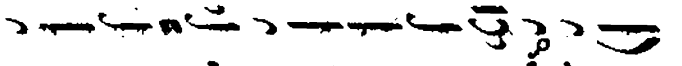

ως αι παι αι δες τα της νι κης συμ βο λα φε

ρον τες σοι τω νι κη τη τομ θα να α του βο

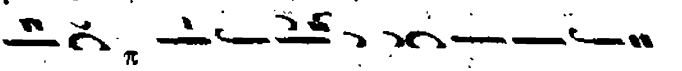

ω μεν ϥ ωσ αν να α εν τοις υ φι ι

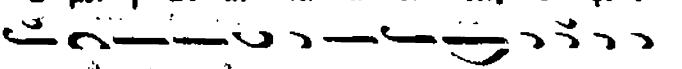

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ου ου ου

Τὸ αὐτὸ καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ. Ἦχος λ *ἐκ τοῦ* χ
Κε

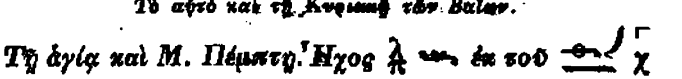

Τ ου Δει πνου σου του μυ στι κου ση με ρον

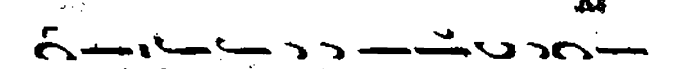

Υι ε Θε ου κει νω νον με πα ρα α λα βε

Τῇ παρὸν ψάλλεται ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως μέχρι τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος ἃ ἅ *Πα* χ

Χρι στο ος α νε στη εκ νε ε κρων θα να τω

θα να τον πα τη η η σα α α ας

και αι τοις εν τοι οι οις μνη η μα σι ζω

ην χα ρι σα α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος ἃ ἅ *Δι* χ

Α νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε

ο ος η μων χα ρο ποι η σας τους μα θη

τας τη επ αγ γε λι α του α γι ου

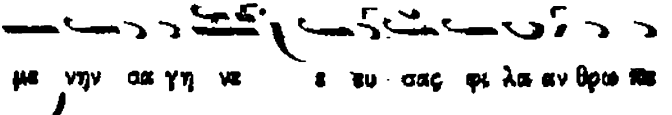

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ καθ' ὅλας τὰς ἕλλας ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ψάλλεται τὸ παρόν.

Ἦχος Β'. Δι

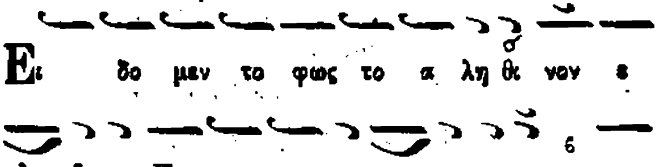

νος ϥ προ σηλ θε τω Πι ι λα α α τω κα

θι ι κε ε τε ευ ων λε ε ε γων ϥ

δο ο ο ο ο ο ος μοι οι του ου ου το ον

το ον ξε ε ε νο ον τον εκ βρε φου ους ωως

ξε ε ε νον ξε ε νω ω θε ε ε εν

τα α εν κο ο ο ο σμω ϥ δο ο ε ο ος

μοι οι του ου το ον το ον ξε ε ε ε νον ϥ Ο

ον ο ο ο μο ο φι ι ι λοι οι οι μι ι

σου ουν τες θε να του ου ου σι ιν ω ως

ως ξε ε ε ε νον δο ο ο ο ος

μοι οι τοο ου το ο ο ον το ου ξε ε
ε ε νεν θ ι νεω χρυ υ υ φεω εν τα α α
α φεω χ ός ω ως ξε ε ε νος ουχ ε
ε ε ε ε ε ε χει την" χε ε φα α λη ην
που χλι ι ι ι νη δο ο ο ο ο ο
ο ο ος μοι ὁι τοῦ τον το ο ον ξε ε ε ε
ε νο ον ο ον η η μη η η τηρ ο ρω
ω ω σα α α α νε ε χρω ω θε ε
ε εν τα α ε ε ε δο ο ο ο ο α α
ω Υι ε ε ε ε ε χαὶ αι αι αι θε ε.

φω ο ο ο ο δω ω ω εν σιν δο νι ι
ε ε ε ε ε νει ει λη η η σας χαι
αι σμυ υ υρ νη χα α α τε ε βε εν το εν
τα α α α φω χ τον πα ρε ε χο ον τα α
πα α σι ζω η η ην αι αι ω ω ω
ω ω νι ι ι ι ον χαι αι το με ε
ε ε γα ε ε ε λε ο ο ο ο ε ο ο ε
ο ο ο ος

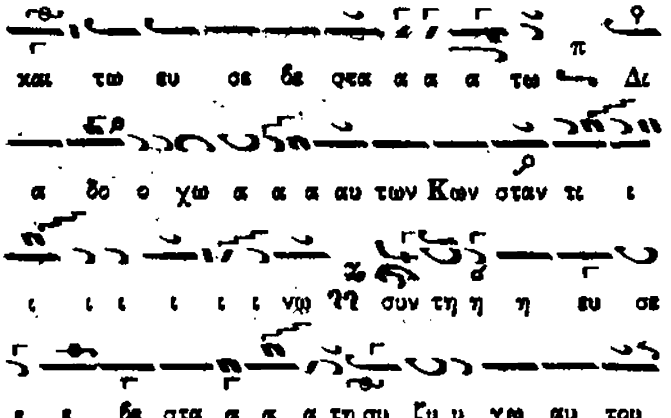

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩι ΘΕΩι ΔΟΞΑ

Σελ. 278 Στιχ. 7 ἀντὶ γράφε

α φε σιν α

φε σιν

Σελ. 370 Στιχ. 5 ἀντὶ γράφε

α α δο ον τα

α α δο ον τα

Ν. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ,—ΕΚΔΟΤΗΣ

(ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 5)

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλιοπωλείῳ εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται τὰ κάτωθι νεωστὶ ἐκδοθέντα Μουσικὰ ἔργα.

ΚΡΗΠΙΣ ΤΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ *τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, συνταχθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων αὐτὴν κατὰ τὴν νέαν μέθοδον παρὰ τῶν τριῶν ἐνδόξων μουσικοδιδασκάλων, Χρυσάνθου μητροπολίτου Προύσης, Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐκδοθεῖσα κατ' ἐρωταποκρισιν μετὰ προσθήκης πολλῶν ἑτέρων ἀναγκαιοτάτων τὰ μάλιστα εἰς φιλολογικὴν γνῶσιν ὑπὸ Θεοδώρου Φωκαΐδος, σχῆμα ὀγδοον σελ. 128 . . . . . δρ. 2.25*

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ, *περιλαμβάνον τὸ Ἀναστασιματάριον, τὰ Δοξαστικὰ τῶν Δεσποτικῶν, Θεομητορ. ἑορτῶν καὶ ὅλων τῶν ἑορταζομένων ἁγίων. Ἅπασαν τὴν ἐνιαύσιον ἀκολουθίαν, Ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου, Λειτουργίας, Μεγ. Βασιλείου καὶ τῶν Προηγιασμένων, Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως. Καλλιφωνικούς τινας Εἱρμοὺς καὶ διάφορα ἀνέκδοτα μαθήματα ἐν τέλει Ἐκδίδοται νῦν τὸ πρῶτον εἰς τόμους τρεῖς, σχῆμα 16ον ἐκ σελ. 1700, ὁ Α'. τόμος περιέχει τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Β'. τὸν Ὄρθρον καὶ ὁ Γ'. τὴν Λειτουργίαν, δαπάνῃ Ν. Μιχαλοπούλου ἐπιμελῶς δὲ διορθωθὲν κατά τε τὴν γραφὴν καὶ τὸ μέλος καὶ καταμετρηθὲν κατὰ τὸν χρόνον ὑπὸ Κυριακοῦ Ζαχαριάδου (Βατοπεδινοῦ) τ.κ. δρ. 20.—*

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ *Α. Β. Τσικνοπούλου συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων Ἀναστασιματαρίων Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, Ἰωάννου, Κωνσταντίνου ὡς καὶ τοῦ Ζ. Ζαφειροπούλου, δαπάνῃ Ν. Μιχαλοπούλου . . . . δραχ. 12 —*

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ *Ἀνδρέου Β. Τσικνοπούλου . » 3.25*

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ *τοῦ ἰδίου . » 2.50*

Προσεχῶς *ἐκδοθήσεται Δοξαστάριον μεθ' ὅλων τῶν ἐν γένει δοξαστικῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκείμενον ἐκ δύο τόμων, ὑπὸ Ἀνδρέου Β. Τσικνοπούλου.*

Τιμῶνται δραχμῶν ἕξ.